

வன்னிப் பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி

மகாநாட்டு மலர்

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற
இலங்கைக் கிளை மகாநாடு

University of Jaffna

894.81106

VAN

111589(AR; MAIN)

முல்லைத்தீவு

27, 28, 29 வைகாசி 1983

With Best Compliments

of

பேராசிரியர் ச. வித்யானந்தன் நூற் தொகுதி
யில் இருந்து

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்கு

திரு / திருமதி க. சிறீமுகதாஸ்

அவர்கள் வழங்கியது.

PEOPLES BANK
MULLAITTIVU

மக்கள் வங்கி முல்லைத்தீவு

வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி
மகாநாட்டு மலர்

2017

894.81106
VAN Ar

ARCHIVES

ஆசிரியர் :

பேராசிரியர் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன்

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற
இலங்கைக் கிளைத் தலைவர்

111589

University of Jaffna
111589

Library

வெளியீடு :

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற
இலங்கைக்கிளை

✓ 111589

வைகாசி 1983.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
புத்தகப் பதிப்பகம்

மலராசிரியரின் உரை

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை நடத்தும் வன்னிப் பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் மலராக இது வெளிவருகின்றது.

ARCHIVES

பிரதேச அடிப்படையில் வன்னி வரலாறு, சமூகவியல், இலக்கியம் புவியியல், தொல்லியல், கல்வி, நாட்டார் வழக்கியல் முதலியதுறைகளில் இம்மகாநாட்டில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. மகாநாட்டிற் படிக்கப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் நூல்வடிவில் வெளிவரும்.

வன்னிப்பிரதேசத்து ஆய்வுகளை நிகழ்த்தவிரும்புவோருக்கு வேண்டிய தகவல்கள் இம்மலரில் அடங்கியிருக்கின்றன.

காலதாமதம் காரணமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற கட்டுரைகள் பல இம் மலரிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

இம்மலருக்கு ஆசிரியரை வழங்கிய பெரியார்களுக்கும், கட்டுரைகள் தந்துதவிய அறிஞர்களுக்கும், மிகக்குறுகிய காலத்தில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இம்மலரினையும் 'யார் எவர்' என்ற கையேட்டினையும் அச்சிட்டுதவிய யாழ். புனிதவளன் அச்சக நிர்வாகத்தினருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விளம்பரம் தந்து கைகொடுத்துதவிய விளம்பரகாரருக்கும் பல வகையிற் பணஉதவி செய்த வள்ளல்களுக்கும் எமது நன்றி

பேராசிரியர் கலாநிதி
சு. வித்தியானந்தன்
மலராசிரியர்.

உள்ளே.....

ஆசிச் செய்திகள்	
தேவாரம் காட்டும் மாதோட்ட வரலாறு	1
வன்னி வளநாட்டின் வீரப்பெண்	3
டென்மார்க்கில் உள்ள ஒரு தமிழ் பொன்னேடு	6
வாழ்கவே வன்னிநாடு	7
வன்னி நாட்டுப் பாடல்களில் கண்ணகி	9
கணுக்கேணி கற்பகனூர் வெண்பா	14
இலங்கையில் நாட்டாரிலக்கியப் பாதுகாப்பு	19
வன்னிப் பிரதேசமும் சமஸ்கிருதமும்	23
வன்னிப் பிரதேசத்தின் சமூக வரலாற்றுத் தனித்துவமும் தகவல்களும்	27
வன்னி வளநாடு	31
வளம்மிகு வன்னி	37
வளர்க வாழ்வு	39
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வன்னி	40
முள்ளியவளையில் முடிமன்னன் ஆட்சி	43
வன்னிநாடும் திராவிடரும்	45
மரபுவழிப் பிரதேசங்களிற் நால்நடை உடமைகளும் குலவிருதுகளும்	50
வன்னி வளம்பாடும் வண்டமிழ் கவிதைகள்	53
மதயானையை மடக்கிய வன்னிமாது	55
வன்னிப்பிரதேச மொழி வழக்குகள்	59
முல்லைத்தீவு மாவட்ட சரித்திர கலை, கலாச்சார பணிகள்	62
அழிந்துசெல்லும் வன்னிப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்	67
ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதைகள்	71
முல்லைத்தீவு மாவட்ட பொருளியல் வாய்ப்புக்கள்	76
The Vanni — A view	80
வன்னி தொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள்	81

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின்
இலங்கைக் கிளைத்தலைவர்
போசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
அவர்கள் வழங்கும்
செய்தி

உலகெங்கணும் பரந்துவாழும் தமிழரின் சால்பை ஆராய்ந்தறியும் நோக்கில் 1964-ம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் இதுவரை ஐந்து அனைத்துலக ரீதியிலான ஆய்வரங்குகளை நிகழ்த்தியுள்ளது. அம்மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளையினரான நாம் இத்தகைய ஆய்வரங்குகள் பிரதேசரீதியிலும் மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமென விழைந்தோம். அந்நோக்கில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை 1976 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்தினோம். அதனைத்தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு 'வன்னி'ப் பிரதேச மாநாடு நிகழ்கிறது. வன்னிப்பிரதேச மகாநாட்டினை வன்னிப்பிரதேசத்தின் தலைநகராகப் பல்லாண்டு இருந்துவந்த முல்லைத்தீவிலே, தமிழ்பேசும் மக்களே கூடுதலாக வாழும் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திலே, அடங்காப்பற்றினை மானங்காக்க அந்நியருடன் இறுதி மூச்சுவரை போராடிய மாவீரன் பண்டாரவன்னியனின் தலைநகராக விளங்கிய முல்லை மாவட்டத்திலே நடத்துவது பொருத்தமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

'வன்னி'ப் பிரதேசம் என்பது இன்று முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களை யுள்ளடக்கியதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயின் வரலாற்றுத் தரவுகளின் கி. பி. பன்னிரண்டாம், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் 'வன்னி' என்பது திருக்கோணமலை மாவட்டத்தையும், புத்தளம் மாவட்டத்தின் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக வடக்கில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை எல்லையாகக் கொண்டு பரந்திருந்ததாக அறிய முடிகிறது. இப் பெருநிலப்பரப்பு முழுவதையும் உள்ளடக்கியதாகவே எமது இந்த வன்னிப்பிரதேச மாநாட்டின் ஆய்வுகள் அமைகின்றன.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுகள் இன்று தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளன. வரலாற்றுப் போக்குகள் இதுவரை தெளிவுபெறவில்லை. பல கிராமங்களுக்கு இதுவரை வரலாற்று ஒளி பரவத் தொடங்கவில்லை. ஆய்வு வறிஞர்களது கவனம் வன்னியை நோக்கிக் குவிவதன்மூலம் இந்த நிலை மாற்றமடைந்து 'வன்னி' வரலாற்றிற் புதியஒளி பரவலாம். இதற்கான முயற்சியின் முதற்படியாக இந்த மாநாடு அமைகின்றது.

இம்மாநாட்டில் ஆய்வாளர்களாகக் கலந்து ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கியவர்களுக்கும் இம்மலருக்கு விடயதானம் செய்தவர்களுக்கும் எமது நன்றியும் 'வன்னி'ப்பிரதேசமக்களது நன்றியும் என்றும் உரியது,

இம்மாநாட்டை முள்ளியவளை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குத் துணைபுரிந்த 'முல்லைத்தீவு மாநாட்டு' அமைப்புக்குழுவினருக்கும் எமது மன்றம் மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

இத்தகையதொரு மாநாட்டின் அவசியத்தை உணர்ந்து அதனை நிறைவேற்றத்தமது முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிச் சிறப்பித்த வன்னிப்பிரதேச மக்களனைவரும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் பசுமையான நினைவுகளில் நிலைபெறுவர்.

எதிர்கட்சித் தலைவரும்
காங்கேசன்துறைத் தொகுதிப்
பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய
மாண்புமிகு அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்
அளித்த ஆசிரமொழி

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை ஈழநாட்டின் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினதும் தனித்துவமான வரலாறு, கலை, பண்பாடு, பாரம்பரியங்களை ஆராய்ந்து அவ்வப்பிரதேசத் தமிழ்மக்கள் உலகத்தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு வழங்கிபிரக்கும் பங்கை வெளிக்கொணரும் அரியபணியைச் செய்துவருகின்றது. 1974-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டைத் தொடர்ந்து, மட்டக்களப்புப் பிரதேச மகாநாடு 1976-ல் நடைபெற்றது. கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்மக்களின் வாழ்வில் அம்மகாநாடு ஓர் முக்கியமான மைற்கல்லாக அமைந்தது. அந்தவரிசையில் இம்மாதம் 27-ந் திகதி முல்லைத்தீவில் ஆரம்பமாகும் வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு தமிழ் மரத்தின் இன்றொரு முக்கியமான கிளையை ஆராய வழிவகுக்கின்றது. ஈழத்தமிழ் மண்ணின் ஓர் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதி வன்னி வளநாடாகும். அடுத்து ஆராயப்படவேண்டி இருப்பது மலையகத் தமிழ்மக்களின் கலை, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களென்றே நம்புகிறேன். ஈழத்தமிழ் மக்களின் ஒவ்வொரு பகுதியினரின் தனித்துவத்தையும், உயர்ந்து நாடளாவிய ஒற்றுமையையும், பரந்து உலகளாவிய தமிழ்க்கலைச் சிறப்பையும் அறியச்செய்யும் இலங்கைக்கிளையின் பணி ஒங்கு வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறப்புறுக. பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பணி மென்மேலும் வளர்க.

அ. அமிர்தலிங்கம்

21-5-83

மாண்புமிகு ஏ. ஆர். மன்கூர் (பா. உ.)
முல்லை மாவட்ட அமைச்சர் வழங்கிய
ஆசிச்செய்தி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை
வன்னிப்பிரதேச தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் உலகளாவிய முறையிலே தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளை உலகின் பல நகரங்களிலும் இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறை நடாத்தித் தமிழ்மொழியின் தொன்மையையும், பெருமையையும், இனிமையையும், சிரிளமையை யும் உலகறியச் செய்துவரும் அதேவேளையில், நம் இலங்கைக்கிளை பிராந்திய மகாநாடு களை நடாத்தி, அந்தந்தப் பகுதிகளில்வாழும் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் புத்துணர்ச்சி யையும், புத்தொளியையும், புது விழிப்பையும், புது வேகத்தையும் ஊட்டஎடுக்கும் இந் நடவடிக்கை பெரிதும் வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

அதுவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய வன்னி மாவட்டத்திற்கென்று ஒரு மகாநாடு நடாத்துவது மிகவும் பொருத்தமானது. இவ்வேளையில் இம்மகாநாட்டை முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் நடாத்துவது என்று முடிவுசெய்ததையிட்டு முல்லை மாவட்ட அமைச்சர் என்ற முறையில் வருக! வருக!! என்று வரவேற்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம்மகா நாடு முழுமையாக வெற்றிபெற வேண்டுமென்பதே எனது அவா. முழு வெற்றியென் றால் நான் குறிப்பிடுவது கண்கவர் விழாமட்டுமல்ல, முக்கியமாக இந்த வன்னிமாவட்டத் திற் பொதிந்து மறைந்துகிடக்கும் எம் தாய்நாடாம் இலங்கைநாட்டின் பழம் பெருமை யைத் தூர்ந்துபோகும் உலகளாவிய வரலாற்று ஆழமும், செம்மையும் குறையாது காழ்ப்புணர்ச்சியின்றி உலகறிய வெளிப்படுத்தப்படுவதாகும்.

பழம் பெருமையைத் தன்னகத்தேகொண்டுள்ள முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் இவ்வன்னி மாவட்ட மகாநாட்டை நடாத்துவதே சாலவும் பொருத்தமானது. புத்தெழிலிலும், நவநாகரிகத்திலும் முழுதும் மூழ்காது, பழம் பெருமையையும், வரலாற்றுப் பண்பியல்பு களையும், கலை கலாசாரங்களையும் தன்னகத்தே பேணிப் போற்றிவரும் ஈரம் வற்றாத மண் மிளிரும் பூமி இப்பகுதியாகும்.

வன்னிப் பிராந்திய எழுச்சியை உலகிற்குப் பறைசாற்றிய மேற்குப் பகுதியாம் மா தோட்ட நகரின் பழமையையும் உலகளாவிய துறைமுகப் பட்டினத்தின் பெருமையையும் வரலாற்றையும் இவ்வேளையில் நினைவுகூர்ந்து வெளிப்படுத்துவது இம்மகாநாட்டின் முக் கிய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும் என்பதே என் அவா. இவ்வாறு மேலும் விரித்துக் கூறிக்கொண்டு போவது என் நோக்கமல்ல.

இம்மாவட்டத்தில் இடம்பெறும் இப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு வெற்றி பெற எனது நல்லாசிகளையும் முழு ஒத்துழைப்பையும் அளிப்பதில் நான் பேருவகை அடை கிறேன். இம்மகாநாட்டை முன்னின்று நடாத்தும் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் அவர் கட்கும், ஏனைய அரச ஊழியர்களுக்கும் என் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பு உண்டு என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இம்மகாநாட்டை முன்னின்று நடாத்தி, தம் தமிழ்த்தொண்டை இடைவிடாது மேற்கொள்ளும் பேராசான் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கட்கும், அவருடன் இணைந்து அயராது உழைக்கும் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை செயற்குழு உறுப்பினர் அனைவர்க்கும் என் உளங்கனிந்த நல்லாசிகள்.

ஏ. ஆர். மன்கூர்

முல்லைத்தீவுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
சே. மா. செல்லத்தம்பு

வழங்கிய ஆசிச்செய்தி

வன்னித் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை முல்லை மாவட்டத்தில் நடாத்து வதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஏனெனில் சரித்திர ரீதியாகவும் பூகோள ரீதியாகவும் முல்லை மாவட்டம் வன்னி மாவட்டத்தின் மிகப் பிரதான பகுதியாகும்.

ஆனால் இந்த மகாநாட்டை நடாத்துபவர்கள் நேரத்துடன் என்னுடன் தொடர்புகொண்டு எனக்கும் வசதியான தினங்களில் இதை நடாத்துவதற்கு தீர்மானித்திருந்தால் நான் இம்மகாநாட்டில் பங்குபற்றியிருப்பேன்.

மகாநாடு நடக்கவுள்ள தினங்களில் எனது குடும்ப சம்பந்தமான, ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதனால் முல்லைத்தீவில் மகாநாடு நடக்கும் தினங்களில் நான் இருக்க மாட்டேன்.

எனினும் மகாநாடு சிறப்புற நடப்பதற்கு எல்லாம்வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சே. மா. செல்லத்தம்பு

முல்லைத்தீவு,
22-5-83,

முல்லைத்தீவு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத்தலைவர்

ஜி. எஸ். மரியநாயகம் அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிமன்ற இலங்கைக் கிளையினால் முல்லைத்தீவில் மே மாதம் 27-ம், 28-ம், 29-ம் நாட்களில் நடாத்தப்படவுள்ள வன்னிப் பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு, எம் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமென நான் கருதுகிறேன். எங்கள் மாநிலம் பொருளாதாரத்திலும், கல்வியிலும், மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. இந்த வன்னிப் பிரதேசத்தின் பாரம்பரியங்களையும், முன்னைய வரலாறுகளையும், இயற்கை வளங்களையும், பல்கலைக்கழகப்பட்டதாரிகளும், பேரறிஞர்களும் முதன்முதலாக விரிவாக ஆராய்ந்து ஆராய்ச்சி மூலம் வெளியான ஆராய்ச்சி அறிக்கைகளை மகாநாட்டில் சமர்ப்பிப்பதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம்மகாநாடு எம் இளம் சந்ததியினருக்கு மற்றவர்களோடு தேவைகள், இணைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும், வழிவகுக்குமென்பது எனது பூரண நம்பிக்கை. பழம்பெரும் மொழியும், தேன்மொழியுமான தமிழை வன்னிவாழ் பெருங்குடிமக்கள் எவ்விதம் சுவைத்தார்கள், எவ்விதம் வளர்த்தார்கள் என்பதை இந்த மகாநாடு வெளிக்கொணர்வதற்கு உதவுமென எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த மூன்று நாள் மகாநாடு சிறப்பாக நடைபெற இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

வணக்கம்.

முல்லைத்தீவு அரசாங்க அதிபர்
கா. க. ஞானச்சந்திரன் அளித்த
ஆசிச்செய்தி

வைகாசி மாத இறுதியில் வன்னிப் பிராந்தியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறுவதையிட்டுப் பெரிதும் மகிழ்கிறேன்.

வன்னிப் பிராந்தியம் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கது. அந்நிய ஆட்சியாளர் தம் ஊடுருவலைத் தொடங்கிய ஆரம்பகாலத்திலேயே தீரமும் துணிவும் கொண்டு எதிர்த்த சரித்திர நாயகர்களைத்தந்து பெருமை கொண்டது. வழிபாட்டுத் தலங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது, அத்தலங்களிலே எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்களின் பேரிலே இயற்றப்பட்ட பக்தி இலக்கியச் செல்வங்களைப் பெற்றுள்ளது. கூத்துக்கள் பாட்டுகள் ஆகிய நாட்டார் வழக்குகளைத் தன் அருந்தியமாகப் பெற்றுள்ளது. இவையெல்லாம் சமூகவியற் பண்பாட்டு நோக்குடன் ஆராய்வதற்கு உரியனவாகும்.

மேலும் வன்னிப்பிராந்தியம் காடு சார்ந்தது. இதனை முல்லை நிலம் எனக் குறிப்பது பழந்தமிழ் வழக்கு. இதன் புவியியல் அமைவு காரணமாகவும் சில தனித்தன்மைகள் வன்னிப் பிராந்தியத்துக்கு உண்டு. இந்நிலத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் சம்பிரதாயங்களும் சிற்சில சிறப்பியல்புகளை உடையன. இவை யாவும் ஆராய்ச்சிக் குரியனவே.

இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் மக்களின் வருங்கால நன்மைக்குப் பயன்படுதல் வேண்டும். இப்போது நடைபெறும் மாநாடு அத்தகைய பயன்களைத் தந்து வெற்றி கரமாக நிறைவேற வேண்டுமென்று மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

கா. க. ஞானச்சந்திரன்.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்

செ. செபமணி வழங்கிய

ஆசிச்செய்தி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகள் முறையே கோலாலம்பூரிலும், சென்னை யிலும், பாரிஸிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், மதுரையிலும் நடைபெற்றதை நாம் அறிவோம். இம்மகாநாடுகள் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்குப் பெருந் தொண்டாற்றிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு இலங்கைக் கிளையினர் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் பிராந்திய ரீதியாக தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளை நடாத்தி இலங்கைத் தமிழரின் கலை கலாசாரம், சமூகவியல் வரலாறுகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் மூலம் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருவது யாவரும் அறிந்ததாகும்.

தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு இலங்கைக் கிளையினரின் பெருமுயற்சியினாலும் வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டுக் குழுவினரின் விடாமுயற்சியினாலும் வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு இம்மாதம் 27-ம், 28-ம், 29-ம் திகதிகளில் நடைபெறுவது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ஐரோப்பியர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த காலத்திற்கு முன்பிருந்தே அடங்காப்பற்று என வன்னிக்குச் சிறப்பான வரலாறும், கலை, கலாசார, பாரம்பரியங்களும் இருந்து வந்துள்ளன. எனவே வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் மூலம் வன்னி மக்களின் கலை, கலாசாரம், சமூகவியல், வீர உணர்வுகள், பண்பாடு, வரலாறுகள் என்பன பற்றி ஆராயப்பட்டு அவற்றை இலங்கையில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களும் அறிந்து கொள்ளவும், இதனால் வன்னிப் பகுதியில் சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்படவும் இம்மாற்றங்கள் வன்னிமக்களின் வாழ்விலும் முன்னேற்ற கரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி அதனால் வன்னியின் சிறப்பு எப்போதும் நிலைத்திருக்கவும் எமது ஆசி கூறி இம்மகாநாடு சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

புதுக்குடியிருப்பு இணைப்புக்குழுத் தலைவர்

திரு. கா. தம்பாபிள்ளை ஜே. பி. அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிச்செய்தி

வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டை முல்லைத்தீவுப்பகுதியில் மூன்று நாட்கள் நடாத்த முன்வந்த அகில உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளைத்தலைவர் உபவேந்தர் உயர்திரு. கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் அவர்கட்கும், கிளையின் செயற்குழுவினருக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றிகள்.

மாநாட்டின் ஆரம்பநாளை முள்ளியவளையிலும், அதன் 2-ம் நாள் நிகழ்ச்சிகளை புதுக்குடியிருப்பிலும், 3-ம் நாள் நிகழ்ச்சிகளை முல்லைத்தீவிலும் நடாத்த ஆலோசனை யளித்த முல்லை வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் நிருவாகச் செயற்குழு வினருக்கும், நன்றிகூறி வைப்பதுடன் மாவீரன் பண்டாரவன்னியன் பிறந்த இந்த வன்னி மண்ணில், இம்மகாநாடு மூன்று தினங்களும் இடம்பெற இருப்பதைப் பெருமையோடும், நன்றியோடும் வரவேற்கின்றோம். மகாநாடு சிறப்பாக நடைபெற ஒத்து னைப்பு நல்கக் கடப்பாடுடையோம்.

தமிழ் மண்ணின் மானத்தைக்காத்த மாவீரன் பண்டாரவன்னியனின் சுதந்திர தாகத்தினால் அடங்காப்பற்று எனப்பெருமை கொண்ட வன்னிமாநிலத்தில் தமிழுக்கு ஆராய்ச்சி மகாநாடு எடுத்து, தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து அதன் சிறப்பை வெளிப்படுத்த உதவிகள் புரிந்தோர் அனைவரையும் உயர்ந்தோராக நாம் மதிக்க வேண்டும்.

இந்த மகாநாட்டின் இரண்டாவது நாள் நிகழ்ச்சிகளைக் குறுகிய காலத்தில் வசதிகள் குறைந்த புதுக்குடியிருப்பு கிராமத்தின் பிறந்த மண்ணின் பெருமையைப் பிரதிபலிக்க “ஒற்றுமையாகவும், இயன்ற அளவு சிறப்பாகவும், பெருமையுடன் நடாத்தப் பாட்டுவரும் புதுக்குடியிருப்பு உபசெயற்குழுவினனர் அனைவருக்கும், பொருள்தந்து ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கியவர்கள் யாபேருக்கும், எமது புதுக்குடியிருப்பு உபகுழுவினர் சார்பில் நன்றி கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இம்மகாநாடு காணும் எமது கிராமம் இன்றிலிருந்து புதுநகராக மாற்றம் அடைய வேண்டும். மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளிற் பெருமையோடு இப்பகுதியிலிருந்து பங்கு கொண்ட தமிழ் ஆர்வம் படைத்த விற்பன்னர்களை உருவாக்குவதோடு நில்லாது, சகல துறைகளிலும் வல்லுனர்களைத் தோற்றுவித்து மறைந்திருக்கும் எமது பிரதேச நாடகக் கலைகளை உருவாக்கவும், வழிவகுக்கும் அத்திவாரமாக இம்மகாநாடு பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பது எனது ஆசை.

இம்மகாநாடு முல்லை மாவட்டத்திற் சிறப்பாக நடைபெற, மாவட்ட மக்கள் தமது பங்களிப்பையும், ஆதரவையும், இயன்ற அளவில் கொடுத்துதவ முன்வந்தமைக்கும் வன்னிப்பிராந்திய மகாநாட்டுக்குழுவின் சார்பிலும் எமது வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

தன்மானத்துடன் தமிழ்ப்பேசும் இனம் தமிழைப் போற்றிப் பாதுகாக்கவும், தன்னலமற்ற சேவையில் தமிழுக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும் தொண்டு செய்யவும், தமிழ் இனத்தை வாழவைக்கும் நோக்குடன் பல பெரியார்களின் பேராதரவை முன்வைத்து எமது மாவட்டத்தில் பெருமுயற்சியாக இடம் பெறுகின்ற இப்பிராந்திய மகாநாடு சிறக்க எமது நல்லாசிகள்.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்

கி. தியாகராசா அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

வற்றூத வளமுடையது வன்னி நாடு, குளங்கள் பல மலிந்து, காடும், வயலும், கடற்கரையும் பொலிந்து, தேனும், மீனும், செந்நெல்லும், தேக்கும், கருங்காவியும், கடலையும், உழுந்தும் விளையும் இந்தப் பிரதேசம் வீரம் செறிந்த குறுநில மன்னர்களால் ஆளப்பட்டது. இங்கு விளங்கும் கலைகளும் நாட்டார் பாடல்களும் காப்பியங்களும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த வன்னி மண்ணின் கலை, இலக்கியம், வரலாறு, புவியியல், பொருளாதாரம், சமயம், தொல்பொருள் ஆகிய பல்வேறு அம்சங்களையும் வெளிக்கொணரும் நோக்குடன் வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறுகின்றது. முல்லைத்தீவில் இம்மாநாடு நடைபெறுவது எமக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறென்றே கருதுகின்றேன். அதிலும் குறிப்பாக கலைவளம் மிக்க முள்ளியவனையில் முதல் நாள் மாநாடு நடைபெறுவது சாலவும் பொருத்தமானதே.

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளையினரால் இங்கு நடாத்தப்படும் மாநாடு நமக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இலங்கைக் கிளையின் தலைவர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களும் விழா அமைப்புக் குழுவின் செயலாளர் திரு. வி. சிங்காரவேலு அவர்களும் முன்னின்று உழைக்கும் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

மாநாட்டை ஓட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலர் வன்னிப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. மாநாடு சிறப்புற எனது உளங்கவர்ந்த ஆசியை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கிளிநொச்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

வீ. ஆனந்தசங்கரி வழங்கிய

ஆசியுரை

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் - அந்த
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

வளம் சுரக்கும் வன்னிவளநாடு இன்று களம் அமைத்து தமிழ் வளர்க்கும் நிலைகண்டு இன்புகின்றேன். இம்மண்ணும் மண்சார்ந்த மக்களும் தமிழுக்குச் செய்த சேவை அளப்பரியது. கேட்போர் செவிக்கும், சிந்தைக்கும் உணர்வளிக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் பொலிந்தும், மலிந்தும் தமிழுக்கு அணி செய்வதை மறப்பதற்கில்லை.

தம் வாழ்வின் அனுபவங்களைப் பாடல்களாகப் புனைந்து நாட்டார் இலக்கியப் பரப்பிலே உலாவவிட்ட இப்பிரதேசக் கவிஞர்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு என்றும் மதிக்கும். குறிப்பாக இப்பிரதேசக் கவிஞர்கள் ஆழமான சிந்தனையாளர்கள். அவர்கள் முழுமையாகத் தங்கள் மண்ணை நேசித்திருக்கின்றார்கள். “மயிலுப்பணிக்கர் ஒப்பாரி” தொடக்கம் “குமாரபுரம்” நாவல்வரை இத்தன்மையை அவதானிக்கலாம்.

எமது தொகுதியை உள்ளடக்கிய அடங்காப்பற்றான மண்ணின் இறைமை காக்கப் போராடிய இந்நிலத்தின் கடைசி மன்னனான “பண்டாரவன்னியனின்” சொந்தப் பூமியிலே இன்று தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு காண்பது பெரும்பேறே. இதில் உங்களுடன் சேர்ந்து பங்கு கொள்வதிற் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆகவே

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை
செய்தல் வேண்டும்.

வவுனியா மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத்தலைவர்

மு. சிற்றம்பலம் அளித்த

ஆசிச் செய்தி

வன்னிப் பிராந்தியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுபற்றிய செய்தி கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தேன். ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற பிரதேசமாக வன்னி அண்மைக் காலங்களில் மாறிவருவதால் இங்கு வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களின் உள்ளக் கிளர்ச்சிக்கும், தனித்துவத்தைப் பேணும் ஆவலுக்கும் இம்மாநாடு ஒரு உந்து சக்தியாக விளங்கும் என்பது என் நம்பிக்கை. வவுனியா மாவட்டத்தில் மாவீரன் பண்டார வன்னியனுக்குச் சிலை எடுத்த விழாவின்போது அந்த மாவீரன் தமிழனல்ல என்று விஷமத்தனமான முறையில் சிந்திப்பவர்களால் ஒரு கருத்து வெளியிடப்பட்டது, இந்த மாநாட்டின் போது வன்னிப் பிரதேசத்தின் பண்டைய வரலாற்றிற்கும், இங்கு பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த மக்களின் மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும், சொற்பொழிவுகளிலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, புதிதாகச் சரித்திரம் எழுத முன்வருகின்ற கற்றுக்குட்டிகளின் முயற்சியை முறியடிக்க வேண்டுமென்று இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றும் பேராசிரியர்கள், தமிழ் அறிஞர்களுக்கு மிகவும் அன்பாக வேண்டுகோள் விடுப்பது என்பணியென நினைக்கிறேன், இம்மாநாடு சிறப்பாக அமைந்து, பெருவிழாவாகப் பரிணமித்து, வன்னியின் மக்கள் மனமெல்லாம் நீங்காத நினைவாக நிலைத்து நிற்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

மன்னர் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைத் தலைவர்

பி. எம். செபமலை அளித்த

ஆசிச்செய்தி

அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை அதன் தலைவர்; யாழ் பல கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் அயரா முயற்சியால் தமிழ் ஈழத்தின் பலபகுதிகளில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடாத்தி வருவது நாம் அறிந்ததே.

அதன்படி வைகாசித்திங்கள் 27-ம், 28-ம், 29-ம், நாட்களில் வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை முல்லைத்தீவில் நடாத்தத் திட்டமிட்டுள்ளனர். மகிழ்ச்சிக் குரிய இச்செய்தி அன்றும் இன்றும் வன்னிவள நாட்டின் ஓர் அம்சமான மன்னர் மாவட்டத்தின் அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவரான என் நெஞ்சில் இனிக்கின்றது. முல்லைமப்பதி பெற்ற பெரும் பேற்றினை எண்ணி நெஞ்சம் பூரிக்கின்றது. மல்விகை, முல்லை மலர்ந்த ரோசா என்பன மணம் மிகுமலர்கள். நடுவண் திகழும் முல்லையின் மணம் தனித்துவம் பெற்றது. பாரி மன்னனின் தேரிற் படர்ந்த முல்லை நல்லாள் பெருமைக்குரியவர். முல்லை நகர் பெருமைக்குரியது.

மானங்காத்த மறத்தமிழ் மன்னன் பண்டாரவன்னியனின் ஆட்சியின் கீழ் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுக் கலைமகனும் திருமகனும் கனிநடம் புரிய ஏற்றமுடன் திகழ்ந்தது வன்னி வளநாடு என்பதை வரலாறு தெரிந்தவர்கள் புரிந்து கொள்வர், அன்னியரின் ஆட்சிக்கு இறுதிவரை அடிபணியாது “வெங்கொடுமை சாக்காட்டில் செங்குருதி சிந்திய” வீர வரலாறு அவர்களுடையது. அங்குள்ள சுற்சிலைமடு, வற்றூப்பளை, நெடுங்கேணி, செம் மலை போன்ற சிற்றூர்கள் அன்று வீரத்தின் விளை நிலங்களாகத் திகழ்ந்தன, இத்தகைய வரலாற்று பெருமை கண்ட வன்னிப் பிரதேசம் மாண்ட தன் பெருமையை மீண்டும் நிலைநாட்ட அரியதோர் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. வன்னிப் பிரதேசத்தின் தன்மை, அதன் தொன்மை, அளப்பரிய வன்மை, கலை, கலாசாரம் அத்தனையும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுக் கட்டுரைகளாகப் படிக்கப்படவும், மலராக வெளியிடவும் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

முக்கனிகளுக்குப் பெயர்பெற்றது வன்னிவள நாடு. தேமாங்களியும், தீஞ்சுவைப் பலாவும், தெவிட்டாத வாழையும் வந்தோரை மீண்டும் வருக! வருக! என வாயினிக்க வரவேற்கும் வண்ணத்திருநாடு வன்னிநாடு. முக்கனியின் சாற்றுடனே முல்லையின் தேன் கலந்து மூவேந்தர் மடி வளர்ந்த முத்தமிழை ஆராய்ந்தால் அதன் தரம் சொல்லவும் வேண்டுமா? மாநாடு சிறக்க மலர் மணம் வீசிப் பரப்ப என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். கலாநிதி சு. வித்தியானந்தனின் பணி தொடர என் நல்லாசிகள்

நன்றி

வவுனியா அரசாங்க அதிபர் அவர்களின் ஆசியுரை

முல்லைத்தீவில் நடைபெறுகின்ற வன்னிப் பிரதேசத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்கு இவ் ஆசியுரையினை வழங்குவதிலே மிகவும் பெருமிதப்படுகின்றேன். வன்னிப் பிரதேசத்தின் வரலாறு, தொல்லியல், மொழியியல், கலைகள், புவியியல் ஆகிய தலைப்புக்களில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வடிக்கும் அறிஞர்களுக்கு எமது பாராட்டுக்கள். இவ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டினை வன்னிப் பிரதேசத்தின் நகரமாகிய முல்லைத்தீவிலே நடாத்துவது நம்மவர்க்கெல்லாம் மிகவும் உற்சாகத்தை அளிப்பதொன்றாகும்.

இவ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டினை நடாத்துவதற்காக எவ்வளவோ முயற்சி செய்த யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் கலாநிதி வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தயாரித்த பெருமதிப்பிற்குரிய அறிஞர்களுக்கும் தமிழ் மக்கள் என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாவர். இவ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சம்பந்தப்பட்ட விழாவினை மிகவுட்க சிறந்த முறையிலே ஒழுங்கு செய்கின்ற அரச அதிபர், உதவி அரச அதிபர் மற்றும் இவர்களுக்கு துணையாக நிற்கின்ற அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள். இவ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு கலை நிகழ்ச்சிகளும் சிறந்த முறையிலே நடைபெற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கே. சி. லோகேஸ்வரன்.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கீழே

தலைவர்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், எம். ஏ., பிஎச். டி.
துணைவேந்தர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

துணைத்தலைவர்கள்

திரு. அம்பிகைபாகன், பி. ஏ.
திரு. கா. பொ. இரத்தினம், எம். ஏ., பி. ஓ. எல். பா. உ.
ஜனாப் எம். எம். உவைஸ், எம். ஏ. பிஎச். டி.

இணைச் செயலாளர்கள்

கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் ரத்தினம்
இலக்கிய கலாநிதி (கௌரவம்)
திரு. வி. எஸ். துரைராஜா, A. A. Dipl. (Lond.) F. R. I. B. A.,
F. C. I. A., F. I. I. A., A. R. A. Dipl. Trop. Arch,
F. Inst. Arb., (Lond.)
திரு. க. சச்சிதானந்தன், எம். எஸ்சி.

பொருளாளர்கள்

திரு. ஆர் நமசிவாயம், சட்டத்தரணி
திரு. ஆர். அரசரத்தினம். அரஸ்கோ தொழிலகங்களின் அதிபர்

ஆளுநர்சபை உறுப்பினர்கள்

பேராசிரியர் பே. பஸ்ரியாம்பிள்ளை
B. A. (Cey.) M. A.; ph. D. (Cey.)
திருமதி ம. பாலகிருஷ்ணன், B. A. (Hons.)
பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா
B. A. (Cey.) Ph. D. (Lond.)
பேராசிரியர் W. L. ஜெயசிங்கம்
B. Se. (Lond.) M. A., Ph. D.
ஜனாப் S. M. கமால்தின், M. A.
பேராசிரியர் K. குணரத்தினம்
(B. Sc. (Cey.), Ph. D. (Lond.)
D. I. C. (Lond.)

திரு. க. நவசோதி, M. A.
பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்
B. A. (Cey.) Ph. D. (Lond.)
கலாநிதி பொ. பூலோசிங்கம்
B. A. (Cey.) D. Phil. (Oxon.)
திரு. து. இராஜேந்திரா, B. A.
கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
B. A. (Cey.) Ph. D. (Edin.)

திரு. மு. சிவசிதம்பரம் (B. A., L. L. B.) M. P.
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
B. A. (Cey.) M. A. (Cey.) Ph. D. (Birm)

திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஐயர், M. A.
பேராசிரியர். ஆ. வேலுப்பிள்ளை
B. A. (Cey.), Ph. D. (Cey.) D. Phil. (Oxon)

தேவாரம் காட்டும் மாதோட்ட வரலாறு

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

வன்னிநாட்டு வரலாறு இன்னும் இரு ளடர்ந்து காணப்படுகிறது; ஆங்காங்கே சிறு சிறு ஒளி காணப்படுகிறது. அவ்வவ் ஒளி கொண்டு அவ்வவ் அயற்பகுதியைத் தெளிவு படுத்திக் கொண்டால், வன்னி வரலாறு லாறு ஓரளவு துலக்கம் பெறும். வன்னிப் பிரதேசத்திலே, பெருநகரங்கள் பல இன்று இல்லை; முன்பு இருந்ததாகவும் இதுவரையிலே தெரியவரவில்லை. வன்னிப் பிரதேசத்தின் மேற்குக்கரையிலே இன்றைய மன்னாருக்கு அணித்தாக, மாதோட்டம் என்னும் துறைமுகம் பண்டைக்காலத்திலிருந்து புகழ் பெற்று விளங்கியது. இடைக்காலத்திலே, இத்துறைமுகம் சிறந்த பட்டினமாக விளங்கியிருந்தது.

மதோட்டத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் சில சிங்களவர்களுடைய பாளிமொழி மூலாதாரங்களிலே காணப்படுகின்றன. 'மாதித்த' அதாவது மகாதீர்த்தம் என இத்துறைமுகம் பாளிநூல்களிலே குறிப்பிடப்படுகிறது. இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவுக்குமிடையிலான தொடர்புகள் பெரும்பாலும் மாதோட்டத்தினூடாகவே இடம்பெற்றனவாகத் தெரியவருகின்றன. சங்ககாலத்திலே பாண்டிய நாடு முத்துக்குளிப்பால் அடைந்த செழிப்பு அக்கால இலக்கியத்தாலும் யவனர் எழுதிவைத்த குறிப்புகளாலும் பாண்டி நாட்டிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட உரோம நாணயங்களாலும் தெரியவருகிறது. முத்து வளம் மிகுந்த கடலுக்கு ஒருபுறம் பாண்டிய நாடு அமைந்திருந்தது போல, இன்னொரு புறம் வன்னியின் மேற்குக்கரை அமைந்திருந்தது. மாதோட்டம் பண்டைக்காலத்திலிருந்து முத்துக்குளிப்புடனும் முத்து வணிகத்துடனும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. இலங்கை இரத்தினக்கற்களும் அக்காலத்தி

லேயே பிரசித்திபெற்றிருந்தனவாதலால், இரத்தினக்கல் வியாபாரமும் மாதோட்டத்தினூடாக நடைபெற்றது.

கடற்கரைசார்ந்த பெருநகரைப் பட்டினம் என்பது திராவிடமொழிகள் வழங்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஒரு மரபு. மாதோட்டம் 'பட்டுன' என்று பாளிமொழியில் குறிக்கப்பட்டிருப்பது அப்பிரதேசத்திலே தமிழர் செல்வாக்கு அதிகம் இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சான்று. மாதோட்டப்பகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சி ஓரளவு நடைபெற்றுள்ளது. அப்பகுதி சர்வதேச வணிகத்துறை முகமாக நீண்டகாலம் விளங்கிவந்திருக்கிற தென்ற கருத்துக்கு அரண் செய்வதாகவே, அவ்வாராய்ச்சியின் பெறுபேறுகள் அமைந்தன.

மாதோட்டம் என்ற பெயர் மருவி மாந்தை யெனவும் வழங்குவதுண்டு. சங்க இலக்கியத்திலே இரண்டிடங்களிலே குறிக்கப்படும் மாந்தை மாதோட்டமேயென முதலியார் இராசநாயகம் கருதினார். இக்கருத்து அறிஞர்களின் பொதுவான அங்கீகாரத்தை இன்னும் பெறவில்லை. இது எவ்வாறாயினும் திருக்கேதீச்சரத்துக்குப் பதிகம்பாடிய நாயன் மார்கள், அத்தலம் அமைந்திருந்த ஊராகிய மாதோட்டத்தைப் பாடியுள்ளனர். திருஞான சம்பந்தரும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் பாடிய திருப்பதிகங்கள் வெவ்வேறு காலத்தவை. திருஞானசம்பந்தர் காலம் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியென்பது தக்க ஆதாரங்களுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் காலம் எதுவென்பதில் இன்னும் கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகிறது. எட்டாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி, பிற்பகுதி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி என்பன அவர் வாழ்ந்த காலம் என்பது வெவ்வேறு அறிஞர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன.

இந்த இரண்டு நாயன்மார்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகளென்று கொள்ளலாம்.

பல்லவர் காலத்திலும் சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலும் மாதோட்டம் பெரிய பட்டினமாக விளங்கியிருக்க வேண்டும். சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே மாதோட்டம் அதன் வளர்ச்சியின் உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கவேண்டும். அந்தக்காலத்துக்குரிய இரண்டு மாதோட்டத் தமிழ்ச்சாசனங்கள் இதுவரை பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. மாதோட்டப் பிரதேசத்திலே, பல்லவர் காலத்துக்குரிய தமிழ்ச்சாசனங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. நாயன்மார் இருவரும் பாடிய பதிகங்களின் அடிப்படையிலே அவற்றுள் இடம்பெறும் மாதோட்டம் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டு, மாதோட்டம் வளர்ந்து சென்றவாறு, இங்கே ஆராயப்படுகிறது.

சம்பந்தர் மாதோட்டத்தைப் பற்றிப் பாடும்போது, அங்குள்ள பொழிலைப்பற்றியே அதிகமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

- 'கடிமழைப் பொழிலணி மாதோட்டம்',
- 'வாழையம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற மருவிய...'
- 'வண்டு பண்ணெய்புமாமலாப் பொழில் மஞ்சை நடமிடு...'
- 'மாவும் பூகமுங்கதலியும் நெருங்கு...'

முத்தும் இரத்தினக் கற்களும் மிக்கிருந்தமையை ஓரிடத்திற் கூறுகின்றார். பதிகத்தின் ஒன்பதாவது பாடலில், ஒரே ஓரிடத்தில் மட்டும் மாதோட்டம்நன்னகர் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தம்முடைய பதிகத்தில் மாதோட்டத்தை நன்னகர் என்று எட்டுப் பாடல்களிலே கூறியுள்ளார். சிலஉதாரணங்கள் வருமாறு:-

- 'வரியசிறை வண்டு யாழ்செய்யும் மாதோட்ட நன்னகருள்'
- 'மட்டுண்டு வண்டாடும் பொழில்...'
- 'மாவின் களிதூங்கும் பொழில்...'
- 'கறையார் கடல்கூழ்ந்த களி...'

சம்பந்தர் பதிகத்தில் ஒருமுறை வந்தகுறிப்பு சுந்தரர் பதிகத்தில் எட்டுமுறை வருவது பட்டினத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிற தென்று கொள்ளலாம்

மாதோட்டத் துறைமுகத்தைப்பற்றியும் நாயன்மார் கூற்றுக்களில் குறிப்பிடக் கூடிய வேறுபாடு காணப்படுகிறது. மாதோட்டம் அமைந்திருந்த கடலைச் சம்பந்தர் கண்கடல், மறிகடல், மலிகடல் என வருணிப்பர். மாதோட்டத்தின் வணிகப் பெருக்கம் சுந்தரர் பதிகத்தில் விளங்கித் தோன்றுகிறது.

- 'வங்கம் மலிகின்ற கடல்'
- 'வையம் மலிகின்ற கடல்'

வங்கம், வையம் என்பன கடற்கப்பல்களுக்கு வழங்கிய பெயர்கள். தூரதேசங்களுடன் வணிகம் செய்யப் பயன்பட்ட பெரிய கப்பல் வகையான வங்கத்தைச் சுந்தரர் இரண்டு பாடல்களிலே குறித்துள்ளார். துறைமுகப் பிராந்தியத்திலே கப்பல்கள் நிறைய நின்றமையைக் குறிப்பதற்கு மலி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தென்னை தமிழ் நாட்டில் இன்றும் அருகியே காணப்படுகிறது. இலங்கையின் தென்மேற்றிசையிலும் கேரளத்திலும் தென்னை செழித்து வளர்கிறது. இப்பிரதேசங்களிலிருந்து தென்னைச்செய்கை ஏனைய பிரதேசங்களுக்குப் பரவியிருக்கவேண்டும். சுந்தரர், 'தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே' என்று பாடியுள்ளார். சுந்தரர் காலத்து மாதோட்டத்திலே திருக்கேதீச்சரத்தைச் சுற்றித் தென்னஞ்சோலை காணப்பட்டிருக்கிறது அந்தத் தென்னஞ்சோலை சம்பந்தர் கால மாதோட்டத்தில் இருந்ததற்குச் சான்றில்லை. அது இரண்டு நாயன்மாருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே அமைக்கப்பட்டதாகலாம்.

மாதோட்டம் நீர்வளம் குறைந்த பிரதேசம். மாதோட்டம் பெருநகராக வளர்ச்சியடைந்தபோது, நன்னீர்த்தேவை அதிகரித்த (தொடர்ச்சி சீம பக்கம்)

வன்னி வளநாட்டின் வீரப்பெண் குருவிச்சி நாய்ச்சி

த. சண்முகசுந்தரம் பி. ஏ. (இலங்) கல்வி டிப்பளோமா (இலங்)

ஈழத்து வன்னி வளநாட்டின் வீரரின் வீரம் வரலாற்றுப் புகழ்வாய்தது. இந்தவீரர் பரம்பரை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து ஈழத்தில் குடியேறியது என்பர் வரலாற்று ஆசிரியர். போர்க்களத்தில் இந்த வீரர் காட்டிய வீரப்பற்றிய கதையாலும் செவிவழிவந்துள்ளன; இவை இன்றும் வன்னி வளநாட்டில் வழக்கிலிருக்கின்றன. வன்னி நயினார் என்பது ஆண்பால். வன்னி நாய்ச்சி என்பது பெண்பால்.

வன்னிவளநாட்டின்மீது ஆங்கிலேயர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் படையெடுத்தனர். போருக்கு முன்னர் ஆங்கிலேயத் தூதுக்குழு ஒன்று சமாதானம் பேசிப்போனது. அப்போது வன்னியை ஆண்டவருள் ஒருவன் பண்டாரவன்னியன். ஆங்கிலேயரின் பிரங்கிப்படை வலிமையை உணர்ந்த வன்னிமைத் தலைமைக்காரர் 'அடிபணிவதே நன்று' என்று பண்டாரவன்னியனுக்கு அறிவுரை வழங்கினார். ஆனால் பண்டாரவன்னியன் கூறியவை வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்தவை. "அன்னியருக்கு அடிபணியும் சமாதானச்சபையில் நான் சந்திக்க விரும்பவில்லை. அதற்குமாறாகப் போர்க்களத்தில் சந்திக்க விருப்புகிறேன். எழுத்தாணி பிடித்து அடிமை ஒப்பம் போடமாட்டேன். வாள்பிடித்துப் போர்செய்து என் வீரத்தை நிலைநாட்டவே விரும்புகிறேன்". என்று பண்டாரவன்னியன் பிரித்தானியத் தூதுக்குழுவிடம் "வியளம்" அனுப்பினான். விஷயம் என்பதன் தமிழ் வடிவம் வியளம் அல்லது வியளம். போர்தொடங்கியது. பண்டாரவன்னியன் போர்செய்து வீரமரணம் எய்தினான். இவனைப்பற்றிய வரலாற்றுச் சான்று பலவும் இன்று கிடைத்துள்ளன. இது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பண்டாரவன்னியனின் வீரம் எவ்வளவு புகழ் வாய்ந்ததோ அவ்வளவு புகழ் வாய்ந்தது அவனின் காதலி குருவிச்சிநாய்ச்சியின் வரலாறு. இவளின் வீரவரலாறு சங்ககாலப் பெண்டிர்காட்டிய வீரவரலாற்றை ஒத்தது. குருவிச்சிநாய்ச்சியின் வீரவாழ்க்கையை எடுத்துக்கூறுபவை செவிவழிவந்த கதைகளும், "குருவிச்சிநாய்ச்சி சலிப்பு"ப் பாடலும், "ஒப்பாரி" "சலிப்பு" என்பவை மக்கள் இலக்கியப் பெரும் பரப்பில் அடங்கும். ஒருவர் மறைந்ததும் பெண்கள் பலர் கூடி அழுவது ஒப்பாரி எனப்படும் ஒருவர் மறைந்த பின்னர் ஓராண்டுக்காலம் அவரின் குடும்பத்தினர் சலிப்பைக் கடைப்பிடிப்பர். சலிப்பு என்பது "பழம் சலிப்பு" என விரியும். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் புத்தாண்டு, தைப்பொங்கல், தீபாவளி போன்ற நாட்களில் இறந்தவர் வீட்டிலே பெண்கள் சுற்றி இருந்து கட்டிப்பிடித்து அழுவர். இங்கு ஆய்விற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள குருவிச்சிநாய்ச்சி சலிப்புப் பாடல், இப்பெண்மணியின் வீரவரலாற்றைக் கூறுகின்றது. இந்தக் கதையைப் பதித்து வைப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம். இப்பாடலின்படியும் செவிவழிவந்துள்ள கதையின் படியும் குருவிச்சிநாய்ச்சியின் வரலாறு வருமாறு:-

பண்டாரவன்னியன் வன்னி நாட்டை ஆண்டு வந்தான். இவனின் தந்தையார் இவன் இளைஞனாக இருக்கும்போது இறந்து விட்டார். ஆகவே வன்னிமைப் பாறுப்பை இவன் உடனடியாக ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. இவனுக்குத் திருமணம் ஆகவில்லை. நாட்டைத் தளம்பவிடாது ஆட்சிபுரிவது இவன்பொறுப்பு. தகப்பனார் இறந்து ஓராண்டு செல்வதற்கு முன்னர் மகன் திருமணம்

செய்வது குலமரபன்று. ஆகவே பண்டார வன்னியன் தன் திருமணத்தைப் பிற்போட்டான். பண்டாரவன்னியனின் மச்சாள் முறையானவள் குருவிச்சி நாய்ச்சி. இவளையே பண்டாரவன்னியன் காதலித்து வந்தான். இவளும் பண்டார வன்னியன்மீது காதல் கொண்டிருந்தாள். பண்டாரவன்னியனின் போர்முயற்சியைக் கேள்விப்பட்டிருந்தாள் இந்த மங்கை நல்லாள். தன் பாங்கியரைப் பண்டாரவன்னியனிடம் தூதாக அனுப்பினாள். “என்னை மறக்க வேண்டாம். எனக்குத்தாவிட்கட்டுங்கள், போர்க்களம் புறப்படு முன்னர் என்கையாலே உங்களுக்கு உணவு சமைத்து ஊட்டிவிடுவேன் ஆலாத்தி எடுத்து வீரதிலகம் இட்டு அனுப்புவேன், கன்னிப் பெண்ணாய் இருந்து கொண்டு வீரப்பெண்டிருக்குரியகடமைகளை நான் செய்யமுடியாது” என்பதே அந்தப் பாங்கியரின் தூதின்சாரம்.

“பாங்கியரே! குருவிச்சி நாய்ச்சியை நான் மறந்தாலும் என் நெஞ்சம் மறக்காது. போர் முடிந்துவந்ததும் இந்த மங்கை நல்லாளை நான் கைப்பிடிப்பேன்” என்று பண்டாரவன்னியன் கூறினான். இதனைப் பாங்கியர் தங்கள் தலைவி குருவிச்சி வன்னிச்சியிடம் போய்க் கூறினார். இதனைக் குருவிச்சி நாய்ச்சி ஏற்றுக் கொண்டாள்.

“நல்லது பாங்கியரே! அவர் களம் போகமுன்னர் அவரின் திருமுகத்தை நான் காணவேண்டும். அவர் பேசுவதை என்காதாரக் கேட்கவேண்டும். அவருக்குரிய பணி விடையைக் கன்னியாகிய நான் செய்யமுடியாது. ஆனால் அவருக்கு உறவினர் என்ற முறையில் உணவு செய்து தருகிறேன். பல நாளுக்கு இருக்கக் கூடியவகையில் பொரி விளாங்காய் செய்கிறேன். ஆகவே அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி சொல்லி வாரீர்” எனக் குருவிச்சிநாய்ச்சி மீண்டும் தன்பாங்கியரைத் தூதாக அனுப்பினாள்.

“அப்படியே ஆகுக! மகிழ்ச்சியுடன் வருவேன்” என்று பண்டாரவன்னியன் மறுவியளம் அனுப்பினான். இதனைக்கேட்ட

குருவிச்சி வன்னிச்சி மகிழ்ச்சியடைந்தாள். தன்பாங்கியருடன் விரைந்து பொரி விளாங்காய்த்தின்பண்டத்தைச் செய்தாள். மறுநாள் மாலைநேரம் இருவரின் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. உணவுப் பொட்டலத்தைத் தன் தலைவனிடம் கொடுக்க முன்னர் குருவிச்சி அவளை விழுந்து வணங்கினாள். உணவைப் பெற்ற தன்தலைவனைப் பார்த்து நாத்தழ்தழக்க அந்த வீரப்பெண்மணி பேசினாள்.

“நயினாரே! என்னை மறக்க மாட்டீரோ” என்றாள். பண்டாரவன்னியனின் மறுமொழி புன்னகையாக அமைந்தது.

“சிரித்துச் சமாளிக்க வேண்டாம்” என்றாள் தலைவி.

“சிரிக்க என்ன இருக்கின்றது? என்கை வீரவாளை மறக்காது. என்வீரநெஞ்சம் உன்னை ஒருபோதும் மறக்காது. இது சத்தியம். என்வீரவேல்மீது ஆணை. பொரியல் வெற்றி பெற்றதும் திரும்பி வருவேன். வந்து உன்னை வரிப்பேன்” என்றான் பண்டாரவன்னியன்.

“வீரப்பூரிப்பில் இன்னும் பெரியஇடத்துப் பெண்ணை நீங்கள் பார்த்தால்” என்றாள் தலைவியின் பாங்கி ஒருத்தி.

“வன்னியன் சத்தியம் செய்தால் மாற மாட்டான்” என்றான் பண்டாரவன்னியன்.

இருவரும் பிரியா மற் பிரிந்தனர். சிலநாட்கள் சென்றன. பண்டாரவன்னியனின் வீரமரணத்தையும் அவனுக்குஏற்பட்ட தோல்வியையும் குருவிச்சிநாய்ச்சி அறிந்து கொண்டாள். இந்தப் பெண்மணிக்குத் தந்தைதாய் இல்லை. இளமையில் இருவரையும் இழந்து விட்டாள். உறவினரால் வளர்க்கப்பட்டவள். இவளின்துக்கமோ எல்லைகடந்தது. தன்மச்சாளாம் பாங்கி ஒருத்தியை அழைத்துக் கொண்டு காட்டுக்குள் சென்றாள். அங்கு பொல்லாத நஞ்சாம் கார்த்திகைக் கிழங்கைக் கிண்டி எடுத்தாள். வீட்டிற்கு வந்து

அதனைத் துவையல் செய்தாள். எவருக்கும் தெரியாமல் பச்சைத் தென்னோலையை எடுத்து பன்னாங்கு பின்னிஞள். இறந்தவரின் பூத வுடலைக் கிடத்துவதற்கு இன்றும் பன்னாங்கு தான் உபயோகிக்கப்படுவது வழக்கம், பன்னாங்கைக் கோடியில் போட்டுப் படுத்தாள் வன்னிச்சி. கொடிய நஞ்சாம் துவையலை உண்டாள். இவள் இப்படிச் செய்வதைக் காணச் சகிக்காத அவள் பாங்கியும் இதனை உண்டாள். உண்டபின்னர் வன்னிச்சியின் வளர்ப்புத் தாய் தந்தையரிடம் போய் நடந்தவற்றைச் சொன்னாள். வளர்ப்புத் தாய் தந்தையர் அழுது புலம்பிக்கொண்டு வீட்டுக் கோடிக்கு வந்தனர்.

“என்னை அன்புடன் வளர்த்த ஆய்ச்சி! அப்பு! என்னைத் தடுக்காதீர். என்பத்தா வைக் காணப் போகின்றேன். எனக்காகக் குலதெய்வம் அத்தனையையும் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். நான் பிரியவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது”. வீரப்புன்னகையுடன் குரு விச்சி நாய்ச்சி மறைந்தாள். அவளின் பாங்கி அவளின் காலடியில் வீழ்ந்து இறந்தாள்.

இந்த வீரப்பெண்டிரைப் போற்றினர் வன்னி வளநாட்டுப் பெருமக்கள். வன்னி வீரப்பரம்பரைக்கு இருவரின் வாழ்க்கைவரலாறு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

தேவாரம் காட்டும்.....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திருக்கும். கேதீச்சரத்தின் அருகால் பாலாவி ஆறு ஓடுவதைச் சம்பந்தர் பத்தாவது பாடலில் ஓரிடத்தில் மட்டும் குறித்துள்ளார். பாலாவிக்கு விசேட முக்கியத்துவம் எதுவும் சம்பந்தர் கொடுத்ததாகத் தெரியவரவில்லை சுந்தரர் பாலாவி ஆற்றை ஒன்பது பாடல்களிலே குறித்துள்ளார். பாலாவி ஆற்றிலே நீர் மிகுந்து பாயத்தக்க விதத்திலே ஏதாவது நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்காமோ என்று ஐயுறத் தோன்றுகிறது. ‘பரியதிரை எறியாவரு பாலாவி’ என்று சுந்தரர் பாடுவதை நோக்க — அந்தக்கால இலங்கையிலே நீர்ப்பாசன முயற்சிகளிலே வியக்கத்தக்க முன்னேற்றம் இடம்பெற்ற வரலாற்றை இணைத்துப்பார்க்க — மாதோட்டத்தைப் புரக்கத்தக்க நீர்வளம் உள்ள ஆறுக, பாலாவி அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கொள்ள இடமிருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் சங்கிலிருந்து வளைகள் அறுக்கப்படும் தொழில் சங்ககாலத்திலேயே

காணப்பட்டிருக்கிறது. சங்கு ஒரு வாத்தியமாகவும் பயன்பட்டு வருவது. இலங்கைக் கடலில் சங்கு குளிக்கும் தொழில் எப்பொழுது ஆரம்பித்தது என்று சொல்லக் கூடவில்லை. சம்பந்தர் பதிகத்திலே சங்கு குளிப்பதைப்பற்றிய குறிப்பு எதுவுமில்லை. சுந்தரர் ‘வால்நத்து உறுமலியுங்கடல்’ என்று சங்குவளத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விரு நாயக்கமார்கள் காலங்களுக்கிடையிலே மாதோட்டத்திலே சங்குவளம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, சங்கு குளிக்கும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

பலரும் அறிந்த தேவாரப்பதிகங்களை மூலதாரமாகக் கொண்டு, மேலே சுட்டப்பட்ட கருத்துக்கள் அறிஞர்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. மாதோட்ட வரலாறு பல வகையிலும் பலவாறு ஆராய்ந்தாலே பூரணத்துவம் பெறும். அத்தகைய ஆராய்ச்சிக்கான ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

டென்மார்க்கில் உள்ள ஒரு

தமிழ்ப் பொன்னேடு

— பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா —

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கீசரும் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரும் ஒல்லாந்தரும் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய தென்னாசிய நாடுகளுக்கு வந்து ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்ற வரலாறு பலருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். ஆனால் அதே காலத்தில் வட ஐரோப்பாவிலிருந்து தேனியர் (Danes — டென்மார்க் தேசத்தவர்கள்) என்ற ஒரு பிரிவினரும் எங்கள் நாடுகளில் வர்த்தகம் புரியவும் ஆதிக்கம் செலுத்தவும் பெருமுயற்சி எடுத்திருந்தார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. உண்மையில் இந்த டென்மார்க் தேசத்தவர்கள் இலங்கையின் வன்லிப்பிரதேசத்துக்கு வந்து சிறிதுகாலம் தங்கி ஆதிக்கமும் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் திருகோணமலை ஐரோப்பிய வல்லரசுகளைப் பெரிதும் கவர்ந்த ஒரு துறையாக விளங்கியது. அதனால், போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் மட்டுமன்றித் தேனியர்களும் அத்துறையைப் பெறுவதற்காக முயன்று, எல்லோருமே மாறி மாறிச் சிறிதுகாலம் அதனைக் கைப்பற்றி வைத்திருந்தனர். போர்த்துக்கீசத்தளபதியாகிய கொன்ஸ்தந்தீன் தஸாததொரொஞ்ஹா என்பான் கோணேசர் கோயிலைத் தகர்த்தெறியுமுன், தேனியர் அதனைக் கைப்பற்றி ஒருகோட்டையாகப் பயன்படுத்தியிருந்தனர்.

இவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்திருந்த டென்மார்க் தேசத்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிலும் வர்த்தகம் நடத்துவதற்கும் தம் செல்வாக் கைப் பரப்புவதற்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். போர்த்துக்கீசர் இவர்களை எதிர்த்தமையால், சுதேச மன்னர்களுடைய

ஆதரவு இவர்களுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்டது. ஆகவே, சிலசுதேச மன்னர்களுடன் உறவு பூண்டுகொள்ள இவர்கள் முயன்றனர் தமிழ்நாட்டு நாயக்க மன்னர்கள் இவர்களுடன் உறவு கொண்டிருந்தவர்களாவர்.

டென்மார்க் தேசத்தில் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முதற்காலில் ஆட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்த மன்னனாகிய நான்காவது கிரிஸ்தியன் என்ற மன்னன் 1620 இல் தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னருடைய சபைக்கு தனது பிரதிநிதிகளை அனுப்பிவைத்தான். இவ்வாறு ஏற்பட்ட உறவின் விளைவாக தரங்கம்பாடியில் டென்மார்க் வர்த்தகர்களுடைய நிலையம் ஒன்று Ove Geede என்ற தலைவனால் அமைக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தை அவர்கள் Dansborg என அழைத்தனர். வர்த்தகத் தேவைகளுக்காக மட்டுமன்றி, மதப்பிரசாரத் தேவைகளுக்காகவும் இவ்விடம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இத்தொடர்பு ஏற்பட்ட காலகட்டத்தில் டென்மார்க் அரசாங்கத்துக்கும் தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களுடைய அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் பல இடம்பெற்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவ்வாறு தஞ்சை நாயக்க மன்னராகிய இரகுநாத நாயக்கர் (1600 - 1634) டென்மார்க் அதிகாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று பொன்னேட்டிலே எழுதப்பட்டதாய் இன்றும் டென்மார்க்கில் பேணப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதன் வாசகத்தையும் மொழிபெயர்ப்பையும் இவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் இந்தியப்பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி டென்மார்க் செல்லும்போது அவரிடம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

வாழ்கவே வன்னி மாநாடு

— சொக்கன் —

ஆருக்கும் அஞ்சாத ஆண்மை — மிக்க
ஆற்றலி னாலுயர் மேன்மை
பூரிக்கும் தோளொடு கீழ்மை — அன்று
போக்கி உயர்ந்தது வன்னி (1)

காட்டிலே யானைபி டித்து — அதைக்
கயிற்றினாற் கட்டிப்பி னைத்து
நாட்டிலே செல்வம்தொ குத்து — முன்பு
நலத்தில் திகழ்ந்தது வன்னி. (2)

குளத்தினைச் சுற்றியி ருக்கை — என்றும்
கொண்டது தானியப் பெருக்கை
வளத்தினால் மானத்தின் செருக்கை — நன்கு
வாழ்த்தி வளர்த்தது வன்னி. (3)

வேலப் பணிக்கனின் பெண்டு — சென்று
வீறுடன் கயிற்றினைக் கொண்டு
கோல மதயானை பண்டு — கட்டிக்
கொணர்ந்து சிறந்தது வன்னி. (4)

அண்டிவந் தந்நியர் ஆட்சி — தன்னில்
அமர்ந்திடச் செய்திட்ட சூழ்ச்சி
பண்டார வன்னியன் மாட்சி — கொண்டு
பாருக் குணர்த்திய வன்னி. (5)

கண்ணியம் தன்மானம் விட்டு — மிக்க
கடைகெட்டோர் பாதங்கள் தொட்டு
மண்ணின்பம் உறுதல்ப கட்டு — மனத்தில்
மதித்தகை லாயனின் வன்னி. (6)

வந்தவர் விருந்தினர் ஆயின் — அவர்க்கு
வாழ்வை அளிக்குவோம் ஆயின்
சிந்தையில் வஞ்சகர் ஆயின் — அவரைச்
சிறுதல் கடுனுனம் வன்னி. (7)

சாதி மதபேதத் தீங்கை — அன்பால்
சாக அடித்திடும் பாங்கை
ஆதி முதற்கொளும் வேங்கை — ஒத்த
ஆண்மையர் தாயகம் வன்னி. (8)

காதல் தமிழினில் உற்றார் — அதனைக்
கண்ணென உயிரெனப் பெற்றார்
மோதியே பகைவரைச் செற்றார் — மிக்க
முதன்மையர் வாழ்கின்ற வன்னி.

(9)

தமிழாய்வு மாநாடு கண்டார் — இந்தத்
தரணியில் வானின்பம் கொண்டார்
அமிழ்தையும் சுவையென மண்டார் — தமிழ்
அமுதென்பார் இருக்கையே வன்னி:

(10)

வாழ்கவே வன்னிமா நாடு — அதனை
வாழ்த்திட வேமிக நாடு
ஆழ்கவே துன்பம்என் ருடு — வன்னி
அமர்ந்தவர்க் குண்டோநல் வீடு ?

(11)

★

டென்மார்க்சில்.....

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எட்டு நீண்ட வரிகளைக்கொண்ட இந்தக் கடிதம் மூலமாக ஒல்லாந்தர், டென்மார்க் தேசத்தவர்கள் ஆகியோருடன் இரகுநாத நாயக்கர் கொண்டிருந்த நல்லுறவு பற்றி அறிய முடிகின்றது. ஒல்லாந்தத் தளபதிக் கும் டென்மார்க் அதிகாரியாகிய கப்பித் தான் ரூலங்கலப்பை என்பானுக்கும் வேறு பாடுகள் பாராட்டாமல் 'பல்லக்' இட்டு வெகுமானம் பண்ணிச் சலுகைகள் கொடுத்தது பற்றியும், 'அந்த தேசத்தார் எல்லா லாரும் வந்து குடியிருக்கிறது இங்கே தரங் கம்பாடி' என்று நாயக்க மன்னன் தீர்மா மானித்து வசதிகள் கொடுத்தது பற்றியும் இந்த ஐரோப்பிய நண்பர்களுக்கு மிளகு கொடுத்தமை பற்றியும், போர்த்துக்கீசரு டைய தாக்குதல்களிலிருந்து இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கியமைபற்றியும் இக்கடி

தமூலம் அறியலாம். மேலும், ஐரோப்பி யர்களது பொருட்களை இரகுநாத நாயக்கர் வருவிப்பதற்கு விரும்பியதையும், "அந்த தேசத்தில் உண்டான அபூறுவமான வஸ்துக்களும் அடிக்கடி ஏற்றுவித்து அனுப்பும் படி செய்யவும்" என்று கடிதத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுவதிலிருந்து அறியலாம்.

கடிதத்தின் இறுதியில் இரகுநாத நாயக் கர் அனுப்பிவைத்த பல்வகைப் பரிசில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இற்றைக்கு 350 ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழ்நாட்டுக்கும் டென் மார்க் தேசத்துக்கும் இடையில் இருந்த நல்லுறவை விளக்கும் ஓர் அரிய ஆவணமாக இப்பொன்னேடு விளங்குகின்றது.

நன்றி : இப்பொன்னேட்டின் பிரதி ஒன்று வாசிக்கப்படுவதற்காகவும் மொழிபெயர்ப்புக்காகவும் எனக்கு அனுப்பி வைக்கப் படுவதற்கு உதவிய திரு. எஸ். விங்கசாமி (நோர்வே) அவர்களுக்கு நன்றி.

★

வன்னிநாட்டுப் பாடல்களிற்

கண்ணகி வழிபாடு

வை. கா. சிவப்பிரகாசம், M. A. [தமிழ்] Dip. in. Ed.; M. A. [கல்வி]
யா/அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி, கோப்பாய்.

I

நோக்கம்

1.0. வன்னிப் பிரதேசப் பண்பாட்டிற் கண்ணகி வழிபாடு பெறும் பெருமையையும் தனிச் சிறப்பையும் அப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கியங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். அவற்றில் வன்னி வளநாட்டுப் பாடல்களிற் காணப்படும் கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய சமய வரலாற்றுக் குறிப்புகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மூலங்கள்

1.1. வெற்றிவேற் புலவர் பாடிய 'சிலம்பு கூறல்' என்னும் நூல் புராண படனத்திற் கேற்ற முறையிற் கண்ணகி வரலாற்றை விரித்துக்கூறி இறுதியிற் கண்ணகி வற்றூப் பனையிற் கோயில் கொண்டு மக்கள் வழி பாட்டையெற்று அருள் புரிந்துவரும் அரு மையை விதந்துகூறி நிறைகின்றது. ஆயின் வன்னி வளநாட்டுப் பாடல்களில் 'அம்மன் சிந்து' என்னும் பெயரில் வழங்கும் இரு வேறு தொகுதிப் பாடல்கள் கண்ணகி வர லாற்றின் சில பகுதிகளைத் தொகுத்துக் கூறி யும், சிலவற்றை உய்த்துணர வைத்தும் சுருக்கமாகக் கூறித் தெய்வத்துத்கே முக் கியத்துவம் அளிக்கின்றன; ஏனையவை சிற் சில குறிப்புகளை ஆங்காங்கே தருகின்றன. இவற்றைத் தொகுத்தாராய்ந்து நோக்கின் வன்னிப் பிரதேசக் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றம், வளர்ச்சி, நோக்கம், முறை, சிறப்பு என்பன பற்றிய பொது விளக்கத் தைப் பெறலாம்.

கயவாகுவும் கண்ணகி வழிபாடும்

1.2. சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தில் [கி. பி. இரண்டாம் நூ.] கடல்குழிலங்கைக்

கயவாகுவும் [கி. பி. இரண்டாம் நூற் றுண்டு] வடவிலங்கையில் மாதகலுக்கு அண்மையில் அங்கணமைக்கடவையிற் கால் வைத்த பத்தினி வழிபாடு கண்டியில் நிலை கொண்டு 'எசல பெரஹரா' என்னும் ஆடி மாதஆர்வல விழாப் புகழ்பெற்று இலங்கை யின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பரவியது என்று இராசாவளி, சிலம்பகதா, பத்தினிபடிமா என்னும் சிங்கள நூல்கள் மூலமும் உடுகுச் சிந்து, அம்மன்பள்ளு போன்ற மட்டக் களப்புப் பிரதேச நூல்கள் மூலமும் அறி கிறோம்.

குளக்கோட்டனும்

கண்ணகி வழிபாடும்

1.3. ஆயின் வன்னிப் பிரதேசத்தில் யார் மூலம் கண்ணகி வழிபாடு சிறப்புற வளர்ந் தது என்பது ஆய்விற்சூரியது. வன்னிப் பிரதேசத்திற் குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கி யும் கோட்டம் அமைத்து வழிபாடு வளர்த் தும் பணிபல புரிந்தவன் குளக்கோட்டன். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற் 'சோழ கங் கம்' என்னும் ஏரியை வெட்டிய முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தின் [கி. பி. 1012— 1044] பின்னர் ஆண்ட சோழவேந்தர்களின் ஆட்சிக்குதவிய சிற்றரசர்களிலே தெலுங்கச் சோ(ட)ர்களில் வரராமதேவன் என்னும் பெயர்கொண்ட சோடகங்கனே குளக்கோட் டன். இவன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத் தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டவனும் வடவிலங்கையிற் போர்புரிந்தவனும் முதல் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனிடம் பாண்டிநாட்டைத் தன்னாட்சியின் பிற்பகுதி யில் கி. பி. 1253இன் பின் இழந்தவனுமா கிய மூன்றாம் இராசேந்திர சோழன் [கி. பி.

1246-1279] என்னும் மன்னனின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட தெலுங்கச் சோழனாகிய திக்கநிருபதி கண்டகோபாலன் அல்லது மற்றொரு சோழவதிகாரியான அழகிய பெருமாளாகிய சோழகங்கன் என்று கொள்ளலாம். "சோழனுதவுஞ் சோளகங்காள கண்டன் பிருதிசூல மன்னன் குளக்கோட்டு ராசன்" பூதப்படைகளின் துணையோடு — சோழரின் வீரராட்சதப் படைகளோடு குளங்கட்டியும், மதகுகள் நிருமாணித்தும் வன்னிப்பகுதியில் இருபோக வேளாண்மைக்கு வழிவகுத்தும் மங்களாதேவியைக் காவல் தெய்வமாக்கிப் பத்தினியைக் காவலாக நில்லென்று வேண்டிக் கட்டளையிட்டதை,

"செய்தபின் தென்கோண நாதருக்கென்று
சிலையும் எழுதிக் குளக்கட்டத்தில்
நிறுத்தி
மாரியை அடக்கிவரு சத்தியை நிறுத்தி
மங்களாதேவியைக் காவலாய் வைத்து
கைதவனை அன்று பெலி யுண்டபத்
தினியையும்
காவலாய் நில்லென்று கட்டளைபுரிந்
தாய்
பூவொடு பளம்பாக்கு வெற்றிலை
அடைக்காய்
பொங்கு பால்அமிர்தம் உண்டாக்கி
னரே "

எனக்குளகோட்ட(ர)ன் சிந்து கூறுகிறது. இக்குளக்கோட்டுராசனின் பூதப்படையில் இடம்பெற்ற தெலுங்க வீரர்கள் அல்லது அவர்களின் வழித்தோன்றல்களே ஆதிசடவக் கங்குளம் வாழும் ஐயனரைத் துதித்தவர்களென ஐயனர் சிந்து குறிப்பிடும் 'மைவரும் வருகர்' எனலாம்.

மங்களாதேவி கண்ணகியே

1.4. குளக்கோட்டன் சிந்து குறிப்பிடும் மங்களாதேவியாம் பத்தினி தமிழக மலையாள எல்லையில் இன்றும் கோயில் கொண்டுள்ள மங்கலதேவி என்னும் கண்ணகியேயாம். வன்னிக்காட்டை நாடாக்கி வேளாண்மை ஐயு வளர்த்த குளக்கோட்டனே கண்ணகி

வழிபாடு வன்னியிற் பரவ முக்கிய காரணன் என்கொள்ளல் தரும். கோணேச்சரம், முன்னேச்சரம் என்னும் கோயில்களின் வளர்ச்சிக்குப் பணிபுரிந்து கோச்செங்கட் சோழனை நிகர்க்கும் பெருமைபெற்ற குளக்கோட்டன் வற்றாப்பனை கண்ணகையம்மன் கோயிலுக்கும் பணிபுரிந்துள்ளான்.

சோழநாட்டுத் தொடர்பு

1.5. கி. பி. பதினொராம் நூற்றாண்டில் தஞ்சையிற் சிறையிருந்த ஐந்தாம் மகிந்தன் மனைவி வழிபட இராசராசசோழன் [கி. பி. 985-1014] தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு அண்டையில் அமைந்த செங்களாச்சி என்னும் சிங்களநாச்சி [கண்ணகி] கோயிலும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் உள்ள ஒற்றைக்காலிற் சிலம்புடைய சிலையும் சோழநாட்டிற் கண்ணகி வழிபாடு சிறு வழிபாடாக விளங்கியதை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு சோழநாட்டிற் சிறுதெய்வமாக வழிபடப்பட்ட கண்ணகியே குளக்கோட்டனில் வன்னியில் வேளாண்மை வளர்ச்சி நோக்கிற் காவல்தெய்வமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாள் எனலாம்.

கண்டித் தொடர்பும் கண்ணகி வழிபாடும்

1.6. எனினும் கண்டி மன்னர் தொடர்பும் வன்னியில் கண்ணகி வழிபாடு வளர்த்துணைபுரிந்திருகின்றது என்பதை,

"கண்டி மகாராட்சிய மன்னனும் வாழி
தருவாழி தம்பலகாம நகர் வாழி"
என்னும் 'வதனமார் சிந்து' வாழ்த்துப் பாடற் பகுதியும் ஆதிசடவக்கங்குளம் ஐயனரைத் துதித்தவர்களில் 'மறவர் சிங்களவரும்' ஒரு பகுதியினரென ஐயனர் சிந்து தருங் குறிப்பும் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன.

பிறவூர்களிற் கண்ணகி வழிபாடு

1.7. வன்னியில் வளர்ந்த கண்ணகி வழிபாடு ஏறத்தாழ அதேகாலத்தில் இலங்கையின் ஏனைய இடங்களிலும் புகழோடு பரவி

யிருந்ததையும் வன்னிவளநாட்டுப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அங்கொருமைக்கடவை, செட்டிபுரம், அச்சேளூ, கொம்படி பொறிகடவை, சங்குவயல், கோலங்கிராய், கொல்லங்கிராய் என்னும் இடங்களிலும் கண்ணகி எழுந்தருளியதாக,

“ அங்கொரு மைக்கடவை செட்டிபுர
மச்சேளூ
ஆனதோர் வற்றுப்பனை மீ துறைந்தாய்
பொங்குபுகழ் கொம்படி பொறிகடவை
சங்குவயல்
புகழ்பெருகு கோலங்கிராய்மீ
துறைந்தாய்
எங்குமே உன்புகழை மங்காமல் ஒதற்கு
எந்தனது சிந்தைதனி லுறைந்த
காரணியே
பாரினிற் துயரங்கள் அகலஅருள் புரிவாய்
தயவுசெறி கொல்லங் கிராயில்மா
தாவே ”

என்னும் அம்மன் சிந்துப் பாடல்மூலம் அறிகிறோம்.

மேலும் முல்லைத்தீவுக்கும் மட்டக்களப் பிற்கும் இடையே நிலவிய வணிகத்தொடர் பால் கண்ணகி வழிபாடு மட்டக்களப்பிலும் பரவியதை,

“ அண்டிப் பொருள்தேடி மட்டக்களப்பிலே
ஆர்க்குங்கொடுக்கலா மென்றாண்டி. ”
என்னும் கும்மிப் பாடற்பகுதியைச் சிலம்பு கூறல், உடுகுச்சிந்து என்பன தரும் குறிப்புகளோடு இணைத்து நோக்கியறிந்துகொள்ளலாம்.

II

வழிபாட்டு நோக்கங்கள்

2.0. மக்கள் நோய் பிணியால் வருந்தும் போது அவர்களின் துன்பத்தைத் துடைக்கும் தனியாள் நோக்கத்துடனும், மழையில்லாமற்போக வரச்சியும் பஞ்சமும் சமுதாயத்தை நலிவடையச் செய்யும்போது விளைவுப் பெருக்கத்திற்குரிய பழைவேண்டும். சமுதாய நலநோக்கத்துடனும் கண்ணகி வழிபாடு நிகழ்ந்ததெனச் சிலப்பதிகார உரைபெறு கட்டுரையும், வடவிலங்கை

லும் மட்டக்களப்பிலும் எழுந்த கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல், கண்ணகி வழக்குரை போன்ற கண்ணகியிலக்கியங்களும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இவற்றை வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்களும் கூறத் தவறவில்லை.

“ காலமழை பொய்க்கினும் உன்கருணை
பொய்யாதே
கண்ணகையை ஒருபொழுதும் நாவிலய
ரோமே ”

என்று கூறி வன்னி மக்கள் கண்ணகியீது முழு நம்பிக்கை பூண்டுள்ளதாக அம்மன் சிந்து தெளிவாகக் கூறுகிறது.

இவற்றோடு வன்னிமக்கள் தமது தொழில் வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் இடை யூறுகளை வெல்லும் தொழில் நோக்கமும் அவர்களின் கண்ணகி வழிபாட்டிற் சிறப்பிடம் பெற்ற திறத்தை,

“ கொத்திஒரு மண்வெட்டியாலே விதைத்து
குடில்களும் கூட்டியே காவலும் காத்து
அத்தகிரி வந்துபயிர் தன்னைபு மழித்து
ஆளையும் போடவென் றணுகி
வருகையிலே
நித்திரையோ டாவென்று தட்டியெழுப்பி
நீபிளைத் தோடென்று கரைசேர
விட்டாய் ”

என அம்பன் சிந்து [49] நாடகச் சுவை தோன்ற விதந்தரைக்கின்றது.

வழிபடு முறையும் கலை நிகழ்ச்சிகளும்

2.1. வன்னி மக்கள் வைகாசித்திங்களில் நந்திக் கடற்கரையிலே பொங்கல் மடை செய்து நிறைவிளக்கேற்றிக் கண்ணகியைப் பணிந்து துதிப்பதே வழிபாட்டு முறை. ‘கங்கைகுழி வன்னியோர் ஐந்துபற்றெல்லோரும், காராளரும் மடமாதர் எல்லோரும்’ இவ்வாறு கண்ணகியை வழிபட்டனர் என அம்மன்சிந்து கூறுகிறது. இம்முறை குளக்கோட்டன் காலத்திலும் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதை,

“பூவொடு பளம்பாக்கு வெற்றிலை

அடைக்காய்

பொங்குபால் அமிர்தம் உண்டாக்கினாரே”

என்னும் குளக்கோட்டன்சிந்து பாடற்பகுதி உணர்த்துகின்றது. இம்முறையில் நிகழும் வழிபாட்டின்போது பக்தியோடு துதியாகப் பாடப்படுவனவே அம்மன்சிந்துப் பாடல்கள். பாமரமக்கள் திரளும் கண்ணகி வழிபாடு போன்ற சமயவிழாக்களில் கூத்து, குய்மி, சிந்துபாடல் போன்ற நாட்டார் கலைநிகழ்ச்சிகள் நிகழ்தல் வழக்கம். மட்டக்களப்பிற் கண்ணகிவிழாவில் நிகழும் வசந்தன் கூத்தை நிகர்க்கும்வகையில் வற்றுப்பனையிலும் ‘சமக் காரன் வயந்தன்’ ‘பறவை வயந்தன்’ என்னும் ஒருசார் கூத்தும், ‘ஐவர்சிந்து’ ‘குரு விச்சிந்து’, ‘பண்டிப்பள்ளு’ போன்ற ஒரு சார் இசை நிகழ்ச்சிகளும் மண்வாசனை கமழ “அஞ்சாறு சிந்துகவி பாடிகள்” [பரம சிவன் சிந்து] என்னும் கலைஞர்கள் நடத்தியதை இந்நாட்டுப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. இக்கலை நிகழ்ச்சிகளின்போது திரண்டிருக்கும் கணவான்கள், சபையோர் முள்ளி நகர் (முள்ளியவளை)முதியோர் ஆகியோர்க்கு வந்தனம் கூறுவதுபோலக் கண்ணகிக்கும் சிந்துகவிபாடிகள் வந்தனம் பாடுவதை,

“காசறு காட்டுமீனிய கனேவந்தனம்

கண்ணகை அம்மனுக்கும் வந்தனம்

தந்தோம்

சுற்றவர்கள் உற்றவர்கள் மற்றுமுள்

ளோருக்கும்

கருதிய பிழைகளைப் பொறுத்தருளவீர்”

என்னும் நிகழ்ச்சி நிறைவுப்பாடல் அவையடக்கத்தோடு கூறுகின்றது.

அற்புதங்களும் கண்ணகிவழிபாடும்

2.2. தெய்வத்தின் அருளையும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்தும் அற்புதங்கள் மக்களின் பக்தியுணர்வுப் பெருக்கத்திற்கும் வழிபாட்டுச் சிறப்பிற்கும் கருவியாகும் திறத்தைப் பெரிய புராணச் சிவனடியார் வாழ்க்கை வரலாற்றில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் விளக்குகின்றன. அவ்வாறே கண்ணகி வழிபாட்டில் வன்னி

மக்கள் ஈடுபாடுகொள்ளக் கண்ணகியின் அருளையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும் இத்தகைய அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. கோவலனைக் கொல்லப் பாண்டியன் ஏவிய மதயானை அவனை வதையாது வலம்வந்து வணங்கல் [பா. 30], கண்ணகி விண்ணுலகு தனை நினைத்து பொன்னாசிரூல் பெற்றுக் கோவலன் உயிர் பெறச் செய்தல் [பா. 31], சிற்றந்தனளிந்த கண்ணகி தேவலோகம் தன்னை நோக்க ஏழு பெண்கள் இறங்கிவரல் [பா. 35], கடலுப்புத்தண்ணீர் விளக்கேற்றல் [பா. 42], தலையிற் பேன்பார்க்கும்படி கண்ணகி கூற மாட்டிடையர் அவற்றை ஆயிரங் கண்களாகக் காணல் [பா. 43], இருந்த படவாள் இலைவிட்டெழும்பல் [பா. 44], கண்ணகி திருகியெறிந்த முலை ஏழு பொற்கதவும் ஊடுருவல் [பா. 34, 41] என்னும் வியத்தகு செயல்கள் கண்ணகியின் வாழ்வில் நிகழ்ந்தமை மக்களின் தெய்வ நம்பிக்கைக்கும் வழிபாட்டுச் சிறப்பிற்கும் துணைபுரிந்ததை அம்மன்சிந்து எடுத்துரைக்கிறது. இவை நிகழக் காரணமான கண்ணகி கருணையைப் பொய்யென்பாரை மறுத்து,

“அங்கொரு மைக்கடவை தங்கிவந்தது

மெய்

அன்புசெறி கோவலற் கமுதளித் ததுவு

மெய்

பங்கமுறு பாண்டியன் தனைவதைத்

ததுவுமெய்

பரிவுடனே முப்புரம் படியெரித்த

ததுவுமெய்” எனவும்

“எல்லோரும் உன்புதுமை கண்டோம்

தாயே” எனவும்வரும்

அம்மன்சிந்து பாடற்பகுதிகள் இவ்வற்புதங்கள் கண்ணகி வழிபாட்டின் சிறப்புநிலை பேற்றிற்குச் சான்றுபகருகின்றன.

அற்புதங்களின் ஒப்புமை

2.3. கண்ணகியின் அருளைப் புலப்படுத்தும் இவ்வற்புதங்களில் மதயானை கொல்லாது கோவலனை வணங்கல் திருநாவுக்கரசரைக் கொல்ல ஏவப்பட்ட மதயானை அவரைக்

கொல்லாது வணங்கியதையும், உப்புத்தண்ணீரில் விளக்கேற்றல் நமிந்தியடிகள் திருவாரூர்க் குளத்துநீரில் விளக்கேற்றியதையும், கண்ணகி திருகியெறிந்த முலை ஏழு கதவுகளை ஊடுருவி யெரித்த புதுமை வா வியை வதைக்க இராமன் தொடுத்த பாணம் மராமரமேழை ஊடுருவி அவ்வாலியைக் கொன்றதையும், நாகமணியை மண்ணிலுள்ளோர் அணியத் தலைபொறுத்து என்று பாண்டிமாதேவி கூறியது, தான் வைத்திருந்த தெய்வீக ஆடைகளைக் குந்தி தவிர்ந்தோர் அணிய அவர் அழிவரெனக் கன்னன் கூறியதையும் நினைவூட்டுகின்றன. இவ்வொப்புமைகள் வன்னிவள வாய்மொழிப் பாடல்களைப் படைத்த கவிஞர்கள் பெற்றமுறை சாராக் கல்விப்பயன் கண்ணகி வழிபாட்டுச் சிறப்புக்கும் விளக்கத்திற்கும் துணைபுரிந்த அருமையை உணர்த்துகின்றன.

கண்ணகியின் தெய்வ மதிப்புநிலை

2.4. அற்புதங்கள் புரியவல்ல கண்ணகிக்கு வன்னி மக்கள் முழுமுதற் கடவுள் என்னும் மதிப்புநிலையை அளக்கவில்லை. சிவசக்திகட்குக் கீழ்ப்பட்ட தெய்வம் என்னும் மதிப்பையே அவர்கள் அவளுக்கு அளித்தனர். கயிலையிற் சிவனுக்கும் உமைக்கும் இடையே நிகழும் உரையாடலின்போது மானிடமிகந்த நிலையிற் கண்ணகி பிறப்பு நிகழுவதாய்க் கூறி, மதுரைத்தகனத்தில் அவள் தெய்வீக ஆற்றல் வெளிப்படுவதாகத் தொடர்ந்து, நந்திக்கடற்கரையில் அவள் வாழ்வு அற்பு

தங்கள் புரிந்து கோயில்கொள்ளும் தெய்வ நிலையில் நிறைவதாக 'அம்மன்சிந்து' கூறுதல் கருதத்தக்கது. நந்திக் கடற்கரையில் வந்தமரும் கண்ணகி விநாயகருக்கும் கீழ்ப்பட்ட தெய்வமாதலை வன்னிமக்கள் உணர்ந்த திறத்தை,

“ தந்திமுகன் கோவிலில் வந்துமடை கண்டு தார்கட லுப்புத் தண்ணீர்விளக்கேற்றி அந்திப் பொளுதினிலே நந்திக்

கடற்கரையில்

வைகாசித் திங்களில் வந்தமர்ந்தாயே”

என்று அம்மன்சிந்து கூறுகிறது. வற்றூப் பளையிற் கோயில்கொண்ட கண்ணகி சுதிர் காமம் சென்று முருகனை வழிபட்டதாகவும் இறுதியிற் கயிலைசேர்ந்து அங்கு உறைவதாகவும் 'சிலம்பு கூறல்' உரைப்பதும் கண்ணகியின் தெய்வமதிப்பு வரிசைநிலையை விளக்குகின்றது.

முடிவு

2.5. வன்னிப் பிரதேசத்தில் வழங்கும் நாட்டார் பாடல்கள் பல இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. திரு. செ. மெற்றூஸ்மயில் தொகுத்து வெளியிட்ட 'வன்னிவளநாட்டுப் பாடல்கள்' மட்டுமே இவ்வாய்வுரைக்குப் பயன்பட்டன. ஏட்டுவடிவிலும் கலைஞர் நாவிலும் வாழும் வன்னி வாய்மொழியிலக்கியக் களஞ்சியம் செப்பமாக அச்சிடப்படல் அவசியம். இதற்கு வன்னிப்பிரதேசத் தமிழாசிரியர் மாநாடு தூண்டுசக்தியாவதாக.

கணுக்கேணிக் கற்பகனூர் வெண்பா எஸ். ஆர். ஐங்கரலிங்கன், கணுக்கேணி, முள்ளியவளை

(காப்பு)

- (1) கற்பகனூர் வெண்பாக் கவினுறவே யான்பாட
முற்பவத்துத் தீவினைகள் முற்றொழித்து-நற்றமிழைத்
தந்திடுவாய் ஐங்கரனே தந்தென் மனத்துறைய
வந்திடுவாய் நன்கே மகிழ்ந்து.
- (2) மூன்றும் பிறைமாது கங்கை முடியணிந்து
தோன்றுஞ் சிவனைத் துதிக்கின்றேன் - ஊன்றியூன்றிக்
கைகுவித்துக் காசினியிற் காப்பெனவே போற்றிநிதம் -
பொய்யின்றி நானும் பொலிந்து.
- (3) அண்டமெலாம் வீற்றிருக்கும் ஐங்கரனின் தாயவளைக்
கண்டநீலன் மாதாகக் காண்பவளைக் - கொண்டபேர்
வல்லமைக்காய் ஆனவளை வாயாரப் பாவிசைத்துச்
சொல்லாலே யாந்தொழுதேன் சொல்.
- (4) நீல மயிலேறும் நின்மலன் மைந்தனைக்
கோலக் குமரனைக் கும்பிட்டேன் - சாலக்
கவியதனைத் தந்திடுவாய் காப்புடனே யென்று
புவியதனில் யானும் புகழ்ந்து.
- (5) புள்ளி மயிலேறும் நீலகண்டன் புத்திரனின்
வள்ளிதெய் வாளை மனைவியரைக் - கொள்ளையின்பப்
பாமாலை சூட்டிப் பணிந்தேன்பொற் பாரதனில்
மூவுலகு மேத்த முகிழ்த்து.
- (6) நாமகளை நான்தொழுதேன் நாநிலத்தில் நற்கவிதை
கோமகற்குச் சாற்றக் குறையிலருள் - பூமியதில்
தந்திடுவா யென்றினிதே சான்றோர்செந் நாவுறையும்
அந்தக் கலைமகளை ஆர்த்து.
- (7) குற்றங் குறையின்றிக் கோடிக் கவிபுனைய
நற்றமிழைத் தந்தவென் நற்குருவாம் - சொற்றமிழில்
நாவாற் கவிசொல் நவாலி நடராசன்
ஓவாதென் னுள்ளத் தொளி.

நூல்

- (8) ஆழிகுழிமழதில் அன்போங்கு வள்ளிநகர்
வாழும் கணுக்கேணி மண்ணதனில் - குழுபுகழ்
கற்பகனூர் ஐங்கரனாய்க் கோயிலதைக் கொண்டுள்ளார்
பொற்போங்க நன்கே பொலிந்து.

- (9) தெங்கு கமுகுபலா தேன்கதலி தோடைமா
தங்கு கணுக்கேணித் தாரணியில் - பொங்கு புகழ்
கற்பகப் பிள்ளையார் கண்ணூரக் கோயிலதைப்
பொற்புடனே கொண்டார் பொலிந்து.
- (10) நானும் பொழுதும் நவியடியா ரைப்பற்றும்
கோளின் வலியைக் குறைத்தவர்க்கு - வாழும்
வகைசெய் கணுக்கேணி ஐயங்கரனை வாழ்த்தப்
பகைசென் றகலும் பதைத்து.
- (11) வெள்ளிதொறு மெங்கள் விநாயகர் கோயில்தனில்
நள்ளிரவு நாவ்வரையும் நற்கிரூர் - தெள்ளியநல்
கூட்டுப் பிரார்த்தனை கூடித் துதிப்பரருட்
பாட்டுப்பல் பாடிப் பணிந்து.
- (12) முல்லைக் குமரன் முருகேசன் தொட்டுவைத்த
வல்ல பிரார்த்தனையை மக்களெலாம் - நல்லாக
வெள்ளிதொறுங் கொண்டாடி வீடதனைச் சென்றடைவர்
அள்ளியன்பு செய்தே அடுத்து.
- (13) முல்லைக் குமரன் முருகேச தேசிகனின்
நல்ல தொருசீடன் நற்குணனே - சொல்லாலே
கூட்டுப் பிரார்த்தனை கொண்டுசெய் விக்கின்றான்
நாட்டு நலம்பட நன்கு.
- (14) அம்பல வாணரவர் அன்போடே அர்ச்சிக்கும்
தும்பிக்கை ஐங்கரனைச் சூழ்ந்தங்கே - நம்பிக்கை
கொண்டு தொழுவோர்க்குக் குற்றங் குறையகலும்
விண்ணுமங்கே கிட்டும் விரைந்து.
- (15) வன்னி வளநாட்டின் மாறூ வளஞ்சிறந்து
பொன்னக ராகப் பொலியுமூர் - தன்னிகரில்
வானவரும் வந்து வணங்குங் கணுக்கேணி
ஞான விநாயகனை நாடு.
- (16) மும்முறைத லைகுட்டி மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து
மும்முறையே சுற்றிவந்து மும்முறையாய்க் - கும்பிடும்
மெய்யடியார் ஏத்த விளங்கு கணுக்கேணி
மெய்யைங் கரனைமிக வேண்டு.
- (17) பூக்கொண்டு நானும் புகழ்பாடி நிற்பார்க்கு
நீக்குண்டு போமேகாண் நீசமெலாம் - நோக்குண்டு
கற்பக னூரைக் கணுக்கேணி சென்றடைந்து
சுற்றமுடன் நன்கே தொழ.

- (18) புண்ணியங்கள் செய்திடினும் பொற்புடனே உற்றிடினும்
விண்ணினையே சென்று விளங்கிடினும் - கண்ணினிய
கற்பக னாரைக் கணுக்கேணி சென்றுநிதஞ்
சற்றே தொழார்க்குச் சதி.
- (19) வன்னிக்கோ ரீசனாய் வாய்த்தநற் கற்பகனார்
சென்னிக்கோ ராயிரம்பூச் சேர்த்திடுவோம் - மின்னுமொ
உள்ளக் கமலமுளோம் ஊறுங் கருணையுளோம்
கள்ளங் கபடமிலோங் காண்.
- (20) ஐந்து கரத்தானாய் ஆனை முகத்தானாய்த்
தொந்திக் கணபதியாய்த் தோற்றுபவன் - தந்த
அமிழ்தார் கணுக்கேணி என்றே அறைவீர்
தமிழினிய நல்ல தலம்.
- (21) நித்தம் மலரிட்டு நீங்காப் புகழ்பாடிச்
சித்தம் மகிழ்ந்திருக்குஞ் சிந்தையர்கள் - முத்தியின்ப
ஐங்கரனை ஏற்றுமிடம் அன்புக் கணுக்கேணி
எங்களது ஊராம் இது.
- (22) அம்மையுடன் அப்பனையும் சுற்றிவந் தன்போங்கும்
செம்மைத் திருக்கனியைச் சேமித்த - நம்மின்
கணுக்கேணி ஐங்கரனைக் கண்டுள்ளம் பற்றில்
மனக்கவலை தீரும் மடிந்து.
- (23) அரக்கராற் றுன்புற்ற விண்ணோர்க் கருளைச்
சுரக்குங் கணுக்கேணித் தூயோன் - சிரத்தையுடன்
சென்று தொழுவீரே தெய்வத் தலமதனில்
நன்று பலவெய்த நன்கு.
- (24) மூலக் கருவானை முந்துவினை தீர்ப்பானைக்
கோலக் கணபதியைக் கூப்பிக்கை - சீலமுடன்
சித்திபல பெற்றிடவே செல்வந் தழைத்திடவே
முத்திக் கணுக்கேணி முந்து.
- (25) பாலினுறை நெய்யானுன் பற்றற்றார் பற்றானுன்
நூலினுறை நுட்பப் பொருளானுன் - கோலக்
கணுக்கேணி ஐங்கரனைக் கற்பகத் தானை
அணுகக் குறையகலும் ஆர்த்து.
- (26) பொல்லா வினைபோகும் பூக்கும் அருள்நல்கும்
எல்லாக் குறையும் இழிந்தோடும் - நல்லாய்க்
கணுக்கேணிக் கற்பகப் பிள்ளையாரைக் கையால்
வணங்கிவர நாளும் மகிழ்ந்து.

- (27) ஆனந்தக் கண்ணீர் அருவிக் கணுக்கேணி
ஆனாமுகத் தானை அடிபணியப் - பாணை
வயிற்றூன் வரமருள்வான் மண்ணோர்க்கு வந்தே
அயர்ச்சிபல போக்கி அடுத்து.
- (28) காட்டா விநாயகனாய் ஊற்றங் கரையானாய்க்
கொட்டுக் கிணற்றானாய்க் கொண்டமையா - கொட்டுபுகழ்
கல்லடியா னாய்வீர கத்திக் கணபதியாய்
நல்லாய்க்காண் கற்பக னார்.
- (29) அம்பலவா ணன்மகனாய் ஆறு முகற்கணனாய்
தும்பிக்கை வேழமுகத் தூமணியாய் - அம்பிகை
சேயைங் கரனைக் கணுக்கேணி சென்றுதொழப்
போயகலுந் துன்பப் பொதி.
- (30) சாவா மருந்தென்று சார்ந்தோர்க் கினியனும்
நாவாற் புகழ்தற்கு நல்லோனும் - பாவாலே
பாமாலை கோத்தே பணிவோங் கணுக்கேணித்
தூமாலைச் சென்னியனைச் சூழ்ந்து.
- (31) கண்ணார் மணியானைக் கற்பகப் பிள்ளையாரை
விண்ணார் மணியானை வித்தகனை - மண்ணார்
கணுக்கேணி ஐங்கரனைக் காணத் தவஞ்செய்
தணுக வினைபோம் அறுந்து.
- (32) பாரானு மன்னர் பரவுங் கணுக்கேணிக்
கோராளா மாணமுக வுத்தமனைக் - காராளர்
மாணவர்கள் நித்தம் மகிழ்ந்து தொழுதெழுவே
கோணலவை தீருங் குறைந்து.
- (33) மண்ணின் வளஞ்செழிந்த வானம் மழைபொழியுங்
கண்ணினொளி ஞானக் கணுக்கேணி - விண்ணவனைத்
தேவாரம் பாடியிகச் சென்று தொழுதுவரப்
பாவாரங் கோத்திடலாம் பார்.
- (34) பிறவிப் பெருநோய்க்குப் பேர்மருந்தா யான
அறிவுப் பெருங்கடலை யண்டக் - குறைதீர்
கணுக்கேணி சென்றடைவீர் காலங் கடத்தா
துணர்வதனி லோங்கு மொளி.
- (35) ஞான விநாயகனாய் நல்லாகு வாகனனாய்
ஆன பொருளாகு மைங்கரனைத் - தேனமுதத்
தேவாரம் பாடிக் கணுக்கேணி சென்றடைந்து
நாவாரப் போற்றுவிர் நன்கு.

- (36) தேன்றயிர்நெய் தித்திக்கும் பால்பாகு தீங்கரும்பு
கோன்றுணையா னைங்கரற்குக் கொண்டென்றும் - வான்புகழும்
பாமாலை சூட்டிப் பணியக் கணுக்கேணி
மாழுகனின் மாட்சி வரும்.
- (37) பதினொறும் பெற்றோங்கிப் பல்லாண்டு வாழச்
சதியில்லா ஐங்கரனைச் சார்ந்து - நிதமும்
கணுக்கேணி சென்று கருத்துடனே கையால்
வணங்கிவர யாவும் வரும்.
- (38) மாங்காய் பறித்துண்டு மந்தி விளையாடும்
ஓங்காரத் தைங்கரனின் ஊரதுவாம் - எங்களது
பூங்குயில்கள் பாவிசைக்கும் புள்ளி மயிலாடும்
மாங்கணுக் கேணி மணல்.
- (39) சோலைக் கிளிகள்பாச் சொல்லுங் கணுக்கேணிச்
சீலப் பொருளானைச் சென்றடைந்து - கோலக்
குமரனின் அண்ணனெனக் கும்பிடுவீர் நாளும்
உமைமகனே யென்றே யொலித்து.
- (40) செந்நெல் லெழில்சேர்ந்த சீரார் கணுக்கேணி
கன்னல் விளையுங் கவினாரே - மின்னுமுடி
ஆணமுக்கத் தைங்கரன் அற்புதக் குன்றமே
வானோரும் வந்தேத்தும் மண்.
- (41) தெங்கம் பொழில்சூழ்ந்த தெய்வக் கணுக்கேணி
பங்கமிலா நல்லதோர் பாராமே - ஐங்கரன்
சேண்மதி யைச்சபித்துச் சீரில் கயமுகளை
மாண்போங்கக் கொன்றுறைந்த மண்.
- (42) கணுக்கேணிக் கற்பக ஓரவரைக் கண்டு
மணக்கவலை தீர்ந்து மகிழக் - குணக்குன்றும்
ஐங்கரனைப் பூசிக்க அன்போடு வந்திடுவீர்
எங்களது ஊருக் கினிது.
- (43) வாழிகணுக் கேணியூர் வாழிகற்ப கப்பிள்ளை
வாழிபே ரின்புமிக வாழியவே - வாழையடி
வாழையாய் வாழியவே சைவமும் மன்றமிழும்
ஆழிசூழ் மதில்.

(வாழி)

வணக்கம்,

--கணுக்கேணியூர் ஐங்கரலிங்கன்--

இலங்கையில் நாட்டாரிலக்கியப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளும் நிறுவனங்களும் கலாநிதி இ. பாலசுத்தரம்

வரலாற்றுப் பழமையும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியமும் மிக்க இலங்கைவள நாட்டிலே பன்னெடுங்காலமாகப், பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கிவரும் நாட்டார் இலக்கியத்தின் பரப்பும், பயன்பாடும் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தனவாகும். இங்கு சிங்கள மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் வழக்கிலிருந்து வரும் நாட்டாரிலக்கியங்கள், நம் நாட்டுப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும், இந்நாட்டு இலக்கியப் போக்கின் சாயலை உணர்வதற்கும் துணையாவதோடு, வரலாறு, சமூகவியல், மொழியியல், சமூக உளவியல் முதலாம் துறைகள் பற்றிய ஆய்வுக்கும் இவை பயன்படுந் தன்மை வாய்ந்தன. வாய்மொழி மரபிலும், பயன்பாட்டுப் பின்னணியிலும் வழங்கி வந்த இவ்விலக்கியம், சமூக பொருளாதார மாற்றம் சூழல் மாற்றம், அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி முதலாம் பல்வேறுபட்ட காரணங்களால் வழக்கு அருகி, அழிந்து போகும் நிலையிற் காணப்படலாயின.

இந்நிலையில், பண்பாட்டுணர்வும், தேசிய விழிப்புணர்ச்சியும் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டபோது கதேசிய கலைச் செல்வங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பாதுகாப்பு முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்பின்னணியில், நாட்டார் இலக்கியங்களைச் சேகரித்துத் தொகுக்கும் பணிகள் இந்நூற்றாண்டின் இரண்டாம் மூன்றாம் தசாப்தங்களில் ஆரம்பமாயின. மிக நீண்டகாலமாக பரம்பரை பரம்பரையாக, வாய்மொழி மரபில் வழங்கி வந்த இவ்விலக்கியச் செல்வங்களை, இன்று ஏன் தொகுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி

எழலாம். பழைய கிராமிய வாழ்க்கைப் பின்னணியில் அம் மக்களது வாழ்க்கை முறை, அவ்விலக்கியத்திற்கு முதன்மையளித்தது, அதன் தேவையும் இருந்தது. அவற்றின் மூலம் நாட்டாரிலக்கியம் பாதுகாப்பார் இன்றியே, பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது.

ஆனால், இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் அப் பாடல்களுக்கு நாம் செயற்கை முறையில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான உலகின் வசதிகள், கிராமிய வாழ்க்கையினை இயந்திர மயமாக்கும் பின்னணிகள், தொழில் முறைப்பாடல்களின் தேவையை கைவிடச் செய்தன. சினிமா, தொலைக்காட்சி, நாடகம் முதலான நவீன பொது சனத் தொடர்புச் சாதனங்கள், கிராமிய மக்களின் பாரம்பரியமான பொழுதுபோக்குகள், அவற்றோடு தொடர்புடைய பாடல்கள், விளையாட்டுக்கள் யாவற்றுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டன. நாட்டார் பாடல்களின் பயன்பாடும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலைகளும் ஓடுங்குதையை அடைந்ததோடு, அவற்றைப் பாடக் கூடியோரும், அவை பற்றிய தகவல்களைத் தரக்கூடியோரும் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர்.

இத்தகையதோர் இரங்கத்தக்க சூழ்நிலையே நாட்டார் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, அவை நூலுருவமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அத்தியாவசியத்தை எமக்கு உணர்த்துகின்றது.

இலங்கையில் இம் முயற்சியில், தனியார் அடிப்படையில் பலர் ஈடுபட்டு, அவ்வப்போது பாடல்களைச் சேகரித்துத்,

தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் பலர் வாரப்பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும், இப்பாடல்கள் பற்றி சுவை நிறைந்த கற்பனைக் கதை புனைந்து கட்டுரைகளை எழுதி வந்துள்ளனர். சிலர் அப்பாடல்களுக்கு விளக்கம் கூறும் வகையிலும் கட்டுரைகளை எழுதலாயினர். அம்முயற்சிகள் அப் பாடல்களை அறிமுகம் செய்யும் அளவிலேயே அமைந்தனவேயன்றி, நிலையான பாதுகாப்பை அவை அளிக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

இம்முயற்சியில் தனியார் மட்டுமன்றி நிறுவனங்களும் ஈடுபட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உலக நாடுகளில், நிறுவன அடிப்படையில் நாட்டார் இலக்கியங்களைச் சேகரித்துப் பேணிப்பாதுகாப்பதிலும், அவற்றில் ஆய்வு நடாத்துவதிலும், பரந்துபட்ட அளவில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இலங்கையில் அத்தகைய நிறுவன அடிப்படையிலான முயற்சிகள் மிகமிகக் குறைவாகவும் அதுவும் காலத்தால் மிகப் பிந்தியனவாகவுமே காணப்படுகின்றன.

ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டின் இயல்புத்தன்மையையும் தொன்மையையும் வணப்பையும் எடுத்துக்காட்டுவனவற்றுள் நாட்டார் பாடல்களும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். பண்பாட்டின் பாரம்பரியத்தை எடுத்துக் காட்டுவன இப்பாடல்கள். இத்தகைய பாடல்கள் அழிந்தொழிந்து போகாவண்ணம் அனைத்துலக நாடுகளிலும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தனிப்பட்டோரது முயற்சி, நிறுவனங்களின் கூட்டு முயற்சி, அரசாங்கச் செயல்நிட்டங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. நாட்டார் பாடல் துறையில் உலகநாடுகளை எடுத்து நோக்கும்போது, மேற்குறிப்பிட்ட தனியார் முயற்சிகளும் நிறுவன முயற்சிகளுமே அதிக அளவு ஆக்க பூர்வமான செயல்களில் வெற்றி கண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

எனினும் அங்கங்கெல்லாம் உள்ள அரசாங்கங்கள் மேற்குறிப்பிட்ட இரு முயற்சிகளுக்கும் ஆதரவும், உதவியும் அளித்து வந்ததோடு அவ்வரசாங்கங்களும் நாட்டார் பாடல்களைப் பேணிக்காக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. இவற்றை அனைத்துநாடுகளின் நாட்டார் பாடல் வரலாற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

இலங்கை நாட்டார் பாடல் வரலாற்றிலும் இதே தன்மையே காணப்படுகின்றது. இங்கு தமிழ் மக்களின் நாட்டார் பாடல் வரலாற்றில் பெருந் தொண்டாற்றிய பங்கைத் தனியார் முயற்சிகளே பெறுகின்றன. நிறுவனங்கள் இத்தொண்டில் இரண்டாம் நிலையிற் காணப்படுகின்றன. மூன்றாம் நிலையிலேயே அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் கணிக்கப்படக்கூடியதாக உள்ளன. அவ்வகையில் அரசாங்கம் நாட்டார் பாடல்களுக்கு ஆற்றிய பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின்பு மொழி, வரலாறு, மக்கள் மரபுக்கலைகள், கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் இலங்கையின் தனித்துவத்தை பேணும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படலாயின. இத்தகைய எழுச்சிநிலை இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்பு அங்கும் காணப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் 1953 மே மாதம் 1-ம் திகதி இலங்கைக் கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டது. 1 அதில் இடம் பெற்ற பல்வேறுதுறைகளுள் நாட்டார் பாடல் கிராமிய நடனக் குழுவும் 2 தமிழ் நாடகக் குழுவும் 3 குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இந்த இரு குழுக்களும் நாட்டார் கலைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து வந்துள்ளன. இத்துறையில் ஈடுபாடுள்ள கலைஞர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வந்ததோடு, அக்கலைச் செல்வங்களைச் சேகரித்துப் பேணும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டுவந்துள்ளன.

இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவினர் நாட்டார் கலைகளுக்குப் பாராட்டத் தக்க வகையில் பணிபுரிந்துள்ளனர். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இக்குழுவின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.

இக்குழுவினர் இலங்கையின் பலபாசங்களிலும் பொதுமக்கள் மத்தியில் வழக்கிலுள்ள நாட்டுக்கூத்துக்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தினர். இவர்களது பணி பின்வரும் வழிகளில் மேற்கொள்ளப்படலாயின: 4

- (1) நாடகக்குழு நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பல இடங்களிலும் அரசன்கேற்றியுள்ளது; நாடக விழாக்களில் குழுவின ஆதரவில் நாட்டுக் கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்பட்டன.
- (2) நகரமக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் நாட்டுக் கூத்தை அறிமுகம் செய்து அவர்களும் அக்கலையை மதிக்கச் செய்தது.
- (3) பாடசாலைகளில் நாட்டுக்கூத்துப் போட்டியை ஏற்படுத்தி மாணவர்களையும் அத்துறையில் ஈடுபடச் செய்தனர்.
- (4) நாட்டுக்கூத்தின் தாளக்கட்டுக்களைத் தக்கமுறையில் ஒலிப்பதிவு செய்து பாதுகாத்து வந்துள்ளனர்.
- (5) நாட்டுக் கூத்துக்களையும் நாட்டார் பாடல்களையும் சேகரித்து நூலாக வெளியிட்டனர்.

இவ்வாறான நோக்கங்களை அடிநாதமாகக் கொண்டு இக்குழு இயங்கிவந்துள்ளது. இக்குழுவின் முயற்சியினால் சில நூல்கள் வெளிவந்தன. இவ்வகையில் "மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்" "அலங்கார ரூபன் நாடகம்" என்ற இரு நூல்களையும் குறிப்பிடலாம். நூல் பதிப்பு முயற்சிகளுடனும் அரசன்கேற்ற முயற்சிகளுடனும் இக்குழுவின் பணிகள் அமைந்து விடுகின்றன.

இவ்வாறாக இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் முயற்சியினால், மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளின் மூலம், தொடர்ந்தும் பல கழகங்கள் இத்துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தமை மேலும் ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

இலங்கையில் நாட்டார் பாடல்களை தொகுக்கும் பணியிலீடுபட்ட அரசாங்கச் சார்பான நிறுவனங்களில் பிரதேசக் கலாமன்றங்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மாவட்ட அடிப்படையில் கலை, கலாச்சாரங்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இப் பிரதேசக் கலாமன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பிரதேச அடிப்படையில் நாட்டாரிலக்கியங்களைச் சேகரித்துத் தொகுக்கும் வேலைகள், இக் கலாமன்றங்களின் தோற்றத்தோடு நடைபெறலாயின. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கலாமன்றம், மன்னார்ப் பிரதேசக் கலாமன்றம், மட்டக்களப்புப் பிரதேசக்கலாமன்றம் என்பன அரசாங்க உதவியுடன் அமைக்கப்பட்டன. இக் கலாமன்றங்கள் தொடங்கப்பெற்ற காலங்களில் ஆண்டு தோறும் கிராமிய நடனங்கள், கிராமியக் கூத்துக்கள் பாடல்கள் முதலான அம்சங்களைக் கொண்ட கலை விழாக்களை நடாத்தி வந்தன. அவற்றோடு ஆக்கபூர்வமான பணிகளிலும் ஈடுபட்டன. நாட்டாரிலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடுள்ள அறிஞர்களின் துணைக்கொண்டு நாட்டார் இலக்கியங்களைச் சேகரித்துத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியினையும் மேற்கொண்டனர். இப்பின்னணியில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கலாமன்றம் 1961-இல் 'வாய்மொழி இலக்கியம்' என்ற நாட்டார் பாடல் தொகுப்பினை வெளியிட்டது. மட்டக்களப்பும் பிரதேசக் கலாமன்றம் 1969-இல் "அனுவுருத்திர நாடகம்", "இராம நாடகம்" என்ற இரு நாடக நூல்களை வெளியிட்டிருந்தது. இலங்கை கலைக்கழகத்தினர் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் என்ற நூலை 1960-இல் வெளிவரச் செய்தார்கள்

இக்கலைக்கழகம் நேரடியாக அரசின் கீழியங்கியது. பிரதேசக் கலாமன்றங்கள் அவ்வம்மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் பொறுப்பின் கீழ் செயற்பட்டன. இக்கலா மன்றங்கள் நடாத்திய அண்ணாவிமார் மகாநாடுகள், கிராமியக் கலை விழாக்கள் என்பனவும் இப்பின்னணியில் நினைவு கொள்ளப்பட வேண்டியனவாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட அரசாங்கச் சார்பான கழகங்களைவிட கலாசார-மத அடிப்படையிலான பொது மக்கள் கழகங்களும் நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளமையும் சுண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் மன்னார் மாவட்டத்திலே இரு கழகங்கள் செயற்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று மன்னார் மாவட்ட உள்நூராட்சி மன்றங்களின் கூட்டு நிறுவனமாகும். அம்மன்றத்தினர் 1964-இல் “எண்டிநீக்கு எம் பரதோர்” நாடகத்தையும், 1966-இல் “முலிராசாக்கள்” நாடகத்தையும், 1967-இல் ‘ஞான சவுந்தரி’ நாடகத்தையும் வெளியிட்டிருந்தனர். மன்னார் மாவட்டத்தில் கிறிஸ்தவ மதப் பின்னணியில் அனேகமான நாட்டுக் கூத்துக்கள் வழக்கிலுள்ளன. அவை அழிந்துபோகாது இருக்க மேற்கொண்ட பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக நூல்வெளியீடு அமைகிறது. இரண்டாவது, ‘மன்னார் மாவட்டப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்’ சமாசமாகும். அம்மன்றம் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் உதவியுடன் “மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள்” என்ற நூலை 1964-இல் வெளியிட்டுள்ளது.

இதுபோன்றே மட்டக்களப்புக் காரைநீவில் அமைந்துள்ள “இந்து சமய அபிவிருத்திச் சங்கம்” இத்துறையில் ஆற்றிய பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் கண்ணகி வழிபாடும், அவ்வழிபாட்டுச் சடங்குகளும், பாடல்களும் மிகப் பிரபல்யம் பெற்றவையாகும். காரை

நீவிலே கண்ணகி அம்மனின் பழைய ஆலயம் ஒன்றும் அமைந்திருக்கிறது. கண்ணகி அம்மன் சடங்கு அங்கு வைகாசித் திங்கள் தோறும் நடைபெறுகிறது. அத்தினங்களில் கண்ணகி வழக்குரை, குந்திப்பாடல்கள், உடுகுச் சிந்து முதலான அம்மன் பாடல்களைப் பயபக்தியுடன் ஏடுவிரித்துப் பாடி வழிபடுவது அம்மக்கள் மரபாகும். அவர்கள் ஆண்டாண்டு தோறும் பாடிவருகின்ற அப்பாடல்கள் அனைத்தையும் திரட்டி, மேற்குறிப்பிட்ட இந்துசமய விருத்திச் சங்கத்தினர் “கண்ணகி வழக்குரை” என்ற பெயரில் 1968-இல் 475 பக்கங்களைக் கொண்ட நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். இலங்கையில் வெளிவந்த நாட்டாரிலக்கிய வெளியீடுகளில் மிகப் பெரிய நூல் இதுவே.

மேலும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் 1963-இல் கா. சிவத்தம்பி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு “மார்க்கண்டன் நாடகம்”, “வாளபீமன் நாடகம்” ஆகிய இரு கிராமிய நாடகங்களையும் சேர்த்துத் தனிநூலாக வெளியிட்டிருந்தது. இப்பின்னணியில் பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகளும் நினைவு கொள்ளத்தக்கனவாகும்.

வன்னிவளநாடு நாட்டாரிலக்கியம் நிறைநாடாகும். அங்கிருந்து “கதிரையப் பர் பள்ளு, பண்டிப்பள்ளு, குருவிச்சிந்து, அருவிச்சிந்து” என்ற தலைப்பில் சி. ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட நூல், தமிழில் இத்துறையில் முதன்முதலாக வெளிவந்த ஈழத்து நாட்டார்பாடல் நூல் ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து, “முல்லை இலக்கிய வட்டம்” 1980-இல் செல்லையா மெற்றூஸ்மயில் அவர்களைக் கொண்டு பதிப்பித்த “வன்னிவள நாட்டார் பாடல்கள்” என்ற நூலும் நிறுவன அடிப்படையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(தொடர்ச்சி 26-ம் பக்கம்)

வன்னிப் பிரதேசமும் சமஸ்கிருதமும்

வி. சிவசாமி, M. A.

(யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

வன்னிப்பிரதேசத்திலே பெருமளவு தமிழும், ஓரளவு சிங்களமும் அக்கம் பக்கமாக நிலவி வந்துள்ளன. இம்மொழிகள் குறிப்பிட்ட மக்கள் பேசுவரும் மொழிகளானபடியால், இவை பெருவழக்கில் நிலவி வருதலில் வியப்பில்லை. சமஸ்கிருத மொழியின் நிலை வேறு. இது குறிப்பிட்ட மக்களுடைய மொழியாக நிலவவில்லை. ஒரு பொதுவான சாஸ்திரீய மொழியாக, அறிவியல் மொழியாகவே இந்தியாவிலும், இந்தியப் பண்பாடு பரவிய இலங்கையிலும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. குறிப்பாக இந்து சமயப் புனித மொழியாக இது இலங்கை முக்கியத்துவம் பெற்று வந்துள்ளது. அதே வேளையில் பொளத்தத்தின் ஒரு பிரிவான மஹாயானத்திற்கும் இதுவே புனிதமொழியாக விளங்கிற்று. மேலும், தொடக்க காலக் கட்டங்களில் இதனைப் புறக்கணித்த தேரவாத பௌத்தரும், சமணரும் காலப்போக்கிலே பாளி, பிராகிருதமொழிகளுடன் வடமொழியினையும் பயன்படுத்தலாயினர். சமய, தத்துவ ரீதியிலான முக்கியத்துவத்துடன், இம்மொழி இலக்கிய ரீதியிலும் பெருவளம் கொண்டதாகும். இந்தவகையில் இந்தியாவிலும், இலங்கை போன்று இதனுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த வெளிநாடுகளிலும் நிலவிய மொழிகளிலும் இதன் தாக்கம் நன்கு ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் ஆதிகாலம் தொட்டு வடமொழி மேற் குறிப்பிட்ட வகைகளிலே தான் பரவிற்று. ஒரு புறத்திலே பொளத்தம், குறிப்பாக மகாயானம், சிங்கள மொழி, சிங்கள இலக்கியம், பாளிமொழி, பாளி இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இதன் தாக்கம் நன்கு ஏற்பட்டது. மற்றுபுறத்

திலே இந்துசமயம், தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இதன் தாக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இத்தாக்கம் தமிழ் நாட்டிலேற்பட்ட தாக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே பெருமளவு காணப்பட்டது. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க இலங்கைத் தமிழிலே வடசொற் கலப்பு மிகக் குறைவு. வன்னிப் பிரதேசத்திலே மேற் குறிப்பிட்ட மூலங்கள் வழியாகவே சமஸ்கிருதத் தாக்கம் ஓரளவு ஏற்பட்டதெனலாம்.

மேலும், வன்னிப்பிரதேசத்திற்குத் தெற்கேயிருந்த அரசியல் மையங்களாக அந்நராதபுரம், பொலன்னறுவ, தம்பதேனியா, கண்டி, கோட்டை முதலியவற்றிலிருந்து ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னர்களும், வடக்கே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்களும் தத்தம் அரசவைகளிலே தத்தம் தாய்மொழிகளுடன் சமஸ்கிருதத்தையும் போற்றி வந்தனர். அதே வேளையில் பொளத்த விஹாரைகளிலும், இந்துக் கோவில்களிலும் வடமொழி நன்கு பேணிக் கற்கப்பட்டது. பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே இருவேறுபட்ட மொழிகளைப் பேசிய சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையிலே வடமொழி ஒரு சமய, பண்பாட்டு மொழியாகப் பொதுமொழியாகவும், பாலமாகவும் திகழ்ந்தமை குறிப்பிடற்பாலது. இத்தகைய நிலை வன்னிப் பிரதேசத்திலும் ஓரளவாவது நிலவிற்று என ஊகிக்கலாம்.

இலங்கையிற் கிடைத்துள்ள ஆதிப் பிராமிச் சாசனங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வன்னிப் பிரதேசத்திலும் கிடைத்தது. இச்சாசனங்கள், பிராகிருத மொழியில் இருந்தாலும், இவற்றிலே, வடமொ

ழிச் சாயல் ஓரளவு காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக வவுனியா மாவட்டத் திலே கிடைத்துள்ள பிராமிச் சாசனங்களிலே வரும், அபய, தேவ, வணிஜ, கஹபதி போன்ற பொதுப் பெயர்ச் சொற்களையும், சிவபுத, ராம, விசாக, நாகசேன, சுமன போன்ற சிறப்புப் பெயர்ச் சொற்களையும் குறிப்பிடலாம். மேலும் திருந்தாத நிலையிலுள்ள மொழிகளே பிராகிருதம். ஆகையால் இவற்றிலே இவற்றின் திருந்திய நிலையிலான வடமொழிச் சாயல் காணப்படுவது இயல்பே.

வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள சாசனங்கள் சிலவற்றிலே வடமொழியின் தாக்கத்தைக் காணலாம். இப்பிரதேசத்திலுள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் சிலவற்றிலே வடமொழிப் பகுதியும், வடசொற்களும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக கி.பி. 15-ம் நூற்றாண்டிலே கோட்டையிலிருந்து ஆட்சி செய்த ஆறாம் பராக் கிரமபாகுவின் தமிழ்ச் சாசனம் ஒன்று முன்னேஸ்வரம் கோவிலில் உள்ளது. இதன் முதல் வரியிலே அரசனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பகுதி வடமொழியிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு இலங்கையில் இரு வடமொழிக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை மகாயானச் சார்பானவை. இவைபற்றிப் பின்னர் கூறப்படும்.

வன்னிப் பிரதேசத்திலேதான் இலங்கையில் உள்ள ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் (புகழ்பெற்ற சிவாலயங்களில்) திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் ஆகிய மூன்றும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. இந்துக் கோவில்களின் கிரியைகள் வடமொழியில் நிகழ்வதால் இவ் ஆலயங்களிலும் பிறவற்றிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததெனலாம். மேலும் இவ் ஆலயங்களிலே வேத, ஆகம மரபுகள் பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. தேவாரப் பாடல் பெற்ற மேற்குறிப்பிட்ட முதலிரு திருத்தலங்களில் இம்மரபுகள் நிலவியதற்கு

அகச்சான்றுகள் உண்டு. முன்னேஸ்வரத்திலும் வேதாகம மரபுகள் பேணப்பட்டமைக்குப் பிறசான்றுகள் உள்ளன. குறிப்பாக இம்மூன்று திருத்தலங்கள் பற்றிய பௌராணிகமரபுகள் நிலவின. இவை வடமொழியிலும், தமிழிலும் பேணப்பட்டு வந்தன. இந்தியத் திருத்தலங்கள் போன்று விரிவாக இவை இல்லாவிடினும், ஓரளவாவது இவை நிலவின. இத்தலங்கள் பற்றிய தமிழ்ப் புராணங்கள் சில வடமொழி மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிப் பண்டிதராசர் தமிழிலியற்றிய தக்ஷணகைலாச புராணம் மதஸ்யபுராணத்தின் மொழிபெயர்ப்பெனக் கூறப்படுகிறது.

இலங்கையிலுள்ள இந்து சமயத் திருத்தலங்கள் பலவற்றைப்பற்றி அவற்றிலுள்ள மூர்த்தி, தல, தீர்த்த விசேடணங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பௌராணிக ரீதியிலே வடமொழியிற் கூறும் நூலொன்று வதியைச் சேர்ந்த நாகலிங்க பண்டிதர் என்பவரால் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டது. அவரே அதற்கொரு தமிழ்மொழிபெயர்ப்பும் எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் பெயர் தக்ஷண கைலாச மஹாத்மியம். இது தக்ஷணகைலாசம் (தென் கைலாசம்) எனப் போற்றப்படும் கோணேஸ்வரத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இதைவிட வன்னிப் பகுதியில் உள்ள கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், தூன்தோன்றி ஈஸ்வரம் முதலியன பற்றியும் பௌராணிக ரீதியிலே கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் வடமொழியிலுள்ள பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ளதென இதனை வெளியிட்ட ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் பௌராணிக ரீதியிலுள்ளதாயினும் ஈழத்துத் திருத்தலங்களுக்குத் தனிச்சிறப்பு அளிக்கின்றது. இங்குள்ள திருத்தலங்கள் வேறெங்குள்ள திருத்தலங்களிலும் பார்க்கச் சிறந்தவை எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூலை எழுதியவரோ, தொகுத்தவரோ

அல்லது நூலாசிரியரை ஆதரித்தவரோ திருக்கோணேஸ்வரத்தில் மிகுந்த பற்றுள்ளவர் எனக்கொள்ள இடமுண்டு. அவர் அக்கோவிலைச் சேர்ந்தவராயுமிருந்திருப்பார்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஆட்சிசெய்த இந்துவன்னித் தலைவர்கள் இக்கோவில்களையும், பிறகோவில்களையும் ஆதரித்தனர் எனலாம். அவர்களுடைய அவைகளிலும் வடமொழி அறிஞர் சிலர் இருந்திருப்பர் என ஊகிக்கலாம்.

ஆனால், மேற்குறிப்பிட்ட தலங்கள் பற்றிய தோத்திரங்கள் தமிழிலும், வடமொழியிலும் இருந்து வந்தன. இந்த நூற்றாண்டின் அறுபதுகளின் முற்பாதியிலே இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தின் தனித்துவம்பற்றிய சர்ச்சைகள் நிகழ்ந்தமை குறிப்பிடற்பாலது. இதுபோலவே இலங்கையின் இந்து மரபின் தனித்துவம் பற்றித் தமிழ்நாட்டு அறிஞர் சிலர் பிரஸ்தாபித்தனர். இதற்கு ஒருவகையில் பதினாளுக்கு முகமாகப் போலும் இலங்கையில் இந்துசமயம் பற்றிய சில நூல்கள், கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. பழம்பெரும் பதிகள் பற்றி வடமொழியிலும் பாடல்கள் எழுதப்பட்டன. பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் முன்னேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முன்னேநாத சுவாமியின் சக்தியாகிய வடிவழகி பற்றி ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா பஞ்சரத்தினம் எனும் சிறந்த தோத்திரத்தை எழுதினார். ஆசிரியர் தலைசிறந்த தேவி உபாசகர்; சமஸ்கிருதத்திலே மிகுந்த பாண்டித்தியம் உள்ளவர்; சங்கரரின் செளந்தர்யஹரி, ஸ்ரீலலிதா சகஸ்ரநாமம் முதலியனவற்றை நாடோறும் பாராயணம் செய்பவர். இத்தோத்திரத்திலே வடிவழகியின் அழகுக் கோலமும், அருட்கோலமும் பக்திச்சுவை தரும்பந்நகு வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவன் அல்லது இறைவி பற்றிய தோத்திரங்கள் பல்வேறு அளவுகளைக் கொண்டதாக அமையும். பதிகம் பத்துச் செய்யுட்களைக் கொண்டிருப்பதுபோலப் பஞ்சரத்தினம்

த. மா - 4

ஐந்து செய்யுட்களைக் கொண்டதாய் மிளிரும். மீனாக்ஷி பஞ்சரத்தினம், கணேசபஞ்சரத்தினம் போன்று வடிவாம்பிகா பஞ்சரத்தினமும் அமைந்துள்ளது. இது கம்பீரமான சமஸ்கிருத நடையில் அமைந்துள்ளது. ஆசிரியரின் ஆழ்ந்த சமஸ்கிருத ஞானம், அம்பிகையிடத்து அவர் கொண்டிருள்ள எல்லையற்றபக்தி வருணனைத்திறன் முதலியன இதிலே நன்கு மிளர்கின்றன. ஒவ்வொரு செய்யுடும் "உலக அன்னையாகிய வடிவாம்பிகையெனும் இறைவியை என்றும் வணங்குகின்றேன்" (தாம் தேவீம் வடிவாம்பிகாம் பிரதிதினம் வந்தே ஜகந் மாதரம்) என முடிகின்றது.

வியாகரணசிரோமணி தி. கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் பிரபல சமஸ்கிருத அறிஞர்; சமயப் பற்றுள்ள இல்லறஞாவி. இவர் பல திருத்தலங்களைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார். திருக்கேதீச்சரத்திலுள்ள கேதீசநாதர் மீது சுப்ரபாதம், பிரதிபத்தி, மங்களம் ஆகியன பாடியுள்ளார். 'சுப்ரபாதம்' காலை வந்தனம் ஆகும்; ஆங்கிலத்தில் 'Good morning' என்று சொல்லப்படுவது போன்றதாகும். ஆனால் இதுவும் பார்க்கக் கூடுதலான சமய, தத்துவக் கருத்துக்கள் கொண்டதாகும். வைகறைப் பொழுதில் இறைவனைத் துயிலெழுப்பிப் புகழ்பாடி வாழ்த்துதல் இந்துசமய மரபிலே நெடுங்காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டு மரபிலே நிலவிவரும் திருப்பள்ளியெழுச்சி இதுவே. குறிப்பாக, வைஷ்ணவ மரபிலிது பெருவழக்கில் நிலவி யுள்ளது. ஆனால் சைவமரபிலும் இது போற்றப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டுகளாக வைஷ்ணவ ஞானி ஆண்டாளும், சைவநாயன்மாரில் ஒருவரான மாணிக்க வாசகரும் பாடியுள்ள திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம். நூலாசிரியரே சுப்ரபாதம் எனில் விடியற்பொழுதைமட்டுமன்றி அதனை அம்சமாகக்கொண்ட முழுநாளையும் குறிக்கும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே இப்பதம் மங்கலநாள்

எனப் பொருள்படும். கேதீச சுப்பரபாதத் திலுள்ள பத்துச் செய்யுட்களும் திருக் கேதீச்சரத்தினதும், கேதீசநாதனின் சிறப்புக்ளையும் குறிப்பிடுகிறது; ஆசிரியரின் சமயப்பற்றும், இலக்கண, இலக்கிய ஞானமும் இதிற் கண்கூடு. ஒவ்வொரு செய்யுளும் “கேதீசநாதப் பெருமானே உன் காட்சி கண்ட இந்தநாள் இன்பம் தரும் நன்னாளாகும் (கேதீசநாதகுகதம் தவசுப்ரபாதம்) என முடிகின்றது. இறைவனைக் கண்டு ஆத்மா அவனைச் சரணடைதலே பிரதிபத்தி எனப்படும். ஆசிரியர் கேதீசநாதனின் திருவடியே சரணம் எனப் பதினொரு செய்யுட்களிலே கூறுகின்றார். மூன்றாவதாக இவ்வாறு சரண்புகுந்த ஆத்மா இறைவனுக்கு மங்களம் கூறி வணங்குவது பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் எட்டுச் செய்யுட்கள் உள்ளன. வியாகரணசிரோமணி பூ. தியாகராஜ ஐயர் திருக்கோணேஸ்வரப் பெருமானீமீது வடமொழியிலே துதிப்பாடல்கள் எழுதியுள்ளார்.

மேலும், திருக்கேதீச்சரத்திலே வேதாகம பாடசாலை சில ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்தது. இன்றும் இங்கு இந்தியத் தொடர்புடைய சிவாச்சார்யர்கள் கோயிற் கிரியைகள் புரிகின்றனர். ஆகவே வன்னிப் பிரதேசத்திலும் சிவாலயங்களே

பெருமளவு வேதாகம மரபுகளையும், சமஸ்கிருதக் கல்வியையும் பேணிவருதல் தெளிவு.

மஹாயானச் சார்பான வடமொழிச் சாசனங்களில் இரண்டிலே ஒன்று குச்சை வெளியிலே கிடைத்துள்ளது. இது கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டளவைச் சேர்ந்தது. உபஜாதி, வசந்ததிலக யாப்புகளில் ஒவ்வொரு செய்யுட்கள் இதில் உள்ளன. அனாமதேயமாக உள்ள ஆசிரியர் புத்தபிரானின் நிலையையடைய விரும்புகிறார். மற்றைய கல்வெட்டு திரியாயிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது முன்னையதிலும் பார்க்கச் சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தியது. முன்னையதே இலங்கையிலே கிடைத்துள்ள காலத்தால் முந்திய வடமொழிக் கல்வெட்டு. பின்னையது அழகிய நர்த்தக யாப்பிலான பதினொரு செய்யுட்களைக் கொண்டது. அவ்விடத்திலிள்ள கிரிகண்டிக சைத்யம் பற்றி விதந்துரைக்கின்றது. இவ்விரண்டும் மஹாயானச் சார்பானவை. மேலும் இவை எழுதப்பட்டுள்ள லிபி சமகாலத் தமிழகத்திலே நிலவிய பல்லவ கிரந்தலிபியை ஒத்துள்ளது. எனவே, சமகாலத் தமிழகத்திலிருந்த பௌத்த தொடர்புகளாலிவை ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவற்றை எழுதியோரே தமிழ்ப் பௌத்தராயுமிருந்திருப்பர் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

(22ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலங்கையில் நாட்டாரிலக்கிய.....

இவ்வாறாக அரசாங்கத்தினர், பொது மக்கள், புத்தஜீவிகள் ஆகியோரது கூட்டு முயற்சியால் நிறுவன அடிப்படையில் நாட்டாரிலக்கிய வெளியீடுகள் பல வெளிவரலாயின. இவற்றோடு, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், பத்திரிகை நிறுவனங்கள் என்பவற்றினது பணிகளும் ஈண்டு நினைவு கொள்ளத் தக்கனவாகும்.

இப்பணியினை தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிறுவனமும் மேற்கொள்ளுமாயின் அது வரவேற்கத்தக்கதே.

1. Annual Report of the Arts Council 1953.
2. Panel for Folk songs Folk Dancing.
3. Panel for Tamil Drama.
4. பதிப்பு ஆசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன், 'அலங்காரரூபன் நாடகம்' இலங்கைக் கலைக்கழக தமிழ் நாடகக் குழு வெளியீடு 1962. பக். 7-8.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் சமூக வரலாற்றுத் தனித்துவமும் தகவல்களும்

திருமதி குணலட்சுமி சிவசுந்தரம் B. A. (hons)

வன்னி என்ற சொல் புவியியல் அடிப்படையில் ஈழத்தின் வரண்ட பிரதேசத்தைச் சார்ந்த வவுனியா, முல்லைத் தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பைக் குறிக்க வழங்கப்படுகின்றது. வரலாற்றுத் தரவுகளின்படி கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கமாக வன்னிமை என்ற குறுநில ஆள்புலத்தலைமைகளால் மட்டக்களப்பு, புத்தளம், திருகோணமலை முதலிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பரந்த நிலப்பரப்பு ஆளப்பட்டு வந்துள்ளதென அறியமுடிகின்றது.¹ ஒவ்வாந்தர் ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகத்திலே வன்னி எனக் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசம் வடக்கில் யாழ்ப்பாணக் கடலேரியையும் தெற்கில் 'ஊகரகலவிய' எனப்படும் வடமத்திய மாகாணப் பிரதேசத்தையும், அருவியாற்றையும், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் முறையே திருகோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்களையும் எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ள ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் சதுரமைல் பரப்புள்ள பிரதேசமே என்பதை ஆங்கில நிர்வாக சேவையாளராகப் பணிபுரிந்த ஜே. பி. லூயிஸ் அறியத்தருகின்றார்.²

இலங்கையின் கருக்கவரலாறு எழுதிய நிக்கொலசும், பரணவிதானவும்:

"வன்னி என்பது காட்டர்ந்த பிரதேசமெனவும், வன்னியர் சிங்களவரிடையேயும், தமிழரிடையேயும் இருந்தனரெனவும், அவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்கும், கண்டி இராச்சியத்துக்கும் இடையே பல பிரதேசங்களை ஆண்டனர் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்."³

சி. பத்மநாதனும், க. இந்திரபாலாவும் மேற்கூறிய சகலபகுதிகளையுமே வன்னிப் பிரதேசத்திற்குள் அடக்குகின்றனர்.

இவ்வாறாக மேற்போந்த வன்னிப் பிரதேசத்தின் சமூக வரலாறு பற்றி அறிவதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளும், வாய்மொழித் தகவல்களும் கிடைக்கின்றன. இதுபற்றிக் கிடைக்கும் ஆய்வு ஆறிக்கைகளில் "வன்னியர்" எனப்படும் சமூகம் தமிழகத்தின் வடபிரிவிற் பரந்து காணப்படுகின்றது என்றும், சோழப் பேரரசின் படையமைப்பிற் சிறப்பிடம்பெற்று, முதலாம் இராஜ ராஜயன் ஆட்சியை அடுத்து வன்னிய சோழப்படைகளோடு வந்தனர் என்றும் சி. பத்மநாதன் குறிப்பிடுகின்றார்.⁴ இவருடைய கருத்தின்படி ஈழத்திலே வன்னியர் என்னும் பிரிவினர் ஏறக்குறைய கி. பி. 10-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே வந்தனரெனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கோணேசர் கல்வெட்டு, வையாபாடல், மட்டக்களப்பு மான்மீயம் முதலிய தமிழ் நூல்களும் வன்னி நாடுகள் பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகின்றன. இந்நூல்களிற் புராணங்களும், புனைகதைகளும் வரலாற்றுச் சார்புள்ள கதைகளோடு கலப்புற்றுள்ளன. எனவே இவற்றுட் பொதிந்திருக்கும் வரலாற்றுண்மைகளை இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது⁵ என்று மேற்கூறிய இதே ஆசிரியர் பிற்தோரிடத்திற் கூறிவிட்டு கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கமே ஈழத்து வன்னியர் வருகை என்று கூறித் தொடங்கி ஆராய்கின்றார்.

எவ்வாறாயினும் இவ்வாய்விற் கருதப்படும் வன்னிப் பிரதேசத்தின் சமூக வரலாற்

றினை நோக்கினால் அது விளைநிலத்தை அடிப் பட்டையாகக் கொண்டதாகக் காணப்படு கின்றது. விளைநிலத்திற் பெரும்பகுதி குளங் கள் சார்ந்தவை. வன்னியின் பல கிராமங் கள் குளப்பெயரையும், நீர்நிலையைக் குறிக் கும் மடு, மோட்டை, கேணி, முறிப்பு, வாய்க்கால், சுட்டு முதலிய பெயர்களையும் தாங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கி. பி. 1890-ம் ஆண்டில் வன்னியில் 71 குளங்கள் என அறியப்பட்டிருந்தன.⁶

இக்குளங்களின் தோற்றத்துக்கும் மக் கள் சமூக வரலாற்றுக்கும், தமிழ் நாட்டி லிருந்து காலத்துக்குக்காலம் மேற்கொள்ளப் பட்ட படையெடுப்புகள் முக்கிய காரண மாயிருந்தன. அனுராத புரத்திலும், பொல நறுவையிலும் ஈழத்தின் ஆட்சித்தலைமை நிலைய காலகட்டங்களில் இங்கு படைத் தலைவர்களும், தம்மொடுவந்த வீரர்களை இம்மண்ணில் நிலையாகவே தங்கவிட்டனர். பல்வராயன்கட்டு, முத்தரையன்கட்டு என் பது தமிழகத்து அரசமரபினரும், குறுநில வேந்தர் மரபினரும் இங்கு தங்கிப் புரிந்த நீர்ப்பாசனப் பணியை உணர்த்துவன.

வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை முதலிய நூல்களிற் குறிப்பிடப்படும் கூடங்காப்பற்றில் வன்னியர் குடியேற்றம்⁷ குளக்கோட்டன் வருகையும் ஆட்சியும்⁸ ஆகியன தொடர்பான செய்திகள் காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு குழுக்களாக வன்னியில் நடைபெற்ற சமூக வரலாற்றுக் குடியேற் றங்களை உணர்த்துவன எனலாம். ஆனால் இன்றைய நிலையில் வன்னியில் வாழ்பவர் களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் ஆரம்பக் குடி கள் என்பதும் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் வன்னியிலிருந்து வாழ்ந்த சமூக விகிதம் எவ்வளவு என்பதும் அறியப்படவேண்டியது ஒன்றே.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வன்னிப்பகுதியை அதாவது தமிழ் வன்னிப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங் குள்ள சமூக வரலாற்று அம்சத்துடன் முக்

கியமானது. பாரம்பரிய வன்னியராக வாழ்ந்து வருபவருடன், வேறு யாழ்ப்பாணம் மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர் போன்ற வர்களும் வந்து குடியேறி இன்று அவர் களும் வன்னியர் என்ற பிரிவினாள் தம்மை அடக்குவதனைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக மேற்கூறிய வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களின் மூலம் வன்னிப் பகுதி யின் சமூக வரலாறு அறிந்ததுபோல சில வயது முதிர்ந்த பெரியோரது வாய்மொழிக் கர்ணபர பரைக் கதைகள் மூலமாகவும் வன்னியரின் சமூக வரலாற்றினை அறிய முடி கின்றது.

“வன்னிப்பிரதேசத்து மக்கள் ஆங்காங்கு குளங்களைச் சார்ந்து சிறுதானியப் பயிர் செய்கை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தனர். காலகதியில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக் கினால் மேட்டு நிலங்களைச் சார்ந்து குடி யேறினர். அவ்விதமான மேட்டுநிலக் குடியேற்றங்கள் வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் அதிகம் உண்டு. புதுக் குடியிருப்பு, முள்ளியவளை, நெடுங்கேணி, செம்மலை எனப் பலவாறு என்பர்.”⁹

வன்னிப் பகுதியின் தனித்துவம் :

ஒவ்வொரு பிரதேசங்களும் தத்தம் சமூக சூழல் பண்பாட்டிற்கமைய ஏதோ ஒரு வகையிலே தனித்துவப் பண்பைக்கொண்டு காணப்படும். இங்கு “வன்னி” என்ற சொல்லே அதன் தனித்துவப் பண்பை உணர்த்துவதாக அமையும் என்ற வகையில் அண்மையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழ கத் தமிழகத்துறை நடாத்திய ஈழத்து நாட் டார் வழக்கியல் பற்றி கருத்தரங்கிற்கு, “வன்னிப் பிரதேசத்து நாட்டார் வழக் கியல்” பற்றி ஆய்வு செய்திருந்த நா. சுப் பிரமணிய ஐயர் வன்னியர்யார் என்பதற்கு,

“வன்னியர் என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ் நாட்டின் வன்னியர் என்ற விரவன்னி மரபினரின் வழிவந்தவர்கள் என்ற சொல் லாற் குறிப்பிடப்படும் அக்கியரின் மர

பில் உதித்தவர்கள் என்ற பொருளுமே பொருத்தம் போலத் தெரிகின்றது. காடு எனப் பொருள்தரும் வன என்ற வடமொழிச் சொல்லினின்று உருவான வன்யான்ற சொல்லே தமிழில் வன்னி அல்லது வன்னியர் என்பதற்கு மூலம் எனலாம். வனங்களாற் சூழப்பட்ட வயற்பிரதேசங்கள் தமது அம்சங்களை அடங்காப்பற்றுடன் பேணி வந்தன'

என்பதையே வன்னி என்ற சொல் தனது பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தை விளக்கி நிற்கின்றது என்றார்.¹⁰

இச்சொல்மூலம் அதன் தனித்தன்மை மிகவும் துல்லியமாகப் புலப்படுகின்றது. பொதுவான வகையில் அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம் முழுவதையும், சிறப்பு வகையில் கிராமியத்தின் கன்னிமை கழியாத விவசாயக் களத்தையும் கொள்வதாகவே அமைகின்றது.

“குளம் அதைச் சார்ந்த வயற்புலம், அயலிலுள்ள மேட்டுநிலக் குடியிருப்பு, சூழவுள்ள மரங்களடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசம், நீண்ட கடற்கரைப் பிரதேசம் என்றிவ்வாறு முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் மயங்கிய ஒரு புவிச்சூழலே வன்விக்கான புறவுருவமாகும். உழவுக்குப் பயன்படும் எருமைக் கடாக்கள், பால் தரும் பெண் எருமைகள், பசுக்கள், வண்டி இழுக்கப் பயன்படும் எருதுகள், வேட்டைக்கும் வீட்டுக்கும் சாவலுக்குரிய நாய்கள் இவை வன்னியின் கருப்பொருட்கள். ஓலையால் வேயப்பட்ட வீட்டுக்கூரை, சாணம் அல்லது முருக்கம் சாறு ஆகியவற்றினால் மெழுகப்பட்ட திண்ணை, மால் பகுதிகள் இத்தனையும் பிரதிபலிக்கும் இயற்கைச் சூழலின் பகைப் புலத்தில் மண்ணை நம்பி வாழ்ந்து அம் மண்ணிலே வருடந்தோறும் பாடுபட்டு வாழ்க்கையின் தேவைகளைத்தையும் அதற்குள் நிறைவுசெய்து கொள்ளும் தன் நிறைவான ஒரே தனித்துவமான சமூக பண்பாட்டு மனிதனையே 'வன்னியான்'

என்ற சொல் தனித்துவமாக உணர்த்துகின்றது எனலாம்.'!!

இந்தவகையில் பார்க்கும்போது ஏனைய பிரதேசங்களுடன் வன்னிப் பகுதியை ஒப்பிட்டு நோக்கின் விவசாயத்தையே தமது அடிப்படைப் பொருளாதாரமாகக் கொண்டு அந்நிலத்தின்மேல் அடங்காப் பற்றுடையவராகின்றனர். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்து ஒருவனுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் நில வசதியின்மையாலும், நாகரிக மயத்தாலும் கல்வியையே மூலதனமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து மனிதன் வாழ, உத்தியோகம் பார்க்கவோ, அன்றித் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தவோ விரும்பாத வன்னிமகன் ஒருவன், மண்ணையே நம்பி மண்ணிலே தன் கவனத்தைச் செலுத்துகின்றான். இத்தனை ஏக்கரில் இவ்வளவு, இன்ன பயிர் செய்யவேண்டுமென்பதும், பொருளாதாரத் தார்ப்பரியத்திற்கு கமைய வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழவேண்டுமென்பதுதான் ஏனைய பகுதி மக்களிடமிருந்து அவர்களின் தனித்துவத்தைக் காட்டுவதாகும்.

ஆனால் இன்றைய சந்தர்ப்பத்தில் பார்க்கும்போது கா. சிவத்தம்பி கூறுவதுபோல:

“வன்னியின் சமூக பொருளாதார அமைப்பை மற்றைய சமூக பொருளாதார அமைப்புடன் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது பொருளியல் அறிஞர்கள் எடுத்துக்கூறும் சமனற்ற வளர்ச்சிக் கோட்பாடு (The concept of Unequal Development) அங்கு நிதர்சனமாகத் தொழிற்படுவதைக் காணலாம். அதாவது சில அம்சங்களிற் சில இடங்களில் வளர்ச்சி கூடியும் சில இடங்களில் சிறிதும் வளர்ச்சி இல்லாது மிகவும் புராதன மரபுகள் நின்று நிலவுவதைக் காணலாம்.¹¹

இத்தன்மைபோல் ஒரு சீரற்ற வளர்ச்சி காரணமாக சிறிது வளர்ச்சியடைந்த முல்லைத்தீவு, வவுனியா, முள்ளியவளை ஆகிய இடங்களைச் சார்ந்த ஒருவர் வன்னிப் பகுதியின் வளர்ச்சியடையாத குளவிசுட்டான்,

கோரமோட்டை, ஊஞ்சல் கட்டி ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களையே வன்னியான் என்று கூறிக் தம்மை அவர்களினின்றும் பிரித்துக்கொள்வர். இவ்வாறு கூறக் காரணம் மேற்கூறிய வன்னியின் சிறப்புருவத்தி நின்றும் சிறிதும் விலகாது, விடுபடாது தனித்தன்மை காணப்படும் காரணத்தினாலேயேயாகும்.

இவ்வாறாக வன்னிப் பிரதேசத்தின் பண்புகள் சிலவற்றை ஏனைய சில பிரதேசத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவதன்மூலம் வன்னிப்பகுதி தனித்துவமான பண்புகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருப்பதனைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பது புலனாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 பத்மநாதன், சி. வன்னியர் பேராதனை 1970 பக்கம் 33—47
- 2 Manuel of the vanni district, Ceylon H. C. Cottle Agting Govt Printers 1895 P. I
- 3 Nicholas C. W. and Paranaivithana's Aconcise History of Ceylon, Ceylon University Press. 1961 p. 210-211

- 4 பத்மநாதன் சி. வன்னியர் பேராதனை 1970 பக். 17
- 5 மேற்படி பக். 34
- 6 ஜே. பி. ஓரயிஸ் மேற்கூறப்பட்ட நூல் பக்.)153—54
- 7 வையா என்னும் நாட்டுவளப்பம் வண. சா. ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் பதிப்பு 1921 பக். 14
- 8 பாழ்ப்பாண வையவமலை முதலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பு 1953 பக்கம் 10—13
- 9 வாய்மொழித் தகவல் சி. தம்பையா வயது 67 புதுக்குடியிருப்பு.
- 10 இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல். வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் வழக்கியல் தொடர்பான பண்பாட்டு நிலை ஆய்வு நா. சுப்பிரமணியம் பக். 101
- 1 மேற்படி.
- 1: சிவத்தம்பி க. வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள் சிறப்புரை பக். 22 “வன்னிப்பகுதியின் சமூக பொருளாதார அமைப்பில் சமனற்ற வளர்ச்சிக் கோட்பாடு” (The concept of unequal Development) தொழிற்படுவதனைக் காணலாம்.

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்குநேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர்! இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
தமிழுக்கு மணமென்று பேர்! இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிரும்த்த!
தமிழுக்கு மதுவென்றுபேர் - இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச் செம்பயிருக்கு வேர்!

— பாரதிதாசன்

‘வன்னிவளநாடு’

எஸ். கதிர்-சிவலிங்கம்
மாங்குளம்

இலங்கையில் ஆதித்திராவிட இனத்தின் வழித் தோன்றல்கள் வாழ்ந்துவந்த பெருநிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியே ‘வன்னி’ என வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு தன்னாட்சியும், இறைமையும், சுதந்திரமும் கொண்ட அரசாகப் பல நூற்றாண்டு காலமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

திராவிட இனம் என்னும்போது சாதாரண ஓர் இனமாக யாரும் கருதமுடியாது. ஏனெனில் நீராருங்கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்கெழில் ஒழுகும், சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக்கண்டமதில், தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்த நறுந்திலகமுமே, தக்கணமும் அதிற் சிறந்த திராவிட நற்றிருநாடும்” எனப் போற்றப்பட்ட ஒரு நாட்டினமாக இருப்பதனால் ஆகும்.

கிறிஸ்துவுக்குப் பின்னர் 140-ம் ஆண்டில் வாழ்ந்த உலக வரைபடத்தின் மூலவரான தாலமி (Ptolemy) யின் இலங்கைப்படத்தில் Spatnaportus எனக் குறிக்கப்பட்ட திருகோணமலையைக் கொண்டிருக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது.

இலங்கையின் சிங்களக் குடிமக்களால் யாப்பாட்டுன = நல்ல ஊர் என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலை வடக்கெல்லையாகவும் கிழக்கே கொட்டியாரம், பழகாமம், பாணமை போன்றவற்றையுள்ளடக்கியதாகவும், தெற்கே அருவி ஆற்றைக் கடந்த பெரும்பகுதியையும், மேற்கெல்லையாகப் பாக்கு நீரிணையையும் கொண்டிருந்தது.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளால் இலங்கை ஆளப்பட்டபொழுதிலும், வன்னி தன்னாட்சியுள்ள ஆட்சிப்பிரதேசமாக இருந்தது. ரொபேட் நொக்ஸ் (Robert Knox

என்னும் ஆங்கிலக் குடிமகன் (கி.பி.1679) தனது சிறைவாசம்பற்றிய நூலில் குறிப்பிடுவதாவது;

கைலாய வன்னியன் (Coylet wanner) வன்னி இராச்சியத்தை (Coylet Wannescontry = கைலாய வன்னியனின் நாடு) ஆட்சி செய்தான். கண்டி அரசனுடன் நட்புக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் கண்டியரசனுக்குத் திறை செலுத்தவில்லை. ஒல்லாந்தருக்கும் திறை செலுத்தாமையினால் அவர்களுடன் பகைமை கொண்டிருந்தான். தன்னாட்சியும் சுதந்திரமுமுள்ள ஆட்சித் தலைவன், இளவரசன் என்றவாறு தமிழரைச் சந்திப்பதற்கே ரொபேட் நொக்ஸ் அஞ்சி வேறுவழியால் சென்றதாகவும் உள்ளது.

இவற்றிலிருந்து வன்னி அரசும் மக்களும் எத்தகைய நிலையில் இருந்தனர் என்பது நன்கு பெறப்படும். ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கைத் தீவுக்குவந்து சென்றவர்களில் கிறிஸ்ரோப்பர் சுவைட்சர் (Christopher Seawitzer) (கி.பி. 1700) குறிப்புகளில்”.....வன்னி நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் தமக்கென ஒரு அரசைக் கொண்டுள்ளனர்” என்பதை அறியத் தருகின்றார்.

வன்னியின் ஆட்சியரிமை எந்த ஒரு ஆட்சிக்காலத்திலும் நிலை தவறாது. யாருக்கும் அடங்காத ஆண்மை கொண்டிருந்தது என்பதை இதிலிருந்து உணரலாமன்றோ!

கி.பி. 1802-ம் ஆண்டு வரையான காலத்தில் வன்னி அரசு யாருக்கும் அடிபணியாது தனது இறைமை யாரிடமும் செல்லாத விதத்திலும் அமைந்திருந்தது. கி.பி. 1802-ம் ஆண்டின், அமையின்ஸ் உடன்படிக்கையின் (Treaty of Amiens)

படி இலங்கை முழுவதும் ஒல்லாந்தரினால் ஆங்கிலேயருக்குக் கையளிக்கப்பட்டபோதும், வன்னி அரசனின் சம்மதத்தையோ அன்றி வன்னி நாட்டின் ஆட்சி அதிகாரத்தையோ ஒல்லாந்தர் யதார்த்தமாக ஆங்கிலேயருக்குக் கையளிக்கவில்லை. இந்த வேளையில் 'சூரியனே அஸ்தமிக்காத பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யமே' வன்னியை அடிமைப்படுத்தியிருக்கவில்லை. எனினும் கி.பி. 1802-ல் இலங்கை ஆங்கிலேயரின் முடிக்கூரிய சூடியேற்ற நாடாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயரும் வன்னி அரசில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தனர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் வன்னியை ஆட்சிபுரிந்த குலசேகரம், வைரமுத்து, பண்டாரவன்னியன் ஆங்கில ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்குப் பேரிடர்களை விளைவித்தும், போர்க்களங்களில் ஆங்கிலப் படைகளைத் தோற்கடித்தும் வந்தான்.

வன்னியர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் பலவளங்களும் நிறைந்து பரந்திருந்த பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றச் சூழ்ச்சியாலும், பிரித்தானும் தந்திரத்தாலும் உலகநாடுகளை அடிமைப்படுத்தி வந்த ஆங்கில அரசு அவ்வித்தைகளை இங்கும் பிரயோகித்து அதுவரையிலும் அந்நியர் ஆணைக்குள் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள் சென்றும் 'அடங்காப்பற்று' எனத் தலைநிமிர்ந்து, வீறுகொண்டு நின்ற வன்னியின் மாவீரன் பண்டாரவன்னியனை கி.பி. 1803-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 31-ந் திகதி கற்சிலைமடுவில் ஆலமரம் ஒன்றின் மறைவில் இருந்து சூழ்ச்சியாகத் தோற்கடித்தனர். அப்படியிருந்தும் பண்டாரவன்னியன் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களுக்குச் சிறு தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்து இறுதியில் நோய்வாய்ப்பட்டு மரணமடைந்தான். இறுதிவரையிலும் சுதந்திரத்தீமை காத்த இவன் பெருமை நினைக்கத்தக்கதாகும். படைபலம் மிக்க அதிகார வெறிபுர்களையும், தன் இனத்துக்குள்ளேயே முறைந்துநின்ற (காட்டிக் கொடுக்கும்)

ஐந்தாம் படையையும் ஒருங்குசேர எதிர்த்து, உரம் பாய்ந்த நெஞ்சம் படைத்த வன்னியர், ஓராண்டுகாலத்திற்கு மேல் முழுமையாகப் போராடியமை வன்னியின் வரலாற்றில் அழியாத வீரகாவியமாகும்.

ஆங்கிலேயரினதாட்சி தொடங்கியதும் மணியகாரன், முதலியார், உடையார் முதலிய பிரிவுத்தலைவர்களையும், கிராம விதானைமாரையும் நியமித்து ஆட்சி செய்தனர். வன்னி அரசாட்சியைக் கைப்பற்ற ஆங்கிலேயருக்குத் துணைபுரிந்தவர்கள் இப்படியான பதவிகளுக்கு அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டனர் என்பது துணிபு. இவர்கள் காலம் வன்னியின் வரலாற்றில் ஓர் இருண்டகாலமெனலாம். வன்னி அரசர்கள் மக்களின் நலனில் மிகுந்த அக்கறைகொண்டிருந்தனர் என்பது பாரிய நீர்ப்பாய்ச்சல் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியதிலும், மக்களுக்குக் காசுவே கோயிற் சடங்குகளையும் ஆத்மார்த்தமாக நிறைவேற்றி வந்தமையினாலும் அறியலாம்.

வன்னி மன்னராட்சிக்காலத்தில் இருந்த கோயில்களாகிய குமாரபுரம் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில், கொட்டுக்கிணற்று விநாயகர்கோயில், ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈஸ்வரர்கோயில், வற்றூப்பளைக் கண்ணகி ஆலயம், ஊற்றங்கரை விநாயர் ஆலயம், முள்ளியவளை ஸ்ரீகாட்டா விநாயகர் ஆலயம் ஆகியவை இன்றும் பழம் பெருமைகளை அறியத்தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தீயோரை அழிப்பதில் வன்னியர் என்றும் பின்நிற்கவில்லை. அரசு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் அநீதிகளை எதிர்த்தது போலவே சொந்தக் குடும்பங்களில் கூட நெறி தவறிய ஒருவரை விட்டுவைக்க மாட்டார்கள்.

இதைவிடவும் தென்னிந்தியாவில் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் தன் தசையைத் தானே உண்பதுபோல, பலம் வாய்ந்த தமிழ்நாட்டின் வலிமையைத் தம்

முட் பிணங்கிப் போரிட்டுச் சின்னாபின்ன மாக்கியமைபோல வன்னி மன்னரும் மற்றொருவனின் ஆக்கத்திலும் திறமையிலும் அழுக்காறு கொண்டிருந்தனர் என்பதைக் கீழ்வரும் இரு செவிவழிக் கதைகள் சற்றே நாம் அறியத் துணை புரிகின்றன.

அ. தனியூற்று குமாரபுரம் ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில் சிற்பங்களைச் செதுக்குவதற்காக, இந்தியாவி லிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சிறந்த சிற்பி ஒருவனது படைப்புகள் கலைநயம் மிக்கவையாய் இருப்பது கண்டு, அவனை மிகவும் பாராட்டி விழாக் கொண்டாடியபின் அவ னால் மீண்டும் அவைபோன்ற கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த சிற்பங்களைப் படைக்கமுடியாத வாறு அவன் கண்களைக் குருடாக்கி விடு மாறு உத்தரவிட்டு அதன்படி நடந்தேறியமை.

ஆ. யானை பிடிக்கும் பணிக்கர்குல 'வேலப்பணிக்கன்' மனைவி 'அரியாத்தை' என்பவள் ஒருவராலும் பிடிக்க 2(படுக்க) முடியாதிருந்த யானை ஒன்றைப் பிடித்த தும் மன்னர் பரிசளித்துப் பாராட்டிவிட் டும் இறுதியில் நஞ்சூட்டிக் கொல்வித்தமை என்பவையாகும்.

இப்படியான சம்பவங்கள் இவற்றை விடவும் மோசமான சம்பவங்கள் இலங் கையின் ஏனைய இராச்சியப் பிரிவுகளிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதற்கு வர லாறு சான்றுபுகரும்.

வன்னிநாட்டின் பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்கள் கட்டுப்பாடுகளை அனுசரிப்ப வையாகவும், சுகாதார ரீதியானவையாக வும், பண்டைய பண்பாடுகளைத் தழுவி யவையாகவும் இந்தியத்துணைக்கண்ட மர புகளை ஒத்தும் இருக்கின்றன.

எந்தவிதமான மங்கல, அமங்கலக் காரியங்களிலும் நுண்ணுயிர் கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த மஞ்சள், வேப்பிலை போன்றவை முக்கிய பங்கு வகித்து வரு கின்றன. இவைகளின் அபாரசக்தி காரண மாகத் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியவை

த. ம. 5

யாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. கீழ்வரும் கரு மங்களின்போது மஞ்சளும், வேப்பிலையும் வகிக்கும் பங்கையும், மற்றவைகளையும் காணலாம்.

பிள்ளைப்பேறின்போது மஞ்சள் நீர் உபயோகித்தல், பிரசவித்த பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசுதல், மூலிகைகளும், வேப்பம் மரம் இலைகளும் அவிந்து ஊறிய 'வெந்நீர்' வார்த்தல் தற்போதைய விஞ்ஞானிகளால் 'பெனிசிலின்' போன்ற நுண்ணுயிரெதிரி களைவிடவும் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாகக் கணிக்கப்பெறும் உள்ளியைக் கொண்ட தான 'காயம்' கொடுத்தல் என்பனவும் பிள்ளைகளின் மயிர் நீக்கியபின் கிருமிநாசி வியான 'சந்தனம்' தலையில் பூசுதல், சீன தேசத்தின் 'அக்கியுபங்சர் 3(Akcupanture) வைத்தியத்திற்கிணையான காதுகுத்துதல் என்பவையும் இடம்பெறும்.

பெண்பிள்ளைகளைப் பூப்படையும் காலத்தில் வேப்பம் இலை கொடுத்தல், வேம்புப் பலகையில் இருத்துதல், அப் பெண் பருவமடைந்து விட்டதையும், தான் பாதுகாப்பாக இருக்கக் கற்பு கூர்மை வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்தச் சத்தகம் (ஓலைவாருங்கத்தி) கையிற் கொடுக்கப்படுதல், மஞ்சட்புற்கை கொடுத்தல் ஆகியவை இடம்பெறும். திருமணங்களில் அரசாணி எனப்படும் உயர்ந்த மண் பீடத்தில் முள்முருக்கு நாட்டப்படும். இது உயர்ந்த நிலையிலுள்ள கற்பைக் குறிக்க இதன்மேல் ஒரு சீலை கொய்து (சிறு சிறு மடிப்புக் கொண்ட தாய்) சுற்றிக் கட்டப்படும். அந்தக் கற் புக்குப் பெரும் பாதுகாப்பு ஒன்று ஏற்படுத் தப்படுகின்றது என்பதை அருமையாக விளக்கும் ஆழமான உண்மையாகும். மஞ் சள் கலந்த அரிசி (அட்சதை) போட்டு ஆசீர்வதித்தல், கற்பூரத்தட்டுகளினால் ஆல த்தி எடுத்தல், சனங் கூடும்பொழுது, உணவு, பான வகைகளில் தூசி அழுக்கு கள் மேலிருந்து விழாவண்ணம் வெள்ளை 4 கட்டுதல் என்பனவும் இடம்பெறும்.

மரணவீடுகளில் இழவுச் சாத்தல், கற் பூரம் கொடுத்துதல், மஞ்சள் வேப்பிலை அடங்கிய சண்ணம் இடித்தல், வாய்க்கரிசி போடுதலும் பொது சுகநலத்தைப் பாதிக்காவண்ணம் பிரேத தகனமும் நடைபெறும் வழக்கமும் உண்டு.

குலதெய்வங்களினது ஆலயங்களில் நடைபெறும் பொங்கல், திருக்குளிர்ச்சி வைபவங்களில் மஞ்சள், வேப்பிலை முக்கிய இடம் பெறும். மஞ்சள் வேளை, 6மஞ்சள் நூல் மந்திரித்தல், வளந்து 7 நூல்கட்டுதல் (மஞ்சள் பூசியது) மஞ்சள் நீரில் வேப்பிலைப் பிடியைத் தேய்த்து வீசியபடியே குளிர்ச்சிப்பாடல் பாடுதல் என்பவைகள் இடம்பெறும் வழக்கமும் நிலவி வருகின்றது.

இவற்றுடன் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞான யுகத்திலும் வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க வற்றுப்பனைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்தில் கடல் நீரில் திரு விளக்கேற்றும் நிகழ்ச்சி பக்திப்பரவசமூட்டுவதாகும். இதற்குப் பாவிக்கப்படும் நீர் முள்ளியவளை விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டபோதும் தீ பற்றக்கூடிய எந்தவிதமான பொருள்களும் இல்லையென்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கோயில்களின் வரலாற்றுக் காவியங்கள் ஆலய வைபவங்களில் பாடப்படுவதுண்டு. அதனோடு தொடர்புடைய கோவலன் கூத்து, காத்தவராயன் கூத்து ஆகிய நாட்டுக் கூத்துகள் நடைபெறுவது முண்டு. இவற்றில் பண்டைய வழக்கப்படியுள்ள ஆடை அணிகளே அணிவார்கள்.

வன்னியின் கலைகளைப்பற்றிச் சிறிது நோக்குவது பயனுடையதாயிருக்குமாதலால் சிலவற்றைக் கீழே காண்போம்.

கும்மி, கோலாட்டம் (வசந்தன்) அறுவடைப் பாடல்கள் போன்றவை பல ராலும் சேர்ந்து பாராட்டப்பெறும் தகை

மையுடையவைகளாக விளங்கிவந்தன என்பதை அறிகின்றோம். கோலாட்டம் பாடல் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

“கொட்டுக்கி ணற்றடிப் பிள்ளையாரைக் கும்பிட்டுக் கம்பை எடுத்திடுங்கோ வட்டமதாகவ னேந்திடுங்கோ வன்னவசந்தன் அடித்திடுங்கோ சட்டமதாய்ப்புகழ் பாடிடுங்கோ இந்தத் தாரணியோர்கள் தயங்கிடவே” அடுத்ததாகக் கும்மிப்பாடல் ஒன்று, “கும்மியடிக்கிற பெண்கள் ஒரு கேளாறு சொல்லுறன் கேளுங்கடி அம்மியைத்தூக்கி மடியில் வைத்து அமர்ந்து கும்மியடிங்கடி!”

இதற்கானும் அங்கதச் சுவை பண்பு தவறாமையாற் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

கோலாட்டம், கும்மி போன்றவற்றில் சிறப்பாகப் பங்கு வகிப்பவர் ஒரு அழகான சால்வை கொடுத்துப் பாராட்டப்படுவது வழக்கமாயிருந்திருக்கிறது.

அறுவடையின்போது பாடப்படும் பாடலைப்பாடியபடி மத்தளம் வாசித்தபடி இருவர் வர 8 ‘பரத்தை’ அருவி வெட்டும் முறை வன்னியிற் சிறப்பும் மதிப்பும் வாய்ந்ததாக விருந்தது. பாடல் இரண்டைக் கீழே காண்போம்.

அ. “வீசுரமேவநிறை வேதநுதலாழ் கருணை மேவுமதவாரண விநாயக, — விநோத கூசுதமிழ் சேர்முதலி கோமளவரிக் கட்டுஞ்சமழலைக்கினிய குஞ்சரமுகத் தோன் பேசுதமிழ் உன்கதையே பாடுதற்கா மொருபிழைகள் வாராமலேகார் பேழை வயிறே”

ஆ. “நல்லைநகர் வாழவருகந்தசுவாமியை நன்றாய் நினைந்து கையில் அரிவாளெடுத்து தொல்லுவலகு ‘கைபூர்’ வாழும் இளந்தாரிமார் தோராமல் நிலையருவிவிளையாடினாரே”

இப்படியே நீண்டு செல்லும் பெருங் காவியங்களென நாட்டுப்பாடல்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. 'வேலப்பணிக்கள் ஒப்பாரி'யும் வரலாற்று ஆதாரம் கொண்ட ஒரு பாடற் தொகுதியாகும். மேற்கண்ட நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்து வன்னிவள நாடு தெய்வ பக்தியிலும், ஒழுக்க சீலத்திலும் பண்பட்டுயர்ந்திருந்தது என்பது தெளியப்படும். தெய்வத்தைப் போற்றியும், குன்றாத மழை பொழியவும், குறையில்லாப் பயிர் விளைவு வேண்டியும் பாடப்பட்டுவந்தன.

வன்னியின் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் நூற்புலமையுடன் வைத்திய, சோதிட சங்கீத திறமையுடையவர்களாகவும் திகழ்ந்திருந்தனர். வன்னியின் அமைப்புப் பற்றிய பாடல்:-

“நெடிதுயர்ந்து நிழல் சேருங்கானகத்தில் நிகரில்லா வன்னிமரம் நெருக்கம் நல்ல வடிவுடனே இனிய குரலிசையை மீட்டும் வளமாமிளங்கிளிகள் நிறைந்திருக்கும்”
“அந்தமில்லா அரநெறியை அடைவதற்கே ஆசைதுறந்துவிட்ட ஒருவனைப்போல் செந்தியெனத் தனித்து நிற்பவள்தான் சீர்பொங்கும் எம் வன்னித்தாய்”

(நயனன்)

மேற்காணும் பாடலில் வந்துள்ள வன்னி மரம், கிளி, பிரமச்சாரி (துறவி). செந்தி என்பவை வன்னி என்ற சொல்லாலும் அறியப்படும். வந்தாரை வாழ வைத்து, வரவேற்றுபசரிப்பதில் தலையாய பண்புமிக் கவர்கள் வன்னி மக்கள் என்பது பலரறிந்த உண்மை.

கலைமணங்கமழும் வன்னிப்பிரதேசத்தின் தற்கால இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க எழுச்சியைக் காண முடிகின்றது. நவீனம், கவிதை, சிறுகதை, வரலாறு, போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் மலர்ச்சியைக் காண முடிகிறது.

வன்னி மக்களின் பேச்சுவழக்கில் பல விதமான சொற்கள் வழக்கிலிருந்து வந்தி

ருக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

எடிபூமானே!—அதிசயத்தைக் குறிக்கும், ஓன்—ஓ! இன் இழிவரல், சிலவன்—ஆர்வாரம், சத்தம், தூணம்—தூக்க வசதியாகப் போடப்படும் கட்டு, சிலுவல்—அலங்கோலம், அரிகண்டம்—அருவருப்பு, சுரி—சேறு, கண்ணி, கலயம்—முறையே மாடுகட்டும் கயிறு, பால் கறக்கும் பாத்திரம், பொல்லு-தடி, ஊன்றுகோல், ஏதண்டை—பரண், ஏதனம்—பாத்திரம், குந்து—சிறு உயரங் குறைந்த சுவர், கண்டாயம், கடப்பு—குறுகிய வேலிப் பிரயாணவுழி, அடிப்பாடு—ஓற்றையடிப்பாதை, அதர்—மாடு செல்லும் பாதை, மிகக் குறைந்த அகலமுள்ள—கால் வாய், சிராய்—கிழிந்த சிறு மரத்துண்டுகள் பொல்லம்—சிறுதுண்டான எப்பொருள்களும், பூழல்—விடயமற்ற ஒன்று, மோட்டை—தேங்கிய சிறிய தானநீர்நிலை, அலம்பல்—சிறுகிளை கொண்ட மரப்பகுதி. இப்படியாகப் பலவகைச் சொற்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன.

வன்னி நாட்டினது மாண்புபிறிதொரு வகையில் நோக்கும்போது மிகவும் சிறப்புடைத்தாகின்றது. அஃதாவது பல் வேறு நிலையிலுள்ள மக்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு, வளம் கண்டு வருவதேயாகும். பயிர்ச்செய்கையில் நிலம் உழுவது தொடக்கம் அறுவடைவரை பலகட்டுப் பாடுகளைத் தமக்குத்தாமே விதித்து, தனித்து ஆட்சி செய்த தம் திறமையைக் காட்டிவந்துள்ளனர். விளைநிலத்தில் சில சொற்கள் கூடத் தவறாது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இற்றைவரை வருகின்றன. அவையாவன:-

சால்—உழவுநிறை, கடவான், வக் கடை—மடை, அளை—சேற்றில் நீர்பாய உண்டாக்கப்படும் சிறுவாய்க்கால் போன்றது. உப்பட்டி—சிலகைப்பிடி. நெற்கதிர், மாவக்கை—சில உப்பட்டிகள், போர், குடு—பலமாவக்கைகள் கொண்டு நீர்புகாத

முறையில் அடுக்கி அமைக்கப்படும் ஒரு கூம்புவடி அமைப்பு, கிளிக்கதிர்-போர், குடுகளின் வெளிப்பாகத்தில் தெரியும்நெற்கதிர்கள், பழுதை-சூட்டின் பக்க அமைப்பை ஒழுங்காக்கும் பலகை, புரி-வைக்கோல் முறுக்கப்படுவதால் நீண்ட கயிறு போல் அமைக்கப்படுவது. கட்டுவளையம்-குடு அடுக்கும் வேளையில் கீழே உதிர்ந்த நெல்மணிகள், பொலி-வைக்கோல்தாசியுடன் கலந்த நெல், கூரன்-நெல், பொலிக்கொடி-வைக்கோல், குல்லம்-கனகு, பெருவாயன்-கடகம், கூளம்-உதிர்ந்த வைக்கோற் துண்டங்கள், கூளந்தட்டி-விளக்கு மாறு, முகப்பொலி-பதர்வந்த நெல்,

வேலைக்காரன்-வைக்கோலைப் பிரித்தெடுக்கும் தடி வடிவங்கொண்டது, பிள்ளையார் போலன் - தலைமைவேலையாள், போலன்-வேலையாள், சடம்பு-சயிறுசண்டல் போன்றவை ஆகும்.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சியும் அந்நியகலாசாரங்கள், பழக்கவழக்கங்களும், அரசியல் மாற்றங்களும், நவீனத்துவங்களும் வன்னியின் போக்கில் ஊடுருவி சிறிது மாறுதல்களை ஏற்படுத்தச் செய்தே இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் அதன் மிக நீண்டகாலத்தனித்துவத்தின் சாயல்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் ஓரளவிலாவது நெடுங்காலம்வரை நிலைத்திருக்கும் என்று எண்ண இடமுண்டு.

அடிக்குறிப்பு

1. மனோன் மணியம், 2. யானை பிடித்தலை யானை படுத்தலென்று கூறுவர்.
3. தெரிந்த ஊசிகளை உரிய இடங்களிற் செலுத்தி நோய்தணிக்கும் முறை.
4. கூரையின் குறுக்கும், நெடுக்கும் கிடையாக கட்டப்படும் வெள்ளைச் சீரைகள்.
5. இழப்பு என்பது இழவு ஆகியிருக்கலாம்.
6. மஞ்சளில் தோய்க்கப்பட்ட சீரைத்துண்டு
7. வளர்ந்து = பொங்கற்பாளை.
8. பரந்த நோக்கத்துடன் ஒத்தாசை புரிவதால் பரத்தை ஆகியிருக்கலாம்.

கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம்; கால மாறும் தருமத்தை யப்போது வெல்லக் காண்போம்.

— பாரதி

வளம்மிகு வன்னி

செல்வி க. கமலநாயகி,

உதவி அரசாங்க அ்திபர் பணிமனை,
முல்லைத்திவு.

ஈழத்தின் வடதிசையில் அமைந்த வன்னி
இயற்கை வளம் தன்னகத்தே கொண்டவன்னி
பைந்தமிழர் பாங்குடனே வாழ்ந்த வன்னி
பண்டார வன்னியன்தான் ஆண்ட வன்னி

தேன்பொதிகள் நிறைந்த பிரதேசம் வன்னி
தெவிட்டாத கணிகளையும் கொண்ட வன்னி
முக்கனியாம் வாழை பலா மாக்கூட்டத்தை
முறையாகத் தன்னகத்தே கொண்டவன்னி

பார்த்த இடம்தனிலெல்லாம் படர்ந்த காடு
பசுமைநிறம் கொண்ட நல்ல பழமரங்கள்
பகலவனைத் தொடமுனையும் பாலைக் கூட்டம்
பழம்தன்னை உதிர்த்தி நிற்கும் பாரில் வன்னி

பனைமரங்கள் சோலையெனப் பரவியுண்டு
பாக்குமரமாம் கமுகு தானுமுண்டு
தேக்கு மரமாம் நல்ல தீரம்மிக்க
திடமான கருங்காலி தானு முண்டு

பார்த்த இடமெல்லாம் கரித் தந்தமுண்டு
பாலையொடு தேக்குமரம் முதிரை யுண்டு
பற்றையாம் முள்தோன்றும் சூரை யுண்டு
பாரினிலே உயர்ந்திட்ட வன்னி தனில்

வல்லமர மியவாகை தானு முண்டு
நல்ல சிவனணி கொன்றை மரமுமுண்டு
வாகையொடு காயாவும் வகையா யுண்டு
வையகத்தில் சிறந்திட்ட வன்னி தன்னில்

கார்மேகக் கூட்டம்போல் கரிகள் தோன்றும்
கருநாகம் கண்ணொளியைப் பறித்து நிற்கும்
கரடிபுலி சிங்கமதின் கண்கள் தன்னில்
காணாது மறைந்து நிற்கும் மானின் கூட்டம்
மரக்கிளையில் மந்திகள்தாம் மகிழ்ந்து கொஞ்சும்
மரைகள்தம் மனம்போல மறைந்து வாழும்
முள்ளினையே பாய்ச்சுகின்ற பன்றி யுண்டு
முயற்கூட்டம் தானுமுண்டு முதிர்ந்த காட்டில்

மேய்ந்துவரும் மான்கூட்டம் தன்னைக் கண்டு
பாய்ந்து வருமாய் புலிகள் பசியைத்தீர்க்க
தீங்கொன்றும் புரியாத மானின் கூட்டம்
திக்கற்றுக் கதிகலங்கி நிற்கும் காட்டில்

-ஆடுகின்ற மயிலுண்டு ஆடர்ந்த காட்டில்
பாடுகின்ற வண்டுண்டு தேனையுண்டு
காடுதவிற் கூலிநிற்கும் கோழி யுண்டு
கனிப்புடனே குயிலுமிசை பாடி நிற்கும்

வற்றூத நீரூற்றும் வன்னி மண்ணில்
வளமான வாவிசை மாங்காய் குண்டு
கரையினிலே நூரைதள்ளி அலைகள் மோதி
கட்டுடைக்க முனைகின்ற குளங்க ளுண்டு

பச்சைப் பசேலெனவே பயிராமொரு பாகம்
பயிர்முற்றி விளைந்திருக்கும் பார்த்தால் மறுபாகம்
எல்லையில்லா வயல்வெளிகள் எங்கும் கதிர்மணிகள்
தொல்லையின்றித் துயின்றெழும்பும் தூயநல் லுழுவோர்கள்

முற்றி விளைந்திருக்கும் முதிர்ந்தநல் நெற்கதிர்கள் — தலை
குற்றி நிலைகுலைத்து சாய்ந்து தரைதடவும்
கற்றை கற்றையாக கதிர்கள் சரிந்திருக்கும்
கழனியிலே உளவோர்கள் கண்டு களித்திடுவார்.

பாபத்த இடமெல்லாமே பசுவின் கூட்டம்
படிந்திருக்கும் நிலத்தினிலே மலத்தின்கூட்டம்
நீத்தமலம் தானதனை நிலத்தின் நின்று
நீக்குவதில் முனைந்திருப்பர் மாந்தர் கூட்டம்

மலம்நீக்கி மாந்தர்கள் பசுவின் பாலை
பக்குவமாய் கறந்தெடுப்பர் பாதி விட்டு
ஈன்றெடுத்த கன்றதனை ஈந்து நல்ல
இன்பமொடு பருகி மகிழ் வெய்திநிற்கும்

ஈந்தெடுத்த பாலதனை ஈசனுக்கே
பூசைசெய்யக் கொண்டு செல்வர் பூவையர்கள்
பாசமுடன் ஈசனையே பாடி நின்று
பரமனிடம் அருள் கேட்பர் பாவையர்கள்

வன்னிதன்னில் எண்ணரிய கோவிலுண்டு
திண்ண ஈசனுறை வாசமுண்டு
எண்ணரிய மாந்தர்கள் ஆங்குசென்று
திண்ணமுடவீசனடி தொழுது நிற்பர்

வள்ளிமண வாளனுறை வாசமுண்டு
வனிதையர்கள் தான்சென்று வணங்கி நிற்பர்
தெய்வானை தேவனவன் திருவருளை
திண்தோளர் — தான்சென்று துதித்துநிற்பர்

கணபதியாம் காட்டா வினாயகனும்
 சுற்பகப் பிள்ளையாரும் கரையிலுறை
 கண்ணகியாம் சுற்பிற்கு அரசிதன்னை
 கைகூப்பித் தொழுது செல்வர் கன்னியர்கள்

பாரினிலே சிறந்திட்ட பண்டிதர்கள்
 பலபேரும் போற்றுகின்ற பாடகர்கள்
 காரதுபோற் கூடுகின்ற கலைஞர்தானும்
 கற்றறிந்த வித்தகர்கள் கொண்டவன்னி

புலவோர்கள் பலருள்ள புலியாம் வன்வி
 பலபேரும் போற்றுகின்ற பாராம் வன்வி
 கலைஞர்கள் பலபேரைத் தந்த வன்வி
 கவிஞர்கள் பாடுகின்ற கன்னி வன்வி.

வளர்க வாழ்வு

இ. முருகையன்

கல்விப் பணிப்பாளர், முல்லைத்தீவு.

வன்னி என்னும் பிராந்தியத்து மக்கள் வாழ்வை
 வகுத்தெடுத்து வெவ்வேறு துறைகளாக்கி
 முன்னிருந்த நிலைமையுடன் நிகழ்காலத்தின்
 மொழி வளமும் பொருள் வளமும் கலையின் பேறும்
 நன்மைகளும் தீமைகளும் ஆய்ந்து காட்ட
 நடக்கின்ற மாநாடு வெல்க; வெல்க.
 மின்னுகிற ஒளி படர்ந்த வருங்காலத்தை
 மேட்டிமையை எய்திடுக வன்னி மக்கள்!

வேளாண்மை செழித்திடுக; எந்திரத்தால்
 வேறு பல வகைத் தொழிலும் வளர்ந்து பல்கி
 நாள்தோறும், மணி தோறும், நிமிடம் தோறும்
 நம்மவரின் கலையாற்றல் மெருகு பெற்று,
 தோளோடு தோள் சேர்ந்து பணிகள் செய்து
 கேமான, உரிமையுள்ள உலகமொன்றை —
 தாளாண்மை என்கின்ற முயற்சியாலே
 சமைத்திடுக; தமிழ் வளர்க; சமூகம் வாழ்க.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வன்னிப் பிரதேச நிர்வாக முறைமைகள் முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் B. A. Hons. E. T.

பிரித்தானியர் 1796 இல் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களின் ஆட்சியாளராக வந்த காலம் தொடக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவுவரை வன்னிப் பிரதேச நிர்வாக முறைமைகளை ஆறு கட்டங்களாக வகுக்கலாம்.

- (i) சென்னைிலுள்ள ஆட்சிப் பீடத்திற்குக் கீழுள்ள ஆமில்டார் நிர்வாகம்.
- (ii) திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வன்னி மாவட்டங்களுக்குப் பொறுப்பான கல்கட்டர் நிர்வாகம்.
- (iii) யாழ்ப்பாணப்பட்டின நிர்வாகத்தின் கீழ் இறைவரி வர்த்தக ஏஜண்ட் நிர்வாகம்.
- (iv) வன்னி தனிமாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டபின் கல்கட்டரின் கீழ் நிர்வாகம்.
- (v) வன்னிப்பற்றுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் மன்னார், திருகோணமலை மாவட்டங்களுடன் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர் மாவட்ட நீதிபதியின் நிர்வாகம்.
- (vi) முல்லைத்தீவு, வவுனியா வன்னி மாவட்டமாகத் திரும்பவும் ஆக்கப்பட்ட பின்னர் உதவி அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகம்.

ஆரம்பகால ஆமில்டார்கள் கரையோரத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தனர். இவர்கள் முதலியார் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் நிர்வாகத்திற்குப் பொதுமக்கள் அடக்கி யொடுக்கப்பட்டனர். சிறிய குற்றங்களுக்கும் பெருந்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. உரிய வரியிலும் கூடுதலாக (15%—20%) வரியை அறவிட்டு மக்களை இவர்கள் துன்புறுத்தினர். 1801 இல் ஏபிர

காம் ஏவேட் என்னும் பறங்கியரும் 1805 இல் லாண்டேஸ் என்னும் பறங்கியரும் ஆமில்டார்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களது நிர்வாகத்தில் மக்கள் துன்புறுத்தப் பட்டதாக முறைப்பாடுகள் செய்யப் படவில்லை.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துடன் வன்னிப் பிரதேசம் நிர்வாக ரீதியாக இணைக்கப்பட்டபோது தேசாதிபதி சேர் தோமஸ் மெயிற்லந்து அவர்கள் யாழ்ப்பாணப்பட்டின இறைவரி வர்த்தக முகவராக நியமிக்கப்பட்ட வில்லியம் மொன் கோமறிக்கு விடுத்த அறிவுறுத்தலில் "யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்து வன்னி பிரிக்கப்பட்டுத் தனியான மாவட்டமாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பதே எனது நோக்கம். இது நடைமுறைக்கு வரும் வரை உமது மாவட்டத்துடன் வன்னியும் இணைந்திருக்கும்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1807 மே மாதத்தில் வன்னி தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டது. இதன் தலைமைக் காரியாலயம் முல்லைத்தீவில் அமைக்கப்பட்டது. ரேணர் என்பார் வன்னி இறைவரி முகவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் வன்னிப் பிரதேசம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து நிலைமைகளை நன்கு அறிந்துள்ளார். புதிய வன்னி மாகாணம் பதினேழு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

- (1) கரிகட்டுமூலை வடக்கு
- (2) கரிக்கட்டுமூலை தெற்கு
- (3) புதுக்குடியிருப்பு
- (4) முள்ளியல்லை
- (5) கருநாவல் பற்று வடக்கு
- (6) கருநாவற்பற்று தெற்கு
- (7) துணுக்காய்

- (8) மேற்பற்று வடக்கு
- (9) மேற்பற்று தெற்கு
- (10) மேற்பற்று கிழக்கு
- (11) கிழக்கு மூலை தெற்கு
- (12) கிழக்குமூலை வடக்கு
- (13) சின்னச் செட்டிகுளம்
- (14) நடுச் செட்டிகுளம்
- (15) மேற்கு மூலை
- (16) பனங்காமம்
- (17) உடையாலூர்

முதல் எட்டுப் பிரிவுகளும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் ஏனையவை வவுனியா மாவட்டத்திலும் அடங்கும். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு மாகாண முதலியார் நியமிக்கப்பட்டார். இவர்களின் கீழ் உடையார், விதானையார் அடப்பன் என்னும் உத்தியோகத்தர் இருந்தனர். இவற்றை விடப்பட்டங்கட்டி மரக்காயர் போன்ற பதவிகளும் இருந்தன. இப்பதவிகள் காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்டன, 1807 தொடக்கம் 1809 வரை நான்கு 'அதிகாரிகள்' நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் முதலியார்களுக்கு மேலதிகாரிகளாக இருந்தனர்.

1813 வரை கலக்டராகவிருந்த ரேணரின் நிர்வாகம் வெற்றிகரமானது என்றே கூறலாம். இவர் சட்ட நடவடிக்கை எதையும் மேற்கொள்ளாமலேயே நிலுவையிலிருந்த வரிகளை அறவிட்டார். இவரின் காலத்தில் விவசாயிகளின் நிலையும் மேற்பட்டது. வரி செலுத்தக் கூடிய நிலையில் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளின் நிலுவை வரி அறவிடப்படவில்லை. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் அவசியத்தையும் இவர் உணர்ந்திருந்தார். பல நீர்ப்பாசனக் குளங்களைத் திருத்து வித்தார். வன்னிப் பிரதேச நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை இவர் கண்டிப்பற்ற கொள்கையையே கடைப்பிடித்தார்.

இவரையடுத்து பொயிட் (1813-1815) கலக்டராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் மிகவும் கண்டிப்பான நிர்வாகி எனப் பெயர் வாங்கியவர். தனக்குக் கீழ் பணியாற்றியோரை மிகக் கடுமையாகவே நடத்தினார்.

த. மா. 6

பொயிட் டையடுத்து ஜோன் கோடன் போப்ஸ் (1815-1817) பதவி ஏற்றார். இவர் காலத்திற் பல முன்னேற்றமான நிர்வாக முறைகள் புகுத்தப்பட்டன. காணிகளைப் பதிவு செய்யும் முறையை ஏற்படுத்தினார். ஏழை விவசாயிகள் காணித் தகராற்றைத் தீர்த்து வைக்க உதவியான அமைப்பொன்றை ஏற்படுத்தினார். கிராமத் தலைமைக் காரரும் கௌரவமான விவசாயிகளும் இவ்வமைப்பில் அங்கம் வகித்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளதுபோல் இந்து விவாகங்களைப் பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். ஒருவர் இறந்தபின்னர் அவரின் பின்னூரிமைக் காரருக்கிடையே ஏற்படும் தகராற்றைத் தீர்த்துவைக்க இம்முறை பெரிதும் உதவியது. ஹென்றி பெனல் (1817-1818) அவர்களே வன்னி மாவட்டத்தின் கடைசிகலக்டர் ஆவர்.

1818 இல் வன்னி மாவட்டத்தின் பதினேழு பற்றுக்களும் பிரிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன. நீதிவான் அலுவலகம் முல்லைத்தீவிலேயே இருந்தது எனலாம்.

1833 இல் நீதிவானுக்குப் பதிலாக மாவட்ட நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டார். இவரே இறைவரி, சுங்கக் கடமைகளைச் செய்தார்.

வன்னி மாவட்டம் திரும்பவும் வடமாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டது. அப்பொழுது ஒன்பது பிரிவுகளே இருந்தன. கலக்டர் பதவி ஒளிக்கப்பட்டபின் வடமாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபராக டைக் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். எடவேட் லூட் முல்லைத்தீவு மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். 1839-ம் ஆண்டு வரை இப்பதவியை வகித்த இவர் நிர்வாகக் கடமைகளையும் ஆற்றினார்.

அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகால நிர்வாகம் பற்றிய பதிவுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. 1845 இல் மாவட்ட நீதிபதி பதவி ஒழிக்கப்பட்டது. சிவில் சேவையில் கனிஷ்ட பிரி

வைச் சேர்ந்த பொலிஸ் நீதிவான் பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவரே உதவி அரசாங்க அதிபர் பதவியை வகித்தார். இப் பதவிக்கு ஹென்றி போல் என்பார் நியமிக்கப்பட்டார்.

1845-1859 காலப்பகுதியில் காலத்துக்குக் காலம் மாவட்டப் பிரிவு எல்லை கனிலமாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. 1856 இல் ஒன்பது பிரிவுகளாகவே இருந்தது; ஆனால் கருநாவல்பற்று வடக்கு யாழ். மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கரைச்சியுடன் சேர்க்கப்பட்டது. 1865 இல் கிழக்கு மூலை தெற்கின் தென்மேற்பகுதி மேற்பற்று கிழக்குடன் சேர்க்கப்பட்டது.

நூற்றாண்டின் முடிவில் வவுனியாவும் முல்லைத்தீவும் ஒரே உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இயங்கியது. கச்சேரி தொடர்ந்தும் முல்லைத்தீவிலேயே இருந்தது. 1890 இல் வவுனியன்-விளாங்குளம் என்ற மாவட்டப் பெயர் வவுனியா என மாற்றப்பட்டது.

வன்னிப் பிரதேச நிர்வாக முறையை நாம் நோக்குமிடத்து நிர்வாகமும் நீதிபரிபாலனமும் பல சமயங்களில் இணைந்தே இருந்தன. ஆரம்பத்தில் ஆயில்டார்களும் கலெக்டர்களும் நிர்வாகிகளாக இருந்தனர் பின்னர் அமர் நீதிவான்களும் மாவட்டநீதிபதிகளும், பொலிஸ் நீதிவான்களும் நிர்வாகக் கடமைகளையும் ஏற்றிருந்தனர். இறுதியாக உதவி அரசாங்க அதிபர்களே நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர்.

1807 தொடக்கம் 1818 வரை நாலு கலெக்டர்கள் பதவி வகித்தனர் 1. 818-1833 காலப்பகுதியில் மூன்று அமர் நீதிவான்கள் நிர்வாகக் கடமையையும் ஏற்றிருந்தனர். 1833-1845 காலப்பகுதியில் மூன்று மா

வட்ட நீதிபதிகள் நிர்வாகிகளாக இருந்தனர். 1846 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1866 ஆம் ஆண்டுவரை பன்னிரண்டு பொலிஸ் நீதிவான்கள் உதவி அரசாங்க அதிபர் கடமைகளையும் ஏற்றிருந்தனர். இக்காலப் பகுதியில் முதன் முதலாக இலங்கைத் தமிழரான எம். குமாரசாமி அவர்கள் 1854 நவம்பர் 16 ஆம் திகதி தொடக்கம் நவம்பர் 30 ஆம் திகதி வரையும் பொலிஸ் நீதிவானாகவும் உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் பதவி வகித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிர்வாக நீதிபரிபாலனப் பதவி வகித்த அனைவரும் ஐரோப்பியரே.

1807 தொடக்கம் 1813 வரை கலெக்டராக இருந்த ரேணர் 1846-47 காலப் பகுதியில் பொலிஸ் நீதிவானாகவும் உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் பதவி வகித்த எச் போல் 1892 இல் உதவி அரசாங்க அதிபராக விருந்த ஷோட். 1819 இல் வடமாகாண அரசாங்க அதிபராக விருந்த டைக் ஆகியோரின் நாட்குறிப்புக்கள் வன்னிப் பிரதேச வரலாற்றுக்கு வேண்டிய பல தகவல்களைத் தருகின்றன.

1889 ஜூலை 15 தொடக்கம் 1890 டிசம்பர் 14 வரை உதவி அரசாங்க அதிபராக விருந்த ஜே. பி. லீவிஸ் வன்னிக் கைநூல் (Manual of the vanni districts) என்னும் ஆங்கில நூலை எழுதியுள்ளார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வன்னிப் பிரதேச நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தோர் இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், தொழில்கள், பழக்கவழக்கங்கள், சாதிசமய வேறுபாடுகள், நீர்ப்பாசனம், தொல்பொருள்கள். என்பவற்றைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

பேயரசு செய்தால் பிணந் தின்னும் சாத்திரங்கள்

— பாரதி.

முள்ளியவளையில் முடிமன்னன் ஆட்சி

கலாநிதி க. செ. நடராசா

யாழ்ப்பாண மாவட்ட வரலாற்றினை எழுதிய ஆசிரியர்களுக்கு மூலாதாரமாகக் கிடைத்த நூல்கள், பரராசசேகரன் உலா, பரராசசேகரன் இராசமுறை, வையாபாடல், கயிலாய மாலை ஆகியனவேயாம். இந்நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் மயில் வாகனப் புவவர் போன்றோர் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை முதலில் எழுத முனைந்தனர். அந்த ஆதார நூல்களுள் வையா பாடல், கயிலாய மாலை ஆகிய இரண்டுமே இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடியனவாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் வையாபாடல் காலத்தால் முந்தியது. அன்றியும், அது ஒன்றே யாழ்ப்பாணப் பிரதேச வரலாற்றோடு கூட, வன்னிப் பிரதேச வரலாற்றினையும் இணைத்துக் கூறுகிறது.

ஆதியில் வன்னிப்பகுதியிலே குடியேற்றம் நடைபெற்ற விபரத்தை அறியவேண்டுமானால், வையா பாடலைத்தான் நாடவேண்டும். அதைவிட, முள்ளியவளைப் பகுதியிலே முடிமன்னன் ஆட்சி நடைபெற்ற சம்பவத்தையும் வையா பாடலின் இறுதிப் பகுதியிலே காணலாம். யாழ்ப்பாணத்திலே அரசு செலுத்திய கடைசிப் பரராசசேகரன், தன் ஆட்சியை விசாலித்து, முள்ளியவளையையும் ஒருகால் இராசதானியாக்கி, அங்கிருந்து ஆட்சி செலுத்தியிருக்கிறான் என்பதை வையா பாடல் ஒன்றே எடுத்துக் கூறியுள்ளது. அதன் 81ஆவது பாடலில்

.....
அரசர் யாரும்
 தொன்னாளிற் றகைமையின்றிக் கொடுங்கோ
 லோச்சித்
 தொல்லுலகு புரந்திடலும் துயர்ந்து
 நாட்டில்

எந்நாளு முறைசனங்க ளாற்றா வண்ண
 மிரங்கிமன வரந்தையுடன் சிலவோ ரேகி
 மன்னான இரவிகுலத் துக்கு மேலான்
 மகிபனும் பரராசன் மருங்கும் றுரே
 என்று கூறப்படுவதிலிருந்து, சிற்றரசர் பலர் கொடுங்கோலாட்சி நடத்தியதை ஆட்சேபித்துக் குடிமக்கள் பரராசசேகர மன்னனிடம் முறையிட்டனர் என்று தெரிகிறது. அப்பொழுது அம்மன்னன் அக்குடிமக்கள் குறைகளை விசாரித்து,

.....
 திருத்த ருந்திறற் றம்பிமார்க் கித்திறஞ்
 செப்பி
 யுரைத்த நாற்படை தன்னொடு மேகுது
 மென்ன
 விரைத்த மாலிகை மார்பினர் மூவரு
 மிசைந்தார்

என்கிறது 83ஆவது செய்யுள். இதிலிருந்து பரராசசேகர மன்னனுக்குத் தம்பியர் மூவர் இருந்தனர் எனக் காணலாம். அவர்களுள் இருவர் யார் என்பதை

அந்த வேளையிற் றுனைகள் யாவையுமயலில்
 வந்து கைதொழு தேத்திட மகிபதி
 மகிழ்ந்து
 விந்தை சேரிள வல்செக ராசன்,
 சங்கிலி மன்
 புந்தி யாலுயர் மந்திரி மாறொடும்
 புகன்றே

என்ற 85ஆவது செய்யுள் காட்டி நிற்கும். செகராசசேகரன், சங்கிலி என்ற இரு தம்பியருள், செகராசசேகரனை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அரசோச்ச வைத்துப் பரராசசேகரன் முள்ளியவளையிலே கோட்டை ஒன்றையும் கோயில் ஒன்றையும் கட்டுவித்துக் கொண்டான் என்பதனை

.....
கந்தமலி தாரிளவல் செகராச சேகரனைக்
கருணைசூர

இந்த யாழ்ப்பாணமதி விருக்கவென்றே
சித்திரவே லரையும்ந்து

வந்து முள்ளி மாநகரிற் கோட்டையும் நற்
சினகரமும் வகுப்பித் தானால்

என்ற 96ஆவது செய்யுள் தெளிவாகக்
காட்டுகிறது. முள்ளி மாநகரிலே கோட்டை
யும் கோயிலும் கட்டிக்கொண்ட பரராச
சேகர மன்னன், அந்தக் கோயிலிலே மூத்த
நயினரை உறைய வைத்துத் தன் கோட்
டைக்கருகே வன்னியநாதனைச் சார வைத்
துப் பரிசை கத்திக்காரரையும் அரசு காவ
லன், கணக்கன் முதலானாரையும் மருங்கில்
வைத்து அரசு செலுத்திவந்தான் என்பதை
97ஆம், 98ஆம் பாடல்கள் விவரிக்கும்.

அடுத்து,

' மன்னனான இளவலெனும் சங்கிலியை
வாவெட்டி சாரச் செய்து
முன்னோர்க்குப் புரிபூசை நிதந் தெரிசித்
தேமுள்ளி வளையா மூரில்
மன்னான இரவிகுலப் பரராச சேகரனும்
வாழ்ந்தா னன்றே '

என்று 99ஆம் பாடல் பகரும். இதிவிருந்து
சங்கிலி என்ற தன் தம்பியை வாவெட்டி
என்ற இடத்திலே உறையவைத்தான் என்று
தெரிகிறது. வாவெட்டியிலே அமர்ந்து,
அப்பகுதிக்குரிய அரசு கருமங்களைச் சங்கிலி
கவனித்து வந்தான். அங்கு கோட்டை
யொன்று இருந்தது என்றும் அதற்கான
அறிகுறியாகச் சில அழிபாடுகள் அப்பகுதி
யில் உள என்றும் சிலர் கூறுவதைக் கேள்
விப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல முள்ளிய
வளையிலே பரராசசேகரன் கட்டுவித்த
கோட்டையின் அழிபாடுகள் எவ்விடத்தில்
இருக்கலாம் என்பதைக் கண்டுகொண்டால்

அவ்விரு கோட்டைப் பகுதிகளிலும் புதை
பொருள் ஆய்வு நடத்திப் பல உண்மைகளைத்
தெரிந்துகொள்ளுதல் கூடும். முள்ளியவளை
யிலே பரராசசேகரன் கட்டுவித்த கோட்டை
மூத்தநயினர் கோயில் ஒன்றைச் சார்ந்ததா
யிருக்குமென ஊகிக்கலாம்.

முள்ளியவளையிலிருந்து அரசு நடத்திய
பரராசசேகரனே முடிமன்னனாக அப்பொழுது
விளங்கினான். ஏனெனில், வையா பாடலின்
100ஆவது செய்யுளின் படி, அவன் ஒருதம்பி
யாகிய செகராசசேகரன் யாழ்ப்பாணத்
திலே நடத்திவந்த ஆட்சியையும் மற்றோரு
தம்பியாகிய சங்கிலி வாவெட்டியிலே நடத்
திய ஆட்சியையும் ஆங்காங்கு மாதந்தோ
றும் சென்று பரராசசேகரன் கண்காணித்
துத் ' திசைகள் தோறும் எங்குமவன் தன்
ணையினைச் செலுத்தி அரசையாண்
டான் ' என்று தெரிகிறது. எனவே, முடி
மன்னன் பரராசசேகரன் ஆட்சி முள்ளிய
வளையை இராசதானியாகக் கொண்டு ஒரு
கால் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை
வையாபாடல் மூலம் அறிகிறோம். இவனே
இறுதிப் பரராசசேகரன் ஆகையால், சங்கிலி
யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்றியதற்குச்
சிறிது முன்பாக இவன் அரசுகட்டில் ஏறி
யிருக்கவேண்டும். சங்கிலி யாழ்ப்பாண அரசைக்
கைக்கொண்டது கி. பி. 1519 எனச்
சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கணக்கிட்டுக் கூறு
வார். எனவே, இறுதிப் பரராசசேகரன்
முள்ளியவளையிற் கோட்டை கட்டி அரசு
நடத்திய காலம் 15ஆம் நூற்றாண்டின்
கடைசிக் கூறையோ, அன்றிப் 16ஆம் நூற்
றாண்டின் முற்கூறையோ இருத்தல்வேண்டும்.
எவ்வாறாயினும், இற்றைக்கு 465 ஆண்டு
களுக்குமுன், முள்ளியவளை ஒரு தமிழ் மன்
னன் இராசதானியாக விளங்கியிருக்கிறது
என்பதை வையாபுரி ஐயர் எமக்குச் சொல்
லித்தந்திருக்கிறார்.

வன்னிநாடும் திராவிடரும்

கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்

இந்நாட்டின் நாகரிகத்திற்கு வித்திட்ட ஆதிக்குடிகள் வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கு புகுந்த சிங்கள மக்களின் மூதாதையினரே என்ற கருத்தை கி.பி. 4-ம் கி.பி. 6-ம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பெற்ற தீபவம்சம், மகாவம்சம் போன்ற நூல்கள் கூற பின்வந்த வரலாற்றாசிரியர் பலரும் இக் கருத்தை ஏற்கத் தவறவில்லை. இதனால் விஜயன் கதை சிங்கள மக்கள் இந்நாட்டில் ஏற்படுத்திய குடியேற்றத்தின் வரலாறு என்றும், தமிழரோ எனில் இக்குடியேற்றம் நடந்த கி.மு. 6-ம் நூற்றாண்டுக்கு பலநூற்றாண்டுகட்குப் பின் இந்நாட்டுக்கு படை வீரர்களாக, வியாபாரிகளாக, ஆதிக்கம் விரும்பி வந்தவர்களாக, குடியேற்ற வாதிட்களாக இறுதியில் இந்நாட்டின் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்தவர்களாக வந்தனர் என்ற கருத்து ஸ்திரம் பெற்றது. இருந்தும் தொல்லியல் நடவடிக்கைகள் சரியாக வளர்ச்சியடையாத காலக்கட்டத்தில் இக்கருத்துக்கள் நிலை பெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டது. இருந்தும் கடந்த சகாப்தத்தையண்மித்த காலங்களில் இத்தகைய தொரு கருத்து ஈடாட்டம் கண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. புகழ் பூத்த வரலாற்று அறிஞராகிய மென்டிஸ், விஜயன் கதை கட்டுக்கதை என்று கூறி இதிலிருந்து சிங்கள மக்களது குடியேற்றம் பற்றிய எந்த வித தகவல்களையும் பெறமுடியாது எனக் கூற, மானிடவியலாளரான சேனரத்தின அவர்கள் இந்நாட்டில் நடைபெற்ற ஆரியக்குடியேற்றத்தை உறுதிப்படுத்த எது வித தொல்லியற் சான்றுகளும் இல்லை என அடித்துக் கூறினார்.

பண்டைய தலைநகர்களில் ஒன்றாகிய அநுராதபுரத்தில் அகழ்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு கந்தரோடை, பொம்பரிப்பு போன்ற இடங்களிலும் அகழ்வுகள் தொடர்ந்தன. இத்தகைய அகழ்வுகளால் இந்நாட்டின் நாகரிகத்திற்கு வித்திட்டவர்கள் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைப் (Megalithic Culture) பேணிய மக்களே என்பது புலனாயது. இப்பண்பாட்டுக்குரிய சான்றுகள் இதைப் பேணிய மக்கட் கூட்டத்தினர் வாழ்ந்த இடங்களிலும், அவர்கள் அமைத்த ஈமச் சின்னங்களிலும் காணப்படுகின்றது. ஒரு வகையின் ஈமச் சின்னங்களே இப்பண்பாட்டில் முதன்மை பெற்றாலும் மக்கள் வாழ் இடங்களில் கிடைத்துள்ள பொருட்களுக்கும் ஈமச் சின்னங்களில் கிடைத்துள்ள பொருட்களுக்குமிடையே இளைவிட்டோடும் ஒற்றுமை இப்பண்பாட்டைப்பற்றிய தகவல்களைத் தரத் தவறவில்லை. இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களைப்போல் வன்னிநாட்டிலும் இப்பண்பாட்டுச் சான்றுகள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டைய வன்னிநாட்டில் இன்றைய புத்தள மாவட்டமும் ஒரு பகுதியாகும். இங்கே உள்ள பொம்பரிப்பு என்னும் இடத்தில் தாழிகளில் இறந்தோரை அடக்கம் செய்யப்பட்டதற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அநேகமாக 8000 தாழிகள் இங்கே காணப்படுகின்றன. என்றும், ஏறத்தாழ 12,000 பேர் இத்தாழிக் காட்டில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டிருக்கலாமென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இறந்தோரைத் தாழிகளில் அடக்கஞ் செய்வதுபற்றிய தகவல்கள் சங்க இலக்கியங்களில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. பழந்தமிழர் மத்தியில் 'சுடுதல்' ஒரு முக்கிய வழக்கமாக வளர்ச்சி பெற

இத்தகைய பின்னணியில் இந்நாட்டின் முக்கிய பகுதிகளில் அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்றது. 1969-ல் இந்நாட்டின்

முன்பு அடக்கம் செய்தலே வழக்கு. இத்தகைய அடக்கங்களில் தாழிகளில் அடக்கம் செய்வதும், நிலத்திற் குழிபறித்து நீளக் கிடத்தி அடக்கஞ் செய்தல் போன்றனவும் அடங்கும். மன்னரிலுள்ள மாந்தையில் இற்றைக்கு கால் நாற்றாண்டுக்குக் கிட்ட உள்ள காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வின் விளைவாக மனித எலும்புக்கூடு ஒன்று கிட்டியது. பொம்பரிப்பில் கிடைத்த மனித எலும்புக்கூட்டின் பிரதான பகுதிகளான தலை, கை, கால் உறுப்புகள் போன்றவையே முக்கியம் பெற, மாந்தையில் பூரணநிலையிலுள்ள மனித எலும்புக்கூடு கிட்டியது. குறிப்பிடத்தக்கது. வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ள 'மாமடுவ' என்ற கிராமத்திலும் கல்லாலான பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் உள. இத்தகைய சின்னங்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கதிரவெளியிலும் உள. விரிவான ஆய்வு நடைபெறின் வன்னிநாட்டில் மேலும் பல இடங்களில் ஈமச்சின்னங்கள் பற்றிய சான்றுகள் கிட்டும்.

இத்தகைய ஈமச்சின்னங்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று வன்னி நாட்டுக்குமட்டும் உரிய தொன்றல்ல. இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் இவற்றை ஒத்த சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இதேபோன்று தென்னிந்தியாவில் காணப்படும் ஈமச்சின்னங்களுக்கும் இவற்றுக்கும் இடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை இளைவிட்டு ஓடுகின்றது. இவற்றை ஒரு உதாரணத்தால் விளக்கலாம். இலங்கையிலுள்ள மிகப்பெரிய தாழிக்காடு பொம்பரிப்பாகும். இதைவிட பன்மடங்கு பெரிய தாழிக்காடு பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஆதிச்சநல்லூரில் உண்டு. உண்மையில் ஆதிச்ச நல்லூர் பொம்பரிப்புக்கு நேரே எதிரில் அக்கரையில் காணப்படுகின்றது. இவற்றுக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை தாழிகளில் மட்டுமன்றி, இவற்றுள்சேர்த்துப் புதைக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், இரும்பாயுதங்கள், அணிகலன்கள் ஆகியன

வற்றிலும் காணப்படுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் இது பொம்பரிப்பில் குடியேறிய மக்கள் ஆதிச்ச நல்லூரிலிருந்தே இங்குவந்தனர் என்ற கருத்தையே உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு ஏனைய ஈமச்சின்னங்களும் இக்கருத்தை அரண் செய்வதால் இலங்கையின் பெருங்கற்காலப்பண்பாடு தென் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு குடியேறிய மக்களாலேதான் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தென்பது தெளிவாகிறது.

இத்தகையதொரு கருத்தை ஈமச்சின்னங்களில் கிடைத்த மனித எலும்புக்கூடுகளும் உறுதி செய்கின்றன. அதிஷ்டவசமாக பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்களில் கிடைத்துள்ள எலும்புக்கூடுகளில் பெரும்பாலானவை வன்னிமாவட்டத்திலேகாணப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் பொம்பரிப்பு, மாந்தை எலும்புக்கூடுகளைக் குறிப்பிடலாம். பொம்பரிப்பில் பல மண்டை ஓடுகளும், ஏனைய மனித எலும்புகளும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஆராய்ந்த மானிட இயலாளரான கென்னடி என்ற அறிஞர் இவை தென்னிந்தியாவிலுள்ள பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்களில் கிடைத்துள்ள எலும்புக்கூடுகளை ஒத்துள்ளன எனக் கூறி, இவர்கள் இன்றைய திராவிட மொழிகள் பேசும் தென்னிந்திய மக்களின் மூதாதையினர் எனவும் கூறியுள்ளார். சுருங்கக் கூறின் இவர்கள் திராவிட மக்களே. மாந்தை எலும்புக்கூட்டை ஆராய்ந்த பேராசிரியர்களான சண்முகமும், ஜெயவர்த்தனவும் இது தென்னிந்திய வர்க்கத்தைச் சார்ந்தது எனக்கூறி உள்ளனர். இத்தகைய எலும்புக்கூட்டிற்கும் அண்மையில் எமது அகழ்வின்போது ஆனைக்கோட்டையில் கிடைத்துள்ள எலும்புக்கூட்டிற்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. ஆனைக்கோட்டை எலும்புக்கூட்டுடன் கிடைத்துள்ள வெண்கல முத்திரையில் காணப்படும் வாசகம் 'கோவேந்தன்' என்ற பெயர் பொறித்துக் காணப்படுகின்றது என்ற கருத்தைப்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்கள் முன்வைத்துள்ளார்கள். இவ்வாறு நோக்கும்போது வன்னிமாவட்டத்தில் கிடைத்துள்ள எலும்புக்கூடுகள் இம்மக்கள் திராவிட மக்கள் என்பதைப் பறைசாற்றுகின்றன.

எனவே ஈழத்தின் நாகரீகத்திற்கு வித்திட்டவர்கள் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைப் பேணிய திராவிட மக்கள் என்பது தெளிவாகிறது. இப்பண்பாடு தென்னகத்தில் கி.மு. 1000 ஆண்டளவில் தோன்றியது என அறிஞர் கருதுகின்றனர். இலங்கையிலும் கந்தரோடையில் கிடைத்த சான்றுகளைத் தொல்லியல் காலக்கணிப்பிற்கு உட்படுத்தியதன் விளைவாக இங்கும் குறைந்தது கி.மு. 6-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இப்பண்பாடு பரவிவிட்டது என்பது புலனாகின்றது. இதனால் இப்பண்பாட்டைப் பேணியோர் திராவிட மொழி பேசினர் என்பதும் வெள்ளிடைமலை. இதனால் தற்கால தமிழ், சிங்கள மக்களின் மூதாதையினரும் இவர்களே தென்னிந்தியாவைப் போன்று இங்கும் பல திராவிட மொழிகள் காணப்பட்டிருக்கலாம். இவற்றுள் தமிழும் சிங்கள மொழியின் மூதாதை மொழியாகிய 'எலுவும்' சிலவாகும். இருந்தும் கி.மு. 3-ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இங்கு புகுந்த பௌத்தமும், பாளிமொழியும் எலுவின் மீது ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினால் இம்மொழி வட இந்தியச் சாயலைப் பெற, வட இந்திய குடியேற்றம் பற்றிய கட்டுக்கதையும் வளர்ச்சி பெற்றது எனலாம்.

இவ்வாறு திராவிட மக்கள் குடியேற்றம் வரலாற்றுதய காலத்தில் (Preto historic) மட்டும் நிகழ்ந்ததொன்றல்ல. வரலாற்றுக்காலத்தில் திராவிடப் பெருங்குடியினர்—குறிப்பாகத் தமிழ் பேசிய மக்கள் வன்னி மாவட்டத்தில் வேரூன்றி இருந்தனர் என்பதை இலக்கிய கல்வெட்டுச் சான்றுகள் பறைசாற்றுகின்றன. மகாவம்சம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பு

உள்ள சில நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்பேசும் மக்கள் பெற்ற அரசியல் செல்வாக்கைக் குறிக்கிறது. மகாவம்ச ஆசிரியரின் நோக்கம் ஒரு பௌத்த சிங்கள வரலாற்றைச் சமைப்பதே என்பதை அந்நூல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தமிழர்பற்றிவரும் செய்திகள் ஒருசிலவாக இருந்தாலும் கூட அவை வரலாற்று முக்கியம் படைத்தவை. தமிழர் பற்றி இன்னும் பல செய்திகள் ஆசிரியர் பார்வையில் நூலில் குறிப்பதற்கு அருகதை அற்றனவாகவும் காணப்பட்டிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் இச்சம்பவங்களைக் கொண்டு அக்கால அரசியல் பொருளாதார வாழ்வில் தமிழர் பெற்ற முக்கியம் தெளிவாகிறது.

முதலில் வருவது சேனன், குட்டிகள் என்ற இரு குதிரை வணிகர்கள் அநுராதபுரத்தில் 22 வருடம் ஆட்சி நடாத்தியது பற்றிய குறிப்பே. வியாபாரத்துறையில் இலங்கையும் தமிழ் நாடும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன என்பதைப் பட்டினப்பாலையில் வரும் "ஈழத்துணவும் காளகத் தாக்கமும்" என்ற செய்தி உணர்த்துகின்றது. மேற்கத்தைய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருட்கள் பல தமிழகத்திலுள்ள காவி ரிப்பூம் பட்டினம் போன்ற இடங்களை அடைந்ததை இது குறிக்கிறது. இதனால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பலர் இங்குவந்து வியாபாரத்தில் முன்னணி வகித்து நிற்க வாய்ப்பு இருந்ததுமட்டுமன்றி அதற்கு உதவியாக அரசியல் அதிகாரத்தையும் கைப்பற்ற வசதியும் கிட்டியது. இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சிதான் மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியாகும். இக்காலத்தில் இலங்கையில் மட்டுமன்றித் தென்கிழக்காசிய நாடுகட்கும் தமிழர் படர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கும் சான்றுண்டு. வன்னி நாட்டு மாந்தைத்துறைமுகமும் இக்காலத்தில் முக்கியம் பெற்றது.

சேனன் குட்டிகள் ஆட்சி 22 வருடமாக இலங்கை முழுவதிலும் நீடித்திருக்கிறது என்று மகாவம்சம் கூறுவதை நோக்

கும்போது அவர்களுக்குப் பக்கபலமாகத் தமிழ்ப் பேசும் பெருங்குடியினரும் வன்னி மாவட்டத்திலும் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் இருந்திருக்கலாம் என்று கொண்டால் பிழையாகாது. இத்தகைய வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால் 'அந்நியர்கள்' என வர்ணிக்கப்படும் சேனன் குட்டிகள் ஆட்சி இவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்க முடியாது. பின்வந்த எல்லாளன் ஆட்சி 44 வருடம் நீடித்தது. அவனின் சீரான ஆட்சியை மகாவம்சம் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. இலங்கை மன்னரை இவன் விளங்கினான் எனக் குறிப்பிடப்படுவதும் இவனோடு போரிட்ட துட்டகைமுனு பல தமிழ் சிற்றரசர்களைத் தோற்கடித்தான் என மகாவம்சம் குறிப்பிடுவதும் வன்னியுட்பட்ட இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

இத்தகைய கருத்தை இலங்கையின் ஆதி பிராமிக் கல் வெட்டுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பிராமி வரி வடிவத்திலமைந்த இவை காலத்தால் மிகப் பழையவை. கி.மு. 3-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து பொறிக்கப்பட்டவை. தமிழ் மக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுக்கள் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. வவுனியா மாவட்டத்தில் இரு கல்வெட்டுக்களும், அநுராதபுரத்தில் ஒரு கல்வெட்டும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஒரு கல்வெட்டுமாக நான்கு கல்வெட்டுகளில் "தமிழ்" (தமிழன்) என்ற குறிப்பு வருகிறது. அஃதாவது இக்குறிப்பு தமிழ்மொழி பேசிய கூட்டத்தைக் குறித்து நின்றது. வவுனியாவிலுள்ள பெரிய புளியங்குளத்திலுள்ள இரு கல்வெட்டுகளில் தமிழ் வணிகனாகிய விசாகன் பௌத்த மதத்திற்கு அளித்த தானம்பற்றிய குறிப்புண்டு. விசாகன் தமிழ்(ன்) எனக் குறிப்பிடப்படுவது அவன் மொழி இங்கு வழக்கிலிருந்ததையும், பௌத்தத்திற்கு அளித்த தானம் இவன் பௌத்தனாகவும் இருந்திருக்கலாம் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டு

கின்றது. இவ்வாறு நோக்கும்போது இக்கல்வெட்டு இந்நாட்டில் தமிழர்களும் பௌத்தர்களாக இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. தமிழ் பௌத்தப் பற்றிய இன்னொரு சான்று மாத்தளை மாவட்டத்திலுள்ள குகை ஒன்றில் உள்ளது. இதுவும் பழைய கல்வெட்டாக அமைந்து பிராமி மொழியிலுள்ளது. எனவே விசாகன் கல்வெட்டு வணிகத் துறையில் தமிழ் வணிகர் பெற்ற முக்கியத்துவத்தையும், தமிழ் மக்கள் இங்குவாழ்ந்ததையும், அவர்களின் சிலர் பௌத்தர்களாகவும் இருந்ததையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. அத்துடன் இக்கல்வெட்டில் வரும் தமிழ் மொழிக்கே சிறப்பான 'ழ' வரி வடிவம் தமிழ் மக்கள் வவுனியா மாவட்டத்தில் வாழ்ந்த ஆதிக்குடிகள் என்பதற்கு அசைக்கமுடியாத சான்றாகும்.

தமிழ் வணிகர் பற்றி அநுராதபுரத்திலமைந்த பிராமிக் கல்வெட்டும் குறிப்புத் தருகிறது. இக்கல்வெட்டு அவர்கள் முக்கிய அலுவல்களை ஆற்றுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் உள்ளது. அம்பாறையில் தமிழ் வணிகனின் மனைவி பற்றிக் குறிப்புண்டு. இத்தகைய சான்றுகள் மகாவம்சத்தில் வரும் சம்பவங்களுக்கு மேலும் வலுவூட்டுவனவாக அமைகின்றன.

இவற்றைவிட தமிழ் நாட்டிற்கும் இலங்கைக்குமிருந்த தொடர்பை பிராமி வரிவடிவமே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ் வரிவடிவத்தை நோக்கும்போது தமிழ் நாடு, இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளில் வடநாட்டிலிருந்து அசோகன் காலத்தில் பௌத்தத்துடன் வடஇந்திய பிராமிவரி வடிவம் இப்பிராந்தியங்களில் புகழன்பு இப்பிராந்தியத்திற்கே சிறப்பான வரிவடிவம் ஒன்று இருந்தது என்பதும், பின்வந்த அசோக வரிவடிவத்தில் காலகதியில் அது அமிழ்ந்தியது என்பதும் தெளிவாகிறது. இவ்வரிவடிவத்தை பியூலர், கருணரத்தினு பெர்ணண்டோ போன்ற கல்வெட்டறி

ஞர்கள் 'திராவிட' வரிவடிவம் என்பர். இவ்வரிவடிவம் இலங்கையில் வழக்கிலிருந்து பின்பு மறைந்ததை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில்வரும் அ, இ, ம, ழ, ள, போன்றவற்றின் வடிவங்கள் அமைகின்றன. இத்தகைய சான்றுகள் இந்நாட்டின் நாகரிகத்திற்கு வித்திட்டவர்கள் திராவிடப் பெருங்குடியினரே என அகழ்வியல் மூலம் பெறப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகள், மானிட இயற்சான்றுகள், இலக்கியச் சான்றுகள் ஆகியனவற்றை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இக்கல்வெட்டுகளில் வரும் பெயர்களும் மேலும் இக்கருத்தினை வலுவடையச் செய்கின்றது. பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் வரும் முக்கிய பெயர்களில் 'பருமக' என்பதும் ஒன்றாகும். இப்பதத்தினை ஆராய்ந்தவர்கள் இது இந்நாட்டின் நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கினை வகித்த குழுவினரைக் குறித்தது என்பர். இவர்கள் ஒருவகையில் நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கு முதுகெலும்பு போல் விளங்கியவர்கள். இச்சொல் வன்னிப் பிராந்தியத்தில் வரும் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றது. பல வரலாற்றுசிரியர் வடமொழியில் 'பிரமுகர்' என்பதன் வடிவமே இக்கல்வெட்டுகளில் வரும் இப் பெருமக வடிவம் என விதண்டாவாதம் செய்தாலும் இதை நுணுகி ஆராய்ந்தால் இது 'பெருமகன்' என்ற தமிழ் வடிவத்திலிருந்து பிறந்த வடிவம் என்பது புலனாகும். தமிழகத்திலும் பெருமகன் எனப்பட்ட குழுவினர் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் பெற்ற முக்கியம் பற்றிய சான்றுகள் உண்டு. இவ்வாறே 'வேள்' என்ற இன்னொரு குழுவினரும். சங்ககாலத்தில் வேள் எனப்பட்ட கூட்டத்தினர் நிலக்கிளாராக இருந்ததை இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. இலங்கையிலும் சமகாலத்தில் இவ்வாறு இக்கூட்டத்தினர் வன்னி உட்பட்ட பல பகுதிகளில் விளங்கினர் எனக் கொண்டால் பிழையாகாது. 'பரதவர்' எனப்பட்ட சமுகப்பிரிவு பெற்ற முக்கியத்துவத்தை இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டு

த. மா. 8

களில் வரும் 'பரதவர்' என்ற வடிவம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பரதவரைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுகள் வன்னிமாவட்டம் உட்பட்ட ஏனைய பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் பாண்டிநாட்டில் வாழ்ந்த இவர்கள் முத்துக்குளித்தல் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மன்னார் குடாவில்விளைந்தமுத்தும் சங்கும் இவர்களை இக்கரைக்கு இழுத்தன எனக் கொண்டால் பிழையாகாது.

இவ்வாறு கல்வெட்டுச் சான்றுகளில் வரும் சில குலப் பெயர்கள் இந்நாட்டில் தமிழ்குடிகள் பெற்றிருந்த சிறப்பினை விளக்குகின்றன. வன்னி நாட்டின் பெரும் பகுதி மகாவம்சம் பேசும் 'நாகதீப' என்ற பகுதியிலடங்கும். இப்பகுதியின் ஆதிக்குடிகளாக நாகர்கள் பேசப்படுகின்றனர். பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் நாக எனப் பெயர் கொண்ட இளவரசர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். வவுனியாவில் கூட பல சிற்றரசர்கள் ஆட்சி செய்தமைக்கான சான்றுகள் உள. உதாரணமாக (உசி) என்ற சிற்றரசன் பற்றிய குறிப்பு பிராமிக் கல்வெட்டொன்றில் வருகின்றது. சங்க காலத்தில் சிற்றரசர்கள் இப்பெயருடன் விளங்கியதை இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. எனவே இந்நாகர்கள் மகாவம்சம் கூறுவதுபோல் - அமாஷ்கர்கள் அல்ல வென்பதும், இந்நாகதீபப் பகுதியில் அடங்கும் ஆணக்கோட்டை, மாந்தை, பொம்பரிப்பு ஆகிய இடங்களில் அகழ்ந்தெடுத்த எலும்புக்கூடுகள் இவர்கள் மனிதர்களே என்பது புரிகின்றது. ஒருவகையில் இவர்கள் நாக வணக்கத்தில் ஈடுபட்ட திராவிடரே எனவும் கொள்ளலாம். இதனால் வன்னிநாட்டின் ஆதிக்குடியேற்றம் பற்றியும், சிறப்பாக வன்னியர் குடியேற்றம் பற்றியும் கூறும் வையாபாடல், மட்டக்களப்பு மான்மீசும் போன்ற நூல்களில் வரும் செய்திகள் வரலாற்றுத் தெளிவு அற்றுக் காணப்பட்டாலும் கூட ஆதியில் அதுவும் கிறீஸ்தவ சகாப்தகாலத்தில் இங்கு நடந்த தமிழர் குடியேற்றத்தை ஒருவகையில் உரைக்கின்றன எனக் கூற இல்லை பிழையாகாது.

மரபுவழிப் பிரதேசங்களிற் கால்நடை உடமைகளும் குல விருதுகளும்

என். சண்முகலிங்கன்,

சமூகவியல் உதவி விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மனித வரலாற்றிலே தனியுடமை நிறுவ
னங்கள் விருத்தியடையக் கால்நடை
வளர்ப்பு, பெருமளவிலே தூண்டியாசியிருக்
கின்றது. மனிதனைச் செல்வத்தினூடு வேறு
பிரித்துக்காணும் தன்மை ஆதி முல்லைத்
திணை மூதாதையரிடமே (Pastoral Ancest-
ors) தெளிவாகத் தெரிய ஆரம்பிப்பதாக
ஆய்வுகள் சுட்டி நிற்கின்றன.¹ இத்திலையில்
மாட்டுக்குக் குறிகளும் வழக்கத்தினை மனி
தனின் முதல் உரிமையடையாள நடத்தை
யாக நாம் காணமுடியலாம். இவ்வழக்கம்
இன்றுத் தொடர்வது.

நமது மரபு வழிப்பிரதேசங்களிலே இவ்
வுடமை யடையாளங்கள் உரிமையை நிலை
நாட்டும் குறியீடுகளாக மட்டுமன்றி சமு
தாய வாழ்வின் பிரதிபலிப்புகளாகவும்
அமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.

பெருமளவிலே தொழில்சால் சின்னங்
களே மரபுக்குறிகளாகியிருக்கின்றன. இதன்
வழி இவை சாதியின் அடையாளங்களாக
வும் விளங்குவன. முல்லை மண்ணிலே பள்ள
ருக்கான மரபுக்குறியாகக் கலப்பை நுகம்
பெருமளவில் வழங்கப்படுகின்றது. சில
இடங்களிற் கொட்டன் குறியிடப் படுவது
முண்டு. விவசாயக் களங்களில், உழுதவில்
இவர்கள் கொண்ட ஈடுபாட்டினை இவை
பிரதிபலிப்பன. 'பேரளவிலான' பெரிய
வெள்ளாளர்கள் மிதியடிச் சட்டத்தினை
அந்தஸ்துச் சின்னமாகக் கருதிப் பயன்படுத்
தினார்கள். சாதாரண வெள்ளாளரும் மதச்
சார் புனித பொருட்களான பசும்பை,
குத்துவிளக்கு என்பவற்றினைப் பயன்படுத்து

வதனை முல்லை மண்ணிற் காணமுடியும்.
திருமலையில் மரபுவழி ஏர்க்குறியை வேளா
ளர் கைவிடவில்லை. மட்டக்களப்பில் நுண்
ணிய குடிவேறுபாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும்
முகமாக வேளாளரிடையிலே குறிவேறுபாடு
கள் வழக்கத்தில் வந்துள்ளதைக் காணமுடி
யும். கொளத்தங்குடி வேளாளருக்கு ஒழ
றைத்தாமரை, ஏனையோருக்கு கசணத்தா
மரை என்றெல்லாம் இங்கு வேறுபாடுகள்
பல.

தோணி கரையார்க்குத் தொப்பி துலுக்
கருக்கு

காணியுமுமேழி சளி காராளருக்கு
நாணி வில்லம்பு நாட்டிலுள்ள வேடுவ
ருக்கு

எழுத்தாணி சளி முக்குகர்க்கு கமலமலர்
கோயிலார்க்கு

வண்ணார்க்குக் கல்லு வாணிபர்க்குச்
செக்கு

சண்ணம்பு கரும் கடையர்க்கு கூடை
யாம் - தொல்லுலகில்

வேந்தர்க்குச் செங்கோல் மேளமது வள்ளு
வர்க்குச்

சேர்ந்த குயவருக்குக் கும்பகடம் செப்பு
வேன்.²

எனவரும் மட்டக்களப்பு மான்மியப் பாட
லடிகள், பல்வேறு சாதியினருக்குமான குல
விருதுகளைச் சுட்டி நிற்பன. பாரம்பரிய
வன்னி வரையறையில் இவ்விருதுகளை நம்
மரபுவழிப் பிரதேசங்கள் அனைத்துக்கும்
பொதுவானவையாகக்கொள்ள முடியும்.
இன்றும் கூட வேறுபாடுகள் மிகச்சிலவே.

இக்குறியீடுகள் பற்றிய மக்களின் மனப் பாங்கு, சிறப்பாக நோக்கப்பட வேண்டியது, இவை குல 'விருதுகளாக', தமக்குத்தரப்பட்ட கௌரவங்களாக மக்களாற் கருதப்படுவன. தாம் நிலைதாழ்வது தமது குலவிருதுக்கே இழுக்கானது என்பார் முள்ளிவாய்க்கால் முதியவர் ஒருவர்.³ குலமரபின் தொடர்ச்சி குலையாது பேணப்பட ஒருவிதத்தில் இக் குல விருதுக் குறியீட்டு மரபும் துணையாகியிருக்கின்றது. குலமரபினைச் சுட்டி அகவியமான ஒருங்கிணைவுச் சின்னமாக விளங்கிய அதேவேளையில், புறவியமான ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கருவியாகவும் இவை விளங்குகின்றன எனலாம்.

மரபு வழிச் சமூகவாழ்வின் பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளிலும் இக்குல விருதுகள் தவிர்க்கமுடியாதபடி தொடர்புபட்டு நிற்பதைக் காணமுடியும். திருமண உறவுகளின்போது 'ஏழுவண நெல்லும் எருமை கண்டு மாடுகளும்' * சீதனமாக வழங்கப்படுகின்றமையை இன்றும் நம்மரபு வழிப் பிரதேசங்களிற் காணமுடியும். தமிழிலே சீதனம், மாடு என்ற சொல்லால் வழங்கப்பட்டமையையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.⁵ ஏற்கனவே உள்ள சமூக உறவுகளை மேலும் உறுதிசெய்யும் நோக்கில் ஆபிரிக்க மண்ணில் இவ்வழக்கம் நிலைபெற்றிருப்பதாக பி. ஜி. கிறவல் (P. G. Gravel) குறிப்பிடுவது⁶ எமது மண்ணிற்கும் பொருந்தக்கூடியதே. இங்கே குலம்மாறிய திருமணக் கலப்புக்களைக் குறியுடனான மாடுகளே காட்டிக் கொடுத்துவிடும் எச்சரிக்கை நிலையினை அவதானிக்கலாம்.

மரபுவழி மக்கள் வாழ்வினிடையிலகல் இலகுவாயில்லை. விலகிய குழுக்கள் தனிமைப்படுத்தப்படுவன அல்லது தாமாக ஒதுங்கிக் கொள்வன. சகிப்பு என்ற நிலையில் சில தப்பிப் பிழைப்பதுமுண்டு. இந்நிலைகளை குறியீடுகளும் பிரதிபலிப்பன. முல்லை மண்ணில் மதமாற்ற விலகல்களிடையில இடங்களில் சிறு குறிவேறுபடுத்தல்களை அவதானிக்க முடியும்.

மட்டக்களப்பிலே

மதம் மாறியோர் முற்றாகவே தமது குல விருதினைப் பயன்படுத்தும் அநுகதையினை இழந்து விடுகின்றமையைக் காண்கின்றோம். வேண்டுமானால் சிலுவைக் குறியினை இவர்கள் இட்டுக்கொள்ளலாம். இவ்வாறாகக் குலவிருதுகளை இழந்தவர்களிற் சிலர் அந்நிலை வெளிக்காட்டும் விருப்பின்மையால், ஒரு குறியினையுமிடாது பெயர் முதலெழுத்துக்களை மட்டும் இட்டுக்கொள்வதுண்டு. ஆயினும் இதிலும் ஓர் ஆபத்து எதிர்கொள்ளப்படுகின்றது. குலவிருது இல்லாத மாடுகளைக் கள்ளமாகப் பிடித்து ஏனையோர் தமது குறியினைச் சுட்டுத் தங்கள் பட்டிகளில் சேர்த்து விடுகின்ற சம்பவங்கள் நடப்பதுண்டு. அத்துடன் குறியில்லாத மாடுகள் 'காலி மாடுகளாக'த் தாழ்நோக்கப்படுவன. ஒருவிதத்தில் இவையும் இம்மரபின் நிலைபெற்றிருக்கும் துணையாவன எனலாம்.

தமிழிலே மாடு என்றபதம் செல்லத்தினை குறித்து வழங்கப்படுவது.⁷ 'Cattle' என்ற ஆங்கிலப்பதமும், யாதேனுமோர் தனியுடமையைக் குறிக்கும் 'Chattel' என்பதிலிருந்தே உருப்பெற்றிருக்கிறது.⁸ இன்கா சாம்ராஜ்ஜியத்தில் (Inca Empire), 'பத்து லாமாக்களுக்கு மேல் ஒருவர் வைத்திருக்கக் கூடாது' என்ற கட்டுப்பாடு நிலவிய காலத்தினைத்தவிர,⁹ ஏனைய அனைத்துச் சமூகங்களிலும் கால்நடை தனிமனித சொத்துடமையாக விளங்கியமை மாணுடவியலாய்வுகளின் வழி வெளிப்படுத்தப்படுவது. எமது பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களும் இதனை உறுதிசெய்வன.

அனைத்து அடுக்கமைவு நிலைகளில் உள்ளவர்களும் குலவிருதுச் சின்னங்களையும், அவற்றினைத் தாங்கிய கால்நடைகளையும் தாராளமாகக் கொண்டுள்ளநிலை, பண்டைய சாதியமைப்பின் சுதந்திர வாழ்வு நிலையினைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்ளலாமா? குறியீடுகள், தனிமனித சின்னங்களாக மட்டுமன்றி, குலமரபின் விருதுகளாகவும் நிற்கின்றமை முன்னைய குழுவுடமை வாழ்விருந்து குலங்களாக மனிதன் பிரிந்து

தொண்டகதையினைக் காட்டி நிற்கின்றதா? யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களில் இன்று இக்குல சின்னங்கள் வழக்கிழந்து தனியே பெயர் முதலெழுத்துக்கள் மட்டும் எஞ்சியிருப்பது அங்கு சாதி என்பது அடிமை நிலைகளாகிய உடமையுரிமைகளை இழக்கச் செய்த நிலையில், குலவிருதுகளும் அழிந்து விட்ட நிலையினை சுட்டி நிற்பதா அல்லது

குலமரபு வாழ்வு தேய்ந்து தனிமனித நோக்கி லான வாழ்வியலாகி விட்டதனைப் பிரதி பளித்து நிற்கின்றதா?

ஆழமாக இக்குறியீட்டு வழக்கம் பற்றி பற்றி ஆராயப்படவேண்டும். இதன்வழி நமது சமூக வரலாற்றில், சமூக அமைப்பில் மேலும் தெளிவுகளைக் காணமுடியும்.

- 1 A. D. Coult & R. W. Habenslein, Cross Tabulations of Murdock's Ethnographic Sample, p-518.
- 2 மட்டக்களப்பு மான்மியம் — பக்கம் 87
- 3 என். சண்முகலிங்கன் — 'மரபுவழி முல்லைமண்ணில் முதுமைப்பருவம்' வன்னிப்பிராந்திய தமிழர்ராய்ச்சி மாநாடு ஆய்வுக் கட்டுரை — 1983
- 4 சு. வித்தியானந்தன் — மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் — 1960. பக். 64
- 5 Tamil Lexicon—(University of Madras) Vol v — Part I, P 3151
- 6 P. G. Gravel—The Transfer of cows in Gisaka (Rwanda) : A Mechanism for Re. ording Social Relationships (American Anthropologist, Vol 69, 19692) P — 3.2.
- 7 Tamil Lexcion—Vol V — Part I — P. 3151.
- 8 C. T. Onions—The Shorter Oxford English Dictionary on Historical Principles (Second Edition, Vol I) P — 420.
- 9 J. H. Rowe—'Inca Culture at the Time of the Spanish Conquest' in J. H. Steward (ed) Hand book of South Americans Vol— P. P 219, 267

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடை மொழியாகும்
அன்பே அவனுடை வழியாகும்

— நாமக்கல் கவிஞர்

வன்னி வளம்பாடும் வண்டமிழ்க் கவிதைகள்

க. நவசோதி எம். ஏ.

“உணவின் பெருக்குறு
வன்னி நாடுடையாள்”

—முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி

மரதன் ஓட்டம் பாடி மணித்தாயாம்
ஈழநாட்டின் புகழ் பாடிய முதுதமிழ்ப்
புலவர் ஈரடியால் வன்னிநாட்டின் வளம்
உரைத்தனர்.

கூடல் கடந்த தமிழகத்திற்கு ஈழத்துணவு
ஏற்றுமதியான செய்தியை பட்டினப்
பாலை எனும் சங்கப் பணுவல் அறைகின்
தது. வன்னி நாடு பல்வளமும் பெற்றும்
அவை மிகுந்தும் விளங்கியமையால் ஈழம்
தன்னிறைவு கண்டு ஏற்று மதிக்கும் வழி
வகுத்தது.

பண்டு தொட்டு ஈழத்து இலக்கியச் சோலை
யினை அழகு செய்த புலவோரும் கவிஞர்க
களும் வன்னிநாட்டு வளமுரைக்கும் செய்தி
களையும் பாடிச்சென்றுள்ளனர்.

ஔராண்டில் மூன்று விளைவினைத் தரும் வளத்
தினை வன்னி நாடு பெற்றிருந்தது.
மரபு வழியாக நீண்ட காலமாய் நின்று
நிலவும் நாட்டுப்பாடலொன்று--

“வன்னிநாடு வளர் சோலை நாடு
வரியம் மூன்று விளைவுள்ள நாடு

கன்னிநாடு கதிர் சோலை நாடு

காராளர் வாழும் கன்னியர் நாடு”

என இச் செய்தியினைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றது.

வன்னி நாட்டினிச் சேர்ந்த தமிழர்கள்
விவசாயத்தொழிலில் நாட்டங் காட்
டாது பிற மாவட்டங்களுக்கும் நகர்ப்புறங்

களுக்கும் அரசுத் தொழில் நாடிப் பெற்
றனர். திருகோணமலை கடற்படை இதற்
கோர் சான்றாகும்.

பலவேறு சூழ்நிலைகளிலும் பலபட்ட
காரணங்களுக்காகவும் தமிழர்கள் தாம்
ஆற்றிய தொழிலை இழக்கவேண்டிய சந்
தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டவிடத்து அது பலருக்
கும் வேதனையை அளிக்கவாயிற்று.

சுதந்திரமற்று இவ்வாறு ஆற்றிய
தொழிலை அடிமைவாழ்வாகக் கருதினர்.
தொழில்வளம் மிக்க வன்னி நாடு இரு கரம்
நீட்டி அவர்களை அழைத்தது.

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலே
இத்தகைய துர்ப்பாக்கிய நிலையில் அரசுத்
தொழில் இழந்த தமிழர்களை எண்ணிய
மூதூர்க் கவிஞர் ஒருவர் மனம் நொந்து
வன்னியின் வளம் உரைத்துப் புதுவாழ்வு
காண--

“வளமிருந்த வன்னி நாடு வாங்க என்ருது
வாழும் வழி காட்டுறேன் நான் வாங்க
என்ருது

எழவு விழுந்த அடிமை வாழ்வை அழுது
தொலைச்சிட்டு
ஏறுபோல நிமிந்து பாத்து வீட்டுக்கு
வாங்க”

என அழைத்து நின்றார்.

ஈழத்திருநாட்டைச் சேர்ந்த மலைநாடு,
மட்டக்களப்பு, திருமலை, மன்னார், வவு
னியா ஆகிய மாவட்டங்களைச் சார்ந்த தமிழ்
மக்களின் உள்ளக் குமுறல்களை “வேலேந்தி
வாருமையா” எனும் தலைப்பில் காவடிச்
சிந்தாக வடித்திருந்தார் புலவர் அரியநா
யகம்.

மாவட்டங்களின் இறைபதியின் புனிதத்தையும், இனிய வளங்களின் செழுமையினையும் புலவர் புகன்றுரைத்துள்ளனர்.

மான் தோன்றும் காடுகளில் மரையும் தோன்றும்

மலர் தோன்றும் உயர் இனத்து மரங்கள் தோன்றும்

மீன் தோன்றும் குளங்களிலே கமலம் தோன்றும்

மெல்லியலார் அழகு முக பிம்பம் தோன்றும்

தான் தோன்றும் ஈசனது அருளும் தோன்றும்

தலந்தோன்றும் வன்னிவள நாட்டின் குழல்

வான் தோன்றும் வயல்களிலே கதிர்கள் தோன்றும்

வந்துனது அருள் தோன்ற இரட்சிப் பாயே

என்பது புலவரின் வன்னிவளம் உரைக்கும் கவிதையாகும்.

இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எங்கள் ஊர் எனும் தொடர்வரிசையில் வன்னியூர் வேலன் என்னும் கவிஞர் வன்னி நாட்டின் சிறப்பியல்புகளைப் பாடியுள்ளார்.

ஆற்றுவளம் அதிகம் இல்லாவிடினும் பாறெல்லாம் நெல்லனுப்பிய பழம்பெருமையுடன் பாடலை ஆரம்பிக்கிறார் வன்னியூர் வேலன்.

ஆறில்லா ஊரதனில் அருமழகு பாழாம் ஆறதிகமிலையெனினும் அழகதிகமுண்டு பாறெல்லாம் நெல்லனுப்பி பழம்பெருமை

கொண்ட பரம்பரையர் நிறைவன்னி நாடெங்கள் நாடே

உழவுத் தொழிலுக்குச் சிறப்பளித்துப் பெருமை பெற்றது வன்னி நாடு. ஏர் முனையால் பார் முழுவதும் செழிப்புப் பெற்றது. இதே சிறப்பு வன்னி நாட்டிற்கும் உண்டு.

“பார் முழுதும் ஏர்முனையில் என்ற பதம் காக்கும்

பண்புடையார் வாழுபதி உயர் வன்னி நாடே”

என்றுரைக்கும் கவிஞர், நண்பகல் வேளையில் கணவருக்குத் தையலர் உணவெடுத்துச் செல்லும் பாங்கினையும், அன்புடன் அதனை உண்ணும் கணவர் உழுதி உண்ணும் பெருமையினையும்,

“தம்நிழலைத் தாம் மிதித்தே தையலர்கள் தலையில்

தம் கணவருக்குணவு தாமெடுத்துச் செல்ல

அன்புடனே அதையுண்டு அருநிழலில் ஆறி

அல்லின்றி உழுது உண்ணும் அரும் வன்னி நாடே”

என்று பாடிப் பெருமை கொள்கின்றார்.

காடுகள் அழித்துக் கழனிகள் கண்டவர் வன்னிமக்கள்; வீடுகட்டி நாட்டிற்குச் சிறப்பளித்த தீரர்கள் நிறைந்தது வன்னி நாடு மக்களின் இன்னல் களைய வியர்வை சிந்தி உழைத்து வாழ்பவர் வன்னி மக்கள். இதனையே

காடுவெட்டி சேனைசெய்து கழனிதொட்டு மக்கள்

வீடுகட்டி நாடுகட்டும் வீரவன்னி நாட்டில்

மாடு கட்டி நிலமுழுது மக்கள் துயர் தீர்க்க

பாடுபட்டி டாமலுண்ணு பண்பு கொண்டார் நாடே!

என்று பாடுகின்றார் கவிஞர்.

இயற்கை வளம் நிறைந்து நின்ற பெருமையினை வன்னி நாடு பெற்றிருந்தது. நாளடைவில் இயற்கை வளம் சீர்குன்றிற்று.

இயற்கை வளம் செழிப்புற்றிருந்த காலை மக்கள் இன்புற்று வாழ்ந்தனர். வயல்களிலே இன்ப ஒலி சிந்தை கவரும் இனிய நாட்டுப் பாடல்களாய் வெளிவந்தது. உடற்களைப்பினைப் போக்கும் அருவிவெட்டுப் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியச் சோலையினையும் வளப்படுத்தின.

இந்த நிலை மாறியமை புலவரின் இதயத்தைக் கலங்கச் செய்தது. நவீன இயந்திர சாதனங்களினதும் ஆலைகளினதும் அறிமுகம் பாரம்பரிய பண்பாட்டுப் பெருமையினை பாதித்தது. இந்த நிலையினை-

(தொடர்ச்சி 58-ம் பக்கம்)

மதயானையை மடக்கிய வன்னிமாதா —

ஒரு சமூகவியல் நோக்கு

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி

(மொழி—பண்பாட்டுத்துறை) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வன்னிமாதாவின் மாதர் திலகங்களாக நாச்சன் அரியாத்தை, வன்னிநாச்சிமார் எழுவரை வரலாறு நமக்குத் தந்துள்ளது. வன்னிவள நாட்டு மக்களிடையே வழங்கிவரும் வாய்மொழிப் பாடல்களிலிருந்தும், கதைகளிலிருந்தும் பெற்றுக் கொண்ட உண்மைகளின் அடிப்படையில் 'மதயானையை வென்ற மாதரசி' பற்றிய சமூகவியல்படிப்படையிலான சில உண்மைகளை வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கதைச்சுருக்கம்²

அரியாத்தை என்றொரு பெண் குழை முனை என்ற கிராமத்தில் வாழ்ந்தாள். அவள் வேலப் பணிக்கர் மனைவி. பணிக்கர்கள் யானைபிடித்துக் கொடுத்து சின்ன வன்னியனார் என்ற குறுநிலத் தலைமையிடம் பணம் பெற்று வந்தனர். இவர்கள் ஒரு முறை மதம்பிடித்த கொம்பன்யானை ஒன்றைப் பிடித்து வரும்படி பணிக்கப்பட்டனர். பணிக்கர் எல்லோரும் அதனைப் பிடிக்க மறுத்துவிட்டனர். வேலப்பணிக்கர் மனைவியால்தான் பிடிக்க முடியும் என்றனர். அரியாத்தை யானையைப் பிடித்து வந்து மரத்துடன் கட்டினாள். அரியாத்தைக்கு யாரோ நஞ்சு கொடுத்ததாலோ அல்லது 'பெல்லிப்பேய்' விட்டதாலோ இறந்து விட்டாள். யானை அவிழ்க்க யாருமின்றிக் கட்டிய இடத்திலேயே நின்று இறந்துவிட்டது. அரியாத்தையுடன்கூட வேலப்பணிக்கரும் உடன்கட்டை ஏறினார்.

ஒப்பாரிப் பாடல்களும் வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரியும்.

ஒப்பாரிப்பாடல்கள் துன்பியல் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கும் இரங்கற்பாக்களாக

கும். இறந்தவரின் சிறப்புக்களையும், வரலாற்றையும் எடுத்துக்கூறும் பாடல்களை ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்பர். இலக்கியங்கள் இவற்றைக் கையறு நிலைப்பாடல்கள் எனக் கூறிவந்துள்ளன. பிலாக்கணம் எனவும், பிணக்கானம் என்பதன் திரிபாகவும் வழங்கப்படுகிறது. பொதுவாகப் பெண்களாற் பாடப்படும் இப்பாடல்கள் துன்பியல் உணர்ச்சிகளை எழுப்புவன. உருவகப்படுத்தல் இவ்வகைப்பாடல்களின் சிறப்பியல்பு. ஆங்கில இலக்கிய கர்த்தாவான ரெனிலன் என்பவர் தன் நண்பன் இறந்ததற்கு இரங்கற்பா (Elegy) பாடினார். இதனாலேதான் "மனுக்குலத்தின் போராட்டங்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள், களவுகள், நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்ப்புகள் முதலியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்தனவாகவின் அவற்றிற்குச் சர்வவியாபகப்பண்பு உண்டு"³ என நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி க. கைலாசபதி கூறுகின்றார்.

கண்ணீர்நீர் பூத்த கவிதைமலர்கள் என மு. வை. அரவிந்தன் கூறும் இவ்வொப்பாரிப்பாடல்கள் பெண்களாலேயே பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. சோமசுந்தரப் புலவர் 'ஆடுகதறியது' (ஆட்டுக்கிடா செய்த ஒப்பாரி) என நெஞ்சுருக்கும் ஒப்பாரிப் பாடல் ஒன்று பாடியுள்ளார். இது விலங்குகள் ஒப்பாரிவைத்து அழும் பாடல்கள். ஒப்பாரிமூலம் விலங்குகளுக்கு நாம் செய்யும் கொடுமையை புலப்படுத்தப் பெண்கள் செய்யும் ஒப்பாரி போன்றே உருக்கமான ஒப்பாரிவகையைத் தேர்ந்தெடுத்து நவாலியூராச் வெற்றி பெற்றார்.

வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரியும் ஆண் ஒருவன் தன் இளம் மனைவி யான வீராங்களை ஒருத்தியை இழந்ததாகப் பாடப்படும் ஒப்பாரிப்பாடலாகும். ஆண்கள் ஒப்பாரி பாடியது வாய்மொழிப்பாடல் மரபில் இல்லை. எனினும் சங்கப் பாடல்கள் சில ஆண்கள் சிலர் தம் பெண்களையிட்டுப் புலம்பியமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு.

ஞாங்கர் மாய்ந்தனர் மடந்தை
இன்னும் வாழ்தல் என்னிதன் பண்பே
(புறநாநாறு 173)

இராமனும் சீதையைக் காணவில்லை என்று நிலத்திற் புரண்டு அழுததாகப் பாடல்கள் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளன. வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி இன்று கிராமங்களிடையே காணப்படும் ஒப்பாரிவகைகளை ஒத்தது. இப்பாடல் ஓர் இளம் பெண்ணின் வீரச்செயலை எடுத்துக்கூறி இரங்குவதாக அமைந்துள்ளது. சில பிரதிகளிற் கணவன் உடன்கட்டை ஏறியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆணுக்காகப் பெண் உடன்கட்டை ஏறும் மரபே பண்டை இலக்கியங்களிற் காணப்படுவது. இவ்வகையில் வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி பெண்மைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து உழைப்போர் சம அந்தஸ்தை உடையோர் என்ற சமதர்மக் கோட்பாட்டை விளக்குவதாக உள்ளது.

நிலவுடமைச் சமுதாயத்தில் அரியாத்தை

நிலவுடமைச் சமுதாயம் பெண்ணை ஒரு பொருளாகவே மதிக்கவில்லை. ஆணுக்கென்றொரு நீதி, பெண்ணுக்கென்றொரு நீதி வகுத்தது; 'பெண்புத்தி பின்புத்தி' எனக் கூறிப் பெண்ணைக் குடும்பத்தின் முக்கியத்துவத்திலிருந்து நீக்கியது. 'பெண் என்று சொல்லிவிடல் ஓர் பேயும் இரங்கும்' என்று கூறிப்போந்தமையும் பெண் உற்பத்திக்கு அருகதையற்றவளாக ஆக்கிய நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உற்பத்தியிற் பங்குபெறும் பெண் சகல விதங்களிலும் ஆணுக்குச் சீர்தகுவுளில்லை.

உற்பத்தியிற் சமமான பங்கு உண்டெனின் ஏனைய விவகாரங்களிலும் பெண் சமஅந்தஸ்தை உடையவளே என்பது மரபுவழிச் சமுதாய அமைப்பிற் காணப்படும் உண்மை. வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரியும் அரியாத்தை என்ற பெண், யானைபிடித்துக் கொடுத்த கதையைக் கூறுவதன் மூலம் நிலவுடமைச் சமுதாய நிலைமையிலும் ஓர் பெண் தாய்வழிச் சமுதாயத்தின் இயல்புகளை நினைவுபடுத்துபவளாகக் காட்டுகின்றது. வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி நிலவுடமைச் சமுதாயத்தின் தோற்றப்பாட்டின் பின்னர் எழுந்த ஒரு கதை என்பது சின்ன வன்னியனார் ஆட்சிமுறையிலிருந்தும் குடிமைமுறைகள் இருந்தமை பற்றிய விளக்கங்களிலிருந்தும் அறிய முடியும்.

“வெற்றிலை பாக்குகளும் எங்களை ஆழும் சின்ன வன்னியனார் பெண்சாதி,
நாச்சன் அரியாத்தைக்கு வெள்ளித் தட்டில்தான் கொடுத்தான்”

“இருக்க மேலாப்பு போடுவித்தான்”

பெண்கள் 'வெறும் பிள்ளைகளைப் பெறும் இயந்திரங்களாக ஆக்கப்பட்ட' மை இக்கதை நடந்த காலத்திற்கு முன்னரே இச்சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்து விட்டது என்பதனை "பெண்பேதை கட்டவென்று புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன்" என்ற அடிவிளக்குகின்றது. பெண்கள் 'பேதை'களாகக் கருதப்பட்ட நிலைமையும் பத்தினியாக பெண் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தும் நிலவிய காலகட்டமே இக்கதை உருவாகிய காலமாகக் கருதவேண்டும். 'கற்புடையாள் நாணாகில்..உன் கையைத் தான் நீட்டு'

'அன்னநடை சின்ன இடை வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ ஆனை கொண்டு வந்தானே' என்று கூறுவதன்மூலம் மெல்லிய இயல்புகளை உடையவரே பெண்கள் எனச் சமூகத்தால் விதிகள் வகுக்கப்பட்ட பெண் ஒருத்தி சமூக விதிகளையும் மீறி ஆணுக்கு நிகர் என சாதித்து விடுவதைக் காணமுடிகின்றது.

'பெண்பேதை துறட்டினைப் போட்டிற்றுக்க...வன்னிமறிகாறர் எல்லாம் வழிபார்த்து நிற்கிறார்கள்' என்ற அடிகள் மூலம் பெண்ணின் வீரம் விளக்கப்படுகின்றது.

அரியாத்தையின் துணியை மதயானையின் பயங்கர கோலத்தை விளக்குவதன் மூலம் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது ஒப்பாரிப்பாடல்.⁴

'வாற பொழுதிலையோ ஆனையது மும் மதமும் தான்பொளிந்து கைமடித்துத் தான் குளறி அரியாத்தை முன்பு கொம்பன் வந்து நின்றதுவே'' பெரிய கயிறுகளைக் கொண்டு அரியாத்தை பயமின்றி யானையைக் கட்டி அதன் முதுகிலும் ஏறினார்.

'உன் காலேத்தா கந்தா..நானும் கனத்த வடம் போட்டிற்றுக்க'

'பொல்லை எடுத்தல்லவோ வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தை கையிற் பொற்புடனே தான் கொடுக்க 'மான் வாற் கயிறு எடுத்து வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அவ மனங்குளிரப் போட்டிற்றுக்கி'

அரியாத்தை மான்தோலில் செய்த வலிமையான கயிற்றையே மிகவும் தைரியமாகவும், ஆறுதலாகவும் யானையிற்போட்டு இறுக்கிய செய்தி ஆச்சரியத்திற்குரியது. ஆடவரெல்லாரும் தம்மால் இயலாது என்று கைவிட்ட காரியத்தைப் பெண்ணை அரியாத்தை துணிவாக 'மனங்குளிரக்' கயிறுகளால் இறுக்கிக் கட்டிச் செய்தமை பெண்ணினத்திற்கு அரியாத்தை விடும் சவாலாகவே உள்ளது.

தான் தனியாக ஒரு வீரதிலகம் அல்ல எனவும் தன்னைப்போல் பல பெண்கள் இலங்கை மாதா ஈன்மெடுத்திருப்பதாகவும் கூறுவதன் மூலம் பெண் சமூகத்தை ஒன்று சேர்க்கின்றார் அரியாத்தை. 'நானும் இறப்பதல்லால்..நானும் இருப்பத, மா. 8

தொரு நாளும்லை' என்று இறப்பு எல்லோருக்கும் நிகழும் ஒன்று எனவும், 'என்னைப்போல் கன்னியர்கள் எத்தனையோ தானிருப்பர்' எனவும், 'என்னைப்போல் கற்புடையாள்...இந்த இலங்கையிலே மெத்தவுண்டு' எனவும் கூறி பெண்சமூகத்தை ஒருமுகப்படுத்தி வலிமை பொருந்தியதாக ஆக்க வேண்டியதை உணர்த்துகின்றார். வன்னி நாச்சியார் மான்மீயமும் ஏழு வன்னிமாதர் போத்துக்கீசருடன் போராடி மாண்டமையைக் கூறுகின்றது. வன்னி நாச்சிமாரின் போர்க் கோலத்திற்கான தூண்டல் நாச்சன் அரியாத்தையின் வீரச்செயல்பற்றிய கதையிலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம் எனக்கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

திரு நயத் தக்க பண்பினிவள் நலனே பொருநர்க்கல்லது பிறர்க்காகாதே

(புறநாநாறு 342)

என்ற பாடலும் பெண்கள் வீரத்தைப் போற்றியமைக்கான ஆதாரத்தைத் தருகின்றது.

வன்னிமக்கள் காடுசார் பிரதேசங்களில் வாழ்வதால் கொடிய விலங்குகளுடன் போராடவேண்டியவர்களாவர். இதனால் வீரம் அவர்களுக்கு முக்கியமான ஓர் அம்சமாகக் காணப்பட்டது. இதற்குப் பண்டைய வன்னியர் வீரக் கடவுளரையே பாடிப் போந்தனர். கிரேக்க காவியங்களும், வீரக் கடவுளரை வணங்கியமையைக் காட்டுகின்றன. ஐயன், ஆனைமுகன், வீரபத்திரர், நாகதம்பிரான் போன்ற கடவுளை வணங்கிய அரியாத்தை இறுதியில் வீரத்தாய்காளிக்குப் பொங்கலிட்டே யானையைப் பிடிக்கச் சென்றார். வீரத்தைப் போற்றி வந்த மரபை அவர்கள் வழிபடும் தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்தும் அறியலாம்.

பெண்ணின் முன்னேற்றத்தை ஆண் வழிச் சமுதாயம் விரும்பாது என்பதைக் காட்டவே அப்பெண்ணை நஞ்சு கொடுத்தோ அல்லது பெல்லிப்பெய் விட்டோ சாகடிக்கச் செய்யப்பட்டுள்ளது. தான்

இறக்கும்போதும் 'உயிர்க்கருணை' என்ற அன்புடமைக் கோட்பாடுபற்றிச் சிந்திக்கிறாள் அரியாத்தை. கந்தன் என்ற யானையை அவிழ்த்து விடும்படி அவள் கூறியது அக்கால சமுதாயம் சித்திரவதையைச் செய்வதை விரும்பாதது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

இலக்கியங்களிலும், வாய்மொழி இலக்கியங்களிலுமுள்ள நீண்ட கதைப்பாடல்கள் சில சமூக நிகழ்ச்சிகளையும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இவற்றின் தலைவர்கள், தலைவியர் சோகமுடிவை எய்துவதே மரபு. குறிப்பாகத் தலைவரின் சோகமுடிவைவிட தலைவியர் உடன்கட்டை ஏறலே மிக அவலமானது. வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி தலைவியின் சோகமுடிவைக் காட்டுவதுடன் தலைவன் இரங்கி அழுது புலம்பும் நிலை அவலமானதாகக் காணப்படுவதால் தலைவியின் சிறப்பே மேலோங்கி நிற்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சி. தெய்வேந்திரம் என்பவர் 'மத யானையை வென்ற மாதரசி' என்ற

நாடகத்தைப் பலதடவைகள் மேடையேற்றியுள்ளார்.

2. இக்கதைப்பாடலின் பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. வன்னிப்பிரதேசத்தின் எப்பகுதியில் இக்கதை நடைபெற்றதாகக் குறிப்பாகக் கூறப்படவில்லை. 'கண்டல்' 'கொம்பன் படுத்த கண்டல்' முதலியன குமுளமுனைக் கிராமத்திற் பயன்படுத்தப்படுவதால் இக்கதைப்பாடல் இப்பகுதியில் எழுந்திருக்கலாம் என ஊகிக்கப்பட்டுள்ளது.
3. க. கைலாசபதி, 1981, நாட்டார் பாடல்கள்: வந்தவையும் வரவேண்டியவையும். நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய கருத்தரங்குமலர், தமிழ்த் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.
4. செ. மெற்றூஸ் மயில் (தொகுப்பாசிரியர்), 1980, வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள், முல்லை இலக்கிய வட்ட வெளியீடு.
5. ஏங்கெல்ஸ்-குடும்பம், தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்.

வன்னி வளம்பாடும்

(54-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

"ஆலைகள் வளர்ந்ததனால் அருங்கீதம் இழந்தோம்
அருவி வெட்டுப் பாடலுக்கும் அதிக நாளில்லை"
என்று உளமுருகிப் பாடுகின்றார் கவிஞர்.

இறுதியாக, பேதமற்றுப் பெருவாழ்வு வாழும் வன்னி மக்களைப் பாடுகின்றார் கவிஞர். அங்கு ஒருதாய் மக்களாய் பலவேறு மதத்தினரும் வாழ்கின்றனர். ஆலயங்கள் அமைத்து வழிபாட்டு உரிமையுடன் பலவேறு இனத்தவரும் ஒற்றுமையாக வாழும் சிறப்பினைப் பெற்றது வன்னிவள நாடு. இப் பண்பினைப் பின்வருமாறு பாடுகின்றார் வன்னியூர் வேலன்.

"மாறுபட்ட மதத்தினரும் மாண்புடனே
ஒற்றை மாது பெற்ற மக்களென மகிழ்வுடனே
வாழ்வார் வேறுபட்ட சாதியினர் வேறு கோயில்
கட்டி வேண்டுமெனில் வணங்குமென்ற பேத
மிலா நாடே"

வன்னி வள நாட்டினது வரலாறு உரைக்கும், பண்பாட்டுப் பெருமை பேசும் சீர்வளம் சிறந்துரைக்கும், கவிதைகளைத் தேடித் தொகுத்து நூலருவாக்கி எதிர்காலச் சந்ததிக்காகப் பேணுவது தமிழ் மக்களது கடனாகும்.

வன்னிப்பிரதேச மொழி வழக்குகள்

பொ. சத்தியமூர்த்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குத் தேற்கிலும் அநுராதபுரப் பிரதேசத்திற்கு வடக்கிலும் அமைந்துள்ளதும், பொதுவாக வவுனியா மன்னார் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதுமான நிலப்பரப்பு வன்னிப்பிரதேசமாகும். 13ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் வன்னிமைகள் பல இருந்தபோதும் அதற்கு முன்பே வன்னிமைகள் தோன்றியிருக்கவேண்டுமென கலாநிதி சி. பத்மநாதன் கூறுவது கவனிக்கற்பாலது. அத்துடன் ஈழத்தில் வேலைக்காரருக்கு கொடுக்கப்பட்ட படைப்பற்றுக்கள் வன்னிமைகள் உருவாகக் காரணமாக இருந்ததெனக் கூறுகிறார். இவ்வன்னிமைப் பிரதேசம் தனக்கெனச் சில சமூக பொருளாதார கலை, கலாசார மொழி பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை ஆதி காலம்தொட்டே தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. இப்பிரதேச மக்கள் வேளாண்மையையே தங்கள் வாழ்க்கையின் உயிர் நாடியாகக் கொண்டுள்ளனர். “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” (புறம் 18) என்று தமிழர் கோட்பாட்டை இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. “உழவே தலை (1031) “உழுவார் உலகத்தவர்க்கு ஆணி” (1032) “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் (1033) என வரும் திருக்குறட் பாக்களும் வேளாண்மையின் சிறப்பையும், வேளாண்மை மக்களின் மேம்பாட்டையும் சிறப்பற உணர்த்துகின்றன.

இப் பிரதேசத்தில் விவசாயத்தை மேற்கொண்டுள்ள மக்கள் சேனைப்பயிர்ச் செய்கையையும், சிறு நீர்ப்பாசனச் செய்கையும் மேற்கொண்டு வருவதைக் காணலாம். விவசாயத்தை முக்கியமான தொழிலாக இப்பிரதேசமக்கள் கொண்டாலும், சாதி அடிப்படையிற் பல்வேறு தொழில்களை மேற்

கொள்ளும் சமூகங்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சிற்சில பகுதிகளில் வேட்டையாடுதலையும், மீன்பிடித்தலையும் (அண்மைக்காலத்தில்) நமது உபதொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர்.

இப்பிரதேசத்திற் பெரும்பாலானவை குளக்குடியிருப்புகளே இக்குளக்குடியிருப்பை அண்டி சந்தை, சந்திக் குடியிருப்புகளும் காணப்படுகின்றன. அண்மைக்காலம் வரை பல விவசாயக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் அரசினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக்குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் வடக்கிலும், தீவுப்பகுதியிலும், மலையகத்திலும் இருந்து வந்த தமிழ் மக்கள் குடியேறியுள்ளார்கள். வவுனியா, மன்னார் ஆகிய வன்னிப் பிரதேசங்களில் மிக அண்மைக்காலம் வரை சிங்களக் குடியேற்றத்திட்டங்களும் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கற்பாலது. இவ்வன்னிப்பிரதேசங்களின் ஆதிகால மக்கள் சுயதேவைப் பொருளாதாரத்தை உடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். இது மக்கள் தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க விரிவடைந்து சுயதேவைப் பூர்த்தியுடன் சந்தை அமைப்பையும் கொண்ட பொருளாதாரமாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு - நிலவுடமைச் சமுதாயத்தின் சாயல் காணப்படுகின்ற போதும் முற்று முழுதான நிலவுடமைச் சமூகமாகக் கொள்ள முடியாது. குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை நிலப்பங்கீடு சமனாக இருந்தபோதும் பழைய குடியிருப்புகளின் நிலப்பங்கீட்டு முறையில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படுகிறது.

இவ் வன்னிப் பிரதேசம் தனக்கெனத் தனித்துவமான மொழி வழக்குகள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடும் மக்கள் தொழில்

ரீதியான சொற்களை உபயோகிக்கிறார்கள். இவ்வழக்குகளிற் சில ஏனைய மாவட்டங்களில் வசிக்கும் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் புதியனவாகவும், புரிந்து கொள்ள முடியாதனவாயுமுள். உதாரணமாக இப்பிரதேச மக்கள் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபடும்போது “கொட்டாப்பிச்சுப் போட்டியா?” எனக் கேட்பதுண்டு. இதன் பொருள் “சாப்பிட்டுவிட்டாயா?” என்பதாகும். வன்னி மாவட்ட மக்கள் உபயோகிக்கும் ஒரு சொல்லை வேறுமாவட்ட மக்கள் வேறு ஒரு பெயரால் அழைக்கும் மரபு உண்டு. உதாரணமாக வன்னி மாவட்ட மக்கள் ‘முக்காலி’ என்று அழைப்பதை மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்கள் ‘அலரி’ என அழைப்பர். வன்னி மக்கள் ‘கடவல்’ என்று அழைப்பதை யாழ் மாவட்ட மக்கள் ‘கேற்று’ என அழைப்பர். வன்னிப் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வழக்குகள் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக வவுனியா மாவட்டமக்கள் வயல்களில் களகை ‘குல்லம்’ என அழைக்க முல்லைத்தீவு மாவட்ட மக்கள் ‘பெரு வெட்டம்’, ‘முறம்’ என அழைக்கிறார்கள். முதன் முதல் நெல் அறுவடை செய்வதை வவுனியா மாவட்ட மக்கள் ‘அருவி வெட்டுதல்’ என்று அழைக்க முல்லைத்தீவு மாவட்டமக்கள் ‘அயல் திறத்தல்’ என அழைக்கிறார்கள். இதைப்போன்றே வன்னி மாவட்ட மக்கள் பல மரபு வழிச்சொற்களைத் தொழில் ரீதியாகவும் பிரதேச ரீதியாகவும் கொண்டுள்ளார்கள். அவற்றைக் கீழே பார்ப்போம்.

நிலத்தைப்பண்படுத்தும் போது பயன்படுத்தும் பொருட்களையும் பின்வருமாறு அழைப்பர். உழுதல், மறுத்தல், உழுவதற்கு மாடு பூட்டி உழும் கலப்பை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இக்கலப்பை ஏர்க்கால், மோழி, கொழு, கொழுவுஞ்சிராய் என்பவற்றால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும். இவ் உழுதல், மறுத்தல் ஆகிய இரு வழக்குகளையும்

முறையே நிலையெடுப்பு, இரட்டிப்பு என மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்கள் அழைப்பார்கள். இங்கு பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வழக்குகள் மாறுபடுவதை அவதானிக்கலாம்;

சேற்று விதைப்பில் ‘பலகை அடித்தல்’ என்ற வழக்கு உபயோகப்படுத்தப் படுகிறது. இது வயலை மட்டமாக்குவதைக் குறிக்கும். இச் சொல் இந்தியாவில் ‘பரம்படித்தல்’ என வழங்கப்படுவதாக கலாநிதி ந. வி. செயராமன் கூறுவார். இப்பலகையானது ‘வள்ளக்கை’ ஆப்பு என்பவற்றைக் கொண்டு அமைவதோடு இப்பலகை மாட்டின் கழுத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ‘நுகம்’ என்பதில் வைத்துக் கட்டப்படும். நுகம் ‘பூட்டாங்கயிறு’ ‘நந்தக்கயிறு’ என்பவற்றைக் கொண்டதாக காணப்படுகிறது.

விதை நெல் நீரில் ஊறப்போட்டு நான்காவது நாள் வயலில் விதைக்கப்படும். நீரில் இருந்து எடுத்த அடுத்த நாளை ‘நீர் வடிவு’ என்றும், அடுத்தநாளை ‘சோம்பு முறை’ என்றும் அடுத்த நாளை ‘அடுக்கு முறை’ என்றும் அதற்கு அடுத்தநாளை ‘அடி முறை’ என்றும் அழைக்கிறார்கள்.

நெல் விதைத்த பின் நீர் வடிவதற்காக வயலில் வைக்கப்படும் வாய்க்கால் களை ‘மின்னாப்பு கிறல்’, ‘தாயளைக்கொத்துதல்’ என்ற வழக்குகளால் அழைப்பர். விதைத்தபின் முதன்முதல் விடும் நீரை ‘கங்களவு தண்ணீர்’ கட்டத்தல் என அழைப்பர். வயலில் இருந்து நீரை வெளியேற்றுவதற்காக வெட்டி விடுவதை ‘வக்கடைவெட்டி விடுதல்’ என அழைப்பர். இவற்றை விட நெற்பயிரின் காலத்தை ‘கம்பி, குடலை, பெரும்பழுப்பு, தாய் நெல்லு, தலைவணக்கம், காய் விளைவு’ என அழைப்பார்கள். நெல்வெட்டுவதை அருவி வெட்டல் என்றும், நெல் வெட்டுவதற்கு உபயோகப்படுத்தும் கத்தியை ‘தாழ்க்கத்தி’ என்றும் அழைப்பார்கள். வெட்டிப்போட்ட நெற்கதிர்களை உப்பட்டி, மாவக்கை, கதிர்க்

கட்டு என்றும், நெற்கதிர் குவித்து வைக்கப்படும் இடத்தை மூட்டுப்பிட்டி, களம் என்றும் நெற்கதிர்களைக் குவியலாக அடுக்கி வைப்பதைக் 'கட்டக் கந்து', 'குடு' என்றும் அழைப்பார்கள். சூட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தும் பொருட்களைக் கவக்கம்பு, குடு கட்டுக்கயிறு, குடு கட்டிப்பலகை என அழைப்பார்கள். குடுவைத்து முடிவடையும்போது 'முடி சூட்டியாச்சு' என அழைப்பார்கள். குடு மிதிக்கும் போது கட்டுமிலாறு (கூட்டுமாறு) பொரிமிலாறு (கேட்டி) குல்லம் (சளகு), பெருவாயன் (கடகம்), பொலிக்கொடி (வைக்கோல்), கூரன் (நெல்), பொலி (அதிக விளைவு), போல் (சாணம்), பட்டறை (நெற்கழஞ்சியம்), நடையன் (எருமைமாடு), முக்காலி, முகப்பொலி (அரைச்சாவி), மரக்கால் (புசல்), வைக்கல் புரி, கத்தைகட்டுதல், போன்ற பல சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இச் சொற்கள் இப்பிரதேச மக்களின் தொழில் சம்பந்தமான தனி வழக்குகளாகும். இவ்வழக்குகளை யாழ்ப்பாண மாவட்ட மக்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

இதே மாதிரி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கான சில தனி வழக்குகள் உண்டு. இவற்றை வன்னி மாவட்ட மக்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். உதாரணமாக மையோர்க்கட்டை (மரவள்ளி), தண்ணம் (நீர்), ஆத்தை (அம்மா) புகைப்போடுற (புகையிலைக்கு) போன்ற சொற்களைக் கூறலாம். இச் சொற்கள் யாவும யாழ் மாவட்டத்தில் சிற்சில பகுதிகளிற்குள் காணப்படுகின்றன என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இவற்றை விடப் பண்டிப்பள்ளு என்ற நாட்டார் இலக்கியத்தில் வன்னி வழக்குகளாக சோட்டை (ஆசை), கரி (சேறு), சூழ் (தீப்பந்தம்), முதலியன காணப்படுகின்றன. சூட்டான் (பன்றி நரல்) கருக்கல் (பன்றிநெய்). வார் (பன்றி இறைச்சியின் மேற்பகுதி) போன்றனவும் இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவத்தைக் காட்டுவன. மற்றும் வன்னி நாட்டுப் பாடல்களிலும் பழமொழிகளிலும் விவசாயவாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்களும், சொற்றொடர்களும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக

“கோணல் கோணலாய் உடுத்தாலும்
கோணலும்

உடை யாற்றைக்கை தானே”

“கருங்காலி வைரவர் மாதிரி”

“அரிவாள் ஆடக் குடுவையும் ஆடும்”

“நெல்லுப் பொரி போல வாய்”

“அக்கா வீட்டிற்கும் அரிசி குடுத்துச்
சாப்பிடவேணுமா”

“மழக்கால் இருட்டென்றாலும்—மந்தி
கொப்பிழக்கப்பாயாது”

“குளத்தோடு கோவித்துக் கொண்டு—
குண்டி கழுவாமல் விட்டாலும்”

“தயிர்ச் சட்டிக்கை விழுந்தபூனை போல”

இப்பழமொழிகள் வன்னி நாட்டின் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட தொழில் ரீதியான வழக்குகளும், மற்றும் பிரதேச ரீதியான வழக்குகளிலிருந்தும் வன்னி நாட்டுப்பாடல்கள், பழமொழிகள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் வன்னி மாவட்ட மக்கள் தங்களுக்கென மொழி ரீதியான சில தனி வழக்குகளைக் கொண்டுள்ளார்களென்பது புலனாகும். பல பகுதி மக்களுடனான தொடர்பு இன்று இவ்வழக்குகளை அருகிக்கொண்டு போகச் செய்கின்றது.

அறிவின் கடலைக் கடைந்தவனும்

அமிர்தம் திருக்குறள் அடைந்தவனும்

பொறியின் ஆசையைக் குடைந்திடவே

பொருந்திய நூல்கள் உரைத்திடுவான்.

— நாமக்கல் கவிஞர்

முல்லைத்தீவு மாவட்ட சரித்திர கலை கலாசாரப் பணிகள்

சி. க. மார்க்கண்டு

(யாழ் மாவட்ட உள்நாட்டு வியாபார உதவி ஆணையாளர்)

இம்மாவட்டம் புதிதாக அமைக்கப் பட்டதொன்றாகும். இது இந்நாட்டின் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற வன்னிப் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கியது. யாழ்ப்பாண ராஜ்யம், ராஜரட்டை ராஜ்யம், நுகுளை ராஜ்யம், கண்டி ராஜ்யம் போன்று இதுவும் ஒரு தனிராஜ்யப் பிரிவினைக் கொண்டுள்ளது. இது சரித்திரம்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம், வவுனியா மாவட்டம், மன்னார் மாவட்டம் என்ற மூன்று நிர்வாக மாவட்டங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நிலப் பிரதேசத்தைக்கொண்டதாகும். கிளிநொச்சித் தேர்தல் தொகுதி மன்னார் தேர்தல் தொகுதிகளின் பகுதிகளையும், முல்லைத்தீவு தேர்தல் தொகுதியையும் கொண்டதாக இது அமைக்கப்பட்டது. முல்லைத்தீவு தொகுதி 1977இலும், முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 1978இலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவை.

தற்போது இந் நிர்வாக மாவட்டம் வன்னித்தேர்தல் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. மறுபுறம் இந் நிர்வாக மாவட்டத்துக்கென்று தனியே ஒரு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையும் இயங்குகிறது.

முல்லைத்தீவில் நான்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் உள்ளன. இருபத்தியாறு கிராம சேவகர் பிரிவுகள் உள்ளன. முன்னாற்றி பதினொரு கிராமங்கள் உள்ளன. 1971-ல் சனத்தொகை 43625 ஆகவும், 1981-ல் 77512 ஆகவும் உள்ளது. பெரிய நீர்ப்பாசனத்தில் 12638 ஏக்கரும், சிறிய நீர்ப்பாசனத்தில் 12638 ஏக்கரும், சிறிய நீர்ப்பாசனத்தில் 7015 ஏக்கரும் சிறிய

நீர்ப்பாசனத்தில் 19045 ஏக்கரும் உள்ளன. கமத்தொழில் கடற் தொழில், கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியன மேலான தொழில்கள். இது கிட்டத்தட்ட 1600 சதுர மீற்றர் பரப்பானது. 1979-ல் வாக்காளர் தொகை 31802 ஆகும்.

விசுவமடுக்குளம், உடையார்கட்டு, முத்தையன்கட்டு, வவுனிக்குளம், ஐயங்குளம் அம்பலப்பெருமாள் குளம், கோட்டைகட்டிய குளம், தண்ணீர்முறிப்பு போன்ற பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் காணப்படுகின்றன.

சூரியன் ஆறு, கனகராயன் ஆறு, பாலி ஆறு, பறங்கி ஆறு, ஆகியன இதன் ஊடாகச் செல்கின்றன.

வற்றூப்பளை அம்மன் கோவில், ஒட்டு சுட்டான் தான்தோன்றிஸ்வரர் கோவில் ஆகியன புராதன கோயில்கள்.

ஒரு இனத்தவருக்குப் பேசும் மொழியுண்டு. மொழி வளங்கப்படும் நிலமும் உண்டு. மொழியும், நிலமும் இருக்கும் இடத்தே அதற்கான கலை, கலாச்சாரம் பண்பாடு இருக்கும். இவற்றை எடுத்துக் கூறுவதற்கே வரலாறு பெரிதும் உறுதுணை புரிகிறது. அழிவுபெற்ற கட்டிடங்கள் சிற்பக் கலையை விளக்குகின்றன. கோவில் களும் அமைப்புக்களும் இவற்றை எடுத்துச் சொல்கின்றன. குளக்கட்டுக்கள் பொறியியலை உணர்த்துகின்றன. வயல்களும், வாய்க்கால்களும் தரை அமைப்பை அறியும் நிலஅளவை அறிவைத் தருகின்றன.

சில இலக்கியங்கள் காலத்தால் அழிவற்றன. அழிக்கப்பட்டன. சில காலவெள்ளத்தால் அழியாது இன்றும் நிலைபெற்று வருகின்றன. சில எழுத்துவடிவில் ஏட்டிலோ அன்றி அச்சுப் பிரதிகளாகவோ உள்ளன. சில செவிவழியாக வந்துள்ளன. இன்னும் சில கற்களில் டதிக்கப்பட்ட கல் வெட்டுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

சரித்திரம் மூலம் எமது முத்தாயின் வாழ்க்கை முறைகள், அவர்கள் கைக்கொண்ட வழிவகைகள், அவர்களின் பழக்கங்கள் ஒழுக்கங்கள், ஆசாரம், கலை, கலாசாரம் என்பவற்றை அறியலாம்.

புதியன ஆக்கப்படுவதுடன், புதிதாகச் சேர்க்கப்படுவதுடன் பழையன எவை என்பதனையும் தெரிந்து அவற்றால் நாம் அடையக்கூடிய பலாபலன்களையும் பெறவேண்டும். சரித்திர வழியாக நம்மவர்களின் ஆற்றலையும் திறனையும் அறியலாம். சரித்திரக் குறிப்புகள் ஆராய்ச்சி செய்வோருக்கு மட்டுமன்றி எம்மைத்திருத்தி நடக்கவும், எமது அறிவையும், ஆற்றலையும், வளத்தையும் செம்மைப்படுத்தவும் உதவும்.

பெண்கள் திலகம் இடுவது, மணமகளுக்குத் தாலி கட்டுவது சடங்குக் கலாச்சாரம் எனலாம். விருந்தோம்புவது பண்பாடு எனலாம். இசை, பாட்டு, நாடகம், நடனம் ஆகியவை கலை எனப்படலாம். இந்த மாவட்டத்திலே நிலைத்துள்ள வரலாறு சம்பந்தமான விசயங்களை மக்களின் உணர்வினால், அன்பினால், ஒத்துழைப்பால் சேவையினால், தியாகத்தினால் சேர்த்து ஒவ்வொரு பிரிவாகக் கோவை செய்து வைப்பதே முதற் படியாகும். இதில் ஆர்வமுள்ளோர், ஈடுபாடு கொண்டோர் யாபேரும் பங்கு கொண்டாலன்றி இதனை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாகும். இதில் மக்களின் விசுவாசமான செயற்பாடு இன்றியமையாதது. பிற்போடக்கூடியதன்று.

முன்னோர் சேகரித்து வைத்தவற்றிலிருந்தும், எழுதி வைத்தவற்றிலிருந்தும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ நாம்

நன்மை பெறுகின்றோம். எழுதி வைத்தவற்றைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்கின்றோம். குறைநிறை கூறுகின்றோம். நடமாங்கனிலிருந்து கனிகளைப் பெறுகின்றோம். வேம்பு, பலா, பனை தறித்து எமது வீட்டுத் தேவைகளுக்கு உபயோகிக்கின்றோம். அல்லது விற்றுப் பணம் பெற்று செலவு செய்கின்றோம். ஆனால் அவர்களது தலைமுறையினரான நாம், எவ்வகையான பயன்தரும் மரங்களை நட்டு உண்டாக்கி உள்ளோம்? புதியனவற்றை எழுதாவிட்டாலும் மறைந்து இருப்பனவற்றை அழிந்தொழியாது மறையாமல் இருக்க என்ன செய்யலாம்?

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மட்டக்களப்பு மான்மியம், மகாவம்சம், வன்னி பற்றிய விபரத்திரட்டு (Manual of Vannai) என்பவை இல்லாவிட்டால் பழையவற்றை எப்படி அறிந்திருக்கலாம்? கர்ணபரம்பரைக் கதைகளுடன் எழுத்துவடிவில் உள்ளவை நல்ல சாட்சி பகரும் ஆவணங்களாக அமையும்ல்லவா? இன்று ஆங்கிலேய அரசு அதிகர்கள் பொதுத்தினப்பதிவேட்டில் (General Diary) எழுதியவற்றிற் கூறப்பட்ட விபரங்களை வைத்தே பல முக்கிய தகவல்களையும், பழைய நிர்வாக, பொருளாதார சமூக விசயங்களையும் அறிகின்றோம். ரெபேட் நொக்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயன்தான் சிறை பட்டு தப்பி ஓடின பின் எழுதிய புத்தகத்தை சிங்கள மக்கள் தமது முன்னோரின் வாழ்க்கை, கலை, கலாச்சாரம், ஆட்சி பற்றி அறிய உபயோகிக்கின்றனர். ஆர் எல். புரேசியர் எழுதிய 'பண்டைய நீர்ப் பாசன வேலைகள்' என்ற நூலும் பயனுள்ள நூல்களில் ஒன்றாகும். யாம் அறிந்து பெருமிதம் கொள்ளப் பழமையைக் கூறுபனவற்றை எடுத்துப் பேணிக்காப்பாற்ற வேண்டும். இது மற்றவர்கள் சொல்லாமல், கேளாமல் நாம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புள்ள பணியல்லவா?

மேற்கு நாட்டிலே எழுதிக் குவிக்கிறார்கள். ஆனால் கிழக்கிலோ பேசித் தள்ளுகிறார்கள்.

பண்டாரவன்னியன் 1803-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30-ந் திகதி அன்னிய ரான வெள்ளையரினால் தோற்கடிக்கப்பட்டான், இதற்கான குறிப்பு ஒன்று கற்சிலையில் பொறிக்கப்பட்டு கற்சிலைமடு என்ற கிராமத்தில் உண்டு. இச்சிறு கிராமம் முத்தையன்கட்டு குடியேற்றப்பகுதியின் தலைநகரான ஒட்டிசுட்டானிலிருந்து நாலுகிலோ மீற்றர் தொலைவில் உண்டு.

வன்னியை ஆண்ட கடைசிமன்னன் இவனாவான். இவன் மறைந்து 178 வருடங்களாகின்றன.

கண்டிமன்னனுக்குத் தொடர்ந்து உதவியளித்து வெள்ளையர் கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கு வன்னி தொல்லையாக இருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. இதனாலேதான் வன்னியைக் கைப்பற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மேலும் கரையோரப் பிரதேசம் முழுவதும் தம்மாட்சியிற் கொண்டுவந்ததினால் கண்டியீது கவனம் செலுத்துவது நல்லதென எண்ணியிருந்திருக்கலாம்.

இம்மன்னன் தப்பியோடித் தமக்கையிடம் பனங்காமம் சென்றான். பனங்காமம் பிரிவை தமக்கை ஆட்சி செய்தார். அங்கிருந்து சுகப்பட்டுக்கொண்டு இந்தியா சென்று மீண்டும் வெள்ளையரைத் தாக்கக் கனகராயன் குளம் வந்தான் என்றும் கூறுவோரும் உண்டு.

இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவற்றையும் அறிந்துள்ளபோதிலும் கிட்டதட்ட 200 வருடங்களுக்குள் நடந்த பண்டார வன்னியனின் ஆட்சியைப்பற்றி அறிய முடியாமல் இருப்பது கவலைக்குரியது: இவனுடைய பிறப்பு வரலாறு, சேவைகள், மாளிகைகள், படைகள் பற்றி எமக்கு என்ன தெரியும்? இவனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அரண்மனை எங்கிருந்தது? இதன் சுவடுகள் ஏதும் இப்போதாவது தேடிச்

காணப்பட முடியுமா? இவைபற்றிய சுவடுகள் எங்குள்ளன?

கண்டியை ஆண்ட கடைசி மன்னனான ஸ்ரீ விக்ரம ராசசிங்கனின் அணிகலன்கள் நூதனசாலையிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. வெள்ளையர்கள் எம் மன்னர்களைத் தோற்கடித்தாலும் மதிப்புக்குரிய பொருட்களை எடுத்துச் செல்லாமல், எடுத்துச் சென்றாலும் குறிப்புக்கள், பதிவுகள் வைக்காமல் விடார்கள்.

யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தை ஆண்ட சங்கிலி மன்னனுடைய அரண்மனை அமைந்த இடம் எது என்பது அறியக் கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் 500 வருடகாலத்துச் சரித்திரம் எப்படிச் சரியாகத் தெரியாமல் போய்விட்டது?

2000 வருடங்கட்கு முற்பட்டதைப்பற்றிக் கூறும் நூல்கள் எமக்கு எப்படிக்கிடைத்தன, வந்தன, இவை கிடைத்தால் அதே வழி 500 வருடத்திற்குட்பட்டவை ஏன் கிடைக்க முடியாமல், பேணப்படாமல் போயின. இவை எமது சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. கோயில்களும், படிப்பகங்களும், அறநிலையங்களும் இல்லாதிருந்தால் இவை நிலைபெற்று வந்திருக்குமா?

சிங்களப் பௌத்த கோவில்களில் உள்ள மாதிரி எமது சைவக் கோயில்களிற் சென்ற 500, 600 வருடச் சரித்திர சம்பவங்களைக் கூறக் கூடியவை இல்லாமற் போனதெப்படி? போர்த்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், வெள்ளைக்காரர் காலத்துச் சம்பவங்களைப்பற்றி அறிய ஒவ்வொரு இராச்சியத்தைப்பற்றியும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா அந்நாட்டு நூல் நிலையங்கள் அரசு சுவடி நிலையங்கள், நூதனசாலைகள் ஆகியவற்றுக்குச் சென்று எத்தனை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?-- இவை பற்றி இளம் தலைமுறையினரானவர்கள் அறிய வேண்டும். பாரம்பரியத்தை அறிய விரும்புவோர்க்கு சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள்

போதிய அளவு உதவவேண்டும். தமிழர்க்
கெனத் தனிப் பல்கலைக்கழகம் இருப்பதும்
இக்குறையையும் தீர்க்க வேண்டும்.

மறைந்த பண்டாரவன்னியனைப் பற்றிக்
கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் உண்டா
அவை வெளிவர வேண்டும்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முன்பும்
அவர்கள் காலத்தும் உள்ள வன்னிநிலமன்
னர்கள் உண்மையான பரம்பரை வன்னி
மன்னர்கள் என்றும், டச்சுக்காரன் காலத்
திலே பரம்பரையினரை விட்டு இறை நிதி
பண்டம் பொருள், திறை கொடுத்தவர்
கட்கு கிறிஸ்தவப் பெயர் முன் வைத்து
தமிழ் பெயர் பின் வைத்து விரும்பினவர்
களைச் செயற்கை மன்னராக்கியதாகவும்
கூறப்படுகின்றது. இப்பதவி ஏற்புக்களின்
மாற்றம் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதா? இத
னையும் ஆராய்ந்து உண்மையை அறியத்தர
வேண்டும்.

முல்லைத்தீவிற்கும் நெடுங்கேணிக்கும்
இடையே குமுழமுனைக் கிராமத்திற்குரிய
தண்ணீர் முறிப்பு நீர்த்தேக்கத்திற்கு அண்
மையாக அமைந்துள்ள “குருந்தார்மலை”
சிகிரியா, யப்பகுவ மலையை ஒத்தது.
இங்கே சைவக்கோயில் உண்டு. இதுவே
பண்டாரவன்னியனின் அரண்மனை என்
றும் கூறப்படுகின்றது. ஒரு சிலர் அவனு
டைய எல்லைக்கோட்டைகளில் ஒன்றாக
இருந்திருக்கலாம் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இந்நிலையில் இப்பகுதியின் பழைமை
யைக் கூறுவனவற்றைச் சேகரிப்பது பற்றிய
தேவையின் அவசியத்தை மேலும் கூறாமல்
உணரலாமல்லவா?

இது விஷயத்தில் சிரமம் பாராது ஒத்
துழைப்புத் தேவை. அது அனுபவங்களைப்
பங்கிடவும், ஆலோசனைகளைப் பெறவும்
வழிவகுக்கும்.

1. நாடோடிப்பாடல்கள்.
2. கிராமியப்பாடல்கள்.
3. சிந்துக்கள்.

4. அருவிவெட்டுப்பாடல்கள்.
5. ஊஞ்சல்பாட்டுக்கள்
6. குழந்தைத் தாலாட்டுப் பாடல்கள்.
7. கர்ணபரம்பரைக் கதைகள்.
8. அழிந்த கோயில்கள், அவையுள்ள
இடங்கள், அவவிடத்துச் சிறப்புகள்.
9. அழிந்த அரண்மனைகள், கோட்டை
கள் ஆவற்றின் பெயர்கள், இருக்கும்
இடங்கள், விசேச இயல்புகள்.
10. புதையல்கள் உள்ள இடங்களும்,
குறிப்புக்கள்.
11. இடப்பெயர்களின் சிறப்புக்கள்,
அதற்கான காரணம், அதனைப்
பொறுத்தமட்டில் உள்ள கதைகள்.
12. குளங்களின் பெயர்கள் வர இருந்த
சிறப்புக் காரணங்கள்.
13. குளங்கள் புனருத்தாரணம் செய்யப்
பட்டதனால் அதற்குள் இருந்த
குளங்கள், அழிந்த குடிகள் இடம்
பெயர்ந்தமை.
14. அழிந்தொழிந்த பழைய பாதைகள்.
15. (1) நெல்வயல்கள்—பெயர்—மாதம்,
விசேட குணஇயல்பு
(2) விதைப்பு முறைகள்
(3) சூட்டிப்பு முறை
16. பொங்கல்கள்—ஏற்பாடுகளும் முறைகளும்.
17. கிராமங்களும் தொழில் முறைகளும்.
18. கோயில்களின் பெயர்களும், பெயர்க்
காரணம், சிறப்புக்களும்.
19. டச்சுக்காரர், வெள்ளைக்காரர் கால
த்து ஆட்சியில் நடந்த முக்கிய சம்ப
வங்கள்.
20. யானை பிடித்தல்.
21. வர்த்தகம்.
22. வெள்ளம், வரட்சி.
23. அழிவுகள்—நோய் முதலியனவற்றி
னால் மக்கள் இறத்தல்.
24. கடற்பிரதேசம்—கப்பல்கள் வள்ளங்
கள் வருதலும், பொருட்கள் ஏற்றி
இறக்குதல் முதலியன.
25. பண்டமாற்று முறைகள்.
26. உணவு வகைகளும் முறைகளும்.
27. நாணயப் பரிவர்த்தனை.

28. உடையும் அணிகலங்களும்.
29. வெளிநாட்டுப் பிரயாணம்.
30. கவிஞர்களும் கல்விமாண்களும்.
31. நீதி பரிபாலனம்.
32. ஆங்கிலேயர் கால அரசாங்க அதிபர் சுற்றுலாவும் நடவடிக்கையும்.
33. வைத்தியம்.
34. கல்விக்கூடங்கள், புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள்.
35. இன்னும் இடம் பெறத்தக்க ஏனைய பலவும்.

இம்மாவட்டத்திலுள்ள முதியோர்களை அணுகி அவர்கள் வாயிலாகவும் பல விசயங்களைச் சேர்க்கவும் முடியும். கிராம மட்டத்தில் உள்ள ஸ்தாபனங்களின் பங்கு இன்றி இதனைச் செய்வது கஷ்டம். சந்தர்ப்பம் இல்லாதபடியால் இதில் முனைவோரும் முனையாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்போது மக்களும், அக்கறை ஆவலுடைய அரசு ஸ்தாபனங்களும், பொதுப் பணிமன்றங்களும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல காரியத்தைச் சாதிக்க முன்வர வேண்டும்.

இதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த ஊக்குவிக்கவும், கௌரவிக்கவும் விசயங்களை எழுதித் தருவோருக்கு இயன்ற பொருளுதவி செய்யப்பட வேண்டும். செலவு செய்த பணத்தையாவது தேவைப்படுவோருக்கு வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையும் தன் எல்லைக்குள் நின்று இம்முயற்சிகளிலும் ஈடுபடவேண்டும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் அபிவிருத்திச் சபைகள் இவற்றில் அக்கறை காட்டி, பணம் செலவு செய்து அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். கலை கலாச்சார மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள், பிராந்திய கலா

சார நிறுவனங்கள், இயக்கங்கள் இவற்றில் ஈடுபட வேண்டும்.

சேய்நாடான ஈழமணித்திருநாடு, தாய் நாடான தமிழகத்திற்குத் தமிழ் வளர்ப்பதில், பழைமையைப் பேணுவதில், புதியனவற்றைப் படைப்பதில், ஆராய்ச்சிகள், திறனாய்வுகள் ஆகியவற்றின் ஈடுபாட்டில் எதுவிதத்திலும் சளைத்ததல்ல. முத்தமிழுக்கும் எம்முத்த தமிழறிஞர்கள் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். இன்றைய இளஞ்சந்ததியினரும் வியக்கத்தக்க முறையில் நல்ல தரத்துடன் பணிபாற்றி வருகின்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு திட்டமிட்டபடி ஆரம்பமாகவும் நிறைவு பெறவும் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து நடத்தி முடித்த பெருமை தமிழாராய்ச்சி மன்றத் தலைவர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனுக்கே உரியது. எண்ணத்தால் விசாலமுடையவராகவும், விக்கினங்கள் வந்தபொழுது அவற்றை விரட்டி அடிக்கக்கூடிய தைரியமுள்ளவராகவும், பல கலைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவராகவும் முன்னின்று பணிபுரிபவர். அன்றார் தம்முடைய விடாமுயற்சியினால் பல சோதனைகளின் மத்தியில் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார். பழைய மரபுகளை குறிப்பாக அண்ணாவிமார் நாட்டுக்கூத்துக்களை அருகிப் போகாதவாறு கண்ணும் கருத்துமாய் காத்து வருகின்றார். அவருடைய தலைமையில் இப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறப்புற நடைபெற வேண்டும். வளம்மிக்க வன்னி நாடும் நன்றிப் பெருக்குடன் தனது பங்கை அளிக்க வேண்டும். அவர் காட்டும் வழியில் அவர் தலைமையில் இம்மகாநாடு சிறப்புற அமைய வேண்டும்.

அழிந்து செல்லும் வன்னிப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

(கே. எஸ். மெற்றூஸ்மயில், பி. ஏ., சிறப்பு) “முல்லைமயூரன்”

“இலங்கைத்தீவு முழுவதிலும் சமூக பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களாக வகுக்கும் பணியில் முதன்முதலில் ஈடுபட்ட பிறைஸ் றயான் என்னும் சமூகவியலாளர், இயைபுடைய சமூகக் குழுமங்கள் என்ற அடிப்படையில் பிரித்தபொழுது, யாழ்ப்பாணத் தீபகத்தை ஒரு பிரதேசமாகவும், முஸ்லீம் களம் தமிழரும் இணைந்து வாழும் கிழக்குப் பகுதியை ஒரு பிரதேசமாகவும், வடபகுதி புடன் சார்ந்த வன்னிப்பகுதியை ஒரு பிரதேசமாகவும் பிரித்துக்கொண்டார். மற்றைய பிரதேசங்கள் சிங்கள மக்கள் பெரும் பான்மையாக வாழ்ந்த இடங்களுள் வந்தன. அத்தகைய பிரதேசங்கள் ஐந்து உள்ளன. வடபகுதியின் வன்னிப் பிரதேசம் என்னும் சமூக பண்பாட்டுப் பிரதேசம் மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கி நிற்பதாக அமைந்தது. இப்பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய பண்பாட்டாய்வினைப் பொறுத்தவரையில்..... வரலாற்றுப் பிரக்ஞைக்கு ஓரளவு இடமளித்தது. ‘அடங்காப்பற்று’ப் பற்றிய குறிப்புக்கள், பண்டாரவன்னியனின் வீரம்பற்றிய குறிப்புக்கள் முதலியன மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டனவெனினும், இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக்கோலம் அழுத்தமான அவதானிப்பைப் பெறவில்லை..... இப்பிரதேசம் பற்றிக் குறிப்பிட்ட றயான் “இப்பகுதி சமூக நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்ததாகவும், உயரிய-வாழ்க்கைச் சூழலைப் பொறுத்தவரையில் வனங்களின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டதாகவும் காணப்படுகிறது என்றார்” எனப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் தொகுக்கப்பட்ட

“வன்னி வளநாட்டுப் பாடல்” நூலின் சிறப்புரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வன்னிக் கிராமத்தின் பின்னணியை நோக்கும்பொழுது, ஓங்கி வளர்ந்த அடர்ந்த காடுகளின் நடுப்பகுதியிலே குக்கிராமம். அக்கிராமத்தின் அருகிலே அழகிய அணைக்கட்டுக் குளம். குளத்தைச் சார்ந்த தாழ்நிலத்தில் வயற்புலம். மேட்டு நிலத்திலே குடியிருப்பு. பனைஓலைகளினால் வேய்ந்தகூரையுடைய வட்டலீடு. வீட்டின் அருகில் நெல்லுப்போடும் கொம்பறை. கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் கொண்ட கடற்கரைப் பிரதேசம்; இவற்றைக் கொண்ட முல்லை, மருதம், நெய்தல் புணர்ந்த புலமே வன்னிப் பிரதேசம். தொல்காப்பியர் அகத்தினையிற் கூறும், கடவுள், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில் முதலியனவும் பிறவும் வன்னியின் கருப்பொருள். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனைசெய்யும் விவசாயிகளுடன் இணைந்து உழைக்கும் எருமைகள், கடாக்கள், வண்டி இழுக்கப் பயன்படும் எருதுகள் என்பன வீட்டின் ஒருபுறமும், அவர்களின் உணவில் பெரும் பங்கினைக் கொண்ட பால்தரும் பசுக்கள் இன்றோர் புறமும் கொண்ட மாட்டுப்பட்டி - வேட்டைக்கும் வீட்டுக்காவலுக்கும் திண்ணையில் கிடக்கும் நாய்கள். ‘கா’, ‘கி’, ‘கூ’ என நாற்றிசையும் சத்தமிட்டு இசைபாடும் பறவைக்கூட்டம். ஆல், வேம்பு, இலந்தை ஆகிய மரங்களின்கீழ் சிலைவைத்து வழிபடும் குலதெய்வங்கள் போன்ற பண்பாட்டு அம்சங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது வன்னி. இவ்வகையான இயற்கைச்சூழலிலே, பண்பாட்டுக் கிராமத்தின் நடுவிலே, விவசாயக் கிராமத்தின் நடுவிலே, அந்த மண்ணி

லேயே வாழ்ந்து, அந்த மண்ணையே நம்பி, அந்த மண்ணிலேயே பாடுபட்டு, அந்த மண்ணிலேயே விளையும் உற்பத்தியில், தன் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் மனிதனைக் கண்ட பூமியே வன்னிப் பிரதேசமாகும். எனவே இப்பின்னணியில் வாழும் மனிதர்களின் மொத்தமான பண்பாட்டினை நோக்குவோம்.

வீடு

மனிதனுடைய வாழ்க்கைத் தேவைகளிலே வீடு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. வன்னிநாடு வீரசுதந்திரத்துடன் அந்நிய நாட்டினரின் ஆதிக்கத்தை உட்புகுத்தாது எதிர்த்து நின்றதனால், மேலைநாட்டு நாகரிக வளர்ச்சியின் அம்சங்கள் சற்றுப் பிற்பகுதியிலேயே புகுத்தப்பட்டு வருகின்றன. நவீனமுறையில் வீடுகள் அமைக்க முன்பு இப்பகுதியில் வட்ட வீடுகளை அதிகம் இடம்பெற்றன. இது சாதாரண விவசாயிகளும் அமைக்கக்கூடிய முறையில் இருந்தன. இதன் அமைப்பு வட்டவடிவமானது. வட்டவடிவமான வடிவில் தொப்பிபோல் கூரை அமைத்து, வட்டமாகச் சுவர்வைத்து, முன்பக்கத்தில் ஒரு கதவும்கைத்து, கதவின் இருபுறமும் இரண்டு திண்ணைகள் அமைத்துக் கட்டப்பட்ட வீடே வட்ட வீடாகும். இவ்வமைப்பு வீடுகள் இப்பிரதேசத்துக்கே உரியனவாகும். இவ்வீடுகள் கிராமியச் சூழலுக்கேற்பப் பாதுகாப்பாகவும் இருந்தன.

தொழில்

வன்னிப் பிரதேசம் முழுக்க முழுக்க விவசாயப் பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் விவசாயத் தொழிலையே பெரும்பாலும் செய்தார்கள். இதனால் விவசாயத் தொழிலுடன் சம்பந்தப்பட்ட பண்பாட்டம்சங்கள் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. இவ்வம்சங்கள் இப்பிரதேசத்துக்கென தனித்தன்மை கொண்டும் விளங்குகின்றன.

விவசாயிகளின் உற்பத்தியில் முக்கிய இடம் பெற்றது நெல் உற்பத்தியாகும். வன்னியிற் காசுப்புழுக்கம் குறைவாகவும்,

பண்டமாற்று முறை அதிகமாகவும் பழக்கத்தில் வந்திருக்கிறது. செய்தொழிலிலும், தற்பொழுது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவு முறை போன்ற முறையில் கூட்டுமுறையில் ஒன்றுபட்டு உழைத்து வந்தார்கள். ஒரு கிராமத்திற் பெரும்பாலும் மக்கள் உறவினர்களாக இருப்பார்கள். இதனால் விவசாயத் தொழிலைச் செய்யும்பொழுது பலர் ஒன்றுசேர்ந்து ஒவ்வொருவருக்கும் முறைமுறைபாக வேலைசெய்த பண்பை இங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த ரீதியில் ஏற்பட்ட சரிர் உதவியினாலேயே, ஒவ்வொருவருடைய வயலிலும் விளைவு தொடங்கி நெல் அறுவடைமட்டும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன.

நெல் விதைக்கும்பொழுது மூன்று, நான்கு விவசாயிகள் ஒன்றுசேர்ந்து தங்கள், தங்கள் எருமைகள், கலப்பைகளை ஒன்றுசேர்த்து ஒவ்வொருவருடைய வயல்களையும் முறையே விதைப்பார்கள். விவசாயிகள் ஏழையாகவுள்ளவர்களுக்குக் கடனாக விதை நெல் கொடுத்து உதவும் பண்பும் பெரிய கமக்காரர்களிடம் இருந்தது.

நெல் அறுவடைசெய்யும்பொழுது பல விவசாயிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒவ்வொருவருடைய வயலில் விளைந்த அருவியையும் ஒவ்வொன்றாக வெட்டிச் சூடுவைப்பார்கள். இவ்வாறு அருவிவெட்டுமுறையை 'பரத்தை' என்று அழைப்பார்கள். அப்பரத்தை முறையைக் கையாடும்போது பல மரபுகளையும் கையாண்டார்கள். கமக்காரனின் வயலில் எல்லோரும் பாடிக்கொண்டே வெட்டுவார்கள். ஒருவர் பாட அருவிவெட்டும் பழக்கம் உண்டு. இங்கு ஒருவர் தனித்துநின்று பாடினதான அமைப்புக்கேற்ப மேளம் அடிப்பர். ஆரம்பத்திற் பின்னையார் சிந்து பாடி, பின் ஏனைய நாட்டுப் பாடல்களைப் படிப்பார்கள். முக்கியமாக அருவிச் சிந்து இடம்பெறும். இதனால் இவர்கள் களைப்பில்லாமல் ஒரே நாளில் குறிப்பிட்ட கமக்காரனின் வயலில் உள்ள அருவியை வெட்டிமுடிப்பார்கள். இவ்வாறு செய்தொழிலில் மிகவும் கூட்டுப்

பொறுப்புடன் செயல்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

கொம்பறை-நெல்லுப்பட்டறை

குடு அடித்து, நெல்லு வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்த பின்பு அதைப் பேணி வைப்பதில் இரு முறைகளைக் கையாண்டனர். அவை : (1) நெல்லுப்பட்டறை (2) கொம்பறை ஆகும். வீட்டுக்குள் ஆறு கப்புக்களை ஒன்றரைமுழ உயரத்தில் நட்டு அதன் தடிகள் போட்டுப் பரண் (பந்தல்மாதிரி) அமைப்பார்கள். மேற்பக்கம் மண்போட்டு மெழுகியும் இருக்கும். அதன்மேல் பனைஓலை யால் செய்த பெரிய கூடையை வைத்து நெல்லுப்போடுவார்கள். ஒவ்வொரு கூடையும் 15, அல்லது 20 மூடை நெல்லைக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கும். வைக்கல் கத்தை மூலமாகவும் கூடைமாதிரிச் செய்து, நெல்லுப் போட்டுவைப்பார்கள். பீப்பா அமைப்பில் பிரம்பினால் கூடைசெய்து நெல்லுப்போட்டு வைப்பார்கள். இவை நெல்லுப்பட்டறை வகையிற் சேரும்.

அடுத்தது வீட்டுக்கு அருகில் 2 முழம், 3 முழம் உயரத்தில் கப்புப்போட்டுப் பரண் அமைப்பார்கள். அதன் மேற்புறத்தில் சிறு சிறு தடிகள் வைத்து வரிந்து மண்ணால் மெழுகி, நெல்லுக் கீழ்ப்பக்கத்தினுற் கொட்டுப்படாதவாறு செய்வார்கள். பின்பு அதன் மேற்புறத்தில் நிலத்திலிருந்து சுமார் 7 முழம் உயரம்வரைக்கும் வட்டமாக வரிச்சினால் வரிந்து சுவர்வைப்பார்கள். அதன் மேல் வட்டமான கூரை அமைப்பார்கள். அக்கூரையை ஒருபக்கத்தினால் உயர்த்தக் கூடியதாகவும் இருக்கும். நெல்லுத் தேவையானபோது மேற்கூரையை உயர்த்தி நெல்லை எடுத்துக்கொள்வார்கள். இக்கொம்பறையிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் நெல்லை வெளியே எடுக்கமாட்டார்கள். வள்ளி மக்களாற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிறந்த சுருவிகளான கொம்பறை-நெல்லுப்பட்டறை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் காணப்பட்டது. இவற்றைத் தக்கமுறையிற் பேணுவதன்மூலம்

இலட்சுமி இல்லத்தில் நிறைந்திருப்பதாக எண்ணிக்கொள்வார்கள். இக்கொம்பறை உள்ள வீடுகளில் விருந்தினரை உபசரிக்கும் பணியும் சிறப்பாகக் காணப்படும்; வசதி படைத்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

உணவு

இப்பகுதிமக்கள் தமது உணவிற்பாலினை முக்கியமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அதிக மாடுகள் உள்ள கமக்காரர் பாலினைக் காய்ச்சித் தயிராக்குவார்கள். ஒவ்வொரு நாட் காலையிலும் கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு இலவசமாகவே தயிரும் மோரும் பகிர்ந்து கொடுப்பார்கள். இப்பண்பினால் வறுமையில் வாடும் எத்தனையோ குடும்பங்களின் வயிறு நிரம்பியது.

தெய்வ வழிபாடு

நவீன வசதிகள் இல்லாதிருந்த வேளையில், மருந்து வசதிகளும் இப்பகுதிகளில் இருக்கவில்லை. இதனால் மனிதருக்கோ வளர்ப்பு மிருகங்களுக்கோ ஏதும் நோய்கள் தாக்கங்கள் எற்பட்டால், தெய்வநம்பிக்கை தான் அவர்களுக்கு மாற்றும்மருந்தாக இருந்தன. இதனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பல்வேறு பெயர்களிலே தெய்வ வழிபாடு நடத்தினார்கள். பெரும்பாலும் ஐயனார், வைரவர் தெய்வம்தான் கமக்காரரினால் வழிபட்டு வந்துள்ளன.

கமக்காரர்கள் நெல் உற்பத்தியுடன் மாடு வளர்ப்புத் தொழிலும் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். மாட்டுக்கு நோய்வரும்நேரத்திலோ, மாடு காணாமற்போனாலோ தாம் நம்பியிருக்கும் தெய்வத்திற்கு நேர்த்தி வைப்பது வழக்கம். “நேர்த்தி” என்பது அப்பகுதியில் வழக்கிலுள்ள சொல். அதாவது நாணயக்காசை வெள்ளைச் சீலையால் முடிந்து, ஒரு கட்டையிலே, தமது வீட்டு வளையிலே கட்டித் தெய்வத்தை வணங்கி “நம்பிக்கை” வைப்பார்கள். பளித்தவுடன் தாம் வழிபடும் தெய்வத்திற்குப் பொங்கல், மோதகம், வடை வைத்தும், பெரிய அளவிற் குலை குலை

யாக வாழைப்பழம் வைத்தும், மடைபோடு வார்கள். இது ஒரு பூசையாகும். இவ்வண்மையை நாட்டுப்பாடலில் ஐயனார் சிந்து, நாச்சிமார் சிந்து அண்ணமார் சிந்து என்பவற்றின்மூலம் அறிந்துகொள் முடியும்.

ஒற்றுமை

சமூகவியலடிப்படையில் விரிநிலைக் குடும்பம் என்ற நிலை வன்னிக் கிராமங்களில் இருந்தது. இரத்த உறவு சார்ந்தவர்கள் தத்தம் பொருளாதார தனித்தன்மைகளைப் பேணிக்கொண்டு குடும்ப உறவுகள் சார்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும், திருமணம், கோவில் திருவிழா, பிற கொண்டாட்டங்கள் ஆகியவற்றிலும், அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான அணுகுமுறைகளிலும் விரிநிலைக் குடும்பத் தலைவரான மூத்த ஆண் உறுப்பினரின் அனுபவத்துக்கும், ஆலோசனைக்கும் முன்னுரிமை அளிப்பர். இவ்வகையில் ஒரு குடும்பமே ஒரு கிராமமாக அமைந்து காணப்பட்டது. இதனால் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தார்கள்.

சித்திரை வருடமும் கொண்டாட்டங்களும்

வன்னிப் பிரதேசத்திற் பெரும்பாலும் இந்துக்களே வசிக்கிறார்கள். இவர்கள் சித்திரை வருடத்தைக் கொண்டாடுவதில் மிகவும் தனித்தன்மை காணப்படுகின்றது. சித்திரைவருடம் வருவதற்கு ஒருமேழமைக்கு முன்பு வீடுகள் புதிதாக பெழுதி, வெள்ளை பூசி, தமது குடியிருக்கும் காணியைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்வார்கள். வருடப்பிறப்புக்கு வருபவர்களுக்குப் பரிமாறப் பலகாரங்கள் செய்துகொள்வார்கள். வருடத்தன்று சூரியனுக்கு முற்றத்திற் பொங்கி, புது ஆடை

உடுத்து கோயிலுக்குச் செல்வார்கள். பின்பு ஒரே கிராமத்தில் உள்ள உறவினரிடம், வேறு கிராமத்திலுள்ள உறவினரிடமும் நல்ல நாள் பார்த்து உறவினர், நண்பர்கள் வீட்டிற்குப் பலகாரங்களுடன் சென்று கொண்டுவார்கள். இப்பிரதேசத்தைப்பொறுத்தளவில் இது ஒரு கட்டாய சேவையாகும். வருடப்பிறப்பை முன்னிட்டு “ஊஞ்சல்” கட்டுவார்கள். இது கிராமத்திற்கு மையமான பகுதிகளிலோ அல்லது வீடுகளிலோ கட்டப்படும். அங்கு பல பிள்ளைகள் சேர்ந்து “தந்தை” பாட்டு இசைத்து ஆடிச் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

இவ்வாறான முக்கிய பண்பாட்டுக் கோலங்கள், களவு கொலை தெரியாத புனிதமான சமூகத்திற் காணப்பட்டன. இவற்றைவிட முன்பு கூறிய பண்புகளுடன் இசைந்த வேறு பல பண்புகளும் இப்பிரதேசத்திலே தனித்தன்மை பெற்றுக் காணப்படுகின்றன.

ஆனால் இன்று நவீன நாகரிக வளர்ச்சியின் கருவிகளினால் வன்னிப் பிரதேசத்தின் தனித்தன்மையான பண்பாட்டுக் கோலங்கள் அழிந்து அலங்கோலங்களாகி விடுகின்றன. பொய், களவு, கொலை நிறைந்த சமுதாயமாக மாறிவருகின்றது. நவீன நாகரிகக்கருவிகள், நாட்டிற் போட்டி, பொருமை நிறைந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கிவிடுகின்றன. தனித்தன்மை வாய்ந்த பண்புகள் அழிந்துவிடுகின்றன. இது நாளடைவில் அற்றுப்போகுமீடத்தில் வன்னிப் பிரதேச மக்கள் அனுபவித்த இன்பமான வாழ்க்கையை, சுதந்திரமான, ஒற்றுமையான வாழ்க்கையை, தன்னிறைவுகண்ட பொருளாதார வாழ்க்கையை இனிப் பெறமுடியாது என இடித்துரைக்க முடியும்.

ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதைகள்

ஆசிரியரும் — காலமும்

கலாநிதி. பொ. பூலோகசிங்கம்

ஈழத்திலே இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத் திணை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த சிலப்பதிகாரக் கதைகள் மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் சிங்கள மக்கள் வாழ்கின்ற சில பிரதேசங்களிலும் காணப்படுவன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே இக்கதை படிக்கப்பெறும் கோயில்கள் அதிக முளவாதலால் அங்கு சிலப்பதிகாரக் கதைக்குரிய பல ஏடுகள் காணப்படுகின்றன. ஈழத்திலே சிலப்பதிகாரக்கதைகள் பொழுது போக்குக்காக அல்லாது சமய வழிபாட்டிற்கு அநுசரணையாக அமைகின்றன. வைகாசி மாதத்திலே ஈழத்தின் கண்ணகி அம்மன் கோயில்களில் சிறப்பிடம் பெறும் பாராயண நூலாக அமைவது சிலப்பதிகாரக் கதையாகும்.

விபலானந்த அடிகள் மட்டக்களப்பிலே வழங்கும் கண்ணகி வழக்குரையினைப் பதிப்பிக்கும் ஆவலுடையவராக இருந்தனர். அவர் ஆவல் நிறைவேறவில்லை. பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை 1947இலே மட்டக்களப்பில் வழங்கும் கண்ணகி வழக்குரைப் பாடற்பகுதிகள் சிலவற்றைப் பத்திரிகையிலே வெளியிட்டனர். அவர் வெளியீடும் முற்றுப்பெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்து புலோலியிலுள்ள மந்திகையிற் கோயில் கொண்ட கண்ணகியம்மன் கோயிலிலே பாராயணஞ் செய்யப்படும் 'கோவலனார் கதை'யினைத் தென்புலோலி மா. சே. செல்லையா 1962இலே வெளியிட்டனர். கண்ணகி வழக்குரையின் இருகாதைகளை 1965 இலே எஸ். எக்ஸ். சி. நடராசா வெளியிட்டார். அவர் தம் வெளியீட்டினைத் தொடரவில்லை. வி. சீ. கந்தையா 1968இலே

கண்ணகி வழக்குரை முழுவதையும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள பதினொரு ஊர்களிலுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து பதிப்பித்துள்ளனர். வன்னிநாட்டின் வற்றூப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயிலிலே வைகாசிப் பொங்கற் காலத்திலே படிக்கப்படும் "சிலம்புகூறல்" இன்னமும் வெளிவரவில்லை. அதன் வசனச் சுருக்கத்தை மட்டும் அரியான்பொய்கை செல்லத்துரை வற்றூப்பளை கண்ணகை அம்மன் கருணை மலரிலே 1978 இலே வெளியிட்டுள்ளார்.

செல்லையா 'கோவலனார் கதை' யின் பதிப்புரையிலே அதனை இயற்றியவர் முன் குடாரிப்பு வெற்றிவேலுச் சட்டம்பியார் என்று ஒரு கதை தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருவதாகக் கூறியிருக்கிறார். 'சிலம்புகூறல்' எனும் நூலின் பாயிரம் அதன் ஆசிரியர் குடாரப்பு வெற்றிவேற்புலவர் என்று கூறுவதாக அரியான்பொய்கை செல்லத்துரை எழுதிபுள்ளார். கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி சிங்கைச் சேகராசசேகரன் ஆகிய சயவிரன் என்று அச்சிடுவித்தார் நடராசா; காங்கேயன் என்ற பெயரினை ஆதரிக்கிறார் 'நூலாசிரியரைப் பற்றி'க் கூறுமிடத்திலே கந்தையா.

முழுவடிவிலே வெளிவந்த செல்லையா பதிப்பினையும் கந்தையா பதிப்பினையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது, இருபதிப்பிலும் சில பகுதிகள் பாடபேதங்களுடன் பொதுவாக இருப்பதைக் காணலாம். மீகாமன் கதையின் பிற்பகுதி, தூரியோட்டு, கடலோட்டு காதை, மாதவி அரங்கேற்று காதை, பொன்னுக்கு மறிப்பு, அடைக்க

லக் காதை, சிலம்புகூறல், கொலைக்களக்கதை, உயிர் மீட்புக் கதை, வழக்குரைத்த காதை என்னும் கந்தையா பதிப்பின் பிரிவுகளிலுள்ள பாடல்களிற் பெரும்பான்மையானவை செல்லையா பதிப்பிலும் (பாடபேதங்களுடன்) இடம்பெறுகின்றன. இதனால் செல்லையா பதிப்பிற்கும் கந்தையா பதிப்பிற்கும் பொதுவான பாடல்களின் ஆக்கியோன் இருவராதல் பொருந்தாது. ஆரம்பத்திலே இளங்கோவின் காவியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒருவர் பாடிய சிலப்பதிகாரத்தை, இடவேறுபாட்டுக்கும். காலவேறுபாட்டிற்கும் மூலத்தினைப்படித்தவரின் கைவண்ணத்திற்கும் கற்பனைத்திறனுக்கும் ஏற்ப வேறுபட்டு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது போலும். மூல ஆசிரியருக்குப்பின் எத்தனை பேர்களின் கைவண்ணத்தைக் கண்டு இன்று செல்லையா பதிப்பும், கந்தையா பதிப்பும் வெளிவந்தனவோ தெரியவில்லை. இவ்வாறு இருக்கும்போது இன்னார்தாம் ஆசிரியர் என்று ஒருவரை விதந்து கூறலாகுமோ என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

முன்குடாரிப்பு வெற்றிவேலுச்சட்டம் பியாரை ஆக்கியோனாகக் கூறும் கதைக்கு முரணான செய்திகள் நூலினகத்தே இருப்பதைச் செல்லையா உணர்ந்துள்ளார் என்பது அவர்தம் பதிப்புரையாற் புலனாகும் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா,

அவனியில் குடிநயினாப் பணிக்கனெனும் பவமிகுந்த

கவளமதக் களிற்றண்ணல் காங்கேசன் தேவையர்கோன்

தவனென விளங்குபுகழ் சயவீரன் தாரணியில்

சிவனருளா லிக்கதைக்குச் செந்தமிழ்ப் பாமாலை செய்தான்'

என்ற தம் பாடாந்தரத்தின் அடிப்படையிலே, "சயவீரன்" என்பவனைச் 'செயவீரன்', எனும் இயற்பெயர் கொண்ட சிங்கையாசிரியனாக இனங்கண்டார். சிங்கை

யாரியருக்குக் காங்கேசன், தேவையர்கோன் என்ற பெயர்களும் உடையனவென்றும், தஷிணகைலாசபுராணம் பாடிய பண்டிதராசரும் கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடிய கவிராசரும் கண்ணகி வழக்குரை பாடிய சயவீரனும் ஒருவரே என்றும் நடராசா கூறியிருக்கிறார்.

கந்தையா, செல்லையா, பதிப்புகளிலே 'சயவீரன்' என்ற பாடம் பிரதிபேதமாகக் கூடத் தரப்படவில்லை. அவர்கள் தரும் 'சகவீரன்' என்ற ஆட்சி பிற்பாடல்களில் இல்லை. இந்த நிலையிலே செயவீரசிங்கையாரியனை ஆசிரியராகத் துணிதல் சிந்தாந்தமாகத் தெரியவில்லை.

கந்தையா பதிப்பிலே இடம்பெறும், "மலர்வனிதை புகழவரும் வளருமொழி மணிமார்பன்

பலர்புகழுங் குடிநயினாப் பணிக்கன் எனுங் காங்கேசன்

நிலவுபுகழ்த் தென்தேவை நிருபனிந்தக் கதையதனைத்

தலமுமுதுங் கொண்டாடத் தாளிசையாய்ப் .பாடினனே"

(பொன்னுக்கு மறிப்புக்காதை, 73) எனும் பாடல் காங்கேசன் தான் குடிநயினாப் பணிக்கன் என்று கருத இடம் தருகின்றது. ஆயினும், "பணிக்கன் எனுங் காங்கேசன்" என்ற பாடத்திற்குக் கந்தையா "பணிக்கனியல் காங்கேசன்" என்ற பாடபேதத்தையும் தந்துள்ளார். இதனால், குடிநயினாப்பணிக்கனும் காங்கேசனும் ஒருவர்தாம் என்று துணிதல் சாலுமோவென்று சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

"முதிரா முலைச்சியர்கள் மாமதனராசன் மூவரா லுந்தேடற் கரியமுக்கண்ணன் கதிரோன் பகற்போகவொருதுதுவிட்டே காசினிதனிற் புகழ்படைத்தகாங்கேசன் மதுராசர் தன்வருண சொற்பிர தாபன் வண்டமிழ் தெரிந்துகவிபாமாலையாலே சதிராக இக்கதைதனைக்கட்டுரைத்தான் தமிழாகக்கொண்டான் தனிமைதீர்த்தானே"

(கலியாணக்காதை, 9) என்ற பாடலும்,

“வாசமிகு மலர்மாது மேவுதிரு மார்பினன்
மாமதுரச் சித்திர வித்தார நென்னும்
ஆகுகவி ராசனென வருதேவை வாழு
மாண்புக முள்ளதோ ரானகாங் கேசன்
வீசுபுக ழானதொரு கண்ணகை வெகுண்டே
மிக்க தலைவனுயிர் மீட்டகதை தன்னைத்
தேசமதி லேதா ளிசைப்பாவி னாலே
தென்னிசை வகுத்துநற் சித்திரஞ்செய்
வித்தான்”

(கொலைக்களக்காதை, 213)

என்ற பாடலும் கந்தையா பதிப்பிலேயுள்.
இவற்றிலே பின்னையது செல்லையா பதிப்
பில் உயிர்மீட்சிக் கதையிலே முதற்பாட
லாக இடம்பெறுகின்றது. கந்தையா பதிப்
பிலே இப்பாடலிலே காங்கேசன் செய்தி
வரும் தொடருக்கு “அனுபவ நல்லபுக
ழாதியரங் கேசன்” என்ற பாடமும்
உண்டு. இப்பாடமே செல்லையா பதிப்
பிலே மூலபாடமாகவுள்ளது.

கந்தையா பதிப்பிலே மீகாமன் கதை
யிலே காங்கேசன் ஒருவன் அறியப்படுதல்
குறிப்பிடத்தக்கது. இவன் குருகுலத்
தார் பரம்பரையுடன் தொடர்புடையவன்
என்பது நோக்கத்தக்கது. இவனைத்தான்
முன்னைய பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றனவோ
என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது.

“மழையனைய கொடைக்கரத்தோன் வருண
குலந் தனிலுதித்தோன்
பழைய மறை முனிமரபோன் பவளமலைக்
காவலன்
அழகன்வழி அரசுகொண்ட அதியரசன்
அன்புடனே
வழுதியுடன் கண்ணகையார் வழக்குரையைப்
பாடினனே”

(வழக்குரைத்த காதை, 13)

எனும் கந்தையா பதிப்பிலுள்ள பாடல்
செல்லையா பதிப்பிலும் வழக்குரை-மதுரை
தகனம் என்ற பிரிவிலே ஏழர்வது பாட
லாக இடம்பெறுகின்றது. இப்பாடலிலே
கூறப்படும்- அதியரசன், மீகாமன் கதை
யிலே போற்றப்படும்- அதியரசன், என்று
த. மா. 10

இனங்காண இடமுண்டு. அதியரசன்
மீது சுமத்தப்பெற்றதுபோல, அம்மரபு
டன் தொடர்புள்ள காங்கேசன்மீதும் ஆக்
கம் சுமத்தப்பட்டதோ என்று ஐயுற
வேண்டியுள்ளது. எனவே கந்தையாவின்
ஆசிரியர் பற்றிய கருத்தினையும் சித்தாந்த
மாகக் கொள்வதிலே இடர்ப்பாடுண்டு.
“அதியரசன்..... பாடினனே” என்ற
செய்திவரும் பாடலை அடுத்து,

“பாடினனே அம்பாவாய் யென்பதொரு
பண்தனிலே

நீடிசையாய் நாடகத்தின் நெறிகளமிக
நின்றிலங்க

நாடியினங் கோவடிகள் நாவலர்க்குப்
பொருளாக

தேடுசிலப் பதிகாரக் கதையை நான்
செய்புகின்றேன்”

என்ற பாடல் இருபதிப்புகளிலும் காணப்ப
டுகின்றது. இப்பாடல் என்ன கூறுகின்
றது? ‘அதியரசன்’ என்றழைக்கப்பெற்ற
வர் பாடிய வழக்குரையை வேறொருவர்
தாம் சிலப்பதிகாரத்தின் அடிப்படையிலே
விரித்துச் செப்புவதாகக் கூறுகின்றார் என்
னலாகுமோ?

மூல ஆசிரியர் மறக்கப்பட்டபின்பு,
அவரை அதியரசன் என்றும், காங்கேசன்
என்றும் கதை நிகழ்ச்சியில் இடம்பெறும்
பெயர்களின் அடிப்படையிலே கூறினரோ
என்று ஐயுறமுடியும். இப்பெயர்கள்வரும்
பாடல்கள் யாவும் படர்க்கைக் கூற்றாக
அமைதலும் கவனிக்கத்தக்கது. மேலும்
“குருகுலத்தோர் கொண்டாட இக்கதை
யைப் பாடிவைத்தேன்” என்ற செய்தி
யுள்ள பாடலையும் அதியரசனும் காங்
கேசனும் அம்மரபினர் என்ற செய்தியை
யும் இணைத்து நோக்குமிடத்து அதியரசன்
காங்கேசன் என்ற பெயர்களை நூலாசிரிய
ருக்குரியனவென்று கூறுவதிலும், அவர்கள்
மரபில் வந்தவர் யாரோ ஒருவர் நூலாசிரி
யராக இருக்கலாம் என்று கருதுவது
பொருத்தமாதலாம்.

“புகலலுற்றேன் மணவையில் வாழ் புலவ
 ரென வருவோரிற்
 சகலகலை யறியாதே தான்சிறியே னுரைத்த
 கதை
 பகலவனைக் கண்ட மந்தி பாய்ந்த தன்மை
 யொக்குமது
 சகலகலை வல்லவர்கள் தான்பழுது
 சொல்லாதீர்”

என்பது செல்லையா பதிப்பிலே கோவல
 ரைப் பொன்னுக்கு மறித்த கதையின்
 ஐந்தாம் பாடலாகும். இப்பாடலில்
 ‘மணவையில்வாழ் புலவர்’ என்பதற்குக்
 கந்தையா பதிப்பிலே ‘மணவலியாற் பூத
 லத்தோர்’ என்பது பாடமாகக் காணப்ப
 டுகின்றது. ஆயினும் அங்கு ‘மண்
 வெயில்வாழ் புலவர்’ என்ற பாடபேதமும்
 தரப்பட்டுள்ளது. இப்பாடபேதத்தினை
 நோக்கும்போது செல்லையாவின் பாடாந்
 தரம் பொருத்தமெனக் கருத முடியும்.
 “வாசமிகு மலர்மாது” எனத் தொடங்
 கும் பாடலிலும் ‘தேவை வாழு....காங்
 கேசன் (அரங்கேசன்)’ என்ற செய்தியு
 முண்டு. இவற்றை நோக்கும்போது ஈழ
 நாட்டில் வழங்கும் சிலப்பதிகாரக் கதை
 யின் மூலநூலாகிரியர் தென்பாண்டிநாட்
 டினர் என்று ஐயுறவேண்டியுள்ளது.

கந்தையா பதிப்பிலே ‘ஆரியர்கோன்’
 ஆக்குவித்தோனா அன்றி ஆதரித்தவனோ
 என்று கருத இடமளிக்கும் பாடல்கள் சில
 வழிநடைக்காதையிலேயுள. இக்காதை
 செல்லையா பதிப்பில் இல்லை.

“வேரிசெறி மாலைபுனை மிகவரசர்
 மணவாளன்
 ஆரியர்கோன் சீர்பாதம் அருந்தலிலும்
 மறவாதோன்” (3)

“ஆர்த்ததிரு லாரியர்கோன் அடலரசர்
 மணவாளன்
 கீர்த்திதனைப் பரடுவார்க்குக் கிலேசமெல்
 லாம் நீங்குவபோல்”

(11)

“படைமதனன் சாய்ந்ததற்பின் படி
 புரக்கும் ஆரியர்கோன்

படைமன்னர் தமைத்துரத்தப் படைக
 ளுடன் குடைபோட்டு
 இடிமுரசுதான் போட்டு இளைத்தவன்
 போல்” (36)

“வீற்றிருந்த வேளையிலே விரைசெறியு
 மாரியர்கோன்
 சாற்றரிய களமகிபன் சந்திரசே
 கரநிருபன்
 மாற்றலர்கள் தனைத்துரந்து வாகை
 மிகத் தான்புனைந்து
 ஏற்றரிய முடிசூட்டி இனிதிருக்கு
 மதுவாமே” (103)

“ஆரியர்கோன் தான்போனார் அரசர்
 தங்கள் தேவியைப்போல்”
 (161)

இப்பாடல்கள் செல்லையா பதிப்பில் இல்
 லாது போயினும், ஆரியர்கோனைச்சுட்டும்
 ஒரு பாடல் இரு பதிப்புகளிலும் உண்டு.
 “திருவிருக்கும் மணிமார்பன் சிறந்ததமிழ்
 ஆரியர்கோன்
 மருவிருக்கும் மார்பணிந்த மண்டலத்தில்
 வணிகர்மைந்தன்
 தருவிருக்கும் கைத்தலத்தான் தந்திவன்னப்
 பெருமாள்கான்.
 குருகுலத்தோர் கொண்டாட இக்கதையைப்
 பாடிவைத்தேன்
 செல்லையா பதிப்பிலே ‘ஆலையர்கோன்’
 என்ற பாடம் பொருத்தமாகத் தெரிய
 வில்லை.

இங்கு ஆரியர்கோன் என்று சுட்டப்பட்
 டவன் யார் என்று துணிவதிலே இடர்ப்
 பாடுண்டு. பட்டணவர் என்பவர்கள் ஆரி
 யர்கோன் தேசத்தவர் என்றும் ஆரிய
 நாட்டார் என்றும் ஆரியர் என்றும் குறிப்
 பிடப்பட்டுள்ளனர். பட்டணவர்
 கிருஷ்ண ஜில்லாவிலிருந்து தஞ்சாவூர் ஜில்
 லாவரையிலுள்ள கடற்கரையில் வாழும்
 மீன்வலைஞர்சாதி என்பது ‘தமிழ் லெக்ஷி
 கன்’ தரும் பொருள்களிலே ஒன்று.

ஆரியன் என்ற சொல் கண்ணகி வழக்கு
 ரையிலே பாண்டியனின் வாயில் காப்போ
 னுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது

முல்லைத்தீவு மாவட்டப் பொருளியல் வாய்ப்புக்கள் ஓர் அபிவிருத்தி நோக்கு

க. தர்மலிங்கம் B. A. (Hons.)

புலக்கே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தையும் தெற்கே திருகோணமலை, வவுனியா மாவட்டங்களையும் மேற்கே மன்னார் மாவட்டத்தையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு அண்மையில் உருவாக்கப்பட்ட கன்னி மாவட்டமே முல்லைத்தீவு மாவட்டமாகும். இது வன்னி மாவட்டத்தின் ஓர் பகுதியாக விளங்குவதோடு அரசியல், பொருளாதார ரீதியிலும் முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது. மொத்தமாக 1100 சதுரமைற் பரப்பினையும் 775300 மக்களையும் கொண்டுள்ளது. இம் மாவட்டத்திற் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஏற்ப பல வளங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. எனவே இம்மாவட்டம் பற்றிய பொருளியல் ஆய்வு இப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கும் அதற்கு மேலாக நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் அவசியமானதாக அமைகின்றது.

இம் மாவட்டத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் விவசாயம் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. இதனால் இது ஓர் விவசாய மாவட்டமாக விளங்குகிறது. இது இலங்கையின் காலநிலைப் பிரிவில் வரண்ட வலயத்துள் அடங்குகின்றது. இதனால் இம் மாவட்டப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் நீர்ப்பாசனம் முக்கியம் பெறுகின்றது. இப் பிரதேச தரைத்தோற்றம் நீர்ப்பாய்ச்சல் நடவடிக்கைக்கு சாதகமாக அமைகின்றது. மொத்தமாக நெற்செய்கையில் 36470 ஏக்கர் நிலம் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் 13449 ஏக்கர் நிலம் 19 பெரிய நீர்ப்பாசல் குளத்தின்கீழும் 8021 ஏக்கர் நிலம் 134 கிரிய

நீர்ப்பாய்ச்சல் குளத்தின் கீழும் 15000 ஏக்கர் நிலம் எந்தவிதநீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியும் இன்றி மானுவாரியாக செய்கை பண்ணப்படுகிறது. இவற்றின் மூலம் கால போகத்தில் மட்டும் 182350 புசல் நெல் விளைவிக்கப்படுகின்றது.

பாவனைக்கு உட்படுத்தப்படாது ஆனால் நெல் சாகுபடிக்கு உட்படுத்தக்கூடிய நிலையிற் பழுதடைந்த நிலையில் 49 குளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பாவனைக்கு ஏற்றவகையிலே திருத்தினால் 3383 ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு உட்படுத்தி நெற்செய்கையினை மேற்கொள்ள முடியும். இவ்வாறு ஈடுபடுத்தினால் ஏக்கருக்கு 50 புசல் வீதம் 169150 புசல் நெல் மேலதிகமாக விளைவிக்க முடியும். அத்தோடு நெற்செய்கைக்கு உகந்த குளத்தின் மூலம் நீர்ப்பாய்ச்ச முடியாத வளமான ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் காடுகளாகக் கிடக்கின்றன. இத்தகைய நிலங்களுக்கு குழாய்க்கிணறுகளை அமைத்தால் மேலும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்த முடியும். அது மட்டுமல்லாமல் இருபோக பயிர்ச்செய்கையினைக் கூட மேற்கொள்ள முடியும்.

பயிர்ச் செய்கையில் அடுத்து முக்கிய இடம் பெறுவது உப உணவுச் செய்கையாகும், வருடாவருடம் 22170 ஏக்கர் நிலம் இச்செய்கையின் கீழ் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றது. 1980-ம் ஆண்டு மினகாய்ச் செய்கையில் 4335 ஏக்கர் நிலமும், வெண்காய்ச் செய்கையில் 4500 ஏக்கர் நிலமும்,

உழுந்துச் செய்கையில் 2500 ஏக்கர் நிலமும், மரவள்ளிச் செய்கையில் 450 ஏக்கர் நிலமும், எள்ளு செய்கையில் 845 ஏக்கர் நிலமும், பயறு செய்கையில் 250 ஏக்கர் நிலமும், தட்டைப்பயறுச் செய்கையில் 140 ஏக்கர் நிலமும், சோயா செய்கையில் 510 ஏக்கர் நிலமும் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. மேலும் 7000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் இப்பிரதேசத்தில் நிலக்கடலை, செய்கைபண்ணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வருடா வருடம் இதில் சிறிய மாற்றம் ஏற்பட்டபோதும் பெரிய மாற்றத்திற்கு இடம் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய 546313 ஏக்கர் நிலம் காடுகளாகக் கிடக்கின்றது. இவை உபஉணவுச் செய்கைக்கு ஏற்ற வளமான மண்ணாக அமைந்தபோதும் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறு அவற்றை செய்வதற்கு வசதிகள் அளிக்கப்பட்டால் 182106 குடும்பங்கள் பயன் பெறக்கூடியதாக அமையும் எனலாம்.

இம்மாவட்டப் பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகளிலே தென்னை மூன்றாம் இடத்தினை வகிக்கின்றது. தென்னைச் செய்கைக்கு ஏற்ற வளமான மண்கொண்ட நிலங்களாக 33600 ஏக்கர் நிலம் காணப்படுகின்றது. இதில் 4774 ஏக்கர் நிலம் மட்டுமே தென்னைச் செய்கையின் கீழ் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. 28826 ஏக்கர் நிலம் பயன்படுத்தப்படாது தரிசு நிலங்களாகவும் காடுகளாகவும் கிடக்கின்றன. இவற்றினை இச்செய்கையின் கீழ் ஈடுபடுத்தினால் புதிதாக 1873690 தென்னம் கன்றுகளைப் புதிதாக நாட்ட முடியும். இதன்மூலம் வருடம் குறைந்தது 187369,000 தென்னம் காய்களைப் பெறமுடியும். எனவே வெற்று நிலங்களைப் பயன்படுத்துதல் என்பது அபிவிருத்தியில் வளங்கள் பயன்படுத்துதல் முக்கிய அம்சமாக அமைகிறது.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட வேளாண்மையில் விலங்கு வேளாண்மை குறிப்பிடத்தக்க அளவு இடம்பெற்ற போதும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் பெற்றதொன்றாக அமையாது குடும்ப அடிப்படையிலேயே நடைபெறுகின்றது. விலங்கு வேளாண்மை ஓர் பொருளாதார முக்கியத்துவம் பெற்ற நடவடிக்கையாக அமைவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. பெரும் தொகையான நிலம் காடுகளாகக் கிடக்கின்றன. இவற்றிற்கு அலகரைகளை அண்டிய நிலங்களை மேய்ச்சல் தரைகளாகத் தெரிவு செய்தால் விலங்குகள் மேய்ப்பதற்குத் தேவையான இடங்களைப் பெறமுடியும். மொத்தமாக 139 குளங்கள் இம்மாவட்டத்திற் காணப்படுவது மட்டுமல்லாமல் இவற்றை விட பலநதிகள் இம்மாவட்டத்தினூடாகப் பாய்கின்றன. இவை யாவும் மேய்ச்சல் தரைக்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றன. இவற்றினைவிட 36470 ஏக்கர் நிலத்தில் நெல் விளைவிக்கப்படுகிறது. இதில் இருந்து பெறப்படுகின்ற வைக்கோலையும் விலங்குகளுக்கு உணவாகப் பயன்படுத்த முடியும். இவற்றைவிடப் பால் இறைச்சிக்கான தேவை அதிகமாக உள்ளது. எனவே ஒவ்வொரு கிராமங்கள் அல்லது முக்கியமான கிராமங்களில் பால் சேகரிப்பு நிலையங்களை உருவாக்கினால் கிராம மட்டத்திற் சேகரிக்கப்படுகின்ற பால் மாவட்ட மட்டத்திற் சேகரிக்கப்பட்டு ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்ப முடியும்.

விலங்கு வேளாண்மையைப் போல் ஏன் அதற்கு மேலாகவே மீன்பிடித் தொழில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கொக்கிளாயில் இருந்து பேப்பாரப்பிட்டி வரை கரையோரமாக ஏறத்தாழ 40 மைல் நீளமான கடற்கரையை அண்டி ஆழ்கடல் மீன்பிடிக்கப்படுகின்றது. கடற்கரையில் இருந்து 50 மைல் சென்று மீன்பிடிக்க முடியுமாயின் 2000 சதுரமைல் பரப்பில் ஆழ்கடல் மீன்பிடியினை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக

இருக்கும். இதனைவிட இம்மாவட்டத்தில் மூன்று பெரிய கடனீரேரிகள் காணப்படுகின்றன. 10240 ஏக்கர் பரப்புடைய நந்திக்கடல் நீரேரி 2560 ஏக்கர் பரப்புடைய நாயாத்து கடல் நீரேரி, 12800 ஏக்கர் பரப்புடைய கொக்கினாய் கடல் நீரேரி என்பன இம் மாவட்டத்தின் முக்கிய மீன்பிடி வளங்களாகும். இக்கடல் நீரேரிகளில் வருடா வருடம் காலபோக மழையின் போது நன்னீரும், உப்பு நீரும் கலக்கின்றன. இது இவற்றில் இரூல் வளர்வதற்கு சாதகமாக உள்ளது. இலங்கையில் இரூல் விளையும் இடங்களில் இவை மூன்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியனவையாகும்.

இவற்றைவிட நன்னீர் மீன்பிடிக்குச் சாதகமான பல வளங்கள் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக 153 குளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் முத்துஐயன்கட்டு, வவுனிக்குளம், விசுவமடு என்பன மிகப் பெரியனவாகும். இவற்றைவிடக் காலா காலம் வற்றாத சிறிய ஊற்றுக்களும் பல காணப்படுகின்றன. மேலும் பல ஆறுகள் இப்பிரதேசத்தினூடாகப் பாய்கின்றன. இவையாவும் நன்னீர் மீன்பிடித்தலுக்குச் சாதகமாக அமைந்துள்ளன. இம்மாவட்டத்தின் கரையோர மீன்பிடி முக்கியத்துவம் பெற்றதொன்றாக அமைந்தபோதும் நன்னீர் மீன்பிடி முக்கியத்துவம் அற்ற தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. எனவே அதிற் கவனம் செலுத்துவது இம்மாவட்ட பொருளாதார அபிவிருத்தியில் மிக முக்கியம் பெற்றதொன்றாக உள்ளது.

கைத்தொழில் உருவாக்கத்திற்குப் பல தேவையான வளங்கள் நிறைந்து ஆனால் மறைந்து காணப்படுகின்றன. ஏறக்குறைய 5 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பனைகள் பயன்தருநிலையில் உள்ளன. இவற்றைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தினால் நாளாந்தம் 25 இலட்சம் போத்தல் கருப்பநீர் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். இதனை முலப் பொருளாகக் கொண்டு பனைகள் அதிகமாக

இருக்கின்ற முல்லைத்தீவு, முள்ளியவளை, கற்சிலைமடு, வட்டுவாகல், புதுக்குடியிருப்பு போன்ற இடங்களிற் கருப்பட்டித் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இது வெற்றியளிக்கும் என்பதற்கு இங்கு நிலையாகக் காணப்படும் சீவல் தொழிலாளர்கள் அவர்கள் ஊக்கத்தோடு ஈடுபடுகின்றமை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவற்றைவிடப் பனம்பொருட்களில் இருந்து பெறப்படும் ஓலை, மட்டை என்பன வற்றைப் பயன்படுத்திக் குடிசைக் கைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியும். இது இம்மாவட்டப் படித்த பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் கருவியாகவும் அமையும். இவற்றை விட பனம்பழத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பனாட்டைக்கொண்டு இனிப்பு வகைகளைச் சிறுகைத்தொழில் அடிப்படையில் மேற்கொள்ள முடியும்.

தண்ணீர்ஊற்று, முள்ளியவளை போன்ற கிராமங்களில் ஏராளமான சுவையான பழங்களைத் தரும் பலாமரங்கள், மாமரங்கள், காணப்படுகின்றன. இவை அதிகமாகப் பெறக்கூடியதாக இருப்பதால் இவற்றைக்கொண்டு ஜாம் தொழிற்சாலை ஒன்றினை இக்கிராமத்தில் அமைக்கலாம்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற் பெருந்தொகையான நிலம் காடுகளாகக் கிடக்கிறது. இவை முதிரை, சமண்டலை, தேக்கு, காட்டாமணக்கு, பாலை, யாவறனை போன்ற வைரமரங்களை அதிகமாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு வீடுகள் கட்டுவதோடு வீட்டிற்குத் தேவையான உபகரணங்களையும் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் இன்றுவரை இம்மரங்கள் யாவும் வெளி மாவட்டங்களுக்குக் களவாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அதேமரங்கள் அங்கு தளபாடங்களாகச் செய்யப்பட்டு மீண்டும் இம்மாவட்டத்திற்கு வருகின்றன. இங்கு மரத்தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினால் இம்மாவட்ட இளைஞருக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் அதே நேரம் குறைந்த விலைக்கு

தளபாடங்களை உபயோகிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். மேலும் இன்று இணைக்கப்பட்டுள்ள லக்ஷபான மின்சாரம் இத்தொழிலை விருத்தி செய்ய மேலும் வாய்ப்பாக அமையும்.

ஏறக்குறைய 36470 ஏக்கர் நிலத்தில் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் பெருந் தொகையான வைக்கோல் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. அத்தோடு மரத்தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டால் அதில் இருந்தும் பெருந்தொகையான மரத் தூள்களைப் பெறமுடியும். வைக்கோல், மரத்தூள் என்பன கடதாசிக் கு மூலப் பொருளாக அமைவதால் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றினை அமைக்க முடியும். மீள் பெரும் தொகையாகப் பிடிக்கப்படுவதால் மீள் தகரத்தில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை

ஒன்றினையும் முல்லைத்தீவில் அமைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இவற்றைவிட ஓடுகள் செய்வதற்கு ஏற்ற களிமண் நிறைய இருப்பதால் ஓட்டுத் தொழிற்சாலை, பாணைவளை தல் போன்ற குடிசைக் கைத்தொழில்களையும் அமைக்கமுடியும்.

முடிவாகக் கூறினார் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற பல வளங்கள் நிறைந்து ஆனால் பயன்படாத நிலைபிற் காணப்படுகிறது. மாவட்டரீதியில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மேற்கூறிய அபிவிருத்தி பற்றிய திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தினால் உற்பத்தி பெருகி வேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பதோடு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் கேந்திர தளமாகவும் மாறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

“எமது நாட்டின் நாகரிகத்தினையும், பண்பையும் உயிரையும் ஓம்பி வளர்த்த பெருமை கிராமங்களுக்குரியது. இயற்கைக்கு மிக அருகாமையில் இருப்பதன் காரணமாக வாழ்வு என்னும் உயிருட்டன் கிராமங்கள் நெருங்கிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் வளர்த்த அழகுக்கலையே கிராமிய நாடகம். ‘இது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் விலை மதிக்கமுடியாத சொத்து.’ அவர்களின் உணர்ச்சிகளையும், செயல்களையும் வெளியிடும் சாதனம், அவர்களின் உள்ளத்திற்கு அழகையும் இன்பத்தையும் அளிக்கும் ஆற்றல் இதற்குண்டு. கிராமிய நாடகத்திற்குத் தேசிய முக்கியத்துவம் உண்டு. அது நாட்டின் கலாசார பாரம்பரியத்தின் முக்கிய அம்சம். நாட்டுமக்களின் உள்ளக்கருத்து, குணச்சிறப்பு, கலை பண்பாடு, வாழ்க்கைமுறை முதலியவற்றை எடுத்து விளக்குவது அக்கலை.

பேராசிரியர் சு. வித்தியாசாந்தன்

THE VANNI — A VIEW

PROFESSOR BERTRAM E. S. J. BASTIAMPILLAI

Dean, Faculty of Arts, University of Peradeniya.

In the past the Vanni had been an important area of Sri Lanka. The chronicles refer to this geographical area while the existence of inscriptions, tanks and other remains indicate, that from early days, the Vanni had been populated and was an important historical place.

During the times of the Portuguese and Dutch rule, again the Vanni had played a significant part in the island's history. We come to know of the Vanni through references in records dealing with the various activities of these foreigners in Sri Lanka.

The Vanni was important largely because of its' agricultural productivity. Rice seems to have been grown in the Vavuniya and Mullaitivu districts and from this area a good harvest had been obtained in the past. The number of tanks which had been built and the fields around these tanks show that cultivation was the chief occupation of the people.

The Vanni was settled probably from the early times. It lay beyond the Jaffna peninsula and settlers would have come to the Vanni when moving southwards. From Mannar early settlers would have moved into Vanni and taken to agriculture.

Unfortunately, during the time of British rule, the Vanni appears to be a neglected area. This neglect probably set in with the decline of the Anuradhapura kingdom. Political disorders and instability, foreign incursions and in-

ternal conflicts may have accounted initially for the decline of agricultural activity. During British times the Vanni had also been covered by forest and the paths of travel had not been kept in use. Moreover, the Vanni had become a Malaria ridden area and the population migrated or became the victims of disease and remained listless.

By the 1870's the British attempted to revive the Vanni area. Some repairs of tanks were undertaken and there was an attempt to encourage agricultural activity. Unfortunately, this was not a sustained and not quite so successful an effort and the Vanni did not prosper and regain its former place in the country.

However, there was one activity for which the Vanni region was famous both during Dutch and British rule. This was the pearl fishery of the island. It was conducted on the coast of Mullaitivu. The Vanni could boast of a lucrative pearl industry which was conducted till the early years of the 20th century.

Later on, the Vanni which was once famous for its agriculture, elephants and the pearl industry came to be an area sought by only those who were interested in wild life or in pilgrimages to sylvan shrines. It had to wait for its regeneration till Independence and to see improvements being made in its position. Yet, there is much more to be done to realise the full potential of the Vanni and for it to resume its old glory.

'வன்னி' தொடர்பான நூல்கள்-கட்டுரைகள்-ஆய்வேடுகள்

த. மா. 11

தொகுப்பு: நா சுப்பிரமணியம் M. A.

உதவி: நா. தேவரஞ்சிதம் B. A. (Hons)

ம. இரகுநாதன் சிறப்புக்கலை மாணவர்.

'வன்னி' என்ற சொல், சூடாநாட்டிற்குத் தெற்கிலுள்ள யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பகுதிகளையும், முல்லைத்தீவு மன்றூர், வவுணியா, திருக்கோணமலை மாவட்டங்களையும், புத்தளம், சிவாபம் ஆகிய மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பைச் சட்டுவதாகக் கொண்டே இப்பட்டியல் அமைகிறது. விபரங்கள் பதின்மூன்று தலைப்புகளிலே அமைகின்றன. பட்டியல் தயாரான பின்னர் கிடைத்த தகவல்கள் பின்னிணைப்பிலே தரப்படுகின்றன. காலச்சுருக்கம் காரணமாக 'அவசரகதி' யிலே தயாரான இப்பட்டியலிலே பல முக்கிய தகவல்கள் இடம்பெறத் தவறியிருக்கலாம். 'வன்னி' தொடர்பான ஆய்வுகள் இப்பொழுது தொடக்கநிலையிலே உள்ளன. எதிர்காலத்தில் இவை ஆழமும் விரிவும் பெறும். அவ்வேளை 'வன்னியியல்' என்ற 'அடங்கல்' ஒன்று தயாராகும். அதற்கு முன்னோடி முயற்சியாக இது அமைகிறது. இதனைத் தயாரிப்பதற்குத் தகவல்களையுதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் புவியியல், பொருளியல், வர்த்தகத்துறைத் தலைவர்கட்கும் முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம், இ. விசாகலிங்கம் ஆகியோருக்கும் எம் நன்றி உரியது.

பிரபந்தங்கள்

ஆசிரியர்

- 1 கவிராஜர்
- 2 செகராசசேகரன்
மஹாலித்துவான் சிங்கை
- 3 சுப்பிரமணியம், நா (திலீபன்)

நூல்

- கோணேசர் கல்வெட்டு
தக்ஷிணகைவாச புராணம்
முன்னியவளைக்காட்டு விநாயகர் திருவூஞ்சல்.

வெளியீடு

- பதிப்பாசிரியர்: க. சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை
வல்லை: பாரதிநிலைய முத்திராட்சரசாலை
சர்வதாரி. [1948] 44ப
பதி: கா. சிவசெதும்பராஜயர்
சென்னை: 1887.
முன்னியவளை: காட்டு விநாயகர் ஆலய
பரிபாலனசபை. 1970, 9ப.

- 4 சுப்பிரமணியம், வே. (முல்லைமணி)
ஒட்டுசூட்டான் தான்தோன்றி ஈசுவரர் பாமாலை.
- 5 நெடுங்கேணி வில்வையடிப் பிள்ளையார் பாமாலை.
- 6 செல்லையா, மு...
குமாரபுரக்குமரன் தோத்திரம்.
- 7 பண்டிதராசர், பிரமலு
ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாச புராணம்.
- 8 வீரக்கோன் முதலியார், ஜி.
வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்
- 9 வையாபுரி ஐயர்
வையாபாடல்
- 10 ஜூனியர்பெயர் அறியப்படாதவை
இறங்கணியவளைக் குருநாதர் மான்மியம் அருள். வெளியீட்டகம் 1980. 18ப.
- 11 கதிரையப்பர் பள்ளு
பதி: ரீ. கைலாசபிள்ளை (முல்லைத்தீவு) யாழ்ப்பாணம்; வச்சிரயந்திரசாலை 1927. 44ப.
- 12 திருக்கரைசைப் புராணம்.
பதி: வே. அகிலேசபிள்ளை யாழ்ப்பாணம் 1890. புதிய பதிப்பு வ. அ. இராசரத்தினம். 1974
- 13 புதுக்குடியிருப்பு கந்தசுவாமிகோவில் ஊஞ்சல் பாடல்கள்
நல்லூர்: கண்ணன் அச்சகம் 1978 24ப.
- 14 வன்னி நாய்க்கிமார் மான்மியம்
பதி: த. சண்முகசுந்தரம் மானிட்டபுரம் அருள்வெளியீட்டகம் 1981. 21ப.
- ஒட்டுசூட்டான்: தான்தோன்றி ஈசுவரர் திருப்பணிநிதி வெளியீடு 1977 31ப.
- நெடுங்கேணி; வில்வையடிப்பிள்ளையார்பாரி பாலசைபை 1978. 17ப.
- கொழும்பு; கொமெர்ஷல் ஹவுஸ் 1955. 15ப.
- பதி: பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகர். பருத்தித்துறை; கலாநிதி யந்திரசாலை. 1916. 84ப.
- பதி: வெ. அகிலேசபிள்ளை, சென்னை: 1906
- பதி: கலாநிதி க..செ. நடராசா. கொழும்பு; தமிழ்ச்சங்கம். 1980 .68ப.

ஏட்டுப்பிரதி

15 வெற்றிவேற்புலவர்

கையெழுத்துப் பிரதி

16

ஓமையந்தாதி

(ஆ) நாட்டார் பாடல்கள்

17

அருவிச்சிந்து, கதிரையப்பர் பள்ளூர், பண்டிப்பள்ளூர், குருவிச்சிந்து...

18

மன்னூர் நாட்டுப்பாடல்கள்

19

வன்னிவளநாட்டுப்பாடல்கள்

(இ) நாவல்கள்

20 அருள் சுப்பிரமணியம், க.

21

நான் கெடமாட்டேன்.

22 இரத்தினம், கச்சாமில்

வன்னியின் செல்வி

வற்றுப்பளை; கண்ணகையம்மன் ஆலயம்

பதி. சி. ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை (முள்ளிய. வீளை) கொழும்பு; ஆனந்தா பவர் அச்சையந்திரசாலை (திகுதி இல்லை) 56 பக்கங்கள் மட்டுமே கிடைத்தன.

பதி; கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன்.

மன்னூர்; மன்னூர் மாவட்ட பலநேரக்குக்க் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின். வெளியீடு 1964.

பதி; செல்லையா மெற்றூஸ்மயில் பி. ஏ. (கிறப்பு) ஓட்டுசுட்டான். முல்லை இலக்கிய வட்டம், 1980. 133ப.

மட்டக்களப்பு; மலர் வெளியீடு 1973. 20ப.,

கொழும்பு; வீரகேசரி. வெளியீடு. 1976 167ப.

யாழ்ப்பாணம்; ஆசீர்வாதம் அச்சகம். 1962. 49 ப.,

23	இரத்தினசபாபதி, வி..கே. (மணிவாணன்)	யுகசந்தி	கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு. 1972 176ப.
24	..	காற்றில் மிதக்கும் சருகுகள்	கொழும்பு; மாணிக்கப் பிரசுரம் 1975. 58ப.
25	இராசரத்தினம், வ. அ.	கொழுகொம்பு	சன்னாகம்; வடஇலங்கைத் தமிழ் நூற்ச பதிப்பகம். 1959. 336ப
26	..	கிரௌஞ்சப்பறவைகள்	கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு 1975. 166ப.
27	கணேசலிங்கன், செ.	மண்ணும் மக்களும்	சென்னை; பாரி நிலையம். 1970 175ப.
28	குணராஜா, க. (செங்கைஆழியான்).	காட்டாறு	கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு 1977. 243ப,
29	..	யானை	யாழ்ப்பாணம்; வரதர் வெளியீடு. 1978. 82ப,
30	கைலாசபிள்ளை, த.	இன்பவதி	உலாநீதி சஞ்சிகையில் தொடராக வெளி வந்து நிறைவு பெறாதது. யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடபாஷாபிவிருத்திச் சங்கம். 1942, 43.
31	பாலமனோகரன், அ.	நிலக்கிளி	கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு 1973 150ப,
32	பாலேஸ்வரி, ந.	குமாரபரம் கனவுகள் கலைந்தபோது.... சுடர் விளக்கு	.. 1975 131ப .. 1977 141ப
33	..	பூஜைக்கு வந்த மலர்	திருகோணமலை; தமிழ் எழுத்தாளர். சங்கம். 1966. 154ப.
34	..	உறவுக்கு அப்பால்	கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு 1972. 159ப,
35	மதுபாலசிங்கம், த (மதுபாலன்)	விதவையின் வாழ்வு	.. 1978 195ப. முள்ளியவளை; வன்னி வெளியீடு 1975 84ப.

கொழும்பு; வீரகேசரி வெளியீடு 1977.
244ப.

சுமைகள்

36 ரதிதேவிகேந்தசாமி, திருமதி
(தாமரைச் செல்வி)

(ஈ) சிறுகதைத் தொகுதிகள்

- 37 இராசரத்தினம், வ. அ.
38 சவுந்தரநாயகம், எஸ். எல். எல்.
39 சுந்தா, திருமலை
40 சுப்பிரமணியம், வே. (முல்லைமணி)
41 பாலமனோகரன், அ.

தோணி
ஈழத்துக் காவிய தீபகம்

வேள்வி

அரசிகள் அழுவதில்லை

தீபதோரணம்

(உ) கவிதைத் தொகுதிகள்

- 42 கந்தையா, சிவநேசன், வே
43
44 சிவராஜா, எம்
(முல்லையூரான்)
45
46 தர்மராசா, சே. நா.
(அகலங்கன்)
47 புலனேந்திரராசா, மு. வ.

வற்றூப்பனாக் கண்ணகையம்மன் பக்திப்

பாடல்கள்

சிவநேசன் பாடல்கள்

என் சித்தப்பா

போர்க்காற்று

சேரர் வழியில் வீரர் காவியம்

ஈழத்துப் பாரதியார் கவிதைகள்

கொழும்பு; அரசுவெளியீடு 1962. 124ப
உடுவில்: மல்வம் ஞானப்பிரகாசர் சன்
சமூக நிலையம் 1973 130ப.

யாழ்ப்பாணம்; சிரித்திரன் பிரகரம் 1979
90ப.

மட்டக்களப்பு; மலர் இலக்கியக்குழு
1977. 86ப.

மட்டுவில்; திருக்கணித அச்சகம் 1977
111ப.

முள்ளியவளை; இயலிசைநாடகக் கலா
மன்றம். 1980. 12ப

.. .. 1981 16ப

யாழ்ப்பாணம்; சித்திரா அச்சகம்
1981. 40ப.

சென்னை; நர்மதா. பதிப்பகம்
1982 60ப.

யாழ்ப்பாணம்; வஸ்தியன் அச்சகம்.
1982 32ப.

வெளியா; வீபுலானந்தர் வெளியீடு.
1970 .88ப.

48	மரியதாஸ், பூநகர்	அறுவடை	கல்வியங்காடு; இலங்கைநாயகி அச்சகம். 1973 16ப.
49	மிஸ்சின் புலவர், மீ.	கலிகால அலங்கோலம்	முள்ளியவளை; சக்தி அச்சகம், 1970 9ப.
50	முருகசூரியன்	வன்னியம்	தட்டச்சுப்பிரதி. முல்லைத்தீவு; 1969 பண்டாரவன்னியன் விழாவில் வெளியிடப் பட்டது பக்.8.
—————			
(ஊ) நாடக நூல்கள்			
51	கந்தசாமி, க! (கரவைகிழான்)	தணியாத தாகம்	அடம்பன்; இசங்கன் குளம். நா. க. பத்ம நாதன் 1970. 86ப (2-ம் பதிப்பு) முதல் பதிப்பு: 1968.
52	சுப்பிரமணியம், வே. (முல்லைமணி)	பண்டாரவன்னியன்	முள்ளியவளை; பண்டாரவன்னியன் கழகம் 1970 9ப.
—————			
(எ) நாட்டுக்கூத்து நூல்கள்			
53	சித்தரம்பள்ளை மாதோட்டப் புலவர்	எண்டிநீக்கு எம்பரதோர் நாடகம்	பதி; கலாநிதி ச. வித்தியாணந்தன் மன்னூர்; மன்னூர் மாவட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் வெளியீடு 1964 166ப.
54	செல்லத்துரை, கை (அரியாள்பொய்கை, கவிசேகரன்)	வேழம்படுத்த வீராங்களை	முள்ளியவளை; வற்றுப்பளை சமன் வெளி யீடு 1983 85ப.
55	மரிசாற்புலவர், சூ.	ஞானசவுந்தரி நாடகம்	பதி; கலாநிதி ச. வித்தியாணந்தன் மன்னூர்; மன்னூர் மாவட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் வெளியீடு 1963 236ப.
56	(பெயர்றியப்படவில்லை)	மூவிராகங்கள் நாடகம்	∴ 1966 117ப.

கையெழுத்துப் பிரதி

- 57.
- 58 சுப்பிரமணியம், வே (முல்லைமணி)

(எ) ஆய்வு நூல்கள்

- 59 குணசிங்கம் கலாநிதி, செ.
- 60
- 61 சிவராமகிருஷ்ணசர்மா, பி. பி.
- 62 சோமாஸ்கந்தர், புலவர், வெ.
- 63 பத்மநாதன், கலாநிதி சி.
- 64

- 65 LEWIS, J. P.
- 66 NAVARATNAM, C. S.

(ஐ) மலர்கள்

- 67
- 68

கோவலன் நாடகம்
பண்டாரவன்னியன்

கன்னியங்காட்டுச் செப்பேடுகள்

கோணேஸ்வரம்

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர வரலாறு
திருக்கோணேஸ்வரம்

வன்னியர்
வையா என்னும் நாட்டு வளப்பம்

THE MANUAL OF VANNI
DISTRICTS.
VANNI AND THE VANNIYAS

திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன
மலர்
பண்டாரவன்னியன் விழாமலர்

பேராதின; இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
1970 76ப.

.. 1973 124ப
முன்னேஸ்வரம்; 1968 73ப.

திருக்கோணமலை; பொ. கந்தையா
1963 100ப.

பேராதின; 1970 111ப.

பதி. வண. ச. ஞானப்பிரகாசகவாமிகள்
அச்சுவேலி; ஞானப்பிரகாசயந்திரசாலை
1921 54ப.

CEYLON: H. C. COTTLE,
AGTING GOVT, PRINTERS 1895
JAFFNA: EELANADU
LIMITED. 1960 47 ப.

திருக்கேதீச்சரம்; திருப்பணிச்சபை வெளி
யீடு. 1976 208ப.
வன்னியர்; மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை
1982 112ப.

69

வற்றுப்பளைக் கண்ணகையம்மன் கருணைச் சிறப்புமலர்

முள்ளியவளை; வற்றுப்பளைக் கண்ணகையம்மன் கோவிற் பரிபாலன சபை. 1978 171ப.

70

வன்னிவள நாட்டுப்பாடல் சிறப்புமலர்

ஒட்டுசுட்டான்; முல்லை இலக்கியவட்ட வெளியீடு 1980.

(ஓ) இதழ்கள்

71

ஆறிவு

முள்ளியவளை; சமூகவியல் ஆய்வுமன்றம். 1982 31ப.

72

தாமரை

கனகராயன்குளம்; மகாவித்தியாலய மாணவர் தமிழ்மன்ற வெளியீடு.

73

வித்தியாதீபம்

முள்ளியவளை; வித்தியானந்தக்கல்லூரி.

(ஊ) கட்டுரைகள்

74

கணேசலிங்கம், க. ச.

வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க தென்னமரவடி

வித்தியாதீபம் முள்ளியவளை; வித்தியானந்தக்கல்லூரி 1971 பக். 16-18

75

கனகரத்தினம், இரா. வை.

வன்னிமக்களின் மரபும் பண்பாடும் -ஓர் ஆய்வு

பண்டாரவன்னியன் விழாமலர் வவுனியா; மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை 1982 பக். 42-59

76

கைலாசபதி, க. பேராசிரியர்

வன்னிப்பிரதேசமும் நாட்டார் பண்பாட்டியலும்

பக். 1-4.

77

சண்முகதாஸ், அ. கலாநிதி

வன்னிவளநாடும் நாட்டுப் பண்பாட்டியல் ஆய்வும்

வண்ணியவள நாட்டுப்பாடல்கள் சிறப்பு மலர் ஒட்டுசுட்டான்; முல்லை இலக்கிய வட்டம். 1980.

87	சுப்பிரமணியம், வே (முல்லைமணி)	வன்னிலீரர்	நான்காவது அலைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நின்ற மலர் மு.கு. பக் 12-14
88	..	ஓட்டுசுட்டான் தான்தோன்றியில்வரர்	திருக்கேதீசரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர் மு. கு. 191-194.
89	வற்றூப்பனைக் கண்ணகையம்மன் கருணை மலர். மு. கு. 135-137
90	..	குமாரசுரம் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம்	.. பக். 68-70
91	..	பன்றிப்பள்ளு - ஓர் அறிமுகம்	வன்னிலாளநாட்டுப் பாடல்கள் சிறப்பு மலர். மு. கு.
92	..	முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் சைவசமயம்	ஆத்மஜோதி அனைத்துலக இந்து மாநாட் டி சிறப்பு மலர் நாவலப்பிட்டி. 1982 பக் 115-118
93	..	புகழ்பூத்த வன்னிமண்ணின் காவலர்கள்	பண்டாரவன்னியன் விழா மலர் மு. கு. 33, 38.
94	செல்லத்துரை, கை. (அரியான்பொய்கை)	வெற்றிவேற் புலவர் பாடிய சிலம்புகூறல் காவியம்	வற்றூப்பனைக் கண்ணகையம்மன் கருணை மலர் மு. கு. பக் 139-171
95	தமிழரசி சந்திரசேகரம்	ஐயனார் வழிபாட்டில் வன்னியின் சடவங் குள ஐயனார் கோயில்	பண்டாரவலவையின் விழா மலர் மு. கு. பக். 70, 78.
96	தர்மலிங்கம், க.	விடுதலை முரசொலிக்கும் வீரவரலாறு படைத்தவன் --பக் 66-69
97	தெய்வேந்திரம்பிள்ளை, சி.	குமுழமுனைக் கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார்	வற்றூப்பனைக் கண்ணகையம்மன் கருணை மலர் மு. கு. பக் 80-82
98	..	வன்னிநாட்டு இலக்கியங்கள்	வித்தியாதீபம் மு. கு. 9-12
99	நடராசன், மயிலங்கூடலூர். பி.	வன்னிவளநாட்டின் வாய்மொழி இலக்கி யச் செல்வம்	வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் சிறப்புமலர்.
100	நடராசா கலாநிதி க. செ.	நாறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வன்னி வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	பண்டாரவன்னியன் விழா மலர் மு. கு. பக் 14-17
101	நடராசா வித்துவான், F. X. C	வன்னிவளநாடு 39-41

- 102 நவரத்தினம், சி. எஸ்.
103 பத்மநாதன், கலாநிதி. சி.
104 பாலகந்தரம்பிள்ளை, கலாநிதி. பொ
105 பாலகிருஷ்ணன், பி.
106 பெஞ்சமின் செல்வம், ம.
107 முத்தையா, முருகுப்பிள்ளை.
108 மெற்றூஸ்மயில், கே. எஸ்.
109 வடிவேலு, பண்டிதர் இ.
110 வேலாயுதம், சு.
111 வைத்தியநாதன், சேர் கந்தையா
112 Indrapala, Dr. K.
113 Pararajasingham, Dr. S. V.
114 Thommanuppillai, S.
- வன்னியும் வன்னியரும்
அடங்காப்பற்று வன்னிமைகள்
மன்னார் மாவட்டத்தின் குடிசனத்
தொகையும் வளங்களும், அபிவிருத்தியும்
வற்றூப்பளைக் கண்ணகியம்மன் பொங்கற்
கிரியாகரும விளக்கம்
மன்னாற்ப் புலவர்கள்
வட்டுவாகல் சப்த கன்னிமார் கோவில்
வரலாறு
வன்னி மண்ணின் முதல் விடுதலை வீரன்
பண்டாரவன்னியன்
திருக்கோணமலையிற் சைவ வளர்ச்சி
தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த தம்பலகாமம்
கோணேஸ்வரம்
திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் மாந்தைத்
துறைமுகமும்
The Origin of the Tamil Vanni
Cheaf Lancies of Ceylon.
Adangapattu and Pandaravanniyau
A True Patriot & Freedom Fighter
- திருக்கேதீச்சர திருக்குடக் திருமஞ்சன மலர்
மு. கு. பக் 169 177
பண்டாரவன்னியன் விழா மலர் மு. கு.
பக் 77-86
திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன
மலர் மு. கு. பக் 86-92
வற்றூப்பளைக் கண்ணகையம்மன் கருணை
மலர் மு. கு. பக் 4:-51
நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி
மாநாட்டு நினைவு மலர் மு. கு. பக் 93-94
வற்றூப்பளைக் கண்ணகையம்மன் கருணை
மலர் மு. கு. பக் 71-79
பண்டாரவன்னியன் விழா மலர். மு. கு.
பக் 60-65
ஆத்மசோதி அனைத்துலக இந்துமாநாட்டுச்
சிறப்பு மலர் மு. கு. பக் 121-122
" " " " பக் 137-138
திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன
மலர் மு. கு. பக் 159-64
The Ceylon Journal of the Humani lives
peradeniya University of Ceylon. July
1970 Pp111-140
பண்டாரவன்னியன் விழா மலர் மு. கு.
பக் 110-111
நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி
மாநாடு நினைவு மலர் மு. கு. பக் 15-16

(ஓ) ஆய்வேடுகள்

[தட்டச்சுப் பிரதிகள்]

பெயர்

ஆய்வின் தலைப்பு

தமிழ்த்துறை

115 குணலக்ஷ்மி, த.

வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் வழக்கியலிற் சிறப்புக்கலைப்பட்ட ஆய்வேடு யாழ்ப்பாபுதுக்குடியிருப்பை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வு.

116 செல்வரத்தினம், ந.

வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் வழக்கியலிற் காத்தவராயன் .. 1982

117 அக்னஸ் பேள், பே.

“முருங்கன் கிராமசேவகர் பிரிவின் விவ பொதுக்கலைப் பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு சாயத்தில் குழாய்க்கிணற்றின் செல்வாக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்; புனியியல் துறை 1978-1979

118 ஆறுமுகம், எஸ்.

“மன்னார் மாவட்டத்தின் மண்வகை கிறப்புக்கலைப்பட்ட ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்துறை 1982.

119 இந்திரகுமார், செ.

“மாந்தைப் பகுதியின் பயிர்ச்செய்கை பொதுக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு, யும், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளும்” யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல் துறை 1982.

120 இவங்கைநாயகி, தா.

“வெனியா, பாவற்குளம் முதலாம், பொதுக்கலைப்பட்டப் படிப்பு ஆய்வேடு. இரண்டாம்துளிற். சமூக .பொருளாதார யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல் ஆய்வு” துறை 1978-1979

121 இரா.தா, வே.

“வெனியா மாவட்டச் சனத்தொகை சிறப்புக் கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. வளர்ச்சியும், போக்கும்” யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் புனியியல்துறை 1978

122 இராஜேஸ்வரி, சி.

“வெனியா மாவட்டத்தின் உழுந்துச் சனத்தொகை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்துறை செய்து” யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் புனியியல்துறை 1982-82

புனியியல் துறை

- 123 இராஜலக்ஷ்மி, வே.
 124 சிவதாஸ், எம்.
 125 சிங்கரட்ணம், பொ
 126 சூசை-ஆனந்தன்
 127 தில்லையா, சா.
 128 தெய்யுப், எம். எல்.
 129 தேவரஞ்சிதம், நா,
 130 பரமசிவம், வீ.
 131 பாக்கியவதி, நா.
 132 புஸ்பராணி, சு.
- “வவுனியா மாவட்டத்தின் பொருளா தாரத்தில் கைத்தொழிலின் பங்கு”
 ஆறு 2081.
- “செட்டிக்குளக் குடியேற்றத்திட்டங்களின் நிலப்பயன்பாடும், பிரச்சனைகளும்”
 ஆறு 1979.
- “முல்லைத்தீவுப் பட்டின ஆய்வு”
 ஆறு 1979.
- “மன்னார்ப்பகுதியில் கடற்கரையோர மீன்பிடியில் பெளதீகக் காரணிகளின் செல்வாக்கு”
 ஆறு 1979.
- “உன்னிச்சைக் குடியேற்றத் திட்டம்”
 ஆறு 1979-80.
- “விடத்தல்தீவின் மீன்பிடிக் கைத்தொழில்”
 ஆறு 1979-80.
- “கரைத்துரைப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் நீர்வளமும் பயன்பாடும்”
 ஆறு 1978 - 1979.
- “முருங்கன் சேவை நிலையங்கள்”
 ஆறு 1978, 1979.
- “வேங்கலச் செட்டிக்குளத்தின் பயிர்ச்செய்கைப் பொருளாதாரம்”
 ஆறு 1981.
- சிறப்புக்கலைப்பட்டப் படிப்பு ஆய்வேடு.
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 2081.
- சிறப்புக் கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு.
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 1979.
- சிறப்புக் கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு.
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 1979-80.
- சிறப்புக்கலைப்பட்டப் படிப்பு ஆய்வேடு
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 1982.
- பொதுக்கலைப்பட்டப் படிப்பு ஆய்வேடு,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 1978 - 1979
- பொதுக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புனியியல்
 ஆறு 1978, 1979.
- சிறப்புக்கலைப் பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு.
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். புனியியல்
 ஆறு 1981

- 133 மகேந்திரநாணி, க. “முரசமோட்டையின் குடியேற்றத்திட்ட சமூக பொருளாதார ஆய்வு. பொதுக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். புவிமியல் துறை 1981
- 134 மர்மலானத்தகுமார், ஏ. “வவுனியா மாவட்ட சனத்தொகையும் குடியிருப்பவகையும்” 1981
- 135 மேரி-டபரேரா மன்னார்மாவட்டத்தின் குடித்தொகை சிறப்புக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புவிமியல் துறை 1981.
- 136 வித்தோரியா, செபஸ்தியா ம்பிள்ளை மன்னார்மாவட்ட நீர்ப்பாசனத்தில் குழாய்க்கிணற்றின் பங்கு பொதுக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புவிமியல் துறை 1981.
- 137 நலீமா, சற். ஏ. மன்னார்மாவட்ட மரமுந்திரிகை செய்கை கட்டுக்கரைக்குளத்து நீர்விறியோகமும், குழாய்க்கிணறும். 1982
- 138 இனியோன் நெவல் சிறப்புக்கலைப்பட்டப் படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் புவிமியல் துறை 1981
- 139 லூர்துமேரி, ம. பொதுக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் 1981.
- 140 எட்டவேட், பிரிஸ் பொருளியற்றறை சிறப்புக்கலைப்பட்டப்படிப்பு ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம். 1980
- 141 கனகரட்ணம், வி. “களுதாவனையில் நெல்லுற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும்” 1979
- 242 ஞானமணி, ஏ. “வவுனியா மாவட்டத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கையும் சந்தைப்படுத்தலும்” 1979
- 143 தம்பையா, கு. வவுனியா, மன்னார், யாழ்மாவட்டத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டம். 1980
- 144 தர்மலிங்கம், க. முல்லைத்தீவு உதவிஅரசாங்க அதிபர் பிரிவின் நெல்லுற்பத்தியும், பிரச்சனையும் 1981

முத்துஜயன்கட்டுக் குடியேற்றத் திட்டம் சிறப்புக்கலைப்பட்ட ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் பொருவியல்துறை 1980.

வவுனியாமாவட்ட உழுநூற்பத்தியும், 1979
 சந்தைப்படுத்தலும்
 மன்னார்மாவட்ட நெற்செய்கையும், 1980
 பிரச்சனையும்

“வவுனியாமாவட்டத்தின் சனத்தொகை வர்த்தகச் சிறப்புக் கலைப்பட்டப்படிபு அமைப்பும் போக்கும்” 1982
 வர்த்தகத்துறை

“முல்லைமாவட்ட நெல்லுற்பத்தியும்- சந்தைப்படுத்தலும்” 1982

முல்லைத்தீவு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கவளர்ச்சியும்- முகாமைத்துவம் 1982

வவுனியாமாவட்ட விவசாயிகளின் நெல்லுற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான பிரச்சனைகளும் 1982

வன்னிப்பிரதேச நிலப்பயன்பாடு புலியியல்துறை; யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்-1980

முன்னியவளை; 1977
 [விபரம் தெரியவில்லை] 1883

அல்வாய்; ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலை 1957.

145 தியாகராசா, சி.

146 மகாலிங்கம், ஏ.

147 மொகமட், எம்.

148 காந்தருபதேவி, பொ.

149 சிவராசா, எம்.

150 மல்லிகா-வலன்ரீனா

151 பத்மநாதன் எம். எஸ்.

-முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேடு

152 சிவச்சந்திரன், இரா.

பின்னிணைப்பு

பிரபந்தங்கள்

153 ஐங்கரவிங்கன், கணுக்கேணி, எஸ். ஆர். பின்னச்சேசகம்

154 சபாரத்தின முதலியார், குகதாசர் ச ஓட்டுசுட்டான் சிவபெருமான் ஆசிரிய விருத்தம்

155 செல்வையா, மு குமாரபுரர் குமரவேள் பதிகம்

156 திருநாவுக்கரசு, இ.

157 நடனசபாபதி, சி. உ.

நாவல்கள்

158 அருள் சுப்பிரமணியம், க.

159 இரத்தினசபாபதி, வி. கே.

160 ,, ,,

161 ,, ,,

162 சுப்பிரமணியம், தா. பி.

163 சுப்பிரமணியம், வே (முல்லேமணி)

சிறுகதைத் தொகுதி

164 பாலேஸ்வரி, பா.

நூடகம்

165 தெய்வேந்திரம்பிள்ளை, சி.

மலர்

166

கட்டுரைகள்

167 இராமலிங்கம், சோதிடர், க.

168 சண்முகசுந்தரம், த.

169 ,, ,,

170 ,, ,,

குமாரசுர வெண்பா

ஊஞ்சற்பாடல்

அக்கரைகள் பச்சையலில்லை

மனக்கோவில்

பாழ்வெளி

பிரதிபிம்பம்

இதயங்கள் அழகின்றன

மல்லிகைவனம்

சுமைதாங்கி

மதயானையை வென்ற மாதரசி

முள்ளியவளை சைவநெறிக்கழக ஆண்டு

மலர்

வற்றாப்பளைக் கண்ணகித் தெய்வம்

காங்கேசுந்துறைறயிலிருந்துகொண்டு வன்

னியை ஆண்ட வேலாயுத வன்னியனார்

நீர்முறித்தோடும் நிலப்பரப்பு முறிகண்டி

வற்றாப்பழை- ஒரு விளக்கம்

முள்ளியவளை; குமாரசுரச் சித்திர வேலாயுதர் ஆலய பரிபாலனசபை 1970 25 ப

முள்ளியவளை 1945 8ப

கொழும்பு; வீரகேசரி 1977 303ப

தினகரன்; 1962 (தொடர்)

,, ,, 1963

வீரகேசரி 1968 (தொடர்)

கொழும்பு; வீரகேசரி 1977

வீரகேசரி நாவல் போட்டியிற் பரிசுபெற்றது. கையெழுத்துப் பிரதி 1977.

திருக்கோணமலை; நரேசி வெளியீடு 1973.

சென்னை; ரத்னபாலா 1980

திருத்தத்துடன் கொழும்பு; சுடர் 1982 (தை-மாகி)

முள்ளியவளை; கல்யாணவேலவர் ஆலயம் 1977

வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கருணை மலர் மு.கு. 35-39

வீரகேசரி 7-08-1982

,, ,, 13-08-1982

,, ,, 21-03-1982

171	சிவத்தம்பி, கலாநிதி. கா.	வண்ணிவளநாடுபுற்றிய ஆய்வுகளும் அங்க லாய்ப்புக்களும்	தினகரன்	1980	ஓகஸ்ட்
172	சுப்பிரமணியம், வே. (முல்லைமணி)	வண்ணிநாட்டின் காவல் தெய்வம்	முன்னியவளை சைவ நெறிக் கழக ஆண்டு மலர்	1967	பக். 20-21
173	"	வரலாறு மறையாமற் காப்போம்	சுழநாடு	31-10-1968	
174	"	வற்றுப்பழைக் கண்ணகி அம்மன் பொங்கல் விழா	விரகேசரி	02-06-1968	
175	"	பண்டாரவன்னியன் வரலாறுகூறும் பாடல்கள் அச்சாக வேண்டும்	சுழநாடு	31-10-1969	
176	"	வன்னிதந்த மாவீரன் பண்டாரவன்னியன்	தினபதி	31-10-1969	
177	"	மாவீரன் வாழ்க்கையிற் சில சுவையான சம்பவங்கள்	சுழநாடு	31-10-1970	
178	"	மக்கள் கலை - அறிமுகம்! 1 கதிரையப்பர் பள்ளு 2 பன்றிப்பள்ளு 3 குருவிப்பள்ளு 4 அருவிச்சிந்து (தெய்வப்பாடல்) 5 " " (காப்பாயக்கதை) 6 சிலம்புகூறல்	வானொலி மஞ்சரி	26-03-1973 09-04-1973 23-04-1973 07-05-1973 22-05-1973 18-06-1973	
179	"	வண்ணிவளநாட்டார் வழக்கியல்	தினகரன்	27-07-1980	
180	"	ஆய்வாளர் கவனத்தை ஈர்க்கத்தவறிய காத்தான் கூத்தும் கோவலன் கூத்தும்	விரகேசரி	22-08-1982	
181	திருஞானம், சு.	கண்ணகி வழிபாட்டில் தேசிய ஒருமைப் பாடு	வற்றுப்பழைக் கண்ணகி அம்மன் ஆளுமை மலர்	மு.கு. பக். 53-55	
182	தெய்வேந்திரம்பிள்ளை, சி.	உரலாறுபடைத்த மூன்று விநாயக விகிரகங்கள்	தினகரன்	13-08-1970-10-09-1970	
183	"	தமிழ் சமுத்தின் தேசியவீரன் பண்டார வன்னியன்	சுதந்திரன்	02-11-1980	

- 184 தெய்வேந்திரப்பிள்ளை, சி.
185 " "
186 மயில்வாகனம், ந.

நூல்கள்

- 187 அன்றோணைவல், வண ஓ.ஜி.பி.
O.M.I.
188 (பெயரறியப்படவில்லை)

ஓட்டுசட்டான் தான்தோன்றி சுஸ்வரர்
நித்தசையா? நீத்துக்காயா?
வற்றூப்பனைக் கண்ணகிஅம்மன் கோவிற்
பொங்கலும் கதிர்காம யாத்திரையும்

மன்றார் வேதசாட்சிகள்

கழகஞ் சண்டை

இணகரன் 13-07-1981
வீரகேசரி 14-03-1982
வற்றூப்பனைக் கண்ணகி அம்மன் கருவே
மலர் —மு.கு. பக் 87-95

மன்றார் சென். சேவியர் கல்லூரி
1944 44ப.
முள்ளியவளை; திரு. வினாசித்தம்பி நினைவு
வெளியீடு 1978

எடுத்த காரியம் யானினும் வெற்றி
எங்கு நோக்கினும் வெற்றி மற்றுங்கே
விடுத்த வாய்மொழிக் கெங்கனும் வெற்றி
வேண்டி நேனுக்கருளினள் காளி;
தடுத்து நிற்பது தெய்வத மேனும்
சாரு மானாடமாயினு மஃதைப்
படுத்து மாய்ப்ப எருட்டுபெருங் காளி
பாரில் வெற்றியெனக் குறுமாறே

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம்
இலங்கைக்கீழ்
நடாத்தும்

வன்னிப் பிரதேசத்
தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு

வைகாசி 27-28-29 திகதிகள்
1983

ஆய்வுக் கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சிகள்

ஆய்வுக் கருத்தரங்கு நிகழ்விடங்கள்

பொதுக்கருத்தரங்கு	{	27-5-83 பிற்பகல்,	வித்தியானந்தக் கல்லூரி, முள்ளியவளை.
		28-5-83 காலை	புதுக்குடியிருப்பு மகாவித்தியாலயம்
		29-5-83 காலை	முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம்

குழுக்கருத்தரங்கு	{	28-5-83 பிற்பகல்	புதுக்குடியிருப்பு மகாவித்தியாலயம்
		29-5-83 பிற்பகல்	முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம்

பொதுக்கருத்தரங்கு

27-5-83

பிற்பகல் 2. 15-4. 15

தலைவர்:-

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரையாளர்:

1. பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா
வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்,
கலைப்பீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கையின் வன்னிப்பிரதேசத்துத்
தமிழ்ச் சாசனங்கள்
2. பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
புவியியற்றுறைப் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வன்னிப்பிரதேசத்தின் குடிசனத்தொகை
வளர்ச்சியும் பரம்பல் மாற்றங்களும்.
3. வி. சிவசாமி, எம். ஏ,
சமஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
வன்னிப் பிரதேசத்துச் சிற்பங்கள்
1. சலாநிதி சி. பத்மநாதன்
இணைப்பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
அடங்காப்பற்று வன்னிமைகள்

பொதுக்கருத்தரங்கு

காலை 9.30—12.30.

28-05-83.

தலைவர்:

கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை

இணைப்பேராசிரியரும்,

தமிழ்த்துறைத்தலைவரும்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரையாளர்:— 1. பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
புவியியற்றுறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வன்னிப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார
வளர்ச்சியில் மத்திய இடங்களின் பங்கு

2. Dr. Bertram Bastiampillai
Associate Professor of History,
Dean, Faculty of Arts,
University of Colombo.
Agriculture in the Mannar District (Sri Lanka)
during the early period of the 19th century.

3. கலாநிதி சி. பத்மநாதன்
இணைப் பேராசிரியர்,
வரலாற்றுத்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
கயிலைவன்னியனார் தர்ம சாதனப் பட்டையம்
— சில வரலாற்றுக்குறிப்புகள்

4. முல்லையணி
வே. சுப்பிரமணியம். பி. ஏ. (சிறப்பு) E. T.
விரிவுரையாளர்,
அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை, கோப்பாய்,
வன்னிப்பிரதேசத்திற் பெருந்
தெய்வ வழிபாடு.

5. வை. கா. சிவப்பிரகாசம், எம். ஏ. (தமிழ்),
எம். ஏ (கல்வி)
விரிவுரையாளர், அரசினர் ஆசிரியர்
கலாசாலை, கோப்பாய்.
சிலப்பதிகாரமும் சிலம்பு கூறலும்—ஒப்பீடு

குழுக்கருத்தரங்கு

வரலாறு

28-05-83.

பிற்பகல் 2. 15-4. 15

தலைவர்:

கலாநிதி. சி. க. சிற்றம்பலம்

வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கட்டுரையாளர்:-

1. க. தர்மலிங்கம், B. A. (Hons).
பெரும்பாக உத்தியோகத்தர்,
கமநலச் சேவைகள் திணைக்களம், முல்லைத்தீவு.
வன்னிப்பிரதேச நிலவுடமை
2. பொ. சிங்கரத்தினம், B. A. (Hons.)
புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு
முல்லைத்தீவின் பட்டினவாக்கம்.
3. நா. செல்வரத்தினம், B. A. (Hons.)
அம்பலவன் பொக்கனை, முல்லைத்தீவு.
வன்னியில் முல்லைத்தீவு

குழுக்கருத்தரங்கு.

சமூகவியல்

28. 05. 83

பிற்பகல் 2.15-4.45

தலைவர்:

முல்லைமணி. வே. சுப்பிரமணியம்.

பி. ஏ. (சிறப்பு). E. T.

விரிவுரையாளர் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை
கோப்பாய்.

உட்டுரையாளர்: 1. தம்மீசுரசி சந்திரசேகரி, பி. ஏ. (சிறப்பு)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வன்னியிரதேச இந்துக்கிராமிய வழியாடு —

வவுனியா முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களைக்

கருத்திற்கொண்ட ஆய்வு.

2 செ. மேற்றூஸ் மயில், பி. ஏ. (சிறப்பு).

கல்வித்திணைக்களம், யாழ்ப்பாணம்.

வவுனியா முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில்

உறுப்பதக்கு முன் கல்வி நிலை.

3. ரி. மார்க்கண்டு பி. ஏ. (சிறப்பு)

யாழ் மாவட்ட உள்நாட்டு வியாபார

உதவி ஆணையாளர்,

வன்னியிற் சில பண்டைய சிவாலய

வழியாட்டுத்தலங்கள்

குழுக்கருத்தரங்கு

நாட்டார் வழக்கியல்

28-05-'83.

பிற்பகல் 2. 15-4. 15

தலைவர் : வை. கா. சிவப்பிரகாசம், எம். ஏ. (தமிழ்);
எம். ஏ. (கல்வி)

விரிவுரையாளர்

அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி, கோப்பாய்

- சட்டுரையாளர்: =
1. க. நவசோதி, எம். ஏ.
உதவிச்சுவடிக் காப்பாளர்
மன்றர் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நிலவும்
நாட்டார் பாடல்கள்.
 2. நா. செல்வரத்தினம் பி. ஏ. (சிறப்பு)
அம்பலவன் பொக்கனை, முல்லைத்தீவு.
முல்லைத்தீவுக் கூத்து மரபு
 3. கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி
விரிவுரையாளர், மொழி பண்பாட்டுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
வன்னிநாட்டுப் பழமொழிகளும்
மரபு வழக்குகளும் காட்டும் பண்பாடு.
 4. கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம்
தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்.
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாடு யற்றிய ஆய்வில்
வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள்
 5. குணலட்சுமி. சிவசுந்தரம், B. A. (சிறப்பு)
நான்காம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு
வன்னிப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார
முயற்சிகளும் அவைபற்றிய நாட்டார்
வழக்காறுகளும்

குழுக்கருத்தரங்கு

சமூகவியல்

28-05-'83

பிற்பகல் 2.15-4.15.

தலைவர்:

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
புவியியற்றுறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரையாளர்:

1.

வை. கனகரத்தினம், எம். ஏ.
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
வன்னிநாட்டில் நாச்சிமார் வழிபாடு

2.

தேவரஞ்சிதம் நாகலிங்கம் பி. ஏ. (சிறப்பு)
புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
காரைத்துறைப்பற்றில் நீர்ப்பயன்பாடும்
பயிர்ச்செய்கைப் பிரச்சினைகளும்.

3.

நா. சண்முகலிங்கன் B. Ed. (சிறப்பு).
சமூகவியல் விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம்.

மரபு வழி முல்லை மண்ணில்
முதுமைப்பருவம்.

பொதுக் கருத்தரங்கு

29-05-'83

காலை 9-30—12-30

தலைவர்:

பேராசிரியர். பொ. பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
புவியியற்றுறைத்தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கட்டுரையாளர்:

1. பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை
இணைப்பேராசிரியரும், தமிழ்த்துறைத்தலைவரும்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
வன்னிப் பிராமிச்சாசனங்கள்.
2. காலாநிதி. பொ. பூலோகசிங்கம்
சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
கதிரைமலைப் பள்ளி
3. பேராசிரியர். சு. வித்தியானந்தன்
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்ப பல்கலைக்கழகம்
மன்னார் முல்லைத்தீவு நாட்டுப் பாடல்கள்—
ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு
4. இ. அருமைநாயகம், B. Sc. (Eng.), MIEC Eng
MICE
பொறியியலாளர்
முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனம்

குழுக்கருத்தரங்கு

வரலாறு

29-05-'83

பிற்பகல் 2-15—4-15

தலைவர்:

கலாநிதி பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை. E.S.J.

வரலாற்றுத்துறை இணைப்பேராசிரியரும்
கலைப்பீடாதிபதியும்,
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரையாளர்:

1. கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்

வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வன்னியும் தொல்லியல் ஆய்வும்

2. பொ. இரகுபதி, எம். ஏ.

வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

Archaeological evidences of two major
routes that linked Vanni with Jaffna.

3. கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வையா பாடல்

குழக்கருத்தரங்கு

சமூகவியல்

29-05-'83

பிற்பகல் 2. 15-4. 15

தலைவர்:

கலாநிதி சி. பத்மநாதன்.

இணைப்பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை
பேராதனைப்புல்கலைக்கழகம்

கட்டுரையாளர்: 1. முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் பி. ஏ.

(சிறப்பு) E. T.

விரிவுரையாளர், அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை,
கோப்பாய்.

வன்னிப்பிரதேசத்திற் சிறு தெய்வ வழிபாடு

2. செ. மெற்றூஸ்மயில், பி. ஏ. (சிறப்பு)

கல்வித்திணைக்களம், யாழ்ப்பாணம்.

வவுனியா முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில்
அறுபதுக்குப் பின் கல்வி நிலை

3. வை. கனகரத்தினம், M. A.

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

வன்னிநாட்டில் விவசாயச்சடங்கு முறைகள்

4. குணலட்சுமி. சிவசுந்தரம், பி. ஏ. (சிறப்பு)

நான்காம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு

வன்னிப்பிரதேச ஐதிகங்களும் காரணிகளும்

குழுக்கருத்தரங்கு

இலக்கியம்

29-05-83

பிற்பகல் 2-15-4-15

தலைவர்:

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி.

விரிவுரையாளர், மொழிபண்பாட்டுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

உட்டுரையாளர்:

1. நா. சுப்பிரமணியம், எம். ஏ.

தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வன்னிப் பிரதேசத்தில்
நவீன தமிழிலக்கியம்

2. த. சண்முகசுந்தரம். B. A., Dip. in Ed.

கந்தசாமி கோவிலடி, மாவிட்டபுரம்

வன்னி நாச்சிமார் மான்மியம்-ஓர் ஆய்வு

3. 4. நவசோதி, எம். ஏ.

உதவிச் சுவடிக்காப்பாளர்

வன்னியூர்க் கவிராயரின் கவிதைப்
பண்புகள்.

4. இ. விசாகலிங்கம். B. Ed. (Hons) M. Phil.

இலங்கைக் கல்விச்சேவை உத்தியோகத்தர்,

(பதிப்பாசிரியர்) கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

வன்னிப் பிரதேசக் கல்வி வளர்ச்சியும்
இலக்கியவளர்ச்சியும்.

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம்
இலங்கைக்களை
நடாத்தும்

வன்னிப் பிராந்திய
தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு

வைகாசி 27-28-29 திகதிகள்

1983

கலைநிகழ்ச்சிகள்

27-05-83 வெள்ளிக்கிழமை

இடம் : முள்ளியவளை வித்தியானந்தக் கல்லூரி

காலம் : பிற்பகல் 6-30 மணி

தலைவர் : பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்

பிரதம அதிதி : சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

நிகழ்ச்சிகள்

- பி. ப. 6-30 மணி மங்கள இசை
,, 7-00 ,, மங்கள விளக்கேற்றுதலும், தமிழ்த்தாய் வணக்கமும்.
,, 7-10 ,, தலைமையுரை
,, 7-25 ,, பிரதம அதிதியின் உரை
,, 8-00 ,, நாதஸ்வர இசை
நாதஸ்வர இசைமணிகள் V. K. கானமூர்த்தி, V. K. பஞ்சமூர்த்தி
சகோதரர்கள்
,, 9-30 ,, இன்னிசை
“ திலகவதி குழுவினர் ”
,, 10-00 ,, பரத நாட்டியம்
செல்வி வண்ணமணி இலட்சுமணப் பெருமாள்
,, 10-30 ,, இன்னிசைக்கச்சேரி
சங்கீத பூஷணம் பொன் சுந்தரலிங்கம்
,, 11-30 ,, நாடகம் “ கோவலன் கூத்து ”
இளஞ்சுடர் நாடகமன்றம் முள்ளியவளை
,, 12-30 ,, நாடகம் “ பண்டாரவாளனியன் ”
கலைத்தாய் நாடகமன்றம், முள்ளியவளை
மு. ப. 1-30 ,, நாடகம் “ விடிவு பிறந்தது ”
இளைஞர் சேவை மன்றம்
,, 2-30 ,, நாடகம் “ கர்த்தவராயன் ”
கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை
,, 3-30 ,, நாடகம் “ சத்தியவான் சாவித்திரி ”
அளவெட்டி பாரதி நாடகமன்றம்
,, 4-30 ,, நன்றியுரை.

28-5-83 சனிக்கிழமை

இடம் : புதுக்குடியிருப்பு மகாவித்தியாலய திறந்தவெளி அரங்கு

காலம் : பிற்பகல் 6-00 மணி

தலைவர் : திரு. கா. க. ஞானச்சந்திரன் அரசாங்க அதிபர்

பிரதம அதிதி : கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்

நிகழ்ச்சிகள்

பி. ப.	6-00 மணி	மங்கள இசை
„	6-30 „	மங்கள விளக்கேற்றலும், தமிழ்த்தாய் வணக்கமும்.
„	6-40 „	தலைவையுரை
„	6-55 „	பிரதம அதிதியின் உரை
„	7-30 „	நாதஸ்வர இசை
		தூள அலக்கார கற்பனையோதி விவகார வித்வமணி
N. R. சின்னராசா குழுவினர் (தவில் வித்துவான்)
„	9-00 „	பரத நாட்டியம்
„	10-00 „	பாஞ்சாலி சபதம்
„	11-00 „	நாட்டிய நாடகம்
		கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் குழுவினரின் "நிருத்தியாஞ்சலி"
மு. ப.	1-00 „	உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகள்
		1. விஜய மனோகரன் (நாடகம்)
		2. கோவலன் கூத்து
		3. கிராமிய நடனம்
		4. நாட்டார் பாடல்
		5. தேவமாதர் நடனம்
		6. எஸ்தாக்கியார் (நாடகம்)
„	3-00 „	தமிழுக்கு அமிழ்தென்று பேர்"
		நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து குழுவினர்
„	4-00 „	நன்றியுரை.

29-5-83 ஞாயிற்றுக் கிழமை

இடம் : முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலய திறந்தவெளி அரங்கு

காலம் : பி. ப. 6-30 மணி

தலைவர் : மாண்புமிகு ஜனாப. ஏ. ஆர். மனசூர் அவர்கள்
(மாவட்ட அமைச்சர், முல்லைத்தீவு)

பிரதம அதிதி : பேராசிரியர் கி. சிவத்தம்பி

நிகழ்ச்சிகள்

- பி. ப. 6-30 மணி மங்கள இசை
- ,, 7-00 ,, மங்கள விளக்கேற்றலும், தமிழ்த்தாய் வணக்கமும்
- ,, 7-10 ,, தலைமையுரை
- ,, 7-25 ,, பிரதம அதிதியின் உரை
- ,, 8-00 ,, நாதஸ்வர இசை
நாதஸ்வர மேதை M. S. சண்முகநாதன் குழுவினர்.
லயஞான குபேர பூபதி தெட்சனாமூர்த்தி மகன் உதயசங்கர்
- ,, 9-30 ,, கவியரங்கம்
" வன்னி மலர்க வளர்ந்து "
- தலைமை : கவிஞர் இ. முருகையான்
முல்லைமணி; அரியான் பொய்கை
முல்லைபூரான், சிங்காரவேலன்
- ,, 10-00 ,, இன்னிசை
கருணாதேவி குழுவினர்
- ,, 10-30 ,, பரதநாட்டியம்
- ,, 11-00 ,, மெல்லிசை
முல்லைச் சகோதரிகள்
- ,, 11-30 ,, நகைச்சுவை நாடகம்
" நல்ல முடிவு " மாங்குளம் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
- மு. ப. 12-20 ,, நாட்டிய நாடகம்
" நாட்டியாஞ்சலி " கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் குழுவினர்
- ,, 2-30 ,, " மயானகாண்டம் " நடிக்கமணி வி. வி. வைரமுத்து குழுவினர்
- ,, 4-30 ,, நன்றியுரை.

வன்னிப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு மத்திய செயற்குழு

தலைவர்

திரு. கா. க. ஞானச்சந்திரன்
(அரசாங்க அதிபர் முல்லைத்தீவு)

உபதலைவர்

திரு. ஜி. எஸ். மரியநாயகம்
தலைவர் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை
முல்லைத்தீவு.

திரு. . செபமணி ஜே.பி.
மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்.

திரு. கி. தியாகராசா ஜே.பி.
மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்.

திரு. ஜே. எவ். எக்ஸ். ஜெயசீலன் ஜே.பி.
மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்.

திரு. தம்பாபிள்ளை ஜே.பி.
முன்னாள் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்.

திரு. வே. சுப்பிரமணியம் (முல்லைமணி)
ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை விரிவுரையாளர்.

திரு. பொன் சந்திரசேகரி
முன்னாள் வித்தியாலய அதிபர்.

செயலாளர்

திரு. வீ. சிங்காரவேலு
உதவி அரசாங்க அதிபர் முல்லைத்தீவு.

உப-செயலாளர்

திரு. கா. அ. அற்புதராஜா
பனம்பொருள் அபிவிருத்திச்சபை இணைப்பு
உத்தியோகத்தர்.

பொருளாளர்

திரு. சி. இரகுநாதபிள்ளை
காரியாலய உதவியாளர் கச்சேரி முல்லைத்தீவு

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

திரு. கே. சின்னராசா
உதவி திட்டமிடற் பணிப்பாளர்.

திரு. கே. குலேந்திரா
உதவி அரசாங்க அதிபர்

திரு. க. கதிரவேலு
செயலாளர் முல்லைகலைஞர் ஒன்றியம்

திரு. இ. தங்கராசா
அதிபர்.

திரு. பி. இராசேந்திரம்
அதிபர்.

திரு. அ. கா. மகாலிங்கம்
அதிபர்.

முல்லைத்திவு

திரு. மு. முத்தையா
 திரு. சு. வேல்நாயகம்
 திரு. ம. அ. ஜெகனாதன்
 திரு. அ. செல்வரட்ணம்
 திரு. மி. இ. யோகதாசன்
 திரு. பொ. சேதுபதி
 திரு. க. கனகசீலன்
 திரு. ம. குலசிங்கம்
 ஜனாப். அ. சைபுல் இஸ்லாம்
 திருமதி. ஞா. கனகையா

முள்ளிபவளை

திரு. இ. தங்கராசா
 திரு. ச. முத்தையா
 திரு. சு. திருஞானம்
 திரு. சு. கிருஷ்ணமூர்த்தி
 திரு. க. ஜெகதீஸ்பரன்
 திரு. க. மார்க்கண்டு
 திரு. க. கதிர்காமு
 திரு. அ. இராசரட்ணம்
 திரு. த. பரஞ்சோதி
 செல்வி. சு. இராசலட்சுமி

புதுக்குடி ருப்பு

திரு. கா. தம்பாபிள்ளை
 திரு. அ. கா. மகாலிங்கம்
 திரு. க. சரவணபவன்
 திரு. சி. குணசிங்கம்
 திரு. ச. நாகரெத்தினம்
 திரு. நா. மகாலிங்கசிவம்
 திரு. எவ்இசிதோர்
 திரு. இ. யோகேஸ்வரன்
 திரு. வீ. கனகசுந்தரசுவாமி
 திரு. த. சிவராசா

திரு. க. சரவணபவான்
 பிரதி அதிபர்.
 திரு. சு. மணிவாசகர்
 இ.போ.ச. சாலை அத்தியட்சகர்.
 திருமதி.புவன ஜயம்பிள்ளை
 ஆசிரியை.
 திரு. யே. மரியநாயகம்
 மகாநாட்டுமலர் ஓனியர்
 திரு. இ. விக்னராஜா
 ஆசிரியர்.
 திரு. வ. இ. செல்லத்துரை
 கிராமசேவை உத்தியோகத்தர்
 திரு. பொன் புத்திசிகாமணி
 நிருபர்.
 திரு. அ. அன்ரனி
 நிருபர்.
 திரு. சி. பிரான்சிஸ்
 கி.மு.ச. தலைவர்
 செல்வி சு. கமலநாயகி

நன்றியுரை

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகலொம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளை, 1976-ம் ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் 19, 20, 21-ம் திகதிகளில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முதலாவது பிராந்திய மகாநாட்டை நடாத்தியது. அம்மகாநாட்டின் முடிவிலே, அடுத்த பிரதேசரீதியான மகாநாடு வன்னி மண்ணில் நடாத்தப்படல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

வன்னி வளம் மிக்கது, குளங்களும், குன்றுகளும், அருவிகளும், அடர்ந்த காடுகளும் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. வன்னியின் எல்லைகள் ஒரு வெண்பாவில் பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளன.

“எல்லை வடக்கில் எழில்யாழ் பரவுகடல் பல்லோர் புகழருவி தெற்கெல்லை—நல்லதிரு கோணமலை கீழ்பால்சேதிச்சரம் மேற்கில் வானத்திகழ் வன்னிநாடு”

வன்னிவளநாட்டில் மண்டிக்கிடக்கும் இயற்கை வளங்கள் மனிதரின் நல்வாழ்விற்காக இன்னமும் முற்றாகப் பாவிக்கப்படவில்லை. ஓடிச் செல்லும் அருவிகளின் நீரின் பெரும்பகுதி செந்நெல் விளைவிக்கப் பயன்படாமல் வீணே விரயமாகின்றது. புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டிய பாரிய குளங்கள் பல உள். ஆய்ந்து அறியவேண்டிய மூலவளங்கள் ஏராளமாக மறைந்து கிடக்கின்றன. வரலாறு கூறும் கோவில்களும், குளங்களும் ஆராய்வார் யாருமின்றி சுவடுகள் அழிந்து வருகின்றன.

உன்னத நிலையிலிருந்த வன்னியர் நாகரிகம் அந்நியர் படையெடுப்பினாலும், அழிக்கும் கொடிய நோய்களினாலும் சிதைந்து குன்றின. காலத்திற்குக் காலம் வன்னியை ஆண்டமன்னர்கள் அடங்காப் பற்றின்

வீரத்தை நிலைநாட்டிய வரலாற்றைக் கிராமியக் கலைகள் மூலமே நாம் இன்று அறியக் கிடக்கிறது. ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட வன்னி இலக்கியங்கள் பல பேணப்படாது சிதைந்து அழிந்துபோக “சிலம்பு கூறல்” போன்ற சிலவே எஞ்சி நிற்கின்றன.

வன்னியின் பொருளாதார வளம், வரலாற்றுப் பெருமை, இலக்கியச் சுவடிகள், சமூக அமைப்பு முறமை, ஆட்சித்திறன் ஆகியவற்றை ஆய்ந்து அறிந்து வெளிக் கொணர்ந்து மனிதனின் சுபிட்சத்திற்காகப் பாவிக்கப்பட வேண்டுமென்று அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக்கிளை தீர்மானித்தமைக்கு வன்னிவாழ் மக்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்கள்.

வன்னியின் அதிசிறந்த கடைசி மன்னனாகத் திகழ்ந்து, அடங்காப்பற்றின் பெருமையை வன்னிக்கும், உலகிற்கும் வீரத்துடன் எடுத்துக்காட்டி நிலைநாட்டிய பண்டாரவன்னியன் வாழ்ந்து, ஆண்டு, அந்நியரை எதிர்த்துப் போராடிய மண் முல்லை மாவட்ட மண் கற்சிலைமடுவும், காதலியார் சமணங்குளமும், கயிலைவன்னியன் ஆண்ட பனங்காமப்பற்றும், கொடிகட்டிப் புகழ் பரப்பிய குமாரபுரமும், குருந்தார் மலையின் தேரோடும் வீதிகளும், கும்பகர்ணன் மலையும், குளச்செல்வம் நிறைந்த ஆண்டான் குளமும், யானைகட்டிய பணிக் கர்கள் வீரமும் நிறைந்து செறிந்த முல்லை மண்ணில் வன்னிப்பிராந்திய மகாநாட்டை நடாத்துவதே பொருத்தமானதெனக் கருதியமை முல்லைமாவட்ட மக்களின் பாக்கியமாக அமைந்துவிட்டது. இம்முடிவை எடுத்து மூன்றுநாள் மகாநாட்டை இம் மண்ணில் நடாத்துகின்றமைக்கு அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின் உறுப்பினர்களுக்கும், அதன் தலைவர் யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் வன்னிப்பிரதேச மக்கள் சிரமதாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றனர்.

இம்மகாநாட்டை முல்லைத்தீவில் சிறப்புற நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்வதற்கு வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டுச் செயற்குழு பொதுமக்களால் அமைக்கப்பட்டது. அப்பொதுக்கூட்டத்திற்கு நான் சமூகமளிக்க வாய்ப்பு ஏற்படாதபோதும் என்னைச் செயலாளராகிய முல்லைமக்களின் அன்புக்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

ஆய்வரங்குகளையும், விழாவையும் முன்னியவளை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் நடாத்த வேண்டுமென தீர்மானம் எடுத்தபோது அதற்குப் பேராதரவு நல்கி விழாவைச் சிறப்பிக்கும் காரியங்களில் ஈடுபட்டுழைத்த வன்னிப் பிரதேச மக்களுக்கும், குறிப்பாக முன்னியவளை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு தமிழன்பர்களுக்கும் மகாநாட்டுச் செயற்குழுவின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விழாவை நடாத்துவதற்கு ஏராளமான நிதி தேவையாக இருந்தது. இப்படிப் பெரும் தொகையை எப்படிச் சேர்ப்பது? இயலாத காரியம் என இம்மாவட்டப் பெரியார் சிவர் அபிப்பிராயப்பட்டபோதும் வன்னியின் தமிழ்ப்பெருங்குடிமக்கள் தமிழின் மேல் கொண்ட அடங்காப்பற்றால் தம்மால் இயன்றவரையும் வாரிவழங்கி ஆதரவு நல்கினர். தாராளமாக நிதி வழங்கிய பொது மக்களுக்கும், பெரியார்களுக்கும், குறிப்பாகக் கொடுத்துச் சிவந்த கரங்களையுடைய முல்லைமாவட்டக் கரைவலை சம்மாட்டிகளுக்கும், நிதிசேகரிப்பதில் எனக்குத் தோன்றாத துணையாக நின்றுதவிய புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த சகல கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களுக்கும்

எமது நன்றிகள். மலர் வெளியீட்டுக்கு விளம்பரமும், நிதியும் தந்துதவிய வணிகப் பெருமக்கள் அத்தனைபேருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

ஆய்வரங்குகளையும், விழாவையும் வெகு சிறப்பாக நடாத்தியே தீருவோம் என உறுதியெடுத்து என்னுடன் தோளோடு தோள் நின்று அல்லும் பகலும் உழைத்த எனது அன்புச் சகோதர, சகோதரிகளுக்கும், முன்னியவளை, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு உப குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கும் எனது நெருங்கிய தம்பிமாருக்கும் நன்றிகள்.

விழாவினையும், அரங்குகளையும் சிறப்பித்த அத்தனை கலைஞர்களுக்கும், மகாநாட்டுப் பேராளர்களுக்கும் வன்னிப்பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டுச் செயற்குழு சார்பாக நன்றிகூறும் இவ்வேளையில் பலவிடங்களாற் சிலவேளைகளில் மனம்சோரும் தருணங்களிலெல்லாம் என்னைத் தட்டி அனைத்துத் துணியையும், உற்சாகத்தையும் ஊட்டிய பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர் திரு. கே. சின்னராசா அவர்களுக்கும் எனது அன்பு கலந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வன்னிப் பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு மலரை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் பதிப்பித்துத்தந்த யாழ். புனிதவளன் பதிப்பக நிர்வாகிகளுக்கும், சிறப்பாக ஆச்சக மேற்பார்வையாளர், ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள் பல.

அன்புடன்,

வி. சிங்காரவேலு — செயலாளர்,
வன்னிப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி
மகாநாட்டுச் செயற்குழு.

வன்னிப்பிரதேச தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு

சிறப்புடன் நடைபெற மனமார்ந்த

வாழ்த்துக்கள்

▶ தரமான ஜவுளித் துணிகளுக்கும்

▶ ரெடிமேட் உடைகளுக்கும்

மற்றும்

▶ அழகுசாதனப் பொருட்களுக்கும்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

ராஜ் கோபால்ஸ்

47, பெரியகடை, — யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 23168, 33525

வன்னிப் பிரதேச தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு சிறப்புற
எமது வாழ்த்துக்கள்

யாழ்நகரில் சிறந்த கலர், கறுப்பு / வெள்ளை
புகைப்படப் பிடிப்பாளர்

ஞானம்ஸ் ஸ்ரூடியோ

301, மணிக்கூட்டு வீதி

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி 23067

WITH BEST WISHES

FROM

Burhani Industries & Stores

79/1, Kasturbar Road, — JAFFNA

MANUFACTURERS OF STEEL CUPBOARDS, CABINETS
AND ALL TYPE OF IRON FURNITURES

Phone: 22682

With Best Compliments

ELECTRICAL CONTRACTORS

ALL ELECTRICAL GOODS

S/LON PIPES & FITTINGS

ELECTRIC MOTORS & PUMPS

VISIT

JAFFNA ELECTRICALS

6, STANLEY ROAD

JAFFNA

Phone 23743

நல் வாழ்த்துக்கள்

சென்ற அந்தனீஸ்

பெரியகடை,

மன்றார்.

தொலைபேசி: 2143

நல் வாழ்த்துக்கள்

கே. ஏ. எஸ். மொகமட் & பிறதர்ஸ்

பெரியகடை,

மன்றார்.

தொலைபேசி: 2340

மன்னார் மாவட்ட கமநலச் சேவை நிலையங்களின்

வாழ்த்துக்கள்

கமநல சேவை நிலையம் உயிலங்குளம் மன்னார்

கமநல சேவை நிலையம் முருங்கன்

கமநல சேவை நிலையம் சிலாவத்துறை

கமநல சேவை நிலையம் பொற்கேணி

கமநல சேவை நிலையம் பாலம்பிட்டி

கமநல சேவை நிலையம் விடத்தல்தீவு

கமநல சேவை நிலையம் இலுப்பைகடவை

கமநல சேவை நிலையம் ஆழ்காட்டிவெளி

கமநல சேவை நிலையம் மாந்தை

மன்றார் மாவட்ட

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் --வாழ்த்துக்கள்

- ப. நோ. கூ. சங்கம் நாடூட்டான்
- ப. நோ. கூ. சங்கம் மாந்தை வடக்கு
- ப. நோ. கூ. சங்கம் மாந்தை மேற்கு
- ப. நோ. கூ. சங்கம் மன்றார்

நல்வாழ்த்துக்கள்

கட்டிடப் பொருட்
கூட்டுத் தாயனத்தின்
அனுமதிபெற்ற ஓரே
ஸ்தாயனம்

KUMARAN TRADERS

(Regd. No. 1333)

AUT B. M. C. DEALER

176/A, Kandy Road

VAUNIYA

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

K. VALLIPURAM & SONS

BAZAAR STREET

VAVUNIYA

கன்னித் தமிழுக்கு
வன்னி மண்ணில் எடுக்கும்
பெரு விழாவுக்கு எமது
வாழ்த்துக்கள்

தேவன் அன் கோ

22, மில்வீதி

வவுனியா

வன்னிப்பிரதேச

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு
சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

குகன் மோட்டோர்

ஸ்ரோஸ்

40, மில் வீதி,

வவுனியா.

வன்னிப்பிரதேச
தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு
சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

கமநல சேவை நிலையம்
கிளிநொச்சி

வன்னிப்பிரதேச
தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு
சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

தெற்கு பனம் பொருள்
உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச்
சங்கம்
கிளிநொச்சி

விழாச் சிறக்க
வாழ்த்துகிறார்கள்

கிளிநொச்சி கூட்டுறவு
பாற்பொருள் உற்பத்தி
விற்பனைவுச் சங்கம்
கிளிநொச்சி

மகாநாடு சிறக்க
வாழ்த்துகிறோம்

கரைச்சி தெற்கு பலநோக்கு
கூட்டுறவுச் சங்கம்
கிளிநொச்சி

வன்னிப்பிரதேச தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிற்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்

அயன் ஸ்ரோர்ஸ்

பெரியகடை,

மன்றூர்.

தொலைபேசி : 2309

நல் வாழ்த்துக்கள்

சி. எஸ். சுலைமான் & சன்ஸ்

(ஸ்தாபிதம் 1935)

பெரியகடை,

மன்றூர்.

தொலைபேசி : 2292

கிளிநொச்சியில் முதன்முறையாக
நவீன வசதிகள் கொண்ட உல்லாசப் பயண விடுதி

'TANK VIEW HOTEL'

என்ற பெயருடன்

இலங்கை உல்லாச சபை அங்கீகாரத்துடன்

12-6-83ல் வைபவரீதியாக திறந்துவைக்கப்படுமென்பதை

கிளிநொச்சி

லலிதா ரேடிங் கம்பெனியினர்

பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன்,

வன்னிப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு

சிறப்புற வாழ்த்துகிறார்கள்.

லலிதா ரேடிங் கம்பனி

கிளிநொச்சி.

ரெல் போன் : 302

வன்னிப்பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு

சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்.

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

பூநகரி.

தமிழுக்கு அமிழ்தென்றுபேர்—
இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உயிருக்குநேர்

விழா சிறக்க
எமது வாழ்த்துக்கள்

சிவசக்தி
28, மில் வீதி
வவுனியா

நல்வாழ்த்துக்கள்

சிறந்த மோட்டார், உழவுயந்திர
உதிரிப்பாகங்களுக்கு

தேவகுண அன் கோ
கண்டி வீதி
வவுனியா

நல்வாழ்த்துக்கள்

இலங்கை உர யாக்கத்தின்
உத்தரவு பெற்ற விற்பனை நிலையம்

சிவா பிறதர்ஸ்
கடை வீதி
வவுனியா

மகா நாடு சிறப்புற
நடைபெற

ஆர்தன்ஸ்
கீளிநொச்சி

வாழ்த்துகின்றனர்

முல்லைத்தீவு மாவட்ட கமநலச் சேவை நிலையங்களின்

வாழ்த்துக்கள்

கமநல சேவை நிலையம் கொக்குதொடுவாய்

கமநல சேவை நிலையம் அளம்பில்

கமநல சேவை நிலையம் குழுமுனை

கமநல சேவை நிலையம் முள்ளியவளை

கமநல சேவை நிலையம் ஒட்டுசட்டான்

கமநல சேவை நிலையம் ஒலுமடு

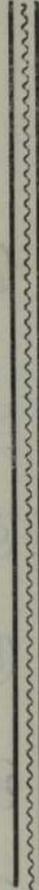
கமநல சேவை நிலையம் துணுக்காய்

கமநல சேவை நிலையம் பாண்டியன்குளம்

கமநல சேவை நிலையம் புதுக்குடியிருப்பு

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறக்க

எமது வாழ்த்துக்கள்

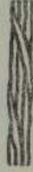

முல்லை சோப்

முள்ளியவளை

மகாநாடு சிறக்க
வாழ்த்துகின்றோம்

தரமான
சிறுண்டி உணவு வகைகளுக்கு
தகுதியான ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ மாலா கபே

நீர்ப்பாசன இலாகா சந்தி
ஒட்டுசுட்டான்.

மகாநாடு சிறக்க
எமது வாழ்த்துக்கள்

பலநோக்குக்
கூட்டுறவுச் சங்கம்

துணுக்காய்.

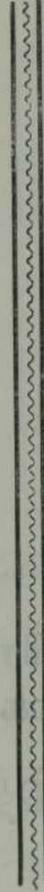
வன்னிப் பிராந்திய
தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறக்க
எமது வாழ்த்துக்கள்

மீன்பிடித் தொழிலாளர்
கூட்டுறவுச் சங்கம்

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

வன்னி வளர்க !

விழா மலர்க !!

தெங்கு பனம் பொருள்
உற்பத்தி விற்பனை கூட்டுறவுச் சங்கம்
முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

வவுனியா மாவட்ட
கமநலச் சேவை நிலையங்களின்
வாழ்த்துக்கள்

கமநல சேவை நிலையம் ஓமந்தை

கமநல சேவை நிலையம் நெடுங்கேணி

கமநல சேவை நிலையம் கனகராயன்குளம்

கமநல சேவை நிலையம் கோவில்குளம்

கமநல சேவை நிலையம் பம்பைமடு

கமநல சேவை நிலையம் செட்டிகுளம்

வண்ணத் துணி யுகத்து
வளமார் வகையனைத்தும்
எண்ணம்போல் தேர்ந்தெடுக்க
ஏற்றதோர் எழிற் கூடம்

நாகரீக ஜவுளி ரகங்களுக்கு
நாடுங்கள்

பாலன்ஸ் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

கண்டி வீதி,
கிளிநொச்சி.

வண்ணி செழிக்க
தமிழ் மணக்க
விழா சிறக்க

வாழ்த்துகிறோம்

ஸ்ரார் ரேடிங் ஏஜன்சீஸ்

கண்டி வீதி,
கிளிநொச்சி.

வண்ணி மண்ணின்
வளம் கொழிக்க
கன்னித்தமிழ்
விழாச் சிறக்க

வாழ்த்துகிறோம்

ஞானம்ஸ் அரிசி ஆலை

கண்டிவீதி — கிளிநொச்சி

கிளை:

ஞானம் கிறைன்டிங் மில்

ஞானம் ஸ்டோர்ஸ்

ஸ்ரேசன் வீதி

கிளிநொச்சி.

வண்ணித் தமிழர் மகாநாடு

சிறப்புற

வாழ்த்துகிறோம்

கரைச்சி வடக்கு

பலநோக்கு

கூட்டுறவு சங்கம்

பரந்தன்.

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறக்க

எமது நல் வாழ்த்துக்கள்

கதிர் ஸ்டோர்ஸ்

ஒட்டுகட்டான்

வன்னிப்பிரதேச தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு

சிறப்புற வாழ்த்துகளும்

சி. சின்னத்துரை அன் பிறைத்

39, கே. கே. எஸ். வீதி

ARCHIVES

யாழ்ப்பாணம்

போன் 22183

22703

தந்தி: 'கல்கி'

கிளை:

“கல்கி ஹவுஸ்”

79, மெசெஞ்சர் வீதி

கொழும்பு—12

போன்: 29043

32346

University of Jaffna

111589

Library

111589

காப்புறுதி செய்யப்பட்ட
சேமிப்புக் கணக்கு

தங்களுக்குச் செலவின்றி மேலதிக வருமானத்தை அளிக்கிறது

தங்களுக்கு எதிர்பாராத மரணம் ஏற்படுமாயின்,
தங்கள் இனிய குடும்பத்தினருக்குத்
தங்கள் சேமிப்புத் தொகையை இரட்டிப்பாகவோ
அல்லது மும்மடங்காகவோ கிடைக்க
உறுதியளிக்கிறது.

காப்புறுதி செய்யப்பட்ட சேமிப்புக் கணக்கு

இலங்கை வங்கி

உங்களுக்கு

இலங்கை காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்துடன் இணைந்து
இவ்வசதியைக் கொடுக்கின்றது.

வன்னிப் பிராந்திய
தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சிறப்புற
எமது வாழ்த்துக்கள்

முல்லைத்தீவு மாவட்ட
கரவலைச் சம்மாட்டிகள்